ISSN 1977-0588

Službeni list
Europske unije

Hrvatsko izdanje

Posebno izdanje 2013.

19. Područje slobode, sigurnosti i pravde

Cijena: 10 EUR

HR

Svezak 14

Sadržaj

Godina	Referenca SL	Stranica		
			Uvodna napomena	1
1995.	C 316	2	41995A1127(01)	
			Konvencija o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencija o Europolu) na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji	3
	C 316	33	(95/C 316/02) 31995F1127(02)	
			Akt Vijeća od 26. srpnja 1995. o sastavljanju Konvencije o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe	34
	C 316	34	41995A1127(02)	
			Konvencija sastavljena na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe	35
	C 316	48	(95/C 316/03) 31995F1127(03)	
			Akt Vijeća od 26. srpnja 1995. o sastavljanju Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica	49
	C 316	49	41995A1127(03)	
			Konvencija sastavljena na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica	50
1996.	C 299	2	41996A1009(01)	
			Protokol sastavljen na temelju članka K.3. Ugovora o Europskoj uniji o tumačenju Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda u skladu s prethodnim odlukama Suda Europskih zajednica	59
	C 313	1	(96/C 313/01) 31996F1023(01)	
			Akt Vijeća od 27. rujna 1996. o sastavljanju Protokola uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica	72
	C 313	2	41996A1023(01)	
			Protokol sastavljen na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europske zajednice	73
1997.	C 15	1	(97/C 15/01) 41997A0115(01)	
			Konvencija o pristupanju Republike Austrije, Republike Finske i Kraljevine Švedske Konvenciji o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima i Protokolu o njezinu tumačenju od strane Suda, s prilagodbama koje su u njima učinjene Konvencijom o pristupanju Kraljevine Danske, Irske i Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, Konvencijom o pristupanju Helenske Republike i Konvencijom o pristupanju Kraljevine Španjolske i Portugalske Republike	82
	C 151	1	(97/C 151/01) 31997F0520(01)	
			Akt Vijeća od 29. studenoga 1996. o sastavljanju, na temelju članka K.3. Ugovora o Europskoj uniji, Protokola o tumačenju Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica po prethodnim odlukama Suda Europskih zajednica	91

Godina	Referenca SL	Stranica		
1997.	C 151	2	41997A0520(01)	
			Protokol sastavljen na temelju članka K.3. Ugovora o Europskoj uniji o tumačenju Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica po prethodnim odlukama Suda Europskih zajednica	92
	C 151	15	(97/C 151/02) 31997F0520(02)	
			Akt Vijeća od 29. studenoga 1996. o sastavljanju, na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji, Protokola o tumačenju Konvencije o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe u skladu s prethodnim odlukama Suda Europskih zajednica	105
	C 151	16	41997A0520(02)	
			Protokol sastavljen na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o tumačenju Konvencije o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe u skladu s prethodnim odlukama Suda Europskih zajednica	106
	C 195	1	(97/C 195/01) 31997F0625(01)	
			Akt Vijeća od 26. svibnja 1997. o sastavljanju na temelju članka K.3 stavka 2. točke (c) Ugovora o Europskoj uniji Konvencije o borbi protiv korupcije u kojoj sudjeluju službenici Europskih zajednica ili službenici država članica Europske unije	119
	C 195	2	41997A0625(01)	
			Konvencija sastavljena na temelju članka K.3 stavka 2. točke (c) Ugovora o Europskoj uniji o borbi protiv korupcije u kojoj sudjeluju službenici Europskih zajednica ili službenici država članica Europske unije	120
	C 221	1	(97/C 221/01) 31997F0719(01)	
			Akt Vijeća od 19. lipnja 1997. o sastavljanju, na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji i članka 41. stavka 3. Konvencije o Europolu, Protokola o povlasticama i imunitetima Europola, članova njegovih organa, zamjenika direktora i zaposlenika Europola	130
	C 221	2	41997A0719(01)	
			Protokol sastavljen na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji i članka 41. stavka 3. Konvencije o Europolu o povlasticama i imunitetima Europola, članova njegovih organa, zamjenika ravnatelja i zaposlenika Europola	131
	C 221	11	(97/C 221/02) 31997F0719(02)	
			Akt Vijeća od 19. lipnja 1997. o sastavljanju Drugog protokola uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica	140
	C 221	12	41997A0719(02)	
			Drugi protokol sastavljen na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica	141
	C 261	1	(97/C 261/01) 31997F0827(01)	
			Akt Vijeća od 26. svibnja 1997. o sastavljanju Konvencije o dostavi sudskih i izvansudskih pismena u državama članicama Europske unije u građanskim i trgovačkim stvarima	153
	C 261	17	(97/C 261/02) 31997F0827(02)	
			Akt Vijeća od 26. svibnja 1997. o sastavljanju Protokola o tumačenju od strane Suda Europskih zajednica Konvencije o dostavi sudskih i izvansudskih pismena u državama članicama Europske unije u građanskim i trgovačkim stvarima	154

Godina	Referenca SL	Stranica		
1998.	C 24	1	(98/C 24/01) 31998F0123(01)	
			Akt Vijeća od 18. prosinca 1997. o sastavljanju na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji Konvencije o uzajamnoj pomoći i suradnji među carinskim upravama	155
	C 24	2	41998A0123(01)	
			Konvencija sastavljena na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o uzajamnoj pomoći i suradnji među carinskim upravama	156
	C 216	1	(98/C 216/01) 31998F0710(01)	
			Akt Vijeća od 17. lipnja 1998. o sastavljanju Konvencije o diskvalifikacijama u vožnji	177
	C 216	2	41998A0710(01)	
			Konvencija sastavljena na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o zabrani vožnje	178
	C 221	1	(98/C 221/01) 31998F0716(01)	
			Akt Vijeća od 28. svibnja 1998. o sastavljanju na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji Konvencije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima	189
	C 221	2	41998A0716(01)	
			Konvencija sastavljena na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima	190
	C 221	19	(98/C 221/03) 31998F0716(02)	
			Akt Vijeća od 28. svibnja 1998. o sastavljanju na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji Protokola o tumačenju od strane Suda Europskih zajednica Konvencije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima	207
	C 221	20	41998A0716(02)	
			Protokol sastavljen na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o tumačenju od strane Suda Europskih zajednica Konvencije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima	208
1999.	C 91	1	(1999/C 91/01) 31999F0331(01)	
			Akt Vijeća od 12. ožujka 1999. o sastavljanju na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji Protokola o području primjene pranja prihoda od kaznenih djela u Konvenciji o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe i uvrštavanju registracijske oznake prijevoznog sredstva u Konvenciju	215
	C 91	2	41999A0331(01)	
			Protokol sastavljen na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o području primjene pranja prihoda od kaznenih djela u Konvenciji o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe i uvrštavanju registracijske oznake prijevoznog sredstva u Konvenciju	216
2000.	C 160	1	(2000/C 160/01) 32000Y0608(02)	
			Komunikacija Portugalske Republike u skladu s člankom VI. Protokola od 27. rujna 1968. koji je priložen uz Konvenciju iz Bruxellesa	222
	C 197	1	(2000/C 197/01) 32000F0712(02)	
			Akt Vijeća od 29. svibnja 2000. kojim se u skladu s člankom 34. Ugovora o Europskoj uniji donosi Konvencija o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije	223

Godina	Referenca SL	Stranica		
2000.	C 197	3	42000A0712(01)	
			Konvencija utvrđena od strane Vijeća u skladu s člankom 34. Ugovora o Europskoj uniji o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije	225
	C 358	1	(2000/C 358/01) 32000F1213(01)	
			Akt Vijeća od 30. studenoga 2000. o sastavljanju na temelju članka 43. stavka 1. Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencija o Europolu) Protokola o izmjeni članka 2. i Priloga toj Konvenciji	246
	C 358	2	42000A1213(01)	
			Protokol sastavljen na temelju članka 43. stavka 1. Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencija o Europolu) o izmjeni članka 2. i Priloga toj Konvenciji	247
2001.	C 326	1	(2001/C 326/01) 32001F1121(01)	
			Akt Vijeća od 16. listopada 2001. o donošenju, u skladu s člankom 34. Ugovora o Europskoj uniji, Protokola uz Konvenciju o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama i Europske unije	253
	C 326	2	42001A1121(01)	
			Protokol donesen od strane Vijeća u skladu s člankom 34. Ugovora o Europskoj uniji uz Konvenciju o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije	254
2002.	C 312	1	(2002/C 312/01) 32002F1216(01)	
			Akt Vijeća od 28. studenoga 2002. o sastavljanju Protokola o izmjeni Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencije o Europolu) i Protokola o povlasticama i imunitetima Europola, članova njegovih tijela, zamjenika direktora i zaposlenika Europola	261
	C 312	2	42002A1216(01)	
			Protokol o izmjeni Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencije o Europolu) i Protokola o povlasticama i imunitetima Europola, članova njegovih tijela, zamjenika direktora i zaposlenika Europola	262
2003.	C 139	1	(2003/C 139/01) 32003F0613(01)	
			Akt Vijeća od 8. svibnja 2003. o sastavljanju Protokola o izmjeni Konvencije o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe u pogledu izrade identifikacijske baze podataka carinskih dokumenata	268
2004.	C 2	1	(2004/C 2/01) 32004F0106(01)	
			Akt Vijeća od 27. studenoga 2003. o sastavljanju na temelju članka 43. stavka 1. Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencija o Europolu) Protokola o izmjeni te Konvencije	269
	C 2	3	42004A0106(01)	
			Protokol sastavljen na temelju članka 43. stavka 1. Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencija o Europolu) o izmjeni te Konvencije	271
2007.	L 339	3	22007A1221(03)	
			Konvencija o nadležnosti te priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima	281

Uvodna napomena

U skladu s člankom 52. Akta o uvjetima pristupanja Republike Hrvatske i prilagodbama Ugovora o Europskoj uniji, Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, potpisanog 9. prosinca 2011., tekstovi akata institucija donesenih prije pristupanja koje su te institucije sastavile na hrvatskom jeziku od dana pristupanja vjerodostojni su pod istim uvjetima kao i tekstovi sastavljeni na sadašnjim službenim jezicima. Tim se člankom također predviđa da se tekstovi objavljuju u *Službenom listu Europske unije* ako su tekstovi na sadašnjim jezicima tako objavljeni.

U skladu s tim člankom objavljuje se posebno izdanje *Službenog lista Europske unije* na hrvatskom jeziku, koje sadržava tekstove obvezujućih općih akata. To izdanje obuhvaća akte usvojene u razdoblju od 1952. godine do dana pristupanja.

Objavljeni tekstovi podijeljeni su na 20 poglavlja koja slijede raspored iz Registra važećeg zakonodavstva Europske unije, i to:

01 Opća, financijska i institucionalna pitanja

02 Carinska unija i slobodno kretanje robe

03 Poljoprivreda

04 Ribarstvo

05 Sloboda kretanja radnika i socijalna politika

06 Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga

07 Prometna politika

08 Politika tržišnog natjecanja

09 Porezi

10 Ekonomska i monetarna politika i slobodno kretanje kapitala

11 Vanjski odnosi

12 Energetika

13 Industrijska politika i unutarnje tržište

14 Regionalna politika i koordinacija strukturnih instrumenata

15 Okoliš, potrošači i zaštita zdravlja

16 Znanost, informiranje, obrazovanje i kultura

17 Pravo poduzećâ

18 Zajednička vanjska i sigurnosna politika

19 Područje slobode, sigurnosti i pravde

20 Europa građana

Spomenuti registar, koji vodi Ured za publikacije, dostupan je na internetu (eur-lex.europa.eu) na službenim jezicima Europske unije. Bibliografskoj bilješci svakog akta može se pristupiti putem registra, gdje se mogu pronaći upućivanja na posebno izdanje i na ostale analitičke metapodatke.

Akti objavljeni u posebnom izdanju, uz određene iznimke, objavljuju se u obliku u kojem su bili objavljeni u Službenom listu na izvornim službenim jezicima. Stoga pri uporabi posebnog izdanja treba uzeti u obzir naknadne izmjene, prilagodbe ili odstupanja koje su usvojile institucije, Europska središnja banka ili su predviđene u Aktu o pristupanju.

Iznimno, kad se opsežni tehnički prilozi poslije zamijene novim prilozima, navodi se samo upućivanje na posljednji akt koji zamjenjuje prilog. Takav je slučaj u pojedinim aktima koji sadržavaju popise carinskih oznaka (poglavlje 02), aktima o prijevozu opasnih tvari, aktima o pakiranju i označivanju tih tvari (poglavlja 07 i 13) te nekima od protokola i priloga Sporazumu o Europskom gospodarskom prostoru.

Također, Pravilnik o osoblju objavljuje se kao pročišćeni tekst koji obuhvaća sve izmjene do kraja 2012. godine. Daljnje izmjene objavljuju se u izvornom obliku.

Posebno izdanje sadržava dva sustava numeracije stranica:

i. izvorna numeracija stranica, zajedno s datumom objave francuskog, talijanskog, njemačkog i nizozemskog izdanja Službenog lista, engleskog i danskog izdanja od 1. siječnja 1973., grčkog izdanja od 1. siječnja 1981., španjolskog i portugalskog izdanja od 1. siječnja 1986., finskog i švedskog izdanja od 1. siječnja 1995., češkog, estonskog, latvijskog, litavskog, mađarskog, malteškog, poljskog, slovačkog i slovenskog izdanja od 1. svibnja 2004. te bugarskog i rumunjskog izdanja od 1. siječnja 2007.

   U numeraciji stranica postoje praznine jer svi akti objavljeni u to vrijeme nisu objavljeni u posebnom izdanju. Kada se prilikom citiranja akata upućuje na Službeni list, potrebno je navesti stranicu sukladno izvornoj numeraciji;

ii. numeracija stranica posebnog izdanja neprekinuta je i ne smije se navoditi prilikom citiranja akata.

Do lipnja 1967. numeracija stranica u Službenom listu počinjala je iznova svake godine. Od tada nadalje svaki broj Službenog lista počinje na prvoj stranici.

Od 1. siječnja 1968. Službeni list podijeljen je na dva dijela:

— Zakonodavstvo („L”),

— Informacije i objave („C”).

Od 1. veljače 2003. prijašnje ime „Službeni list Europskih zajednica” promijenjeno je, na temelju Ugovora iz Nice, u „Službeni list Europske unije”.

41995A1127(01)

C 316/2 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 27.11.1995.

KONVENCIJA

o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencija o Europolu) na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji

VISOKE UGOVORNE STRANKE ove Konvencije, države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI se na Akt Vijeća od 26. srpnja 1995.,

SVJESNE hitnih problema koji proizlaze iz terorizma, nezakonite trgovine drogom i drugih ozbiljnih oblika međunarodnog kriminaliteta,

BUDUĆI da postoji potreba za postizanjem napretka u solidarnosti i suradnji između država članica Europske unije, a posebno poboljšanjem policijske suradnje među državama članicama,

BUDUĆI da bi takav napredak trebao omogućiti daljnje poboljšanje zaštite sigurnosti i javnog reda,

BUDUĆI da je osnivanje Europskog policijskog ureda (Europol) dogovoreno Ugovorom o Europskoj uniji od 7. veljače 1992.,

S OBZIROM NA odluku Europskog vijeća od 29. listopada 1993. da je Europol potrebno uspostaviti u Nizozemskoj i da mu sjedište treba biti u Haagu,

IMAJUĆI U VIDU zajednički cilj poboljšanja policijske suradnje u području terorizma, nezakonite trgovine drogom i drugih ozbiljnih oblika međunarodnog kriminaliteta stalnom, povjerljivom i intenzivnom razmjenom informacija između Europola i nacionalnih jedinica država članica,

PODRAZUMIJEVAJUĆI PRI TOME da oblici suradnje utvrđeni u ovoj Konvenciji ne smiju utjecati na druge oblike dvostrane ili višestrane suradnje,

UVJERENI da posebnu pozornost u području policijske suradnje treba pridavati zaštiti prava pojedinaca, a posebno zaštiti njihovih osobnih podataka,

BUDUĆI da aktivnosti Europola u skladu s ovom Konvencijom ne dovode u pitanje ovlasti Europske unije; budući da Europol i Zajednice imaju zajednički interes u okviru Europske unije uspostaviti oblike suradnje koji im omogućuju što je moguće učinkovitije obavljanje svojih odgovarajućih zadaća,

SPORAZUMJELE SU SE:

SADRŽAJ

		Stranica
GLAVA I.	OSNIVANJE I ZADAĆE	6
Članak 1.	Osnivanje	6
Članak 2.	Cilj	6
Članak 3.	Zadaće	6
Članak 4.	Nacionalne jedinice	7
Članak 5.	Časnici za vezu	7
Članak 6.	Kompjuterizirani sustav prikupljenih informacija	8
GLAVA II.	INFORMACIJSKI SUSTAV	8
Članak 7.	Uspostava informacijskog sustava	8
Članak 8.	Sadržaj informacijskog sustava	9
Članak 9.	Pravo pristupa informacijskom sustavu	9
GLAVA III.	RADNE EVIDENCIJE ZA POTREBE ANALIZE	10
Članak 10.	Prikupljanje, obrada i korištenje osobnih podataka	10
Članak 11.	Sustav indeksiranja	11
Članak 12.	Nalog za otvaranje datoteke	12
GLAVA IV.	ZAJEDNIČKE ODREDBE O OBRADI INFORMACIJA	12
Članak 13.	Obveza izvješćivanja	12
Članak 14.	Standard zaštite podataka	12
Članak 15.	Odgovornost u pitanjima zaštite podataka	13
Članak 16.	Odredbe o sastavljanju izvješća	13
Članak 17.	Pravila o upotrebi podataka	13
Članak 18.	Slanje podataka trećim državama i trećim tijelima	13
Članak 19.	Pravo pristupa	14
Članak 20.	Ispravljanje i brisanje podataka	15
Članak 21.	Vremenska ograničenja za čuvanje i brisanje datoteka	16
Članak 22.	Ispravljanje i pohrana podataka u dokumentaciji u papirnatom obliku	16
Članak 23.	Nacionalno nadzorno tijelo	16
Članak 24.	Zajedničko nadzorno tijelo	16
Članak 25.	Sigurnost podataka	17
GLAVA V.	PRAVNI STATUS, ORGANIZACIJA I FINANCIJSKE ODREDBE	18
Članak 26.	Pravna sposobnost	18
Članak 27.	Organi Europola	18
Članak 28.	Upravni odbor	18
Članak 29.	Ravnatelj	19
Članak 30.	Osoblje	20
Članak 31.	Tajnost podataka	20
Članak 32.	Obveza diskrecije i povjerljivosti	20
Članak 33.	Jezici	21

Članak 34. Obavješćivanje Europskog parlamenta 21
Članak 35. Proračun 21
Članak 36. Revizija 22
Članak 37. Sporazum o sjedištu 22

GLAVA VI. ODGOVORNOST I PRAVNA ZAŠTITA 23
Članak 38. Odgovornost za neovlaštenu ili netočnu obradu podataka 23
Članak 39. Ostala odgovornost 23
Članak 40. Rješavanje sporova 23
Članak 41. Povlastice i imuniteti 23

GLAVA VII. ZAVRŠNE ODREDBE 24
Članak 42. Odnosi s trećim državama i trećim tijelima 24
Članak 43. Izmjena Konvencije 24
Članak 44. Rezerve 24
Članak 45. Stupanje na snagu 24
Članak 46. Pristupanje novih država članica 25
Članak 47. Depozitar 25

Prilog iz članka 2. 31
Izjava 33

GLAVA I.

OSNIVANJE I ZADAĆE

Članak 1.

Osnivanje

1. Države članice Europske unije, dalje u tekstu „države članice", ovime osnivaju Europski policijski ured, dalje u tekstu „Europol".

2. Europol se povezuje u svakoj državi članici s jednom nacionalnom jedinicom, koju se u skladu s člankom 4. osniva ili određuje.

Članak 2.

Cilj

1. Cilj Europola je, u okviru suradnje među državama članicama na temelju članka K.1 stavka 9. Ugovora o Europskoj uniji, poboljšati pomoću mjera iz ove Konvencije učinkovitost i suradnju nadležnih tijela u državama članicama u sprječavanju i borbi protiv terorizma, nezakonite trgovine drogom, kao i drugih ozbiljnih oblika međunarodnog kriminala u slučajevima kada postoje činjenice koje ukazuju na postojanje organizirane zločinačke strukture i da su dvije ili više država članica pogođene dotičnim oblicima kriminaliteta na takav način da zbog opsega, značaja i posljedica dotičnih kaznenih djela zahtijevaju zajednički pristup država članica.

2. Kako bi se postupno ostvario cilj naveden u stavku 1., Europol u početku djeluje na prevenciji i suzbijanju nezakonite trgovine drogom, trgovine nuklearnim i radioaktivnim tvarima, nezakonitog krijumčarenja imigranata, trgovine ljudima te kriminala povezanog s motornim vozilima.

U roku od najkasnije dvije godine nakon stupanja na snagu ove Konvencije Europol će također se boriti protiv kaznenih djela počinjenih ili koja bi mogla biti počinjena tijekom terorističkih aktivnosti koje su usmjerene protiv života, zdravlja, osobne slobode ili imovine. Vijeće, odlučujući jednoglasno u skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji, može odlučiti uputiti Europol da se bavi takvim terorističkim aktivnostima prije isteka tog razdoblja.

Vijeće može, odlučujući jednoglasno u skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji, odlučiti uputiti Europol da se bori protiv drugih oblika kriminaliteta navedenih u Prilogu ovoj Konvenciji ili njihovih posebnih manifestacija. Prije donošenja odluke, Vijeće daje upute upravnom odboru da pripremi odluku i da posebno utvrdi kako se to posebno odražava na proračun i osoblje Europola.

3. Nadležnost Europola u pogledu nekog oblika kriminala ili njegove posebne manifestacije uključuje:

1. nezakonite aktivnosti pranja novca u vezi s tim oblicima kriminala ili njihovih posebnih manifestacija;

2. povezana kaznena djela.

Sljedeća kaznena djela smatraju se povezanima i uzimaju se u obzir u skladu s postupcima određenim u člancima 8. i 10.:

— kaznena djela počinjena radi nabave sredstava za počinjenje djela koja su u nadležnosti Europola,

— kaznena djela počinjena kako bi se olakšala ili izvršila kaznena djela koja su u nadležnosti Europola,

— kaznena djela počinjena kako bi se osiguralo nekažnjavanje kaznenih djela u nadležnosti Europola.

4. Za potrebe ove Konvencije „nadležna tijela" znači sva javna tijela koja postoje u državama članicama koja su odgovorna u skladu s nacionalnim pravom za sprječavanje i suzbijanje kaznenih djela.

5. Za potrebe stavaka 1. i 2. „nezakonita trgovina drogom" znači kaznena djela navedena u članku 3. stavku 1. Konvencije Ujedinjenih naroda od 20. prosinca 1988. protiv nedozvoljenog prometa drogama i psihotropskim supstancama i u odredbama kojima se izmjenjuje ili zamjenjuje ta Konvencija.

Članak 3.

Zadaće

1. Glavne zadaće Europola u okviru njegovih ciljeva na temelju članka 2. stavka 1. su sljedeće:

1. olakšati razmjenu informacija među državama članicama;

2. nabaviti, usporediti i analizirati informacije i obavještajne podatke;

3. nadležnim tijelima u državama članicama bez odlaganja priopćiti putem nacionalnih jedinica iz članka 4. informacije koje se na njih odnose i o utvrđenoj povezanosti kaznenih djela,;

4. pomagati u istragama u državama članicama prosljeđivanjem svih bitnih informacija nacionalnim jedinicama;

5. održavati kompjuterizirani sustav prikupljenih informacija koji sadrži podatke u skladu s člancima 8., 10. i 11.

2. Kako bi se putem nacionalnih jedinica poboljšala suradnja i učinkovitost nadležnih tijela u državama članicama radi ispunjenja cilja određenog u članku 2. stavku 1., Europol nadalje ima sljedeće dodatne zadaće:

1. razvijati stručno znanje o istražnim postupcima nadležnih tijela u državama članicama i pružati savjete pri istragama;

2. dostaviti strateške obavještajne podatke kojima se potpomaže i potiče učinkovita i stvarna upotreba raspoloživih resursa na nacionalnoj razini za operativne aktivnosti;

3. pripremiti opće izvještaje o stanju.

3. Osim toga Europol može, u okviru svojih ciljeva u skladu s člankom 2. stavkom 1. u skladu s osobljem i proračunskim sredstvima kojima raspolaže i u okviru granica koje određuje upravni odbor, pomagati državama članicama savjetom i istraživanjem u sljedećim područjima:

1. obuka članova njihovih nadležnih tijela;

2. organiziranje i opremanje tih tijela;

3. metode suzbijanja kriminaliteta;

4. tehničke metode i metode sudske medicine te metode istražnog postupka.

Članak 4.

Nacionalne jedinice

1. Svaka država članica osniva ili određuje nacionalnu jedinicu koja provodi zadaće navedene u ovom članku.

2. Nacionalna jedinica je jedino tijelo za vezu između Europola i nadležnog nacionalnog tijela. Odnosi između nacionalne jedinice i nadležnih tijela uređeni su nacionalnim pravom, a posebno relevantnim nacionalnim ustavnim odredbama.

3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da nacionalne jedinice mogu ispuniti svoje zadaće te posebno da imaju pristup odgovarajućim nacionalnim podacima.

4. Zadaća nacionalnih jedinica jest:

1. na vlastitu inicijativu dostaviti Europolu informacije i obavještajne podatke koji su mu potrebni za obavljanje njegovih zadaća;

2. odgovoriti na zahtjev Europola za informacijama, obavještajnim podacima ili savjetom;

3. ažurirati informacije i obavještajne podatke;

4. za potrebe nadležnih tijela procijeniti informacije i obavještajne podatke u skladu s nacionalnim pravom te im proslijediti taj materijal;

5. slati Europolu zahtjeve za savjetom, informacijama, obavještajnim podacima i analizom;

6. dostavljati Europolu informacije za pohranu u kompjuterizirani sustav;

7. osigurati poštivanje zakona pri svakoj razmjeni informacija između njih i Europola.

5. Ne dovodeći u pitanje izvršavanje odgovornosti koje obvezuju države članice, kako je određeno u članku K.2 stavku 2. Ugovora o Europskoj uniji, nacionalna jedinica u određenom slučaju nije obvezna dostaviti informacije i obavještajne podatke predviđene u stavku 4. točkama 1. 2. i 6. i u člancima 7. i 10. ako bi to:

1. štetilo ključnim interesima nacionalne sigurnosti; ili

2. ugrožavalo uspjeh istrage koja je u tijeku ili sigurnost pojedinaca;

3. uključivalo informacije koje se odnose na organizacije ili specifične obavještajne aktivnosti u području državne sigurnosti.

6. Troškove nastale pri komunikaciji nacionalnih jedinica s Europolom snose države članice te se, osim troškova telekomunikacija, ne zaračunavaju Europolu.

7. Ravnatelji nacionalnih jedinica sastaju se prema potrebi kako bi savjetom pomogli Europolu.

Članak 5.

Časnici za vezu

1. Svaka nacionalna jedinica upućuje barem jednog časnika za vezu u Europol. Broj časnika za vezu koje države članice mogu poslati u Europol utvrđuje se jednoglasnom odlukom upravnog odbora; odluka se može promijeniti u bilo koje vrijeme jednoglasnom odlukom upravnog odbora. Časnici za vezu podliježu nacionalnom zakonodavstvu države članice koja ih je poslala, osim ako je drukčije određeno u posebnim odredbama ove Konvencije.

2. Časnici za vezu dobivaju upute od svojih nacionalnih jedinica da zastupaju interese potonjih unutar Europola u skladu s nacionalnim pravom države članice koja ih je poslala, i u skladu s odredbama koje se primjenjuju pri upravljanju Europolom.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 4. stavke 4. i 5. časnici za vezu pomažu u okviru ciljeva utvrđenih u članku 2. stavku 1. u razmjeni informacija između nacionalnih jedinica koje su ih poslale i Europola, i to posebno:

1. pružanjem Europolu informacija iz nacionalnih jedinica koje su ih poslale;

2. prosljeđivanjem informacija iz Europola nacionalnoj jedinici koja ga je poslala; i

3. suradnjom sa službenicima Europola pružajući im informacije i savjete u vezi s analizom informacija koje se odnose na državu članicu koja ih je poslala.

4. Časnici za vezu u isto vrijeme pomažu u razmjeni informacija iz svojih nacionalnih jedinica i u koordinaciji mjera koje iz toga proizlaze u skladu sa svojim nacionalnim pravom i u okviru cilja utvrđenog u članku 2. stavku 1.

5. U mjeri u kojoj je to potrebno za obavljanje zadaća u skladu s gore navedenim stavkom 3., časnici za vezu imaju pravo koristiti raznu dokumentaciju u skladu s odgovarajućim odredbama navedenim u relevantnim člancima.

6. Članak 25. primjenjuje se *mutatis mutandis* na aktivnosti časnika za vezu.

7. Ne dovodeći u pitanje druge odredbe ove Konvencije, upravni odbor jednoglasno određuje prava i obveze časnika za vezu u odnosu na Europol.

8. Časnici za vezu uživaju povlastice i imunitet potrebne za obavljanje svojih zadaća u skladu s člankom 41. stavkom 2.

9. Europol osigurava državama članicama besplatno korištenje prostorija u zgradi Europola potrebnih za rad časnika za vezu. Sve druge troškove nastale u vezi sa upućivanjem časnika za vezu snosi država članica koja ih je poslala; to se također primjenjuje i na troškove opremanja časnika za vezu, u mjeri u kojoj upravni odbor prilikom donošenja proračuna Europola u nekom posebnom slučaju jednoglasno ne preporuči drukčije.

Članak 6.

Kompjuterizirani sustav prikupljenih informacija

1. Europol održava kompjuterizirani sustav prikupljenih informacija koji se sastoji od sljedećih dijelova:

1. informacijskog sustava iz članka 7. s ograničenim i točno određenim sadržajem koji omogućava brzo pronalaženje informacija koje su na raspolaganju državama članicama i Europolu;

2. radne dokumentacije iz članka 10. uspostavljene za različita vremenska razdoblja za potrebe analize i koja sadrži opsežne informacije; i

3. sustava indeksiranja koji sukladno aranžmanima utvrđenim u članku 11. sadrži određene podatke iz analitičke dokumentacije iz točke 2.

2. Kompjuterizirani sustav prikupljenih informacija kojim upravlja Europol ne smije ni u kojem slučaju biti povezan s drugim automatiziranim sustavima obrade osim s automatiziranim sustavima obrade nacionalnih jedinica.

GLAVA II.

INFORMACIJSKI SUSTAV

Članak 7.

Uspostava informacijskog sustava

1. Europol uspostavlja i održava kompjuterizirani informacijski sustav s ciljem obavljanja svojih zadaća. Informacijski sustav u koji države članice, koje predstavljaju nacionalne jedinice i časnici za vezu, mogu izravno unositi podatke u skladu sa svojim nacionalnim postupcima i u koji Europol također može izravno unositi podatke koje dostavljaju treće zemlje i treća tijela ili podatke dobivene analizom izravno je dostupan nacionalnim jedinicama, časnicima za vezu, ravnatelju, zamjenicima ravnatelja i ovlaštenim službenicima Europola.

Izravan pristup nacionalnih jedinica informacijskom sustavu u odnosu na osobe iz članka 8. stavka 1. točke 2. ograničava se isključivo na podatke o identitetu navedene u članku 8. stavku 2. Potpuni podaci su im dostupni preko časnika za vezu, ako je to potrebno za posebne istražne radnje.

2. Europol:

1. ima zadaću osigurati usklađenost s odredbama kojima se uređuje suradnja i funkcioniranje informacijskog sustava; i

2. odgovoran je za pravilan rad informacijskog sustava u tehničkom i operativnom smislu. Europol posebno poduzima sve

potrebne mjere kako bi osigurao da se ispravno provode mjere iz članaka 21. i 25. o informacijskom sustavu.

3. Nacionalna jedinica u svakoj državi članici odgovorna je za komunikaciju s informacijskim sustavom. Posebno je odgovorna za sigurnosne mjere iz članka 25. u pogledu opreme za obradu podataka koja se koristi unutar državnog područja dotične države članice, za ispitivanje u skladu s člankom 21. te za pravilnu provedbu ove Konvencije u drugom smislu, u mjeri u kojoj je to potrebno u skladu sa zakonima, propisima, administrativnim odredbama i postupcima te države članice.

Članak 8.

Sadržaj informacijskog sustava

1. Informacijski sustav može se koristiti za pohranu, izmjenu i korištenje samo onih podataka koji su potrebni za obavljanje zadaća Europola, uz izuzetak podataka koji se odnose na povezana kaznena djela iz drugog podstavka članka 2. stavka 3. Uneseni podaci odnose se na:

1. osobe za koje se u skladu s nacionalnim pravom dotične države članice sumnja da su počinile ili sudjelovale u kaznenom djelu za koje je Europol nadležan u skladu s člankom 2. ili koje su osuđene zbog takvog kaznenog djela;

2. osobe za koje postoji osnovana sumnja u skladu s nacionalnim pravom da će počiniti kazneno djelo za koje je Europol nadležan u skladu s člankom 2.

2. Osobni podaci iz stavka 1. mogu sadržavati samo sljedeće podatke:

1. prezime, djevojačko prezime, osobno ime i bilo koji alias ili lažno ime;

2. datum i mjesto rođenja;

3. državljanstvo;

4. spol; i

5. prema potrebi, druga obilježja koja bi vjerojatno mogla pomoći pri utvrđivanju identiteta, uključujući bilo koju specifičnu objektivnu fizičku osobinu koja je nepromjenjiva.

3. Osim podataka iz stavka 2. i podataka o Europolu ili o nacionalnoj jedinici koja unosi podatke, sljedeći se podaci o osobama iz stavka 1. mogu pohraniti, izmijeniti ili koristiti u informacijskom sustavu:

1. kaznena djela, navodna kaznena djela te vrijeme i mjesto počinjenja istih;

2. sredstva kojima su kaznena djela počinjena ili koja se mogu koristiti za počinjenje istih;

3. odsjeci koji se bave tim slučajem te evidencijski brojevi;

4. sumnja na pripadnost zločinačkoj organizaciji;

5. osude u slučaju kada se odnose na kaznena djela za koja je Europol nadležan u skladu s člankom 2.

Ovi se podaci također mogu unositi kada još ne upućuju na osobe. U slučaju kada Europol sam unosi podatke, osim dodjele evidencijskog broja također navodi je li podatke dostavila treća strana ili su rezultat njegovih vlastitih analiza.

4. Dodatne informacije o skupinama osoba iz stavka 1. kojima Europol ili nacionalne jedinice raspolažu mogu se dostaviti na zahtjev bilo kojoj nacionalnoj jedinici ili Europolu. Nacionalne jedinice šalju podatke u skladu sa svojim nacionalnim pravom.

U slučaju kada se dodatne informacije odnose na jedno ili više povezanih kaznenih djela, kako je određeno u drugom podstavku članka 2. stavka 3., podaci pohranjeni u informacijskom sustavu označavaju se na odgovarajući način kako bi omogućilo nacionalnim jedinicama i Europolu da razmjenjuju informacije o povezanim kaznenim djelima.

5. Ako se odustalo od postupka protiv dotične osobe ili ako je ta osoba oslobođena optužbe, brišu se podaci u odnosu na bilo koju odluku.

Članak 9.

Pravo pristupa informacijskom sustavu

1. Pravo na izravan unos i preuzimanje podataka iz informacijskog sustava imaju jedino nacionalne jedinice, časnici za vezu te ravnatelj, zamjenici ravnatelja ili propisno ovlašteni službenici Europola. Podaci se mogu preuzeti u slučaju kada je to u određenom predmetu potrebno za obavljanje zadaća Europola; preuzimanje podataka izvršava se u skladu sa zakonima, propisima, administrativnim odredbama i postupcima jedinice koja preuzima podatke, podložno bilo kojim dodatnim odredbama sadržanim u ovoj Konvenciji.

2. Samo jedinica koja je unijela podatke može te podatke mijenjati, ispravljati ili brisati. U slučaju kada određena jedinica ima razloga vjerovati da su podaci kako je navedeno u članku 8. stavku 2. netočni ili ih želi dopuniti, o tome odmah obavješćuje jedinicu koja je te podatke unijela; potonja bez odlaganja razmatra takvu obavijest te prema potrebi odmah izmjenjuje, dopunjuje, ispravlja ili briše podatke. U slučaju kada su u

sustavu sadržani podaci o osobi kako je navedeno u članku 8. stavku 3., bilo koja jedinica može kako je navedeno u članku 8. stavku 3. unijeti dodatne podatke. U slučaju kada postoji očita proturječnost između unesenih podataka, dotične jedinice međusobno se savjetuju i postižu dogovor. U slučaju kada određena jedinica namjerava posve izbrisati podatke kako je navedeno u članku 8. stavku 2. koje je sama unijela o određenoj osobi i kada podatke kako je navedeno u članku 8. stavku 3. o istoj osobi unose različite jedinice, odgovornost u smislu zakona o zaštiti podataka u skladu s člankom 15. stavkom 1. i prava na izmjenu, dopunu, ispravak i brisanje takvih podataka u skladu s člankom 8. stavkom 2. prenosi se na sljedeću jedinicu koja je unijela podatke o toj osobi kako je navedeno u članku 8. stavku 3. Jedinica koja namjerava brisati podatke obavješćuje o svojoj namjeri jedinicu na koju se prenosi odgovornost u smislu zaštite podataka.

3. Odgovornost za dopuštenost preuzimanja, unosa i izmjene podataka unutar informacijskog sustava ima jedinica koja preuzima, unosi ili izmjenjuje podatke; mora biti moguće utvrditi tu jedinicu. Dostavljanje informacija među nacionalnim jedinicama i nadležnim tijelima u državama članicama uređeno je nacionalnim pravom.

GLAVA III.

RADNE EVIDENCIJE ZA POTREBE ANALIZE

Članak 10.

Prikupljanje, obrada i korištenje osobnih podataka

1. U slučaju kada je to potrebno radi postizanja cilja utvrđenog u članku 2. stavku 1., Europol može u drugim evidencijama, pored podataka koji nisu osobne prirode, pohraniti, izmijeniti ili koristiti podatke o kaznenim djelima za koja je Europol nadležan u skladu s člankom 2. stavkom 2., uključujući podatke o povezanim kaznenim djelima predviđenim u drugom podstavku članka 2. stavka 3., koji su namijenjeni za posebne analize, a odnose se na:

1. osobe kako je navedeno u članku 8. stavku 1.;

2. osobe koje se može pozvati da svjedoče u istražnim radnjama u vezi s kaznenim djelima koja se istražuju ili u naknadnim kaznenim postupcima;

3. osobe koje su bile žrtve jednog od kaznenih djela koja se istražuju ili u vezi s kojima postoje činjenice koje upućuju na to da bi mogle postati žrtvama takvog kaznenog djela;

4. suradnike ili povezane osobe, i

5. osobe koje mogu pružiti informacije o kaznenim djelima koja se istražuju.

Prikupljanje, pohrana i obrada podataka navedenih u prvoj rečenici članka 6. Konvencije Vijeća Europe od 28. siječnja 1981. o automatskoj obradi osobnih podataka nije dozvoljeno osim ako je to nužno potrebno u smislu dotične evidencije, te osim ako se tim podacima dopunjuju osobni podaci već uneseni u tu evidenciju. Zabranjuje se odabrati određenu skupinu osoba isključivo na temelju podataka navedenih u prvoj rečenici članka 6. Konvencije Vijeća Europe od 28. siječnja 1981. u suprotnosti s gore navedenim pravilima u vezi s namjenom.

Vijeće, odlučujući jednoglasno u skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji, donosi provedbena pravila za datoteke koja je pripremio upravni odbor, a koja sadrže dodatne podatke, posebno u vezi s kategorijama osobnih podataka iz ovog članka te odredbe o sigurnosti dotičnih podataka i unutarnjem nadzoru njihove upotrebe.

2. Te se evidencije otvaraju za potrebe analize koja je određena kao sakupljanje, obrada i korištenje podataka s ciljem podupiranja kriminalističke istrage. Svaki analitički projekt pretpostavlja uspostavljanje analitičke skupine u kojoj u skladu sa zadaćama određenim u članku 3. stavcima 1. i 2. te članku 5. stavku 3. sljedeći članovi usko surađuju:

1. analitičari i drugi službenici Europola koje je odredila Uprava Europola: samo su analitičari ovlašteni unositi i preuzimati podatke iz dotične evidencije;

2. časnici za vezu i/ili stručnjaci država članica koji su dostavili informacije ili na koje se analiza odnosi u smislu stavka 6.

3. Nacionalne jedinice dostavljaju na zahtjev Europola ili na vlastitu inicijativu u skladu s člankom 4. stavkom 5. sve informacije Europolu koje mu mogu biti potrebne radi obavljanja zadaća u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom 2. Države članice dostavljaju takve podatke samo u slučaju kada njihovi nacionalni propisi odobravaju njihovu obradu za potrebe sprečavanja, analize ili suzbijanja kaznenih djela.

Ovisno o osjetljivosti podataka, podaci iz nacionalnih jedinica mogu se izravno poslati analitičkim skupinama bilo kojim prikladnim načinom, bez obzir jesu li poslani preko dotičnih časnika za vezu ili ne.

4. Ako se uz podatke iz stavka 3. pokaže opravdanim da Europolu budu dostupni drugi podaci radi obavljanje zadaća u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom 2., Europol može zatražiti da mu:

1. Europske zajednice i javnopravna tijela koja su osnovana na temelju ugovorâ o osnivanju tih Zajednica;

2. druga javnopravna tijela koja su osnovana u okviru Europske unije;

3. tijela koja se temelje na sporazumu između dvije ili više država članica i Europske unije;

4. treće države;

5. međunarodne organizacije i njima podređena javnopravna tijela;

6. druga javnopravna tijela koja se temelje na sporazumu između dvije ili više država; i

7. Međunarodna organizacija kriminalističke policije (Interpol),

proslijede odgovarajuće informacije bilo kojim prikladnim načinom. Europol također može primati informacije koje mu pod istim uvjetima i na isti način pruže gore navedena tijela na vlastitu inicijativu. Vijeće, odlučujući jednoglasno u skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji i nakon savjetovanja s upravnim odborom, sastavlja pravila koja u tom pogledu slijedi Europol.

5. U mjeri u kojoj Europol na temelju drugih konvencija ima pravo na kompjuterizirani pristup podacima iz drugih informacijskih sustava, Europol na taj način može preuzimati osobne podatke, ako je to potrebno za obavljanje svojih zadaća u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom 2.

6. Ako se radi o općoj i strateškoj analizi, svim se državama članicama preko časnika za vezu i/ili stručnjaka u potpunosti priopćuju rezultati analize, posebno dostavljanjem izvještaja koje je sastavio Europol.

Ako se analiza odnosi na određene slučajeve koji se ne odnose na sve države članice te ako ima izravni operativni cilj, tada u njoj sudjeluju predstavnici sljedećih država članica:

1. države članice koje su bile izvor informacija koje su dovele do odluke da se uspostavi analitička evidencija, ili one na koje se te informacije izravno odnose te države članice koje analitička skupina naknadno pozove da sudjeluju u analizi, jer su one također postale zainteresirane;

2. države članice koje su nakon uvida u sustav indeksiranja saznale da moraju biti informirane i koje zatraže to pravo prema uvjetima utvrđenim u stavku 7.

7. Ovlašteni časnici za vezu mogu zatražiti da budu informirani. Svaka država članica imenuje i ovlašćuje ograničeni broj časnika za vezu. Njihov popis prosljeđuje upravnom odboru.

Časnik za vezu traži svoje pravo na informiranost, kako je određeno u stavku 6., pisanom obrazloženom izjavom koju odobrava tijelo kojem je podređen u državi članici te ju prosljeđuje svim sudionicima analize. Potom se neposredno pridružuje analizi koja je u tijeku.

Ako netko u analitičkoj skupini istakne prigovor, odgađa se neposredno pridruživanje dok se ne završi postupak mirenja koji može obuhvatiti sljedeće tri faze:

1. sudionici analize nastoje postići dogovor s časnikom za vezu koji želi biti informiran; za to imaju na raspolaganju najviše osam dana;

2. ako ne postignu sporazum, rukovoditelji dotičnih nacionalnih jedinica i Uprava Europola sastaju se u roku od tri dana;

3. ako se neslaganje i dalje ne riješi, predstavnici dotičnih stranaka sastaju se u upravnom odboru u roku od osam dana. Ako dotična država članica ne odustane od svog zahtjeva za informacijama, o neposrednom pridruživanju te države članice odlučuje se konsenzusom.

8. Država članica koja dostavlja određeni podatak Europolu sama odlučuje o osjetljivosti podataka i njegovoj promjeni. O bilo kakvom širenju ili operativnoj upotrebi analitičkih podataka odlučuje se nakon savjetovanja sa sudionicima analize. Država članica posebno koja se pridruži analizi koja je u tijeku ne smije širiti ili koristiti podatke bez prethodne suglasnosti država članica koje sudjeluju od početka.

Članak 11.

Sustav indeksiranja

1. Europol izrađuje sustav indeksiranja za podatke pohranjene u evidencijama iz članka 10. stavka 1.

2. Ravnatelj, zamjenici ravnatelja, ovlašteni službenici Europola i časnici za vezu imaju pravo na uvid u sustav indeksiranja.

Sustav indeksiranja je takav da je časniku za vezu koji ga koristi jasno na osnovi podataka u koje ima uvid da evidencije iz članka 6. stavka 1. točke 2. i članka 10. stavka 1. sadrže podatke koji se odnose na državu članicu koja ga je uputila.

Pristup časnika za vezu određen je tako da se može utvrditi je li neka informacija pohranjena ili ne, ali da nije moguće utvrditi veze niti donositi daljnje zaključke o sadržaju tih evidencija.

3. Upravni odbor odlučujući jednoglasno određuje detaljni postupak za izradu sustava indeksiranja.

Članak 12.

Nalog za otvaranje datoteke

1. Za svaku kompjuteriziranu datoteku koja sadrži osobne podatke i koju vodi Europol radi obavljanja svojih zadaća iz članka 10., Europol u nalogu za otvaranje datoteke, za koji je potrebna suglasnost upravnog odbora, navodi:

1. naziv te datoteke;

2. namjenu datoteke;

3. skupine osoba čiji su podaci pohranjeni;

4. prirodu podataka koje treba pohraniti te bilo koje podatke navedene u prvoj rečenici članka 6. Konvencije Vijeća Europe od 28. siječnja 1981. koji su nužno potrebni;

5. vrstu osobnih podataka koji se koriste za otvaranje datoteke;

6. dostavljanje ili unos podataka koji se pohranjuju;

7. uvjete pod kojima se osobni podaci pohranjeni u datotekama mogu slati, kojim primateljima i po kojem postupku;

8. vremenska ograničenja za ispitivanje i trajanje pohrane;

9. metodu izrade knjigovodstvenog dnevnika.

Ravnatelj Europola odmah obavješćuje zajedničko nadzorno tijelo predviđeno u članku 24. o namjeri da se naruči otvaranje takve datoteke te mu dostavlja dokumentaciju tako da može uputiti upravnom odboru bilo kakvu primjedbu koju smatra nužnom.

2. Ako je zbog hitnosti nemoguće dobiti suglasnost upravnog odbora u skladu sa zahtjevima stavka 1., ravnatelj može na vlastitu inicijativu ili na zahtjev dotične države članice obrazloženom odlukom naložiti otvaranje datoteke podataka. Istodobno o svojoj odluci obavješćuje članove upravnog odbora. Postupak se zatim bez odlaganja pokreće na temelju stavka 1. te se dovršava što je prije moguće.

GLAVA IV.

ZAJEDNIČKE ODREDBE O OBRADI INFORMACIJA

Članak 13.

Obveza izvješćivanja

Europol odmah obavješćuje nacionalne jedinice kao i njihove časnike za vezu na njihov zahtjev, o svim informacijama koje se odnose na njihovu državu članicu i o utvrđenoj povezanosti kaznenih djela za koja je Europol nadležan u skladu s člankom 2. Europol također može priopćiti informacije i obavještajne podatke o drugim teškim kaznenim djelima kojih postane svjestan dođe tijekom obavljanja svojih dužnosti.

Članak 14.

Standard zaštite podataka

1. Svaka država članica najkasnije do dana stupanja na snagu ove Konvencije poduzima potrebne mjere u skladu sa svojim nacionalnim pravom u vezi s obradom osobnih podataka u datotekama u okviru ove Konvencije kako bi se osigurao standard zaštite podataka koji odgovara barem onom standardu koji proizlazi iz provedbe načela Konvencije Vijeća Europe od 28. siječnja 1981. te pritom vodi računa o Preporuci br. R (87) 15 Odbora ministara Vijeća Europe od 17. rujna 1987. o upotrebi osobnih podataka u policijskom sektoru.

2. Dostavljanje osobnih podataka predviđeno ovom Konvencijom ne može započeti dok na državnom području svake države članice koja je uključena u slanje tih podataka ne stupe na snagu pravila o zaštiti podataka utvrđena u gore navedenom stavku 1.

3. Pri prikupljanju, obradi i korištenju osobnih podataka Europol uzima u obzir načela Konvencije Vijeća Europe od 28. siječnja 1981. i Preporuke br. R (87) 15 Odbora ministara Vijeća Europe od 17. rujna 1987.

Europol poštuje ta načela u pogledu podataka koji nisu obrađeni automatiziranim sustavom i koji su pohranjeni su u obliku datoteka, tj. u slučaju bilo kojeg strukturiranog skupa osobnih podataka koji su dostupni u skladu s određenim kriterijima.

Članak 15.

Odgovornost u pitanjima zaštite podataka

1. Podložno drugim odredbama ove Konvencije, odgovornost za podatke pohranjene u Europolu, a posebno u vezi s zakonitosti prikupljanja, prijenosa Europolu te unosa podataka, kao i njihove točnosti, ažuriranosti i provjere vremenskih ograničenja pohrane ima:

1. država članica, koja je podatke unijela ili ih na neki drugi način dostavila;

2. Europol, u vezi s podacima koje treće strane dostavljaju Europolu ili koji proizlaze iz analiza koje provodi Europol.

2. Povrh toga, podložno drugim odredbama ove Konvencije, Europol je odgovoran za sve podatke koje Europol primi i obradi, bilo da su ti podaci u informacijskom sustavu iz članka 8., u datotekama koje se otvaraju za potrebe analize iz članka 10., u sustavu indeksiranja iz članka 11. ili u datotekama iz članka 14. stavka 3.

3. Europol pohranjuje podatke na takav način da se može utvrditi koja je država članica ili treća strana poslala podatke ili jesu li oni rezultat analize Europola.

Članak 16.

Odredbe o sastavljanju izvješća

Europol prosječno izrađuje izvješća za najmanje svako deseto povlačenje osobnih podataka i za svako povlačenje podataka unutar informacijskog sustava iz članka 7. kako bi se provjerilo je li ono dozvoljeno zakonom. Podatke sadržane u izvješću Europol i nadzorna tijela iz članaka 23. i 24. koriste samo za tu namjenu te se nakon šest mjeseci brišu, osim ako ti podaci nisu i dalje potrebni za nadzor koji je u tijeku. Upravni odbor odlučuje o pojedinostima nakon savjetovanja sa zajedničkim nadzornim tijelom.

Članak 17.

Pravila o upotrebi podataka

1. Samo nadležna tijela u državama članicama mogu prenositi ili koristiti osobne podatke preuzete iz informacijskog sustava, sustava indeksiranja ili datoteka koje su otvorene za potrebe analize te podatke koji su dostavljeni bilo kojim prikladnim načinom u svrhu sprječavanja i suzbijanja kaznenih djela koja su u nadležnosti Europola te radi suzbijanja drugih teških oblika kriminaliteta.

Podaci iz prvog stavka koriste se u skladu s zakonom države članice koja je odgovorna za tijela koja su koristila podatke.

Europol može koristiti podatke iz stavka 1. samo za obavljanje svojih zadaća kako je navedeno u stavku 3.

2. Ako je u slučaju određenih podataka prilikom slanja država članica, treća država ili tijelo iz članka 10. stavka 4. odredilo određena ograničenja u vezi s upotrebom kojoj ti podaci u toj državi članici ili trećim strankama podliježu, takva ograničenja korisnik podataka također treba poštovati, osim u posebnom slučaju kada se nacionalnim pravom utvrđuje da se ograničenja u vezi s upotrebom ukidaju u slučaju pravosudnih tijela, zakonodavnih tijela ili bilo kojeg drugog nezavisnog tijela osnovanog u skladu sa zakonom, a koje je odgovorno za nadziranje nadležnih nacionalnih nadležnih tijela u smislu članka 2. stavka 4. U takvim se slučajevima podatke može koristiti samo nakon prethodnog savjetovanja s državom članicom koja šalje podatke i čije interese i mišljenja treba uzeti u obzir koliko god je to moguće.

3. Korištenje podataka u druge svrhe ili od strane tijela osim onih navedenih u članku 2. ove Konvencije moguće je samo nakon prethodnog savjetovanja s državom članicom koja je poslala podatke u mjeri u kojoj to nacionalno pravo te države članice dopušta.

Članak 18.

Slanje podataka trećim državama i trećim tijelima

1. Europol može slati osobne podatke kojima raspolaže trećim državama i trećim tijelima u smislu članka 10. stavka 4. u skladu s uvjetima utvrđenima u stavku 4. u slučaju kada:

1. je to potrebno u pojedinačnim slučajevima radi sprječavanja i suzbijanja kaznenih djela za koja je Europol nadležan u skladu s člankom 2.;

2. je osigurana odgovarajuća razina zaštite podataka u toj državi ili tijelu; i

3. je to dopušteno općim pravilima u smislu stavka 2.

2. U skladu s postupkom iz glave VI. Ugovora o Europskoj uniji i uzimajući u obzir okolnosti iz stavka 3., Vijeće odlučujući

jednoglasno utvrđuje opća pravila za slanje osobnih podataka Europola trećim državama ili trećim tijelima u smislu članka 10. stavka 4. Upravni odbor priprema odluku Vijeća i savjetuje se sa zajedničkim nadzornim tijelom iz članka 24.

3. Prikladnost razine zaštite podataka koju pružaju treće države i treća tijela u smislu članka 10. stavka 4. procjenjuje se uzimajući u obzir sve okolnosti koje utječu na slanje osobnih podataka; treba posebno uzeti u obzir sljedeće:

1. prirodu podataka;

2. svrhu za koju su podaci namijenjeni;

3. trajanje planirane obrade; i

4) opće ili posebne odredbe koje se primjenjuju na treće države i treća tijela u smislu članka 10. stavka 4.

4. Ako je navedene podatke Europolu poslala država članica, Europol ih može dostaviti trećim državama i trećim tijelima samo uz suglasnost te države članice. Država članica može dati svoju prethodnu suglasnost za takvo slanje podataka, u općem ili drugom smislu; ta se suglasnost u bilo koje vrijeme može opozvati.

Ako podatke nije poslala država članica, Europol mora biti siguran da se slanjem informacija neće:

1. ometati pravilno obavljanje zadaća koje spadaju u nadležnost države članice;

2. ugroziti sigurnost i javni red države članice ili na drugi način dovesti u pitanje njezinu opću dobrobit.

5. Europol je odgovoran za zakonitost odobrenja za slanje informacija. Europol vodi evidenciju o slanju podataka i razlozima za takvo slanje. Slanje podataka odobrava se samo ako primatelj obveže da će se podaci koristiti samo u svrhu za koju su poslani. Ovo se ne primjenjuje na slanje osobnih podataka potrebnih za istragu Europola.

6. U slučaju kada se slanje informacija iz stavka 1. odnosi na podatke koji podliježu obvezi tajnosti, razmjena tih informacija dopuštena je samo ako postoji sporazum o povjerljivosti podataka između Europola i primatelja.

Članak 19.

Pravo pristupa

1. Svaki pojedinac koji želi ostvariti svoje pravo na pristup podacima koji se na njega odnose, a pohranjeni su u Europolu, ili koji te podatke želi dati provjeriti može podnijeti u tu svrhu i bez naknade zahtjev nadležnom nacionalnom tijelu u kojoj god državi članici želi, a to tijelo njegov zahtjev upućuje Europolu bez odlaganja i obavješćuje podnositelja upita da će mu Europol izravno odgovoriti.

2. Europol mora taj zahtjev u potpunosti riješiti u roku od tri mjeseca,nakon što nadležno nacionalno tijelo u dotičnoj državi članici zaprimi taj zahtjev.

3. Pravo svakog pojedinca na pristup podacima koji se na njega odnose ili da te podatke da provjeriti ostvaruje se u skladu s pravom države članice u kojoj je to pravo zatraženo, uzimajući u obzir sljedeće odredbe:

U slučaju kada države članice pravo koje se primjenjuje predviđa priopćavanje dotičnih podataka, takvo se slanje podataka može odbiti ako je takvo odbijanje potrebno kako bi se:

1. omogućilo Europolu da ispravno ispunjava svoje zadaće;

2. zaštitila sigurnost i javni red u državi članici ili spriječio kriminal;

3. zaštitila prava i slobode trećih strana,

te interesi osobe na koju se odnosi priopćenje tih podataka ne mogu imati prednost nad razlozima koji iz toga proizlaze.

4. Pravo na priopćenje informacija u skladu sa stavkom 3. ostvaruje se u skladu sa sljedećim postupcima:

1. u vezi s podacima unesenih u informacijski sustav kako je određeno u članku 8., odluka o priopćenju tih podataka ne može se donijeti osim ako su država članica koja je te podatke unijela i države članice na koje se slanje takvih podataka izravno odnosi prve imale mogućnost izraziti svoje stajalište, koje može obuhvatiti uskraćivanje slanja podataka. Država članica koja je unijela podatke navodi koji se podaci mogu priopćiti i aranžmane za slanje takvih podataka;

2. u vezi s podacima koje je Europol unio u informacijski sustav, države članice koje se slanje takvih podataka izravno odnosi moraju prve imati mogućnost izraziti svoje stajalište, koje može obuhvatiti uskraćivanje slanja podataka;

3. u vezi s podacima koje su uneseni u radne dokumentacije za potrebe analize, kako je utvrđeno člankom 10., priopćavanje tih podataka uvjetovano je konsenzusom Europola i država članica koje sudjeluju u analizi u smislu članka 10. stavka 2. i konsenzusa jedne ili više država članica koje se slanje takvih podataka izravno odnosi.

Ako se jedna ili više država članica ili Europol usprotivi priopćavanju dotičnih podataka, Europol obavješćuje dotičnu osobu o

tome da su provjere provedene, ne dajući pri tome nikakve informacije koje bi toj osobi mogle otkriti postoje li o njoj podaci.

5. Pravo na provjeru informacija ostvaruje se u skladu sa sljedećim postupcima:

U slučaju kada nacionalno pravo koje se primjenjuje ne predviđa priopćenje podataka ili u slučaju jednostavnog zahtjeva za provjerom, Europol u bliskoj suradnji s dotičnim nacionalnim tijelima provodi provjere i o tome obavješćuje podnositelja upita, pri tome ne dajući informacije koje bi toj osobi mogle otkriti postoje li o njoj podaci.

6. U svom odgovoru na zahtjev za provjerom ili pristupom podacima, Europol obavješćuje podnositelja upita da može podnijeti žalbu zajedničkom nadzornom tijelu ako nije zadovoljan odlukom. Potonji može također uputiti predmet zajedničkom nadzornom tijelu ako nije dobio odgovor na zahtjev u vremenskom roku utvrđenom u ovom članku.

7. Ako podnositelj upita podnese žalbu zajedničkom nadzornom tijelu predviđenom u članku 24., to tijelo razmatra žalbu.

U slučaju kada se žalba odnosi na priopćenje podataka koje je unijela država članica u informacijski sustav, zajedničko nadzorno tijelo donosi odluku u skladu s nacionalnim pravom države članice u kojoj je podnesen zahtjev. Zajedničko se nadzorno tijelo najprije se savjetuje s nacionalnim nadzornim tijelom ili nadležnim sudskim tijelom u državi članici koja je izvor podataka. Nacionalno nadležno tijelo ili nadležno sudsko tijelo vrše potrebne provjere, posebno kako bi se utvrdilo je li odluka o odbijanju donesena u skladu sa stavcima 3. i 4. točkom 1. ovog članka. Nakon potvrde toga, zajedničko nadzorno tijelo, blisko surađujući s nacionalnim nadzornim tijelom ili nadležnim sudskim tijelom, donosi odluku koja može uključivati i odbijanje priopćavanja bilo kakvih informacija.

U slučaju kada se žalba odnosi na priopćenje podataka koje je Europol unio u informacijski sustav ili podataka pohranjenih u radnu dokumentaciju za potrebe analize, zajedničko nadzorno tijelo u slučaju postojanih prigovora Europola ili neke države članice te prigovore ne može odbaciti osim dvotrećinskom većinom članova nakon saslušanja Europola ili dotične države članice. Ako takve većine nema, zajedničko nadzorno tijelo obavješćuje podnositelja upita da je provelo provjere, ne dajući mu pri tome informacije koje bi toj osobi mogle otkriti postoje li o njoj podaci.

U slučaju kada se žalba odnosi na provjeru podataka koje je unijela država članica u informacijski sustav, zajedničko nadzorno tijelo osigurava da su potrebne provjere provedene ispravno u bliskoj suradnji s nacionalnim nadzornim tijelom države članice koja je unijela podatke. Zajedničko nadzorno tijelo obavješćuje podnositelja upita da je provelo provjere, ne dajući mu pri tome informacije koje bi toj osobi mogle otkriti postoje li o njoj podaci.

U slučaju kada se žalba odnosi na provjeru podataka koje je unio Europol u informacijski sustav ili podataka pohranjenih u radnu dokumentaciju za potrebe analize, zajedničko nadzorno tijelo osigurava da je Europol proveo potrebne provjere. Zajedničko nadzorno tijelo obavješćuje podnositelja upita da je provelo provjere, ne dajući mu pri tome informacije koje bi toj osobi mogle otkriti postoje li o njoj podaci.

8. Gore navedene odredbe primjenjuju se *mutatis mutandis* na podatke koji nisu obrađeni automatiziranim sustavom i kojima raspolaže Europol u obliku datoteka, tj. u bilo kojem strukturiranom skupu osobnih podataka kojima se može pristupiti sukladno određenim kriterijima.

Članak 20.

Ispravljanje i brisanje podataka

1. Ako se pokaže da su podaci kojima Europol raspolaže i koje su mu poslale treće države ili treća tijela ili koji su rezultat vlastitih analiza netočni ili da su njihov unos ili pohrana protivni ovoj Konvenciji, Europol takve podatke ispravlja ili briše.

2. Ako su države članice te netočne podatke ili podatke koji su protivni ovoj Konvenciji izravno dostavile Europolu, one su obvezne ispraviti ih ili izbrisati u suradnji s Europolom. Ako se netočni podaci prenose drugim odgovarajućim sredstvima ili ako su greške u podacima koje dostavljaju države članice nastale zbog manjkavog prenošenja ili su prenesene protivno odredbama ove Konvencije ili ako proizlaze iz neispravnog unošenja, preuzimanja ili pohrane ili ako su uneseni, preuzeti ili pohranjeni na način protivan ovoj Konvenciji od strane Europola, tada je Europol obvezan ispraviti ih ili izbrisati u suradnji s dotičnim državama članicama.

3. U slučajevima iz stavaka 1. i 2. odmah se izvješćuju države članice koje su primatelji podataka. Države članice koje su primatelji podataka također ispravljaju ili brišu te podatke.

4. Svaka osoba ima pravo zatražiti od Europola ispravak ili brisanje netočnih podatka koji se na nju odnose.

Europol obavješćuje podnositelja upita da su podaci koji se na njega odnose ispravljeni ili izbrisani. Ako podnositelj upita nije

zadovoljan odgovorom Europola ili ako nije primio odgovor u roku od tri mjeseca, može uputiti svoj predmet zajedničkom nadzornom tijelu.

Članak 21.

Vremenska ograničenja za čuvanje i brisanje datoteka

1. Europol čuva podatke iz datoteka samo onoliko dugo koliko je potrebno za obavljanje svojih zadaća. Najkasnije u roku od tri godine nakon unosa podataka provjerava se potreba za produljenjem čuvanja. Jedinica koja je unijela podatke provodi provjeru pohranjenih podataka u informacijskom sustavu i njihovo brisanje. Europol provodi provjeru i brisanje podataka koji su pohranjeni u drugim datotekama Europola. Europol obavješćuje automatski tri mjeseca unaprijed države članice o isteku vremenskih rokova za provjeru pohrane podataka.

2. Tijekom provjere, jedinice navedene u trećoj i četvrtoj rečenici gore navedenog stavka 1. mogu donijeti odluku o produljenju čuvanja podataka do sljedeće provjere ako je to još potrebno za obavljanje zadaća Europola. Ako se ne donese odluka o produljenju čuvanja podataka, ti se podaci automatski brišu.

3. Čuvanje osobnih podataka koji se odnose na pojedince kako je navedeno u točki 1. prvog podstavka članka 10. stavka 1. ne može biti dulje od ukupno tri godine. Svaki vremenski rok počinje teći ponovo od dana kada se ponovi događaj koji je doveo do pohrane podataka o tom pojedincu. Potreba za produljenjem čuvanja svake se godine provjerava, a pregled se dokumentira.

4. U slučaju kada neka država članica iz svoje nacionalne baze podataka briše podatke koje je dostavila Europolu, a koji su pohranjeni u drugim Europolovim datotekama, o tome obavješćuje Europol. U takvim slučajevima Europol briše te podatke, osim ako su mu i dalje potrebni na temelju obavještajnih podataka koji su opširniji od onih kojima raspolaže država članica koja šalje podatke. Europol obavješćuje dotičnu državu članicu o produljenju čuvanja tih podataka.

5. Brisanje se ne vrši ako bi to štetilo interesima osobe na koju se podaci odnose koje treba zaštititi. U takvim se slučajevima ti podaci mogu koristiti samo uz pristanak dotične osobe na koju se podaci odnose.

Članak 22.

Ispravljanje i pohrana podataka u dokumentaciji u papirnatom obliku

1. Ako se pokaže da je sva dokumentacija u papirnatom obliku ili da podaci iz te dokumentacije kojom Europol raspolaže više nisu potrebni za obavljanje zadaća Europola, ili da su navedene informacije u potpunosti protivne ovoj Konvenciji, ta se dokumentacija u papirnatom obliku ili navedeni podaci uništavaju. Dok se ta dokumentacija u papirnatom obliku ili navedeni podaci stvarno ne unište, moraju biti označeni da nisu za upotrebu.

Uništavanje se ne smije provesti ako postoje razlozi za pretpostavku da bi legitimni interesi osobe na koju se ti podaci odnose u protivnom bili ugroženi. U takvim se slučajevima dokumentacija u papirnatom obliku mora imati istu napomenu kojom se zabranjuje sva upotreba.

2. Ako se ustanovi da su podaci sadržani u dokumentaciji Europola u papirnatom obliku netočni, Europol je obvezan ispraviti ih.

3. Svaka osoba koja je obuhvaćena dokumentacijom Europola u papirnatom obliku, može tražiti *vis-à-vis* Europola pravo na ispravak ili uništenje dokumentacije u papirnatom obliku ili na stavljanje oznake. Primjenjuju se članak 20. stavak 4. i članak 24. stavci 2. i 7.

Članak 23.

Nacionalno nadzorno tijelo

1. Svaka država članica određuje nacionalno nadzorno tijelo čija je zadaća nadzirati neovisno i u skladu s odgovarajućim vlastitim nacionalnim pravom dopuštenost unosa i preuzimanja osobnih podataka, kao i bilo kakvo slanje Europolu osobnih podataka od strane dotične države članice te provjeravati krše li se time prava osobe na koju se ti podaci odnose. U tu svrhu nadzorno tijelo u skladu s odgovarajućim nacionalnim postupcima preko nacionalnih jedinica ili časnika za vezu ima pristup podacima koje je država članica unijela u informacijski sustav i u sustav indeksiranja.

Nacionalna nadzorna tijela imaju pristup uredima i dokumentima svojih časnika za vezu u Europolu u svrhu obavljanja nadzora.

Pored toga, u skladu s odgovarajućim nacionalnim postupcima, nacionalna nadzorna tijela nadziru aktivnosti nacionalnih jedinica u skladu s člankom 4. stavkom 4. te aktivnosti časnika za vezu u skladu s člankom 5. stavkom 3., točkama 1. i 3. i člankom 5. stavcima 4. i 5., u mjeri u kojoj su takve aktivnosti važne za zaštitu osobnih podataka.

2. Svaki pojedinac ima pravo zatražiti nacionalno nadzorno tijelo da osigura da je unos ili slanje Europolu podataka koji se na njega odnose u bilo kojem obliku, kao i uvid u te podatke dotične države članice zakonit.

Ovo se pravo ostvaruje u skladu s nacionalnim pravom države članice čijem je nacionalnom nadzornom tijelu zahtjev podnesen.

Članak 24.

Zajedničko nadzorno tijelo

1. Osniva se neovisno zajedničko nadzorno tijelo čija je zadaća preispitivanje aktivnosti Europola u skladu s ovom

Konvencijom kako bi se osiguralo da se prava pojedinca ne krše pohranom, obradom i korištenjem podataka kojima raspolaže Europol. Pored toga zajedničko nadzorno tijelo nadzire je li dopušten prijenos podataka koji potječu od Europola. Zajedničko nadzorno tijelo sastavljeno je od najviše dva člana ili predstavnika (kojima prema potrebi pomažu zamjenici) svakog nacionalnog nadzornog tijela čija se nezavisnost i potrebna stručnost jamči, a koje imenuje svaka država članica na pet godina. Svako izaslanstvo ima pravo na jedan glas.

Zajedničko nadzorno tijelo imenuje predsjednika iz redova svojih članova.

Članovi zajedničkog nadzornog tijela u obnašanju svojih dužnosti ne primaju upute ni od jednog drugog tijela.

2. Europol mora pomagati zajedničkom nadzornom tijelu u obavljanju njegovih zadaća. Posebno tako da:

1. dostavlja informacije koje zatraži, omogući pristup svim dokumentima i dokumentaciji u papirnatom obliku, kao i pristup podacima koji su pohranjeni u sustavu; i

2. omogući slobodni pristup svim prostorijama u bilo koje vrijeme;

3. provodi odluke zajedničkog nadzornog tijela o žalbama u skladu s odredbama članka 19. stavka 7. i članka 20. stavka 4.

3. Zajedničko nadzorno tijelo također je nadležno za razmatranje pitanja koja se odnose na provedbu i tumačenje u vezi s aktivnostima Europola u pogledu obrade i korištenja osobnih podataka, za razmatranje pitanja koje se odnose na provjere koje neovisno provode nacionalna nadzorna tijela država članica ili u vezi s ostvarivanjem prava na informacije, kao i za sastavljanje usklađenih prijedloga zajedničkih rješenja postojećih problema.

4. Svaki pojedinac ima pravo zatražiti zajedničko nadzorno tijelo da osigura da Europol na zakonit i točan način prikuplja, pohranjuje, obrađuje i koristi njegove osobne podatke.

5. Ako zajedničko nadzorno tijelo primijeti bilo kakvo kršenje odredaba ove Konvencije prilikom pohrane, obrade ili korištenja osobnih podataka, ono podnosi ravnatelju Europola pritužbu koju smatra potrebnom i zahtjeva od ravnatelja da odgovori u vremenskom roku koji to tijelo utvrdi. Ravnatelj o cijelom postupku obavješćuje upravni odbor. U slučaju bilo kakve poteškoće, zajedničko nadzorno tijelo upućuje predmet upravnom odboru.

6. Zajedničko nadzorno tijelo sastavlja u redovitim vremenskim razmacima izvješća o svom radu. U skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji isti se prosljeđuju Vijeću; upravni odbor prvi ima mogućnost dati mišljenje koje se prilaže izvješćima.

Zajedničko nadzorno tijelo odlučuje o objavljivanju svog izvješća o radu, te određuje načine objavljivanja, ako se na to odluči.

7. Zajedničko nadzorno tijelo jednoglasno donosi svoj poslovnik koji se dostavlja Vijeću na jednoglasno usvajanje. Zajedničko nadzorno tijelo uspostavlja odbor koji se sastoji od po jednog stručnog predstavnika iz svake države članice od kojih svaki ima po jedan glas. Zadaća je odbora razmotriti žalbe predviđene u članku 19. stavku 7. i članku 20. stavku 4. svim prikladnim sredstvima. Odbor može saslušati stranke, ako stranke tako zatraže, kojima pri tome pomažu savjetnici ako to žele. Odluke donesene u tom kontekstu smatraju se konačnima za sve dotične stranke.

8. Zajedničko nadzorno tijelo također može uspostaviti jedan ili više odbora.

9. Zajedničko nadzorno tijelo savjetuje se o onom dijelu proračuna koji se na njega odnosi. Njegovo se mišljenje prilaže predmetnom nacrtu proračuna.

10. Zajedničkom nadzornom tijelu pomaže tajništvo, čije su zadaće utvrđene u poslovnicima.

Članak 25.

Sigurnost podataka

1. Europol poduzima potrebne tehničke i organizacijske mjere kako bi osigurao provedbu ove Konvencije. Te su mjere potrebne samo kada je napor koji iziskuju razmjeran ciljevima koje trebaju ostvariti u smislu zaštite podataka.

2. S obzirom na automatiziranu obradu podataka u Europolu, svaka država članica i Europol provode mjere čiji je cilj:

1. uskratiti neovlaštenim osobama pristup opremi za obradu podataka koja se koristi za obradu osobnih podataka (kontrola pristupa opremi);

2. spriječiti neovlašteno čitanje, umnožavanje, izmjenu ili brisanje nosača podataka (kontrola nosača podataka);

3. spriječiti neovlašteni unos podataka i neovlašteni pregled, izmjenu ili brisanje pohranjenih osobnih podataka (kontrola pohrane);

4. spriječiti neovlaštene osobe koje koriste opremu za slanje podataka u korištenju sustava za automatsku obradu podataka (kontrola korisnika);

5. osigurati da osobe koje su ovlaštene koristiti sustave za automatsku obradu podataka imaju pristup samo onim podacima koji su obuhvaćeni njihovim ovlaštenjem za pristup (kontrola pristupa podacima);

6. osigurati da je moguće provjeriti i utvrditi kojim se tijelima mogu slati osobni podaci pomoću opreme za slanje podataka (kontrola slanja);

7. osigurati da je moguće naknadno provjeriti i utvrditi koji su osobni podaci uneseni u sustave za automatsku obradu podataka, tko ih je i kada unio (kontrola unosa);

8. spriječiti neovlašteno čitanje, umnožavanje, izmjenu ili brisanje osobnih podataka tijekom prijenosa osobnih podataka ili prijevoza nosača podataka (kontrola transporta);

9. osigurati da se u slučaju prekida rada instalirani sustavi mogu odmah ponovno uspostaviti (obnavljanje);

10. osigurati da funkcije sustava rade bez greške, da se pojavljivanje grešaka u funkcijama odmah prijavi (pouzdanost) te da se pohranjeni podaci ne mogu oštetiti neispravnim funkcioniranjem sustava (cjelovitost).

GLAVA V.

PRAVNI STATUS, ORGANIZACIJA I FINANCIJSKE ODREDBE

Članak 26.

Pravna sposobnost

1. Europol ima pravnu sposobnost.

2. Europol ima u svakoj državi članici najširu pravnu i ugovornu sposobnost koja pripada pravnim osobama u skladu s pravom te države. Europol može posebno stjecati i raspolagati pokretnom ili nepokretnom imovinom te biti strankom u pravnim postupcima.

3. Europol je ovlašten sklopiti sporazum o sjedištu s Kraljevinom Nizozemskom te sklopiti s trećim državama i trećim tijelima u smislu članka 10. stavka 4. potrebne sporazume o zaštiti tajnosti podataka na temelju članka 18. stavka 6., kao i druge dogovore u okviru pravila koje je Vijeće jednoglasno utvrdilo na temelju ove Konvencije i glave VI. Ugovora o Europskoj uniji.

Članak 27.

Organi Europola

Organi Europola su:

1. upravni odbor;

2. ravnatelj;

3. financijski kontrolor;

4. financijski odbor.

Članak 28.

Upravni odbor

1. Europol ima upravni odbor. Upravni odbor:

1. sudjeluje u proširenju ciljeva Europola (članak 2. stavak 2.);

2. jednoglasno utvrđuje prava i obveze časnika za vezu prema Europolu (članak 5.);

3. jednoglasno odlučuje o broju časnika za vezu koje države članice mogu poslati u Europol (članak 5.);

4. priprema provedbena pravila kojima se uređuju datoteke (članak 10.);

5. sudjeluje u donošenju pravila kojima se uređuju odnosi Europola s trećim državama i trećim tijelima u smislu članka 10. stavka 4. (članci 10., 18. i 42.);

6. jednoglasno odlučuje o pojedinostima u pogledu oblikovanja sustava indeksiranja (članak 11.);

7. dvotrećinskom većinom odobrava naloge za otvaranje datoteka (članak 12.);

8. može dati mišljenja o primjedbama i izvješćima zajedničkog nadzornog tijela (članak 24.);

9. razmatra probleme na koje ukazuje zajedničko nadzorno tijelo (članak 24. stavak 5.);

10. odlučuje o pojedinostima postupka provjere zakonitosti preuzimanja podataka iz informacijskog sustava (članak 16.);

11. sudjeluje u imenovanju i razrješenju ravnatelja i zamjenika ravnatelja (članak 29.);

12. nadgleda pravilno izvršavanje dužnosti ravnatelja (članci 7. i 29.);

13. sudjeluje u donošenju pravilnika o osoblju (članak 30.);

14. sudjeluje u pripremi sporazuma o tajnosti podataka i donošenju odredaba o zaštiti tajnosti podataka (članci 18. i 31.);

15. sudjeluje u izradi proračuna, uključujući izradu plana radnih mjesta, reviziju i razrješenja ravnatelja (članci 35. i 36.);

16. jednoglasno usvaja petogodišnji financijski plan (član 35.);

17. jednoglasno imenuje financijskog kontrolora i nadgleda izvršavanje njegovih dužnosti (članak 35.);

18. sudjeluje u donošenju financijske uredbe (članak 35.);

19. jednoglasno odobrava sklapanje sporazuma o sjedištu (članak 37.);

20. jednoglasno donosi pravila za sigurnosnu provjeru službenika Europola;

21. odlučuje dvotrećinskom većinom u sporovima između država članica i Europola ili između država članica međusobno u vezi s naknadom koja se isplaćuje na temelju odgovornosti za neovlaštenu ili netočnu obradu podataka (članak 38.);

22. sudjeluje u svakoj izmjeni ove Konvencije (članak 43.);

23. odgovoran je za sve druge zadaće koje mu dodijeli Vijeće, a posebno u okviru odredaba za provedbu ove Konvencije.

2. Upravni se odbor sastoji od po jednog predstavnika svake države članice. Svaki član upravnog odbora ima jedan glas.

3. Svakog člana upravnog odbora može predstavljati zamjenik; u odsutnosti stalnog člana zamjenik može koristiti njegovo pravo glasa.

4. Komisija Europskih zajednica poziva se na sudjelovanje na sastancima upravnog odbora bez prava glasa. Međutim, upravni odbor može odlučiti sastati se bez predstavnika Komisije.

5. Članovi ili njihovi zamjenici imaju pravo da ih na sastancima upravnog odbora prate i savjetuju stručnjaci iz njihovih država članica.

6. Upravnim odborom predsjeda predstavnik države članice koja predsjeda Predsjedništvom Vijeća.

7. Upravni odbor jednoglasno donosi svoj poslovnik.

8. Suzdržani glasovi ne sprečavaju upravni odbor u donošenju odluka koje se moraju donijeti jednoglasno.

9. Upravni se odbor sastaje najmanje dva puta godišnje.

10. Upravni odbor jednoglasno donosi svake godine:

1. opće izvješće o radu Europola za prethodnu godinu;

2. izvješće o budućem radu Europola uzimajući u obzir operativne zahtjeve država članica i mogući utjecaj na proračun i osoblje Europola.

Ova se izvješća podnose Vijeću u skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji.

Članak 29.

Ravnatelj

1. Na čelu Europola je ravnatelj kojeg imenuje Vijeće, odlučujući jednoglasno u skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji nakon dobivenog mišljenja upravnog odbora, na razdoblje od četiri godine koje se može jednom obnoviti.

2. Ravnatelju pomaže nekoliko zamjenika ravnatelja kako određuje Vijeće, a imenuju se na razdoblje od četiri godine koje se može jednom obnoviti, u skladu s postupkom utvrđenim u stavku 1. Njihove zadaće pobliže utvrđuje ravnatelj.

3. Ravnatelj je odgovoran za:

1. obavljanje zadaća dodijeljenih Europolu;

2. svakodnevno upravljanje;

3. upravljanje osobljem;

4. pravilnu pripremu i provedbu odluka upravnog odbora;

5. pripremu nacrta proračuna, nacrta plana radnih mjesta, nacrta petogodišnjeg financijskog plana i provedbu proračuna Europola;

6. sve druge zadaće koje su mu dodijeljene ovom Konvencijom ili koje mu dodijeli upravni odbor.

4. Ravnatelj odgovara upravnom odboru u odnosu na obavljanje svojih dužnosti. On prisustvuje sastancima upravnog odbora.

5. Ravnatelj je pravni zastupnik Europola.

6. Ravnatelj i zamjenici ravnatelja mogu biti razriješeni dužnosti odlukom Vijeća koja se donosi u skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji dvotrećinskom većinom država članica, nakon dobivenog mišljenja upravnog odbora.

7. Neovisno o stavcima 1. i 2., nakon stupanja na snagu ove Konvencije prvi mandat ravnatelja traje pet godina, njegovog neposrednog zamjenika četiri godine, a drugog zamjenika ravnatelja tri godine.

Članak 30.

Osoblje

1. Ravnatelj, zamjenici ravnatelja i zaposlenici Europola u svom se radu vode ciljevima i zadaćama Europola te ne primaju niti traže naloge od bilo koje vlade, tijela, organizacije ili osobe izvan Europola, osim ako je drukčije predviđeno ovom Konvencijom i ne dovodeći u pitanje glavu VI. Ugovora o Europskoj uniji.

2. Ravnatelj je nadređen zamjenicima ravnatelja i zaposlenicima Europola. On zapošljava i otpušta zaposlenike. Pri odabiru zaposlenika, pored toga što uzima u obzir prikladnost osobe i stručne kvalifikacije, uzima u obzir i potrebu da se osigura odgovarajuća zastupljenost državljana svih država članica i službenih jezika Europske unije.

3. Pojedinosti se utvrđuju pravilnikom o osoblju koje Vijeće jednoglasno usvaja u skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji nakon dobivenog mišljenja upravnog odbora.

Članak 31.

Tajnost podataka

1. Europol i države članice poduzimaju odgovarajuće mjere za zaštitu informacija podložnih zahtjevu za povjerljivosti, koje se na temelju ove Konvencije dobivaju od Europola ili razmjenjuju s njime. U tu svrhu Vijeće jednoglasno usvaja odgovarajuća pravila o zaštiti tajnosti podataka koje priprema upravni odbor i koje podnosi Vijeću u skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji.

2. U slučaju kada Europol određenim osobama povjeri osjetljivu zadaću, države članice obvezuju se na zahtjev ravnatelja Europola osigurati provedbu sigurnosne provjere vlastitih državljana u skladu s nacionalnim odredbama i u tu si svrhu međusobno pomažu. Nadležno tijelo u skladu s nacionalnim odredbama obavješćuje Europol samo o rezultatima sigurnosne provjere koji su za Europol obvezujući.

3. Svaka država članica i Europol mogu povjeriti obradu podataka u Europolu samo onim osobama koje su prošle posebnu izobrazbu i sigurnosnu provjeru.

Članak 32.

Obveza diskrecije i povjerljivosti

1. Organi Europola, njihovi članovi, zamjenici ravnatelja, zaposlenici Europola i časnici za vezu suzdržavaju se od bilo kojeg djelovanja ili izražavanja mišljenja koje bi moglo štetiti Europolu ili dovesti u pitanje njegov rad.

2. Organi Europola, njihovi članovi, zamjenici ravnatelja, zaposlenici Europola i časnici za vezu, kao i druge osobe koje su pod posebnom obvezom diskrecije i povjerljivosti ne smiju otkrivati činjenice ni informacije koje saznaju tijekom obnašanju svojih dužnosti ili obavljanju aktivnosti bilo kojoj neovlaštenoj osobi ili javnosti. To se ne primjenjuje na činjenice ili informacije nedovoljno značajne da bi zahtijevale zaštitu tajnosti. Obveza diskrecije i povjerljivosti primjenjuje se čak i nakon napuštanja dužnosti ili zaposlenja ili nakon prestanka aktivnosti. Posebnu obvezu utvrđenu u prvoj rečenici priopćuje Europol, uz upozorenje na pravne posljedice bilo koje povrede; o tom obavješćivanju sastavlja se pisani izvještaj.

3. Organi Europola, njihovi članovi, zamjenici ravnatelja, zaposlenici i časnici za vezu, kao i osobe pod obvezom predviđenom u stavku 2. ne smiju svjedočiti na sudu ili izvan njega, niti davati bilo kakve izjave o činjenicama ili informacijama koje su saznali tijekom obnašanja svojih dužnosti ili obavljanja aktivnosti bez prethodnih uputa ravnatelja ili, u slučaju kad samog ravnatelja, bez uputa upravnog odbora.

Ravnatelj ili upravni odbor, ovisno o slučaju, obraća se sudskom tijelu ili bilo kojem drugom nadležnom tijelu s ciljem poduzimanja potrebnih mjera u skladu s nacionalnim pravom koje se primjenjuju na tijelo kojem se obraća; takve mjere mogu biti namijenjene prilagodbi postupka svjedočenja kako bi se osigurala tajnost podataka ili, ako to dozvoljava dotično nacionalno pravo, odbijanja svakog priopćenje o podacima u mjeri u kojoj su ključni za zaštitu interesa Europola ili države članice.

U slučaju kada se zakonodavstvom države članice predviđa mogućnost odbijanja svjedočenja, osobe koje su pozvane svjedočiti moraju dobiti dozvolu da to učine. Dozvole daje ravnatelj i, u slučaju svjedočenja ravnatelja, upravni odbor. U slučaju kada je časnik za vezu pozvan dati iskaz o informacijama koje primi od Europola, takve se dozvole daju nakon dobivanja suglasnosti države članice koja je odgovorna za tog časnika za vezu.

Nadalje, ako postoji mogućnost da se dokaz može proširiti na informacije i znanje koja je država članica poslala Europolu ili koja jasno uključuju državu članicu, prije davanja dozvole mora se zatražiti stajalište te države članice o svjedočenju.

Dozvola za svjedočenje može se uskratiti samo u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se zaštitili prioritetni interesi Europola ili jedne ili više država članica kojima je potrebna zaštita.

Ova se obveza primjenjuje i nakon napuštanja službe ili zaposlenja ili nakon prestanka aktivnosti.

4. Svaka država članica smatra svaku povredu obveza diskrecije ili povjerljivosti utvrđenih u stavcima 2. i 3. kršenjem obveza uvedenih njezinim zakonom o zaštiti službene ili profesionalne tajne ili odredaba o zaštiti povjerljivog materijala.

Svaka država članica prema potrebi uvodi pravila u skladu s nacionalnim pravom ili odredbe potrebne za pokretanje postupka protiv kršenja obveza diskrecije ili povjerljivosti iz stavaka 2. i 3. najkasnije do dana stupanja na snagu ove Konvencije. Svaka država članica osigurava da se ta pravila i odredbe primjenjuju i na njezine zaposlenike koji su u vezi s Europolom tijekom svog rada.

Članak 33.

Jezici

1. Izvješća i svi drugi pisani dokumenti i dokumentacija koji se dostavljaju upravnom odboru podnose se na svim službenim jezicima Europske unije; radni jezici upravnog odbora su službeni jezici Europske unije.

2. Prijevode potrebne za rad Europola osiguravaju prevoditeljski centar institucija Europske unije.

Članak 34.

Obavješćivanje Europskog parlamenta

1. Predsjedništvo Vijeća svake godine prosljeđuje posebno izvješće Europskom parlamentu o radu Europola. Od Europskog se parlamenta traži mišljenje o potrebi za mogućim izmjenama ove Konvencije.

2. Predsjedništvo Vijeća ili njegov predstavnik kojeg imenuje Predsjedništvo uzimaju u obzir obvezu diskrecije i povjerljivosti u pogledu Europskog parlamenta.

3. Obveze utvrđene u ovom članku primjenjuju se ne dovodeći u pitanje prava nacionalnih parlamenata, članak K.6 Ugovora o Europskoj uniji i opća načela koja se primjenjuju na odnose s Europskim parlamentom na temelju glave VI. Ugovora o Europskoj uniji.

Članak 35.

Proračun

1. Za svaku financijsku godinu izrađuju se procjene svih prihoda i rashoda Europola uključujući sve troškove zajedničkog nadzornog tijela i tajništva koje je osnovano u skladu s člankom 22. te se ti stavci unose u proračun; proračunu se prilaže plan radnih mjesta. Financijska godina počinje 1. siječnja a završava 31. prosinca.

Prihodi i rashodi prikazani u proračunu trebaju biti uravnoteženi.

Petogodišnji financijski plan izrađuje se zajedno s proračunom.

2. Proračun se financira doprinosima država članica i drugim povremenim prihodima. Svaki financijski doprinos države članice određuje se prema udjelu bruto nacionalnog proizvoda u ukupnom iznosu bruto nacionalnih proizvoda država članica za godinu koja prethodi godini u kojoj se izrađuje proračun. Za potrebe ovog stavka „bruto nacionalni proizvod" znači bruto nacionalni proizvod kako je određen u skladu s Direktivom Vijeća 89/130/EEZ, Euratom od 13. veljače 1989. o usklađivanju obračunavanja bruto nacionalnog proizvoda po tržišnim cijenama.

3. Ravnatelj svake godine, najkasnije do 31. ožujka, izrađuje nacrt proračuna i nacrt plana radnih mjesta za sljedeću

financijsku godinu te ih, nakon što ih razmotri financijski odbor, dostavlja upravnom odboru zajedno s nacrtom petogodišnjeg financijskog plana.

4. Upravni odbor donosi odluku o petogodišnjem financijskom planu. Upravni odbor odlučuje jednoglasno.

5. Nakon dobivenog mišljenja upravnog odbora, Vijeće donosi u skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji proračun Europola najkasnije do 30. lipnja u godini koja prethodi financijskoj godini. Vijeće odlučuje jednoglasno. Usvajanje proračuna od strane Vijeća uključuje obvezu za svaku državu članicu da bez odlaganja stavi na raspolaganje svoj financijski doprinos.

6. Ravnatelj provodi proračun u skladu s financijskom uredbom predviđenom u stavku 9.

7. Praćenje preuzimanja obveza i isplate izdataka i uspostavu i naplatu prihoda provodi financijski kontrolor iz službenog revizorskog tijela jedne od država članica, koje imenuje upravni odbor odlučujući jednoglasno, te je njemu i odgovoran. Financijska uredba može predvidjeti nadzor financijskog kontrolora *ex-post* u slučaju određenih stavki prihoda ili rashoda.

8. Financijski je odbor sastavljen od jednog predstavnika svake države članice u pitanjima proračuna. Njegova je zadaća pripremiti rasprave o pitanjima proračuna i financija.

9. Vijeće u skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji jednoglasno donosi financijsku uredbu, kojom se posebno određuju detaljna pravila izrade, izmjene i provedbe proračuna te nadziranja provedbe, kao i načina plaćanja financijskih doprinosa država članica.

Članak 36.

Revizija

1. Računi o svim prihodima i rashodima prikazanim u proračunu zajedno s bilancom koja pokazuje aktivu i pasivu Europola podložni su godišnjoj reviziji u skladu s financijskom uredbom. U tu svrhu ravnatelj podnosi godišnja financijska izvješća najkasnije do 31. svibnja sljedeće godine.

2. Reviziju provodi zajednički revizorski odbor sastavljen od tri člana koje imenuje Revizorski sud Europskih zajednica na prijedlog svojeg predsjednika. Mandat članova traje tri godine; oni se izmjenjuju tako da se svake godine član koji je proveo tri godine u revizorskom odboru zamjenjuje drugim. Neovisno o odredbama druge rečenice, mandat člana koji je nakon odlučivanja ždrijebom:

— prvi traje dvije godine,

— drugi traje tri godine,

— treći traje četiri godine,

u početnom sastavu zajedničkog revizorskog odbora nakon početka rada Europola.

Sve troškove koji nastanu tijekom revizije snosi proračun predviđen u članku 35.

3. Zajednički revizorski odbor u skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji podnosi Vijeću revizijsko izvješće o godišnjem financijskom izvješću; prije toga ravnatelj i financijski kontrolor imaju priliku izraziti svoje mišljenje o revizijskom izvješću, a o tom izvješću raspravlja upravni odbor.

4. Ravnatelj Europola pruža svim članovima zajedničkog revizorskog odbora sve informacije i svu pomoć potrebnu za obavljanje svoje zadaće.

5. Vijeće donosi odluku o razrješenju ravnatelja u pogledu provedbe proračuna za predmetnu financijsku godinu, nakon što je razmotrilo godišnje financijsko izvješće.

6. Detaljna pravila o provođenju revizije utvrđuju se financijskom uredbom.

Članak 37.

Sporazum o sjedištu

Sve potrebne dogovore o smještaju koji se pruža Europolu u državi u kojoj se nalazi sjedište Europola i o prostoru koji ta država daje na raspolaganje, kao i o posebnim pravilima koja se primjenjuju na članove organa Europola, zamjenike ravnatelja, zaposlenike i članove njihovih obitelji u državi u kojoj je sjedište Europola utvrđuju se sporazumom o sjedištu između Europola i Kraljevine Nizozemske koji se sklapa nakon dobivene jednoglasne odluke upravnog odbora.

GLAVA VI.

ODGOVORNOST I PRAVNA ZAŠTITA

Članak 38.

Odgovornost za neovlaštenu ili netočnu obradu podataka

1. Svaka je država članica odgovorna u skladu s njezinim nacionalnim pravom za bilo koju štetu nanesenu pojedincu koja je nastala kao posljedica pravnih ili činjeničnih grešaka u podacima pohranjenim ili obrađenim u Europolu. Samo država članica u kojoj je došlo do događaja koji je doveo do štete, može biti podložna odštetnom zahtjevu oštećene stranke, koja se obraća sudovima koji su nadležni u skladu s nacionalnim pravom dotične države članice. Država se članica ne može navesti u obrani da je druga država članica prenijela netočne podatke kako bi izbjegla svoju odgovornost u skladu s nacionalnim zakonodavstvom *vis-à-vis* oštećene stranke.

2. Ako je do ovih pravnih i činjeničnih grešaka došlo na temelju pogrešno prenesenih podataka ili nepoštivanja obveza utvrđenih u ovoj Konvenciji od strane jedne ili više država članica ili kao posljedica neovlaštenog ili netočnog pohranjivanja ili obrade od strane Europola, Europol ili druge predmetne države članice obvezne su na zahtjev isplatiti iznose koji se plaćaju kao naknada, osim ako je država članica na čijem je državnom području nastala šteta koristila podatke protivno odredbama ove Konvencije.

3. Svaki spor između države članice i Europola ili druge države članice oko načela ili iznosa isplate mora se uputiti upravnom odboru koji pitanje rješava dvotrećinskom većinom.

Članak 39.

Ostala odgovornost

1. Ugovorna odgovornost Europola uređuje se zakonom koji se primjenjuje na predmetni ugovor.

2. U slučaju izvanugovorne odgovornosti, Europol je obvezan neovisno o bilo kojoj odgovornosti u skladu s člankom 38. nadoknaditi svaku štetu koja nastane krivnjom njegovih organa, zamjenika ravnatelja ili zaposlenika u obnašanju njihovih dužnosti u mjeri u kojoj im se krivnja može pripisati i bez obzira na različite postupke potraživanja odštete koji postoje u skladu s pravom države članice.

3. Oštećena stranka ima pravo zahtijevati od Europola da se suzdrži ili odustane od bilo kakvog djelovanja.

4. Nacionalni sudovi država članica koji su nadležni za sporove koji se odnose na odgovornost Europola kako je navedeno u ovom članku određuju se pozivanjem na odgovarajuće odredbe Briselske konvencije od 27. rujna 1968. o sudskoj nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim predmetima, kako je kasnije izmijenjena Sporazumima o pristupanju.

Članak 40.

Rješavanje sporova

1. Vijeće u početnoj fazi raspravlja o sporovima između država članica oko tumačenja ili primjene ove Konvencije u skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji s ciljem pronalaženja rješenja.

2. U slučaju kada se ti sporovi ne riješe u roku od šest mjeseci, države članice koje su stranke u sporu dogovorno između sebe odlučuju o načinima rješavanja.

3. Odredbe o žalbama navedene u pravilima koja se odnose na uvjete zapošljavanja, a primjenjuju se na privremeno ili pomoćno osoblje Europskih zajednica, primjenjuje se *mutatis mutandis* i na osoblje Europola.

Članak 41.

Povlastice i imuniteti

1. Europol, članovi njegovih organa, zamjenici ravnatelja i zaposlenici Europola imaju povlastice i imunitete koji su potrebni za obavljanje njihovih zadaća u skladu s Protokolom kojim se određuju pravila koja se primjenjuju u svim državama članicama.

2. Kraljevina se Nizozemska i druge države članice slažu se pod istim uvjetima da časnici za vezu koje su uputile druge države članice, kao i članovi njihovih obitelji, imaju povlastice i imunitete koji su potrebni za pravilno obavljanje zadaća časnika za vezu u Europolu.

3. Vijeće, djelujući jednoglasno u skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji, donosi Protokol iz stavka 1. koji potvrđuju države članice u skladu s vlastitim ustavnim odredbama.

GLAVA VII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 42.

Odnosi s trećim državama i trećim tijelima

1. Europol uspostavlja i održava odnose suradnje s trećim tijelima u smislu članka 10. stavka 4. točaka 1. do 3. u mjeri u kojoj je to važno za obavljanje zadaća opisanih u članku 3. Upravni odbor jednoglasno sastavlja pravila kojima se uređuju ti odnosi. Ovom se odredbom ne dovodi u pitanje članak 10. stavci 4. i 5. i članak 18. stavak 2.; razmjena osobnih podataka odvija se u skladu s odredbama glava II. i IV. ove Konvencije.

2. U mjeri u kojoj je potrebno za obavljanje zadaća opisanih u članku 3., Europol može uspostaviti i održavati odnose s trećim državama i trećim tijelima u smislu članka 10. stavka 4. točaka 4., 5., 6. i 7. Nakon dobivenog mišljenja upravnog odbora, Vijeće, djelujući jednoglasno u skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji, sastavlja pravila kojima se uređuju odnosi navedeni u prvoj rečenici. Treća rečenica stavka 1. primjenjuje se *mutatis mutandis*.

Članak 43.

Izmjena Konvencije

1. U skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji, Vijeće, djelujući na prijedlog neke države članice i nakon savjetovanja s upravnim odborom, jednoglasno odlučuje u okviru članka K.1 stavka 9. Ugovora o Europskoj uniji o svim izmjenama ove Konvencije koje predlaže državama članicama na usvajanje u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

2. Izmjene stupaju na snagu u skladu s člankom 45. stavkom 2. ove Konvencije.

3. Međutim, Vijeće, odlučujući jednoglasno u skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji, može odlučiti, na inicijativu države članice i nakon što je upravni odbor raspravio o tom pitanju, proširiti, izmijeniti ili dopuniti definicije oblika kriminaliteta navedene u Prilogu. Također može dodatno odlučiti uvesti nove definicije oblika kriminaliteta popisanih u Prilogu.

4. Glavni tajnik Vijeća Europske unije obavješćuje sve države članice o danu stupanja na snagu izmjena.

Članak 44.

Rezerve

U pogledu ove Konvencije nisu dozvoljene rezerve.

Članak 45.

Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija podliježe usvajanju od strane država članica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

2. Države članice obavješćuju depozitara o dovršetku njihovih ustavnih odredaba u pogledu usvajanja ove Konvencije.

3. Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana u mjesecu nakon isteka tromjesečnog roka od obavijesti iz stavka 2. države članice koja je posljednja ispunila tu formalnost, a koja je na dan kada je Vijeće usvojilo akt o sastavljanju ove Konvencije bila članica Europske unije.

4. Ne dovodeći u pitanje stavak 2. Europol ne smije započeti s radom na temelju ove Konvencije dok na snagu ne stupe svi akti predviđeni člankom 5. stavkom 7., člankom 10. stavkom 1., člankom 24. stavkom 7., člankom 30. stavkom 3., člankom 31. stavkom 1., člankom 35. stavkom 9., člankom 37. i člankom 41. stavcima 1. i 2.

5. Kada Europol započne sa svojim radom, ukida se Europska jedinica za droge (EDU) sukladno zajedničkoj akciji o Europskoj jedinici za druge od 10. ožujka 1995. U isto vrijeme vlasništvom Europola postaje sva oprema financirana iz zajedničkog proračuna Europske jedinice za droge, koju je razvio ili proizveo ta Europska jedinica za droge ili koju joj je država u kojoj se nalazi sjedište besplatno stavila na raspolaganje za trajno korištenje, kao i cjelokupni arhiv i neovisno upravljane datoteke te Jedinice.

6. Nakon što Vijeće usvoji akt o sastavljanju ove Konvencije, države članice poduzimaju samostalno ili zajednički sve pripremne mjere u skladu s vlastitim nacionalnim pravom koje su potrebne za početak rada Europola.

Članak 46.

Pristupanje novih država članica

1. Ova Konvencija je otvorena za pristupanje svakoj državi koja postane članicom Europske unije.

2. Tekst ove Konvencije na jeziku države pristupnice koji je sastavilo Vijeće Europske unije je vjerodostojan.

3. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.

4. Ova Konvencija stupa na snagu za svaku državu koja joj pristupi prvog dana od mjeseca nakon isteka tromjesečnog razdoblja od datuma polaganja njezine isprave o pristupanju ili na dan stupanja na snagu ove Konvencije, ako već nije stupila na snagu u trenutku isteka navedenog razdoblja.

Članak 47.

Depozitar

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije je depozitar ove Konvencije.

2. Depozitar objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica* obavijesti, isprave ili priopćenja o ovoj Konvenciji.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Til bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el veintiseis de julio de mil novecientos noventa y cinco, en un ejemplar único, en lenguas alemana, inglesa, danesa, española, finesa, francesa, griega, gaélica, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles den seksogtyvende juli nitten hundrede og femoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, og deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am sechsundzwanzigsten Juli neunzehnhundertfünfundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έξι Ιουλίου χίλια εννιακόσια ενενήντα πέντε, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και κατατίθενται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας τον Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels on the twenty-sixth day of July in the year one thousand nine hundred and ninety-five in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le vingt-six juillet mil neuf cent quatre-vingt-quinze, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, tous ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an séú lá is fiche de Iúil sa bhliain míle naoi gcéad nócha a cúig, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì ventisei luglio millenovecentonovantacinque, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, i testi di ciascuna di queste lingue facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del segretariato generale dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de zesentwintigste juli negentienhonderd vijfennegentig, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em vinte e seis de Julho de mil novecentos e noventa e cinco, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäkuudentena päivänä heinäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäviisi yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Utfärdad i Bryssel den tjugosjätte juli nittonhundranittiofem i ett enda exemplar, på danska, engelska, finska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, varvid alla texter är lika giltiga, och deponerad i arkiven vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique

Voor de Regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

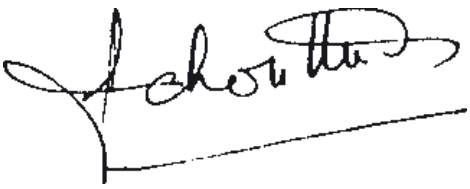

For regeringen for Kongeriget Danmark

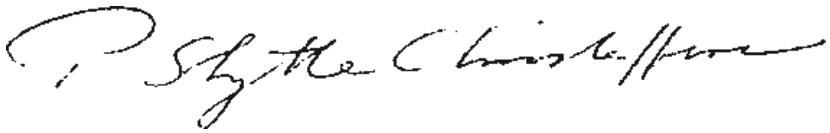

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

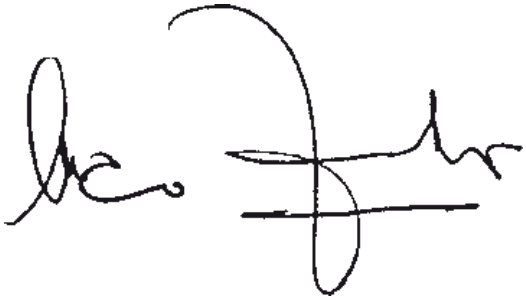

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

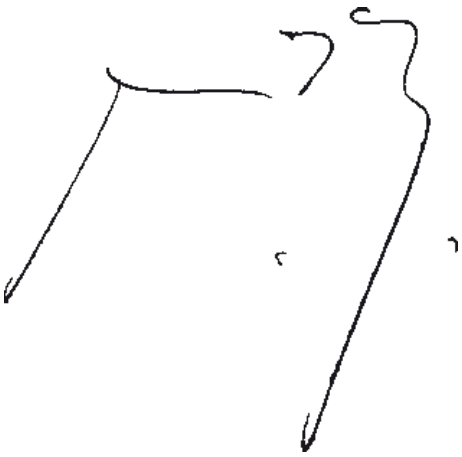

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

PRILOG

Iz Članka 2.

Popis drugih ozbiljnih oblika međunarodnog kriminala kojima se Europol može baviti uz one već predviđene u članku 2. stavku 2. u skladu s ciljevima Europola kako su određeni u članku 2. stavku 1. Protiv života, zdravlja ili osobne slobode:

— ubojstvo, teška tjelesna ozljeda

— nedopuštena trgovina ljudskim organima i tkivima

— otmica, protupravno oduzimanje slobode i uzimanje talaca

— rasizam i ksenofobija

Protiv imovine ili javih dobara, uključujući prijevaru:

— organizirana pljačka

— nedopuštena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela

— podvala i prijevara

— reketarenje i iznuda

— krivotvorenje i piratstvo

— krivotvorenje službenih isprava i trgovina njima

— krivotvorenje novca i sredstava plaćanja

— računalni kriminal

— korupcija

Protuzakonita trgovina i protupravne radnje protiv okoliša:

— nedopuštena trgovina oružjem, streljivom i eksplozivom

— nedopuštena trgovina ugroženim životinjskim vrstama

— nedopuštena trgovina ugroženim biljnim vrstama i sortama

— kaznena djela na štetu okoliša

— nedopuštena trgovina hormonalnim tvarima i drugim pojačivačima rasta

Pored toga, u skladu s člankom 2. stavkom 2. uputa Europolu da se bori protiv jednog od gore navedenih oblika kriminala podrazumijeva da je također nadležan i za borbu protiv aktivnosti vezanih uz pranje novca i druga povezana kaznena djela.

S obzirom na oblike kriminala navedene u članku 2. stavku 2. za potrebe ove Konvencije:

— „kaznena djela povezana s nuklearnim i radioaktivnim tvarima" znači kaznena djela navedena u članku 7. stavku 1. Konvencije o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala, potpisanoj u Beču i New Yorku 3. ožujka 1980., a odnosi se na nuklearne i/ili radioaktivne materijale određene u članku 197. Ugovora o Euratomu i Direktive 80/836 Euratom od 15. srpnja 1980.,

— „krijumčarenje ilegalnih imigranata" znači aktivnosti čiji je cilj namjerno omogućavanje, radi financijske dobiti, ulaska, boravka ili zapošljavanja na državnom području države članice Europske unije, protivno propisima i uvjetima koji se primjenjuju u državama članicama,

— „trgovina ljudima" znači podvrgavanje osoba stvarnoj i protupravnoj vlasti drugih osoba korištenjem sile ili prijetnji, zloporabom ovlasti ili zavjerom s ciljem korištenja osoba u prostituciji ili za druge oblike seksualnog iskorištavanja, seksualnog iskorištavanja maloljetnika ili trgovanja napuštenom djecom,

— „kriminal vezan za motorna vozila” znači krađa ili otuđenje motornih vozila, kamiona, poluprikolica, tereta na kamionima ili poluprikolica, autobusa, motocikala, prikolica za stanovanje ili kampiranje i poljoprivrednih vozila, radnih vozila i rezervnih dijelova za takva vozila, te primanje i skrivanje takvih predmeta,

— „nezakonite aktivnosti pranja novca” znači kaznena djela navedena u članku 6. stavcima od 1. do 3. Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenog kaznenim djelom koja je potpisana u Strasbourgu 8. studenoga 1990.

Oblike kriminala navedene u članku 2. i u ovom Prilogu procjenjuju nadležna nacionalna tijela u skladu s nacionalnim pravom države članice kojoj pripadaju.

Izjava

Članak 40. stavak 2.

„Sljedeće države članice su suglasne da u takvim slučajevima dotični spor sustavno upućuju Sudu Europskih zajednica:

— Kraljevina Belgija,

— Kraljevina Danska,

— Savezna Republika Njemačka,

— Helenska Republika,

— Kraljevina Španjolska,

— Francuska Republika,

— Irska,

— Talijanska Republika,

— Veliko Vojvodstvo Luksemburga,

— Kraljevina Nizozemska,

— Republika Austrija,

— Portugalska Republika,

— Republika Finska,

— Kraljevina Švedska."

31995F1127(02)

27.11.1995. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA C 316/33

AKT VIJEĆA

od 26. srpnja 1995.

o sastavljanju Konvencije o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe

(95/C 316/02)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak K.3. stavak 2. točku (c),

budući da radi ostvarivanja ciljeva Unije države članice smatraju da je carinska suradnja pitanje od zajedničkog interesa u okviru suradnje koja je predviđena u glavi VI. Ugovora;

ODLUČILO JE sastaviti Konvenciju, čiji se tekst nalazi u Prilogu i koju su danas potpisali predstavnici vlada država članica Unije;

PREPORUČUJE da je države članice donesu u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim uvjetima.

Sastavljeno u Bruxellesu 26. srpnja 1995.

Za Vijeće
Predsjednik
J. A. BELLOCH JULBE

41995A1127(02)

KONVENCIJA

sastavljena na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe

VISOKE UGOVORNE STRANKE ove Konvencije, države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI se na Akt Vijeća Europske unije od 23. srpnja 1995.,

PODSJEĆAJUĆI na obveze iz Konvencije o uzajamnoj pomoći carinskih vlasti, potpisanoj u Rimu 7. rujna 1967.,

SMATRAJUĆI da su carinske uprave, zajedno s drugim nadležnim tijelima, na vanjskim granicama Zajednice i unutar granica njezinog područja, odgovorne za sprečavanje, istraživanje i suzbijanje kaznenih djela ne samo protiv pravila Zajednice, nego i protiv nacionalnog prava, posebno onog obuhvaćenog člancima 36. i 223. Ugovora o osnivanju Europske zajednice,

SMATRAJUĆI da porast svih vrsta nezakonite trgovine predstavlja ozbiljnu prijetnju za javno zdravlje, moral i sigurnost,

UVJERENE da je potrebno ojačati suradnju među carinskim upravama utvrđivanjem postupaka kojima carinske uprave mogu zajednički djelovati i razmjenjivati osobne i druge podatke o nezakonitoj trgovini, korištenjem nove tehnologije za upravljanje tim informacijama i njihov prijenos, podložno odredbama Konvencije Vijeća Europe za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka, sastavljene u Strasbourgu 28. siječnja 1981.,

IMAJUĆI NA UMU da carinske uprave u svojem svakodnevnom poslu moraju provoditi odredbe Zajednice kao i one koje nisu odredbe Zajednice te da slijedom toga postoji očita potreba osigurati da se odredbe o uzajamnoj pomoći i administrativnoj suradnji u oba sektora razvijaju što je više moguće usporedno,

SPORAZUMJELE SU SE O SLJEDEĆIM ODREDBAMA:

POGLAVLJE I.

DEFINICIJE

Članak 1.

Za potrebe ove Konvencije,

1. Izraz „nacionalno pravo” znači zakoni ili propisi države članice, u primjeni kojih carinska uprava te države članice ima potpunu ili djelomičnu nadležnost, u vezi s:

   — kretanjem robe koja podliježe mjerama zabrane, ograničenja ili kontrole, a posebno onim mjerama koje su obuhvaćene člancima 36. i 223. Ugovora o osnivanju Europske zajednice,

   — prijenosom, pretvorbom, skrivanjem ili prikrivanjem imovine ili prihoda koji su ostvareni ili su izravno ili neizravno dobiveni putem ili se koriste u nezakonitoj međunarodnoj trgovini drogom.

2. Izraz „osobni podaci” znači sve informacije koje se odnose na pojedinca čiji je identitet utvrđen ili ga je moguće utvrditi.

3. Izraz „država članica koja dostavlja podatke” znači država koja stavlja podatak u carinski informacijski sustav.

POGLAVLJE II.

USPOSTAVA CARINSKOG INFORMACIJSKOG SUSTAVA

Članak 2.

1. Carinske uprave država članica uspostavljaju i održavaju zajednički automatizirani informacijski sustav za carinske svrhe, dalje u tekstu „carinski informacijski sustav”.

2. Cilj carinskog informacijskog sustava je, u skladu s odredbama ove Konvencije, pomoći u sprečavanju, istraživanju i kaznenom progonu ozbiljnih kršenja nacionalnog prava povećanjem putem brzog širenja informacija djelotvornosti suradnje i postupaka nadzora carinskih uprava država članica.

POGLAVLJE III.

FUNKCIONIRANJE I KORIŠTENJE CARINSKIH INFORMACIJA

Članak 3.

1. Carinski informacijski sustav sastoji se od središnje baze podataka i dostupan je preko terminala u svakoj državi članici. On obuhvaća isključivo podatke potrebne za postizanje njegovog cilja kako je naveden u članku 2. stavku 2., uključujući osobne podatke, u sljedećim kategorijama:

i. proizvodi;

ii. prijevozna sredstva;

iii. poslovni subjekti;

iv. osobe;

v. kretanja u prijevarama;

vi. raspoloživost stručnog znanja.

2. Komisija osigurava tehničko upravljanje infrastrukturom carinskog informacijskog sustava u skladu s pravilima predviđenima provedbenim mjerama donesenima u okviru Vijeća.

Komisija o upravljanju izvješćuje odbor iz članka 16.

3. Komisija obavješćuje taj odbor o konkretnim mjerama usvojenima za tehničko upravljanje.

Članak 4.

Države članice određuju koje se stavke trebaju unijeti u carinski informacijski sustav u vezi sa svakom kategorijom od i. do vi. iz članka 3. u onoj mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se postigao cilj sustava. Osobni se podaci ni u kojem slučaju ne unose u kategorije v. i vi. članka 3. Informacije koje se odnose na osobe obuhvaćaju samo:

i. prezime, djevojačko prezime, imena i alias;

ii. datum i mjesto rođenja;

iii. državljanstvo;

iv. spol;

v. sva posebna objektivna i stalna fizička obilježja;

vi. razlog za unošenje podataka;

vii. preporučeno djelovanje;

viii. oznaku upozorenja koja ukazuje da je ta osoba već bila naoružana, nasilna ili u bijegu.

Osobni podaci navedeni u prvoj rečenici članka 6. Konvencije Vijeća Europe za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka sastavljene 28. siječnja 1981. u Strasbourgu, dalje u tekstu „Strasbourška konvencija iz 1981.”, se ni u kojem slučaju ne unose.

Članak 5.

1. Podaci u kategorijama od i. do iv. članka 3. se unose u carinski informacijski sustav samo radi promatranja i izvješćivanja, tajnog nadzora ili posebnih provjera.

2. U smislu preporučenih radnji iz stavka 1., osobni podaci se u okviru bilo koje kategorije od i. do iv. iz članka 3. mogu unositi u carinski informacijski sustav samo ako, posebno na temelju prethodnih nezakonitih djelovanja, postoje stvarne sumnje koje upućuju da je dotična osoba počinila, čini ili će počiniti ozbiljnu povredu nacionalnog prava.

Članak 6.

1. Ako se obavljaju preporučene radnje iz članka 5. stavka 1., sljedeće se informacije mogu u cijelosti ili djelomično prikupiti i proslijediti državi članici koja dostavlja podatke:

i. činjenica da je prijavljeni proizvod, prijevozno sredstvo, poslovni subjekt ili osoba pronađena;

ii. mjesto, vrijeme i razlog provjere;

iii. pravac i odredište puta;

iv. osobe koje prate dotičnu osobu ili putnici u prijevoznom sredstvu;

v. korišteno prijevozno sredstvo;

vi. predmeti koji se prevoze;

vii. okolnosti pronalaska predmeta, prijevoznog sredstva, poslovnog subjekta ili osobe.

U slučaju kada se te informacije prikupe tijekom tajnog nadzora, potrebno je poduzeti korake kako bi se osiguralo da se ne ugrozi tajnost nadzora.

2. U kontekstu posebnih provjera iz članka 5. stavka 1., osobe, prijevozna sredstva i predmeti se mogu pretražiti u mjeri u kojoj je to dozvoljeno u skladu sa zakonima, propisima i postupcima države članice u kojoj se pretraga odvija. Ako zakonodavstvo države članice ne dopušta posebnu provjeru, ta je država članica automatski mijenja u promatranje i izvješćivanje.

Članak 7.

1. Izravan pristup podacima sadržanim u carinskom informacijskom sustavu rezerviran je isključivo za nacionalna tijela koja određuje svaka država članica. Ta su nacionalna tijela carinske uprave, ali mogu obuhvaćati i druga tijela nadležna u skladu sa zakonima, propisima i postupcima dotične države članice za djelovanje radi postizanja cilja navedenog u članku 2. stavku 2.

2. Svaka država članica drugim državama članicama i odboru iz članka 16. šalje popis svojih nadležnih tijela koja su određene u skladu sa stavkom 1. da imaju izravan pristup carinskom informacijskom sustavu navodeći za svako tijelo kojim podacima i u koju svrhu može imati pristup.

3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., država članica može jednoglasnom odlukom omogućiti međunarodnim ili regionalnim organizacijama pristup carinskom informacijskom sustavu. Takva odluka ima oblik protokola uz ovu Konvenciju. U donošenju svoje odluke, države članice vode računa o svim uzajamnim dogovorima i svim mišljenjima zajedničkog nadzornog tijela iz članka 18. o prikladnosti mjera za zaštitu podataka.

Članak 8.

1. Države članice mogu koristiti podatke iz carinskog informacijskog sustava samo za postizanje cilja navedenog u članku 2. stavku 2.; međutim, one ih mogu koristiti u upravne ili druge svrhe uz prethodno odobrenje i podložno svim uvjetima koje odredi država članica koja ih je unijela u sustav. Takvo drugo korištenje je u skladu sa zakonima, propisima i postupcima države članice koja ih želi koristiti i treba voditi računa o načelu 5.5. Preporuke R (87) 15 Odbora ministara Vijeća Europe od 17. rujna 1987.

2. Ne dovodeći u pitanje stavke 1. i 4. ovog članka i članak 7. stavak 3., podatke dobivene iz carinskog informacijskog sustava koriste samo nacionalna tijela u svakoj državi članici koje je odredila dotična država članica i koja su u skladu sa zakonima, propisima i postupcima te države članice nadležna za djelovanje radi postizanja cilja navedenog u članku 2. stavku 2.

3. Svaka država članica drugim državama članicama i odboru iz članka 16. šalje popis nadležnih tijela koje je odredila u skladu sa stavkom 2.

4. Podaci dobiveni iz carinskog informacijskog sustava se uz prethodno odobrenje države članice koja ih je unijela u sustav i podložno svim uvjetima koje je odredila mogu dostaviti za korištenje drugim nacionalnim tijelima koja nisu određena u skladu sa stavkom 2., državama nečlanicama te međunarodnim ili regionalnim organizacijama koje ih žele koristiti. Svaka država članica poduzima posebne mjere kako bi osigurala sigurnost tih podataka tijekom njihovog slanja ili dostave službama koje se nalaze izvan njezinog državnog područja. Podaci o tim mjerama se moraju dostaviti zajedničkom nadzornom tijelu iz članka 18.

Članak 9.

1. Unošenje podataka u carinski informacijski sustav uređeno je zakonima, propisima i postupcima države članice koja dostavlja podatke, osim ako su ovom Konvencijom utvrđene strože odredbe.

2. Korištenje podataka dobivenih iz carinskog informacijskog sustava, uključujući obavljanje bilo koje radnje iz članka 5. koju je preporučila država članica koja dostavlja podatke, uređeno je zakonima, propisima i postupcima države članice koja koristi te podatke, osim ako su ovom Konvencijom utvrđene strože odredbe.

Članak 10.

1. Svaka država članica određuje nadležnu carinsku upravu koja je na nacionalnoj razini odgovorna za carinski informacijski sustav.

2. Ta je uprava odgovorna za ispravno funkcioniranje carinskog informacijskog sustava u državi članici i donosi potrebne mjere kako bi se osigurala usklađenost s odredbama ove Konvencije.

3. Države članice se međusobno obavješćuju o nadležnim upravama iz stavka 1.

POGLAVLJE IV.

IZMJENA PODATAKA

Članak 11.

1. Samo država članica koja dostavlja podatke ima pravo izmijeniti, dopuniti, ispraviti ili izbrisati podatke koje je unijela u carinski informacijski sustav.

2. Ako država članica koja dostavlja podatke primijeti ili sazna da su podaci koje je unijela činjenično netočni, ili da su unijeti ili pohranjeni suprotno ovoj Konvenciji, ona prema potrebi mijenja, dopunjuje, ispravlja ili briše podatke i o tome obavješćuje druge države članice.

3. Ako jedna od država članica ima dokaze koji ukazuju da je određeni podatak činjenično netočan, ili da je unijet ili pohranjen u carinski informacijski sustav suprotno ovoj Konvenciji, ona o tome čim je prije moguće obavješćuje državu članicu koja dostavlja podatke. Potonja provjerava dotične podatke i prema potrebi ih odmah ispravlja ili briše. Država članica koja dostavlja podatke obavješćuje druge države članice o svim ispravcima ili brisanjima koje je izvršila.

4. Ako država članica prilikom unošenja podataka u carinski informacijski sustav primijeti da je njezino izvješće u proturječju s prethodnim izvješćem u pogledu sadržaja ili preporučene radnje, ona odmah obavješćuje državu članicu koja je sastavila prethodno izvješće. Dvije države članice tada pokušavaju riješiti predmet. U slučaju neslaganja vrijedi prvo izvješće, ali se u sustav unose oni dijelovi novog izvješća koji nisu proturječni.

5. Podložno odredbama ove Konvencije, u slučaju kada u bilo kojoj državi članici sud ili neko drugo nadležno tijelo u toj državi članici donese konačnu odluku o izmjeni, dopuni, ispravku ili brisanju podataka u carinskom informacijskom sustavu, države članice se uzajamno obvezuju da provoditi tu odluku. U slučaju sukoba između takvih odluka sudova ili drugih nadležnih tijela u različitim državama članicama, uključujući one iz članka 15. stavka 4. u pogledu ispravka ili brisanja, država članica koja je unijela dotične podatke briše ih iz sustava.

POGLAVLJE V.

ZADRŽAVANJE PODATAKA

Članak 12.

1. Podaci uneseni u carinski informacijski sustav čuvaju se samo tijekom vremena potrebnog za ostvarenje namjene zbog koje su bili unijeti. Država članica koja dostavlja podatke najmanje jednom godišnje preispituje potrebu zadržavanja podataka.

2. Država članica koja dostavlja podatke može tijekom razdoblja preispitivanja odlučiti da zadrži podatke do sljedećeg preispitivanja ako je njihovo zadržavanje potrebno u svrhe zbog kojih su unijeti. Ne dovodeći u pitanje članak 15., ako nije donesena odluka o zadržavanju podataka, oni se automatski prenose u onaj dio carinskog informacijskog sustava kojem je pristup ograničen u skladu sa stavkom 4.

3. Carinski informacijski sustav jedan mjesec unaprijed automatski obavješćuje državu članicu koja dostavlja podatke o planiranom prijenosu podataka iz carinskog informacijskog sustava u skladu sa stavkom 2.

4. Podaci preneseni u skladu sa stavkom 2. zadržavaju se u carinskom informacijskom sustavu još jednu godinu, ali pristup njima, ne dovodeći u pitanje članak 15., ima samo predstavnik odbora iz članka 16. ili nadzorna tijela iz članka 17. stavka 1. i članka 18. stavka 1. Tijekom toga razdoblja, oni imaju uvid u te podatke samo za potrebe provjere njihove točnosti i zakonitosti, nakon čega ih je potrebno izbrisati.

POGLAVLJE VI.

ZAŠTITA OSOBNIH PODATAKA

Članak 13.

1. Svaka država članica koja namjerava primiti osobne podatke iz carinskog informacijskog sustava ili ih u njega unijeti donosi najkasnije do trenutka stupanja na snagu ove Konvencije nacionalne propise dovoljne za postizanje one razine zaštite osobnih podataka koja je barem jednaka onoj koja proizlazi iz načela Strasbourške konvencije iz 1981.

2. Država članica prima osobne podatke iz carinskog informacijskog sustava ili ih unosi u njega samo u slučaju kada su na državnom području te države članice na snagu stupili dogovori za zaštitu tih podataka predviđeni u stavku 1. Država članica također prethodno određuje nacionalno nadzorno tijelo ili tijela u skladu s člankom 17.

3. Kako bi se osigurala pravilna primjena odredaba o zaštiti podataka iz ove Konvencije, carinski informacijski sustav se u svakoj državi članici smatra nacionalnom evidencijom podložno nacionalnim odredbama iz stavka 1. i svim strožim odredbama sadržanim u ovoj Konvenciji.

Članak 14.

1. Podložno članku 8. stavku 1., svaka država članica osigurava da je na temelju njezinih zakona, propisa i postupaka nezakonito upotrebljavati osobne podatke iz carinskog informacijskog sustava osim za postizanje cilja navedenog u članku 2. stavku 2.

2. Podaci se mogu umnožavati samo u tehničke svrhe, pod uvjetom da je takvo umnožavanje potrebno zbog izravnog traženja od strane tijela iz članka 7. Podložno članku 8. stavku 1., osobni podaci koje je unijela druga država članica ne mogu se kopirati iz carinskog informacijskog sustava u druge nacionalne evidencije.

Članak 15.

1. Prava osoba u pogledu osobnih podataka u carinskom informacijskom sustavu, posebno njihovo pravo pristupa, provode se u skladu sa zakonima, propisima i postupcima države članice u kojoj se na ta prava poziva.

Ako je tako utvrđeno zakonima, propisima i postupcima dotične države članice, nacionalno nadzorno tijelo predviđeno u članku 17. odlučuje trebaju li se informacije dostaviti i prema kakvim postupcima.

Država članica koja nije dostavila dotične podatke može poslati podatke samo ako je prvo državi članici koja dostavlja podatke dala mogućnost da usvoji svoje stajalište.

2. Država članica kojoj je podnesen zahtjev za pristupom osobnim podacima odbija pristup ako bi pristup mogao ugroziti obavljanje zakonskog zadatka određenog u izvješću u skladu s člankom 5. stavkom 1. ili kako bi zaštitila prava i slobode drugih osoba. Pristup se odbija u svakom slučaju tijekom razdoblja tajnog nadzora ili promatranja i izvješćivanja.

3. U svakoj državi članici osoba može, u skladu sa zakonima, propisima i postupcima dotične države članice, tražiti ispravak ili brisanje osobnih podataka koji se odnose na nju ako su ti podaci činjenično netočni, ili su uneseni ili pohranjeni u carinski informacijski sustav protivno cilju navedenom 2. stavku 2. ove Konvencije ili odredbama članka 5. Strasbourške konvencije iz 1981.

4. Na državnom području svake države članice, svaka osoba može u skladu sa zakonima, propisima i postupcima dotične države članice pokrenuti postupak ili prema potrebi uložiti žalbu sudovima ili tijelu nadležnim na temelju zakona, propisa i postupaka te države članice u pogledu osobnih podataka koji se na nju odnose u carinskom informacijskom sustavu, s ciljem:

i. ispravka ili brisanja činjenično netočnih osobnih podataka;

ii. ispravka ili brisanja osobnih podataka unesenih ili pohranjenih u carinski informacijski sustav suprotno ovoj Konvenciji;

iii. ostvarivanja pristupa osobnim podacima;

iv. naknade štete u skladu s člankom 21. stavkom 2.

Dotične države članice uzajamno se obvezuju da provesti konačne odluke koje je donio sud ili drugo nadležno tijelo na temelju točaka i., ii. i iii.

5. Upućivanje na „konačnu odluku" u ovom članku i u članku 11. stavku 5. ne podrazumijeva nikakvu obavezu države članice da se žali na odluku koju je donio sud ili drugo nadležno tijelo.

POGLAVLJE VII.

INSTITUCIONALNI OKVIR

Članak 16.

1. Uspostavlja se odbor koji se sastoji od predstavnika carinskih uprava država članica. Odbor donosi svoje odluke jednoglasno u pogledu odredaba iz prve alineje stavka 2. i dvotrećinskom većinom u pogledu odredaba iz druge alineje stavka 2. Odbor jednoglasno donosi svoj poslovnik.

2. Odbor je odgovoran:

— za provedbu i ispravnu primjenu odredaba ove Konvencije, ne dovodeći u pitanje ovlasti tijela iz članka 17. stavka 1. i članka 18. stavka 1.,

— za pravilno funkcioniranje carinskog informacijskog sustava u pogledu tehničkih i operativnih aspekata. Odbor poduzima sve potrebne korake kako bi osigurao ispravnu provedbu mjera određenih u člancima 12. i 19. u pogledu carinskog informacijskog sustava. Za potrebe primjene ovog stavka, odbor može imati izravan pristup podacima iz carinskog informacijskog sustava i izravno ih koristiti.

3. Odbor jednom godišnje u skladu s glavom VI. Ugovora o Europskoj uniji izvješćuje Vijeće u pogledu učinkovitosti i djelotvornosti carinskog informacijskog sustava i prema potrebi daje preporuke.

4. Komisija sudjeluje u postupku Odbora.

POGLAVLJE VIII.

NADZOR ZAŠTITE OSOBNIH PODATAKA

Članak 17.

1. Svaka država članica određuje nacionalno nadzorno tijelo ili tijela odgovorna za zaštitu osobnih podataka za provođenje neovisnog nadzora podataka uključenih u carinski informacijski sustav.

Nadzorna tijela u skladu sa svojim odgovarajućim nacionalnim pravom obavljaju neovisan nadzor i provjere kako bi osigurala da obrada i korištenje podatka koji se nalaze u carinskom informacijskom sustavu ne krše prava dotične osobe. U tu svrhu nadzorna tijela imaju pristup carinskom informacijskom sustavu.

2. Svaka osoba može tražiti od bilo kojeg nadzornog tijela da u carinskom informacijskom sustavu provjeri osobne podatke koji se odnose na nju, kao i za što su se ti podaci upotrebljavali ili se upotrebljavaju. To pravo uređeno je zakonima, propisima i postupcima države članice u kojoj je podnesen zahtjev. Ako je podatke unijela druga država članica, provjera se obavlja u bliskoj koordinaciji s nacionalnim nadzornim tijelom te države članice.

Članak 18.

1. Uspostavlja se zajedničko nadzorno tijelo koje se sastoji od dva predstavnika iz svake države članice koji dolaze iz jednog ili više odgovarajućih neovisnih nacionalnih nadzornih tijela.

2. Zajedničko nadzorno tijelo obavlja svoj zadaća u skladu s odredbama ove Konvencije i Strasbourške konvencije iz 1981. vodeći računa o Preporuci R (87) 15 Odbora ministara Vijeća Europe od 17. rujna 1987.

3. Zajedničko nadzorno tijelo je nadležno za nadzor funkcioniranja carinskog informacijskog sustava, razmatranje svih poteškoća u primjeni ili tumačenju koje se mogu pojaviti tijekom njegovog funkcioniranja, proučavanje problema do kojih može doći u pogledu izvršavanja neovisnog nadzora od strane nacionalnih nadzornih tijela država članica, ili u provođenju prava pristupa pojedinaca sustavu, te izradu prijedloga radi pronalaženja zajedničkih rješenja problema.

4. S ciljem izvršavanja svojih odgovornosti, zajedničko nadzorno tijelo ima pristup carinskom informacijskom sustavu.

5. Izvješća koja je sastavilo zajedničko nadzorno tijelo šalju se tijelima kojima nacionalna nadzorna tijela podnose svoja izvješća.

POGLAVLJE IX.

SIGURNOST CARINSKOG INFORMACIJSKOG SUSTAVA

Članak 19.

1. Sve upravne mjere potrebne za održavanje sigurnosti poduzimaju:

i. nadležna tijela država članica u pogledu terminala carinskog informacijskog sustava u svojim državama;

ii. odbor iz članka 16. u pogledu carinskog informacijskog sustava i terminala koji se nalaze na istoj lokaciji kao i sustav i koriste se u tehničke svrhe i za provjere koje se zahtijevaju u stavku 3.

2. Nadležna tijela i odbor iz članka 16. posebno poduzimaju mjere:

i. kako bi se svim neovlaštenim osobama spriječio pristup instalacijama koje se upotrebljavaju za obradu podataka;

ii. kako bi se neovlaštenim osobama spriječilo čitanje, kopiranje, izmjena ili brisanje podataka i podatkovnih medija;

iii. kako bi se spriječilo neovlašteno unošenje podataka i svaki neovlašteni uvid u podatke, izmjena ili brisanje podataka;

iv. kako bi se neovlaštenim osobama spriječio pristup podacima u carinskom informacijskom sustavu putem opreme za prijenos podataka;

v. kako bi se jamčilo da u pogledu uporabe carinskog informacijskog sustava ovlaštene osobe imaju pravo pristupa samo podacima za koje su nadležne;

vi. kako bi se jamčilo da je moguće provjeriti i ustanoviti kojim se tijelima podaci mogu poslati pomoću opreme za prijenos podataka;

vii. kako bi se jamčilo da je moguće naknadno provjeriti i ustanoviti koji su podaci uneseni u carinski informacijski sustav, kada su uneseni i tko ih je unio, te nadzirati ispitivanje;

viii. kako bi se spriječilo neovlašteno čitanje, kopiranje, izmjena ili brisanje podataka tijekom prijenosa podataka i prenošenja podatkovnih medija.

3. Odbor iz članka 16. nadzire ispitivanje carinskog informacijskog sustava s ciljem provjeravanja jesu li obavljena pretraživanja bila dopuštena i jesu li su ih obavili ovlašteni korisnici. Provjerava se najmanje 1 % svih pretraga. U sustavu se održava evidencija takvih pretraga i provjera koju navedeni odbor i nadzorna tijela iz članaka 17. i 18. koriste samo u gore navedene svrhe i koja se nakon šest mjeseci brišu.

Članak 20.

Nadležna carinska uprava iz članka 10. stavka 1. ove Konvencije odgovorna je za mjere sigurnosti određene u članku 19. u pogledu terminala koji se nalaze na državnom području dotične države članice, zadatke preispitivanja utvrđene u članku 12. stavcima 1. i 2. te inače za pravilnu provedbu ove Konvencije u mjeri u kojoj je to potrebno na temelju zakona, propisa i postupaka te države članice.

POGLAVLJE X.

ODGOVORNOSTI I OBVEZE

Članak 21.

1. Svaka je država članica odgovorna za točnost, ažuriranost i zakonitost podataka koje je unijela u carinski informacijski sustav. Svaka je država članica također odgovorna za usklađenost s odredbama članka 5. Strasbourške konvencije iz 1981.

2. Svaka je država članica u skladu s vlastitim zakonima, propisima i postupcima odgovorna za svu štetu koja je prouzročena nekoj osobi korištenjem carinskog informacijskog sustava u dotičnoj državi članici.

To također vrijedi kada je štetu prouzročila država članica koja dostavlja podatke unosom netočnih podataka ili unosom podataka protivno ovoj Konvenciji.

3. Ako država članica protiv koje je pokrenut postupak zbog netočnih podataka nije država članica koja ih je dostavila, dotične države članice nastoje postići dogovor u pogledu eventualnog iznosa udjela isplaćene naknade koju država članica koja dostavlja podatke nadoknađuje drugoj državi članici. Svi takvi dogovoreni iznosi se nadoknađuju na zahtjev.

Članak 22.

1. Troškove država članica koji su nastali na njihovim državnim područjima u vezi s funkcioniranjem i uporabom carinskog informacijskog sustava snosi svaka od njih.

2. Druge izdatke koji su nastali provedbom ove Konvencije, osim onih koji se ne mogu odvojiti od funkcioniranja carinskog informacijskog sustava radi primjene carinskih i poljoprivrednih pravila Zajednice, snose države članice. Udio svake države članice određuje se u skladu s udjelom njezinog bruto nacionalnog proizvoda u odnosu na ukupni iznos bruto nacionalnih proizvoda država članica za godinu koja je prethodila godini u kojoj su troškovi nastali.

Za potrebe primjene ovog stavka, izraz „bruto nacionalni proizvod" znači bruto nacionalni proizvod određen u skladu s Direktivom Vijeća 89/130/EEZ, Euratom od 13. veljače 1989. o usklađivanju obračunavanja bruto nacionalnog proizvoda po tržišnim cijenama [1] ili bilo kojim instrumentom Zajednice kojim se ona mijenja ili zamjenjuje.

[1] SL L 49, 21.2.1989., str. 26.

POGLAVLJE XI.

PROVEDBA I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 23.

Podaci predviđeni u skladu s ovom Konvencijom izravno se razmjenjuju među tijelima država članica.

Članak 24.

1. Ova Konvencija podliježe usvajanju država članica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim uvjetima.

2. Države članice obavješćuju glavnog tajnika Vijeća Europske unije o ispunjavanju svojih odgovarajućih ustavnih uvjeta za donošenje ove Konvencije.

3. Ova Konvencija stupa na snagu 90 dana nakon obavijesti iz stavka 2. zadnje države članice koja je ispunila tu formalnost.

Članak 25.

1. Ova je Konvencija otvorena za pristupanje svakoj državi koja postane članicom Europske unije.

2. Tekst ove Konvencije koju sastavlja Vijeće Europske unije na jeziku države pristupnice je vjerodostojan.

3. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.

4. Ova Konvencija za svaku državu koja joj pristupi stupa na snagu devedeset dana nakon polaganja njezine isprave o pristupanju ili na dan stupanja na snagu Konvencije, ako već nije stupila na snagu u trenutku isteka navedenog razdoblja od devedeset dana.

Članak 26.

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije je depozitar ove Konvencije.

2. Depozitar u *Službenom listu Europskih zajednica* objavljuje informacije o tijeku donošenja i pristupanja, deklaracija i rezervi, te također svih drugih obavijesti koje se odnose na ovu Konvenciju.

Članak 27.

1. Svaki spor među državama članicama u pogledu tumačenja ili primjene ove Konvencije u početnoj fazi mora ispitati Vijeće u skladu s postupkom određenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji radi postizanja rješenja.

Ako se u roku od šest mjeseci ne pronađe rješenje, stranka u sporu može uputiti predmet Sudu Europskih zajednica.

2. Svaki spor između jedne ili više država članica i Komisije Europskih zajednica u pogledu primjene ove Konvencije koji se nije mogao riješiti pregovorima može se podnijeti Sudu.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Til bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el veintiseis de julio de mil novecientos noventa y cinco, en un ejemplar único, en lenguas alemana, inglesa, danesa, española, finesa, francesa, griega, gaélica, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles den seksogtyvende juli nitten hundrede og femoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, og deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am sechsundzwanzigsten Juli neunzehnhundertfünfundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έξι Ιουλίου χίλια εννιακόσια ενενήντα πέντε, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και κατατίθενται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels on the twenty-sixth day of July in the year one thousand nine hundred and ninety-five in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le vingt-six juillet mil neuf cent quatre-vingt-quinze, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, tous ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an séú lá is fiche de Iúil sa bhliain míle naoi gcéad nócha a cúig, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì ventisei luglio millenovecentonovantacinque, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, i testi di ciascuna di queste lingue facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del segretariato generale dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de zesentwintigste juli negentienhonderd vijfennegentig, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em vinte e seis de Julho de mil novecentos e noventa e cinco, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäkuudentena päivänä heinäkuuta vuonna tuhatyh-deksänsataa-yhdeksänkymmentäviisi yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Utfärdad i Bryssel den tjugosjätte juli nittonhundranittiofem i ett enda exemplar, på danska, engelska, finska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, varvid alla texter är lika giltiga, och deponerad i arkiven vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique

Voor de Regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

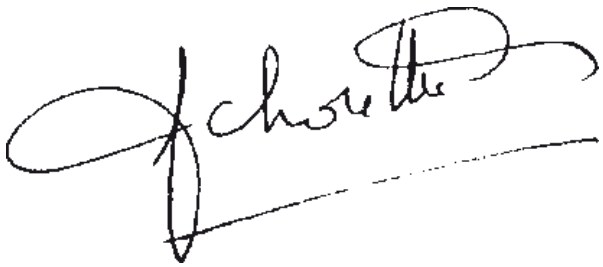

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

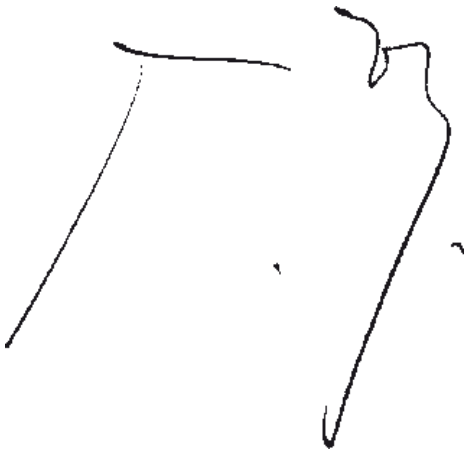

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

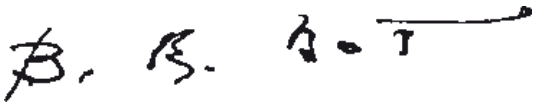

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

31995F1127(03)

AKT VIJEĆA

od 26. srpnja 1995.

o sastavljanju Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica

(95/C 316/03)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak K.3 stavak 2. točku (c),

budući da radi ostvarivanja ciljeva Unije države članice smatraju da je borba protiv prijevara koje štetno utječu na financijske interese Europskih zajednica pitanje od zajedničkog interesa u okviru suradnje koja je predviđena u glavi VI. Ugovora;

budući da je u cilju što odlučnije borbe protiv navedenih prijevara potrebno sastaviti prvi sporazum, koji je ubrzo nakon toga potrebno dopuniti drugim pravnim instrumentom, na takav način kako bi se poboljšala učinkovitost zaštite financijskih interesa Europskih zajednica u skladu s kaznenim pravom;

ODLUČILO JE sastaviti Konvenciju čiji se tekst nalazi u Prilogu i koju su danas potpisali predstavnici vlada država članica Unije;

PREPORUČUJE da ju države članice donesu u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim uvjetima.

Sastavljeno u Bruxellesu 26. srpnja 1995.

Za Vijeće

Predsjednik

J. A. BELLOCH JULBE

41995A1127(03)

27.11.1995. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA C 316/49

KONVENCIJA

sastavljena na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica

VISOKE UGOVORNE STRANKE ove Konvencije, države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI SE na Akt Vijeća Europske unije od 26. srpnja 1995.;

ŽELEĆI osigurati da njihovo kazneno zakonodavstvo učinkovito pridonosi zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica;

UTVRĐUJUĆI da prijevare koje štetno utječu na prihode i rashode Zajednice u mnogim slučajevima nisu ograničene na jednu zemlju i često su počinjene od strane organiziranih kriminalnih mreža;

UVJERENE da zaštita financijskih interesa Europskih zajednica traži kazneni progon neovlaštenog postupanja koje šteti tim interesima i zahtijeva, s tim ciljem, usvajanje zajedničke definicije;

UVJERENE u potrebu za kažnjavanjem takvog postupanja učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim kaznama, ne dovodeći u pitanje mogućnost primjene drugih kazni u odgovarajućim slučajevima, i o potrebi, barem u ozbiljnim slučajevima, da se za takvo postupanje propiše kazna zatvora što može dovesti do izručenja;

PREPOZNAJUĆI da poslovni subjekti imaju važnu ulogu u područjima koja financiraju Europske zajednice i da oni s ovlastima donošenja odluka u poslovanju ne mogu izbjeći kaznenu odgovornost u odgovarajućim okolnostima;

ODLUČNE u zajedničkom suzbijanju prijevara koje štetno utječu na financijske interese Europskih zajednica preuzimanjem obveza koje se odnose na nadležnost, izručenje i uzajamnu suradnju,

SPORAZUMJELE SU SE O SLJEDEĆIM ODREDBAMA:

Članak 1.

Opće odredbe

1. Za potrebe ove Konvencije, prijevare koje štetno utječu na financijske interese Europskih zajednica čine:

(a) u odnosu na rashode, svako namjerno djelovanje ili propust koji se odnosi na:

— uporabu ili predočenje lažnih, netočnih ili nepotpunih izjava ili dokumenata koje za svoj učinak ima protupravno prisvajanje ili nezakonito zadržavanje sredstava iz općeg proračuna Europskih zajednica ili proračuna kojima upravljaju Europske zajednice ili kojima se upravlja u ime Europskih zajednica,

— neotkrivanje informacija čime se krši određena obveza, s istim učinkom,

— zlouporaba takvih sredstava u svrhe koje su različite od onih za koje su izvorno dodijeljene;

(b) u odnosu na prihode, svako namjerno djelovanje ili propust koji se odnosi na:

— uporabu ili predočenje lažnih, netočnih ili nepotpunih izjava ili dokumenata koje za svoj učinak ima nezakonito smanjivanje sredstava općeg proračuna Europskih zajednica ili proračuna kojima upravljaju Europske zajednice ili kojima se upravlja u ime Europskih zajednica,

— neotkrivanje informacija čime se krši određena obveza, s istim učinkom,

— zlouporaba zakonito ostvarene koristi s istim učinkom.

2. Podložno članku 2. stavku 2., svaka država članica poduzima potrebne i prikladne mjere kako bi prenijela stavak 1. u svoje nacionalno kazneno zakonodavstvo na takav način da postupanje navedeno u njemu predstavlja kazneno djelo.

3. Podložno članku 2. stavku 2., svaka država članica također poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da namjerno pripremanje ili dostavljanje lažnih, netočnih ili nepotpunih izjava ili dokumenata koji imaju učinak opisan u stavku 1. predstavlja kazneno djelo ako već nije kažnjivo kao glavno kazneno djelo ili kao sudjelovanje u, poticanje na ili pokušaj počinjenja prijevare kako je određeno u stavku 1.

4. Namjerna priroda djelovanja ili propusta kako je navedeno u stavcima 1. i 3. može se zaključiti na temelju objektivnih, činjeničnih okolnosti.

Članak 2.

Kazne

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da je postupanje iz članka 1. te sudjelovanje u, poticanje na i pokušaj postupanja iz članka 1. stavka 1. kažnjivo učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim kaznama te da je, barem u slučajevima ozbiljnih prijevara, propisana zatvorska kazna koja može dovesti do izručenja, pri čemu se podrazumijeva da se ozbiljnom prijevarom smatra prijevara koja uključuje minimalni iznos koji se određuje u svakoj državi članici. Minimalan iznos ne smije biti određen na iznos koja prelazi 50 000 ECU-a.

2. Međutim, u slučajevima manjih prijevara koje uključuju ukupan iznos manji od 4 000 ECU-a i ne uključuju posebno ozbiljne okolnosti u skladu s njezinim zakonodavstvom, država članica može odrediti kazne drukčije naravi od onih utvrđenih u stavku 1.

3. Vijeće Europske unije, odlučujući jednoglasno, može izmijeniti iznos naveden u stavku 2.

Članak 3.

Kaznena odgovornost rukovoditelja poslovnog subjekta

Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi omogućila da rukovoditelji poslovnog subjekta ili bilo koja osoba koja ima ovlasti donošenja odluka ili provođenja nadzora unutar nekog poslovnog subjekta je kazneno odgovorna u skladu s načelima definiranim nacionalnim zakonima u slučajevima prijevare koji štetno utječu na financijske interese Europske zajednice, kako je navedeno u članku 1., od strane osobe pod njihovom nadležnosti koja djeluje u ime tog poslovnog subjekta.

Članak 4.

Nadležnost

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi uspostavila svoju nadležnost nad kaznenim djelima koje je odredila u skladu s člankom 1. i člankom 2. stavkom 1. u slučaju kada je:

— prijevara, sudjelovanje u prijevari ili pokušaj prijevare koja štetno utječe na financijske interese Europske zajednice počinjen u cijelosti ili djelomice na njezinu državnom području, uključujući prijevaru od koje je korist ostvarena na tom državnom području,

— osoba unutar njezinog državnog područja svjesno pomagala ili poticala počinjenje takve prijevare unutar državnog područja bilo koje druge države,

— počinitelj kaznenog djela državljanin dotične države članice, uz uvjet da zakon te države članice može zahtijevati da je takvo postupanje kažnjivo i u zemlji u kojoj se dogodilo.

2. Svaka država članica može izjaviti, u slučaju kada daje obavijest iz članka 11. stavka 2., da neće primijeniti pravilo utvrđeno u trećoj alineji stavka 1. ovog članka.

Članak 5.

Izručenje i kazneni progon

1. Bilo koja država članica koja u skladu s vlastitim zakonodavstvom ne izručuje svoje državljane, poduzima potrebne mjere kako bi uspostavila nadležnost nad kaznenim djelima koje je utvrdila u skladu s člankom 1. i člankom 2. stavkom 1., u slučaju kada ih počine njezini državljani izvan njezinog državnog područja.

2. Svaka država članica, u slučaju kada jedan njezin državljanin navodno počini u drugoj državi članici kazneno djelo koje uključuje postupanje opisano u članku 1. i članku 2. stavku 1., i ne izruči tu osobu toj drugoj državi članici samo na temelju njezinog ili njegovog državljanstva, upućuje slučaj svojim nadležnim vlastima radi pokretanja kaznenog progona, ako je to potrebno. Kako bi se omogućilo pokretanje kaznenog progona, dokumentacija, informacije i dokazi vezani za kazneno djelo dostavljaju se u skladu s postupcima utvrđenima u članku 6. Europske konvencije o izručenju. Državu članicu koja podnosi zahtjev obavješćuje se o pokrenutom kaznenom progonu i o njegovom ishodu.

3. Država članica ne može odbiti izručenje u slučaju prijevare koja štetno utječe na financijske interese Europskih

zajednica samo zbog toga što se odnosi na porezna ili carinska kaznena djela.

4. Za potrebe ovog članka, vlastiti državljani države članice tumače se u skladu s bilo kojom izjavom u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (b) Europske konvencije o izručenju i stavkom 1. točkom (c) tog članka.

Članak 6.

Suradnja

1. Ako prijevara kako je određena u članku 1. predstavlja kazneno djelo i odnosi se na najmanje dvije države članice, te države stvarno surađuju u istrazi, kaznenom progonu i izvršavanju kazne koja je nametnuta, na primjer, uzajamnom pravnom pomoći, izručenjem, prijenosom postupaka ili provođenjem kazni koje su izrečene u drugoj državi članici.

2. U slučaju kada više država članica ima nadležnost i mogućnost uspješnog kaznenog progona kaznenog djela koje se temelji na istim činjenicama, uključene države članice surađuju u odlučivanju o kaznenom progonu počinitelja kaznenog dijela ili više njih s ciljem centralizacije kaznenog progona u jednoj državi članici, u slučaju kada je to moguće.

Članak 7.

Ne bis in idem

1. Države članice primjenjuju u svom nacionalnom kaznenom zakonodavstvu *ne bis in idem* pravilo u skladu s kojim osoba čije je suđenje riješeno u državi članici ne može biti kazneno gonjena u drugoj državi članici s obzirom na iste činjenice, uz uvjet da je, ako je nametnuta kazna, ista provedena, ili je u tijeku provođenja ili se više ne može provoditi u skladu sa zakonodavstvom države koja je izrekla presudu.

2. Država članica može, kada daje obavijest iz članka 11. stavka 2., izjaviti da je ne obvezuje stavak 1. ovog članka u jednom ili više sljedećih slučajeva:

(a) ako su se činjenice koje su bile predmet presude donesene u inozemstvu dogodile na njezinom državnom području u cijelosti ili djelomično; u potonjem slučaju ta iznimka se ne primjenjuje ako su se te činjenice dogode djelomično na državnom području države članice gdje je donesena presuda;

(b) ako činjenice koje su bile predmet presude u inozemstvu predstavljaju kazneno djelo usmjereno protiv sigurnosti ili drugih jednako važnih interesa za tu državu članicu;

(c) ako su činjenice koje su bile predmet presude donesene u inozemstvu počinjene od strane dužnosnika države članice u suprotnosti s obvezama njegovog položaja.

3. Izuzeća koja mogu biti predmetom izjave u skladu sa stavkom 2. ne primjenjuju se ako je dotična država članica u vezi s istim činjenicama zatražila drugu državu članicu da pokrene kazneni progon ili je odobrila izručenje dotične osobe.

4. Ovaj članak ne utječe na relevantne bilateralne ili multilateralne sporazume sklopljene između država članica i relevantne izjave.

Članak 8.

Sud Europskih zajednica

1. Svaki spor između država članica u vezi s tumačenjem ili primjenom ove Konvencije mora u početnoj fazi ispitati Vijeće i to u skladu s postupkom određenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji s ciljem postizanja rješenja.

Ako se ne pronađe nikakvo rješenje u roku od šest mjeseci, stranka u sporu može predmet uputiti Sudu EZ-a.

2. Svaki spor između jedne ili više država članica i Komisije Europskih zajednica koji se odnosi na primjenu članaka 1. ili 10. ove Konvencije koji nije bilo moguće riješiti pregovorima može biti upućen Sudu Europskih zajednica.

Članak 9.

Interne odredbe

Niti jedna odredba ove Konvencije ne sprečava države članice da usvoje interne pravne odredbe koje prelaze obveze koje proizlaze iz ove Konvencije.

Članak 10.

Prijenos

1. Države članice prenose Komisiji Europskih zajednica tekst odredaba kojima se prenose u njihovo nacionalno pravo obveze uvedene u skladu s odredbama ove Konvencije.

2. U svrhe provedbe ove Konvencije, visoke ugovorne stranke utvrđuju unutar Vijeća Europske unije informacije koje se dostavljaju ili razmjenjuju između država članica ili između država članica i Komisije, te aranžmane kojima se to uređuje.

Članak 11.

Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija podliježe usvajanju od strane država članica sukladno njihovim odgovarajućim ustavnim uvjetima.

2. Države članice obavješćuju glavnog tajnika Vijeća Europske unije o dovršetku ustavnih uvjeta za usvajanje ove Konvencije.

3. Ova Konvencija stupa na snagu 90 dana nakon obavijesti iz stavka 2. posljednje države članice koja ispuni tu formalnost.

Članak 12.

Pristupanje

1. Ova je Konvencija otvorena za pristupanje bilo koje države koja postane članicom Europske unije.

2. Tekst ove Konvencije koji sastavlja Vijeće Europske unije na jeziku države pristupnice je vjerodostojan.

3. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.

4. Ova Konvencija stupa na snagu s obzirom na svaku državu koja joj pristupa 90 dana nakon polaganja isprave o pristupanju ili na dan stupanja na snagu ove Konvencije ako nije već stupila na snagu u trenutku isteka navedenog razdoblja od 90 dana.

Članak 13.

Depozitar

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije djeluje kao depozitar ove Konvencije.

2. Depozitar objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica* informacije o tijeku usvajanja i pristupanja, o deklaracijama i rezervama te o svakoj drugoj obavijesti koja se odnosi na ovu Konvenciju.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Til bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el veintiseis de julio de mil novecientos noventa y cinco, en un ejemplar único, en lenguas alemana, inglesa, danesa, española, finesa, francesa, griega, gaélica, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles den seksogtyvende juli nitten hundrede og femoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, og deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am sechsundzwanzigsten Juli neunzehnhundertfünfundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έξι Ιουλίου χίλια εννιακόσια ενενήντα πέντε, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και κατατίθενται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels on the twenty-sixth day of July in the year one thousand nine hundred and ninety-five in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le vingt-six juillet mil neuf cent quatre-vingt-quinze, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, tous ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an séú lá is fiche de Iúil sa bhliain míle naoi gcéad nócha a cúig, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì ventisei luglio millenovecentonovantacinque, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, i testi di ciascuna di queste lingue facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del segretariato generale dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de zesentwintigste juli negentienhonderd vijfennegentig, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em vinte e seis de Julho de mil novecentos e noventa e cinco, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäkuudentena päivänä heinäkuuta vuonna tuhatyh-deksänsataayhdeksänkymmentäviisi yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Utfärdad i Bryssel den tjugosjätte juli nittonhundranittiofem i ett enda exemplar, på danska, engelska, finska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, varvid alla texter är lika giltiga, och deponerad i arkiven vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique

Voor de Regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

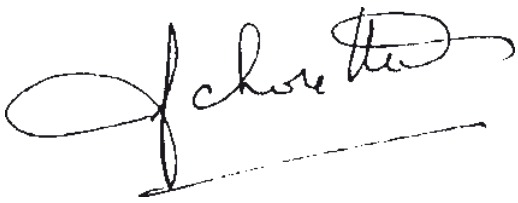

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann

For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

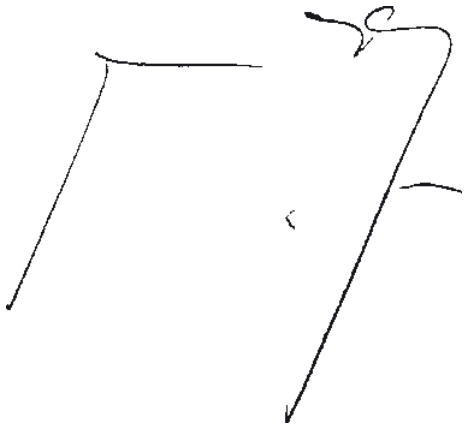

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

41996A1009(01)

C 299/2 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 9.10.1996.

PROTOKOL

sastavljen na temelju članka K.3. Ugovora o Europskoj uniji o tumačenju Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda u skladu s prethodnim odlukama Suda Europskih zajednica

VISOKE UGOVORNE STRANKE,

SPORAZUMJELE SU SE o sljedećim odredbama koje se prilažu Konvenciji:

Članak 1.

Sud Europskih zajednica nadležan je, pod uvjetima utvrđenim u ovom Protokolu, u odlučivanju o prethodnim pitanjima o tumačenju Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda, dalje u tekstu „Konvencija o Europolu".

Članak 2.

1. Izjavom donesenom u vrijeme potpisivanja ovog Protokola ili u bilo koje vrijeme nakon toga svaka država članica može prihvatiti nadležnost Suda Europskih zajednica u odlučivanju o prethodnim pitanjima o tumačenju Konvencije o Europolu pod uvjetima određenima u stavku 2. točki (a) ili (b).

2. Pri donošenju izjave u skladu sa stavkom 1. država članica može odrediti da:

(a) svaki sud te države protiv čijih odluka ne postoji pravni lijek u skladu s nacionalnim pravom može zatražiti od Suda Europskih zajednica donošenje prethodne odluke o pitanju koje se postavi u predmetu koji se rješava pred njim i koje se odnosi na tumačenje Konvencije o Europolu ako taj sud smatra da mu je odluka po tom pitanju potrebna kako bi mogao donijeti presudu;

ili

(b) svaki sud te države može zatražiti od Suda Europskih zajednica donošenje prethodne odluke o pitanju koje se postavi u predmetu koji se rješava pred njim i koje se odnosi na tumačenje Konvencije o Europolu ako taj sud smatra da mu je odluka po tom pitanju potrebna kako bi mogao donijeti presudu;

Članak 3.

1. Primjenjuje se Protokol o Statutu Suda Europskih zajednica i Poslovnik tog Suda.

2. U skladu sa Statutom Suda Europskih zajednica, svaka država članica, neovisno je li donijela izjavu u skladu s člankom 2. ili ne, ima pravo podnijeti Sudu Europskih zajednica podneske ili pisana očitovanja u predmetima koji proizlaze u skladu s člankom 1.

Članak 4.

1. Ovaj Protokol podliježe usvajanju od strane država članica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

2. Države članice obavješćuju depozitara o dovršetku svojih odgovarajućih ustavnih odredaba za usvajanje ovog Protokola i dostavljaju mu svaku izjavu donesenu u skladu s člankom 2.

3. Ovaj Protokol stupa na snagu 90 dana nakon obavijesti iz stavka 2. države članice koja posljednja ispuni tu formalnost, a koja je bila članica Europske unije na dan na koji Vijeće usvoji akt o sastavljanju ovog Protokola. Međutim, Protokol najranije stupa na snagu u isto vrijeme kada i Konvencija o Europolu.

Članak 5.

1. Ovaj Protokol otvoren je za pristupanje svakoj državi koja postane članicom Europske unije.

2. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.

3. Tekst ovog Protokola na jeziku države pristupnice koji sastavlja Vijeće Europske unije je vjerodostojan.

4. Ovaj Protokol stupa na snagu u odnosu na svaku državu koja mu pristupi 90 dana od dana polaganja njezine isprave o

pristupanju ili na dan stupanja na snagu ovog Protokola ako potonji još nije stupio na snagu po isteku navedenog razdoblja od 90 dana.

Članak 6.

Svaka država koja postane članicom Europske unije i pristupi Konvenciji o Europolu u skladu s njezinim člankom 46. prihvaća odredbe ovog Protokola.

Članak 7.

1. Svaka država članica koja je visoka ugovorna stranka može predložiti izmjene ovog Protokola. Svaki prijedlog izmjene dostavlja se depozitaru koji ga prosljeđuje Vijeću.

2. Izmjene utvrđuje Vijeće, koje preporučuje državama članicama da ih usvoje u skladu sa svojim odgovarajućim ustavnim odredbama.

3. Utvrđene izmjene stupaju na snagu u skladu s odredbama članka 4.

Članak 8.

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije depozitar je ovog Protokola.

2. Depozitar u *Službenom listu Europskih zajednica* objavljuje obavijesti, isprave ili priopćenja u vezi s ovim Protokolom.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Protocolo.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Protokoll gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από το παρόν πρωτόκολλο.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Protocol.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leur signature au bas du présent protocole.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an bPrótacal seo.

In fede di che i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente Protocollo.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Protocol hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final do presente protocolo.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat detta fördrag.

Hecho en un único ejemplar, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico.

Udfærdiget i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tolv tekster har samme gyldighed.

Abgefaßt in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut.

Έγινε σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γερμανική, γαλλική, δανική, ελληνική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα. Όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

Done in a single original in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic.

Fait en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chaque texte faisant également foi.

Arna dhéanamh i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis, agus comhúdarás ag gach ceann de na téacsanna sin.

Fatto in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede.

Gedaan in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde elk der teksten gelijkelijk authentiek.

Feito em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos.

Tehty englannin-, espanjan-, hollannin-, iirin-, italian-, kreikan-, portugalin-, ranskan-, ruotsin-, saksan-, suomen- ja tanskankielisenä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Utfärdat i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka texter är lika giltiga.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

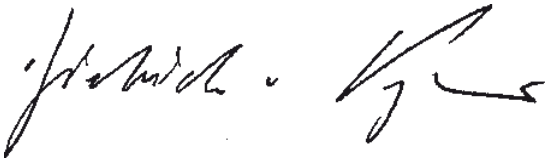

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

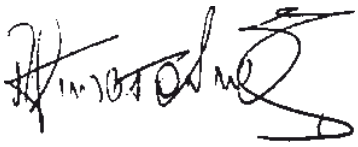

Por el Gobierno del Reino de España

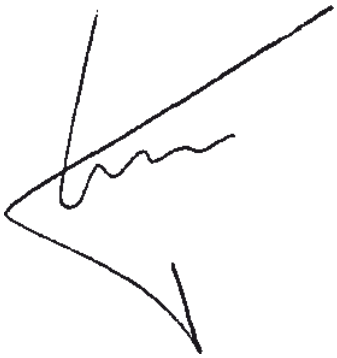

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il Governo della Repubblica italiana

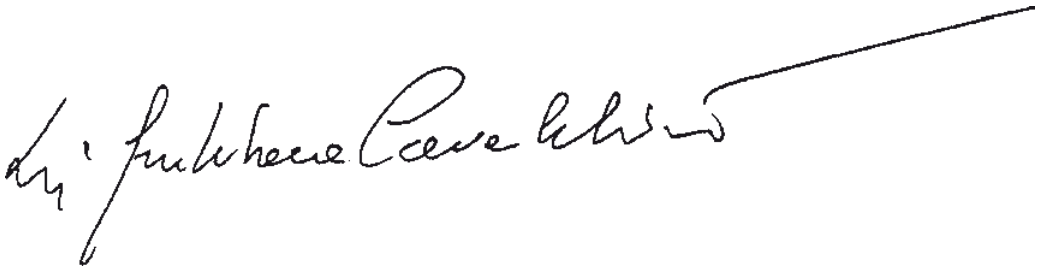

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

IZJAVA

o istodobnom usvajanju Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda i Protokola o tumačenju te Konvencije u skladu s prethodnim odlukama Suda Europskih zajednica

Predstavnici vlada država članica Europske unije koji su se sastali unutar Vijeća,

U vrijeme potpisivanja akta Vijeća o sastavljanju Protokola o tumačenju Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda, u skladu s prethodnim odlukama Suda Europskih zajednica,

Želeći osigurati da se navedena Konvencija tumači što je učinkovitije i ujednačenije moguće od njezinog stupanja na snagu,

Izjavljuju spremnost poduzeti odgovarajuće korake kako bi osigurali da se nacionalni postupci za usvajanje Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda i Protokola o njezinom tumačenju istodobno dovrše prvom prilikom.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes firman la presente declaracíon.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne erklæring.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter diese Erklärung gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα δήλωση.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Declaration.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente déclaration.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an Dearbhú seo.

In fede di che i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente dichiarazione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze Verklaring hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as respectivas assinaturas no final da presente declaração.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän julistuksen.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna förklaring.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

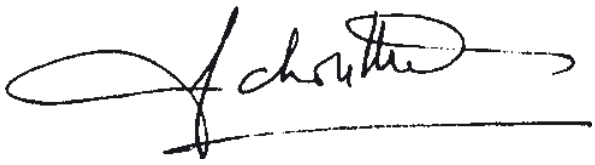

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

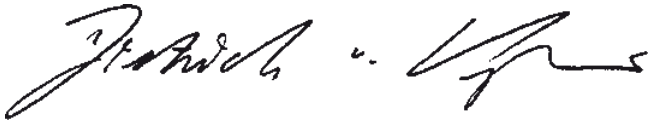

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il Governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

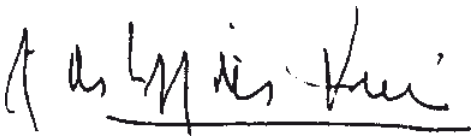

Suomen hallituksen puolesta

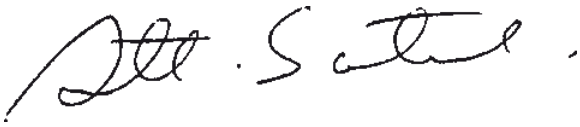

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Izjave donesene u skladu s člankom 2.

U trenutku potpisivanja ovog Protokola sljedeće su države izjavile da prihvaćaju nadležnost Suda Europskih zajednica u skladu s postupcima utvrđenima u članku 2.

Francuska Republika i Irska u skladu s postupcima utvrđenima u članku 2. stavku 2. točki (a);

Kraljevina Belgija, Savezna Republika Njemačka, Helenska Republika, Talijanska Republika, Veliko Vojvodstvo Luksemburga, Kraljevina Nizozemska, Republika Austrija, Portugalska Republika i Republika Finska u skladu s postupcima utvrđenima u članku 2. stavku 2. točki (b).

IZJAVE

Kraljevina Belgija, Savezna Republika Njemačka, Helenska Republika, Talijanska Republika, Veliko Vojvodstvo Luksemburga, Kraljevina Nizozemska, Republika Austrija i Portugalska Republika zadržavaju pravo donijeti odredbe u njihovom nacionalnom pravu u skladu s kojima će, u slučaju kada se u predmetu koji se rješava pred nacionalnim sudom protiv čijih odluka ne postoji pravni lijek na temelju nacionalnog prava, postavi pitanje koje se odnosi na tumačenje Konvencije o Europolu, taj sud ili tribunal biti dužan predmet uputiti Sudu EZ-a.

Za Kraljevinu Švedsku izjava (izjave) donijet će se u jesen 1996.; za Kraljevinu Dansku i Kraljevinu Španjolsku izjava (izjave) donijet će se prilikom usvajanja.

Vlade Belgije, Nizozemske i Luksemburga iznova ukazuju na potrebu da se što prije dođe do rješenja sličnog onom koje je predviđeno u skladu s ovim Protokolom u vezi s određivanjem nadležnosti Suda Europskih zajednica u pogledu tumačenja Konvencije o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe i Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica.

U skladu sa svojim stajalištem o određivanju nadležnosti Suda Europskih zajednica u aktima koji su sklopljeni u skladu s glavom VI. Ugovora o Europskoj uniji, talijanska vlada smatra da za Konvenciju o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe i Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica treba donijeti rješenje slično onom koje je predviđeno u skladu s ovim Protokolom.

31996F1023(01)

23.10.1996. *SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA* C 313/1

AKT VIJEĆA

od 27. rujna 1996.

o sastavljanju Protokola uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica

(96/C 313/01)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak K.3 stavak 2. točku (c),

budući da radi ostvarivanja ciljeva Unije države članice smatraju da je suzbijanje kriminala koji šteti financijskim interesima Europskih zajednica pitanje od zajedničkog interesa u okviru suradnje predviđene u glavi VI. Ugovora;

budući da je Aktom od 26. srpnja 1995. Vijeće sastavilo, kao prvi sporazum, Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica čiji je cilj konkretno borba protiv prevara koje štete navedenim interesima;

budući da je, u drugoj fazi, potrebno dopuniti navedenu Konvenciju protokolom koji je usmjeren posebno na djela korupcije koja uključuju nacionalne dužnosnike ili dužnosnike Zajednice i štete ili bi mogla štetiti financijskim interesima Europskih zajednica;

ODLUČILO JE sastaviti Protokol čiji se tekst nalazi u Prilogu ovom Aktu i koji su danas potpisali predstavnici vlada država članica Unije;

PREPORUČUJE da ga države članice donesu u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim uvjetima.

Sastavljeno u Bruxellesu 27. rujna 1996.

Za Vijeće
Predsjednik
M. LOWRY

41996A1023(01)

C 313/2 *SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA* 23.10.1996.

PROTOKOL

sastavljen na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europske zajednice

VISOKE UGOVORNE STRANKE ovog Protokola, države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI SE na Akt Vijeća Europske unije od 27. rujna 1996.;

ŽELEĆI osigurati da njihovo kazneno zakonodavstvo učinkovito pridonosi zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica;

PREPOZNAJUĆI važnost Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica od 26. srpnja 1995. u sprečavanju prijevara koje utječu na prihode i rashode Zajednice;

SVJESNE da financijskim interesima Europskih Zajednica mogu štetiti ili prijetiti druga kaznena djela, a posebno koruptivna kaznena djela od strane ili prema državnim službenicima ili službenicima Zajednice koji su odgovorni za prikupljanje, upravljanje ili isplatu sredstava Zajednice koja su pod njihovim nadzorom;

SMATRAJUĆI da ljudi različitih državljanstava zaposleni u različitim javnim agencijama ili tijelima mogu biti uključeni u takvu korupciju i da je, u interesu učinkovitog djelovanja protiv takve korupcije na međunarodnoj razini, važno za njihovu nedopustivu prirodu da budu shvaćeni na sličan način u skladu s kaznenim zakonodavstvom država članica;

UTVRĐUJUĆI da kazneno pravo za kriminal nekolicine država članica vezan uz izvršenje javnih dužnosti općenito, a posebno koji se odnosi na korupciju pokriva samo djela koja su počinjena od strane ili protiv njihovih nacionalnih službenika i ne pokriva ili pokriva samo u iznimnim slučajevima ponašanje koje uključuje službenike Zajednice ili službenike drugih država članica;

UVJERENE u potrebu za prilagodbom nacionalnog prava u slučaju kada isti ne kažnjava djela korupcije koja štete ili mogu naštetiti financijskim interesima Europskih zajednica uključujući službenike Zajednice ili službenike drugih država članica;

UVJERENE također da takva prilagodba nacionalnog prava ne smije biti ograničena u pogledu službenika Zajednice, na djela davanja i primanja mita, nego se mora proširiti na druga kaznena djela koja utječu ili mogu utjecati na prihode i rashode Europskih zajednica, uključujući kaznena djela počinjena od strane ili protiv osoba kojima su povjerene najveće odgovornosti;

SMATRAJUĆI da je potrebno utvrditi odgovarajuće propise u pogledu nadležnosti i uzajamne suradnje, ne dovodeći u pitanje pravne uvjete prema kojima se trebaju primijeniti u posebnim slučajevima, uključujući ukidanje imuniteta gdje je to primjereno;

SMATRAJUĆI naposljetku da se relevantne odredbe Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica od 26. srpnja 1995. moraju primijeniti na kaznena djela obuhvaćena ovim Protokolom,

SPORAZUMJELE SU SE O SLJEDEĆIM ODREDBAMA:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ovog Protokola:

1. (a) „službenik" znači bilo koji službenik „Zajednice" ili „nacionalni" službenik, uključujući bilo kojeg nacionalnog službenika druge države članice;

(b) izraz „službenik Zajednice" znači:

— svaka osoba koja je službenik ili drugi ugovorni zaposlenik u smislu Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europskih zajednica ili Uvjetima zapošljavanja drugih službenika Europskih zajednica,

— svaka osoba koja je upućena u Europske zajednice od strane države članice ili bilo kojeg javnog ili privatnog tijela koja obnaša funkcije jednake onima koje provode službenici Europske zajednice ili ostali službenici.

Članovi tijela koja su osnovana u skladu s ugovorima o osnivanju Europskih zajednica i osoblje takvih tijela smatraju se službenicima Zajednice, u mjeri u kojoj se Pravilnik o osoblju Europskih zajednica ili Uvjeti zapošljavanja drugih službenika Europskih zajednica na njih ne primjenjuju;

(c) izraz „nacionalni službenik" tumači se s obzirom na definiciju „službenika" ili „javnog službenika" u nacionalnom pravu države članice u kojoj dotična osoba obnaša tu funkciju za potrebe primjene kaznenog prava te države članice.

Unatoč tome, u slučaju postupaka koji uključuju službenika države članice koje je pokrenula druga država članica, potonja nije obvezna primijeniti definiciju „nacionalnog službenika" osim u onoj mjeri u kojoj je ta definicija u skladu s nacionalnim pravom;

2. „Konvencija" znači Konvencija sastavljenu na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica od 26. srpnja 1995. ([1]);

([1]) SL C 316, 27.11.1995., str. 49.

Članak 2.

Primanje mita

1. Za potrebe ovog Protokola, namjerno djelovanje službenika, koji izravno ili putem posrednika zatraži ili dobije povlastice bilo koje vrste za sebe ili za treću stranu ili prihvati obećanje takve povlastice kako bi djelovao ili se suzdržao od djelovanja sukladno svojim obvezama ili izvršavao svoje funkcije na način koji predstavlja povredu njegovih službenih dužnosti na način koji šteti ili bi mogao naštetiti financijskim interesima Europskih zajednica predstavlja primanje mita.

2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se postupanje iz stavka 1. proglasi kaznenim djelom.

Članak 3.

Davanje mita

1. Za potrebe ovog Protokola, namjerno djelovanje bilo koje osobe koja obeća ili daje, izravno ili putem posrednika, povlastice bilo koje vrste službeniku za njega ili za treću stranu kako bi djelovao ili se suzdržao od djelovanja sukladno svojim obvezama ili izvršavao svoje funkcije na način koji predstavlja povredu njegovih službenih dužnosti na način koji šteti ili bi mogao naštetiti financijskim interesima Europskih zajednica predstavlja davanje mita.

2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se postupanje iz stavka 1. proglasi kaznenim djelom.

Članak 4.

Prilagodba

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se u njenom kaznenom pravu opisi kaznenih djela koja predstavljaju oblike postupanja iz članka 1. Konvencije, a koja počine njezini nacionalni službenici u obnašanju svojih funkcija, primjenjuju slično u slučajevima u kojima su takva kaznena djela počinili službenici Zajednice tijekom obnašanja svojih dužnosti.

2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se u njezinom kaznenom pravu opisi kaznenih djela iz stavka 1. ovog članka i članaka 2. i 3. počinjenih od strane ili protiv ministara vlade, izabranih članova njezinih parlamentarnih domova, članova njezinih najviših sudova ili članova njezinog revizorskog suda u obnašanju njihovih funkcija primjenjuju slično kao u slučajevima u kojima su takva kaznena djela počinjena od strane ili protiv članova Komisije Europskih zajednica, Europskog Parlamenta, Suda Europskih

zajednica odnosno Revizorskog suda Europskih zajednica tijekom obnašanja njihovih dužnosti.

3. U slučaju kada je država članica donijela poseban zakon koji se odnosi na radnje ili propuste za koje su odgovorni ministri vlade zbog njihovog posebnog političkog položaja u toj državi članici, stavak 2. ovog članka se ne može primijeniti na takav zakon, uz uvjet da ta država članica osigura da su članovi Komisije Europske zajednice obuhvaćeni kaznenim pravom kojim se provode članci 2. i 3. i stavak 1. ovog članka.

4. Stavci 1., 2. i 3. ne dovode u pitanje odredbe koje se primjenjuju u svakoj državi članici na kaznene postupke i utvrđivanje nadležnog suda.

5. Ovaj se Protokol primjenjuje u cijelosti u skladu s relevantnim odredbama ugovorâ o osnivanju Europske Zajednice, Protokola o povlasticama i imunitetima Europskih zajednica, Statuta Suda Europskih zajednica i tekstovima usvojenim s ciljem njihove primjene, a u vezi s ukidanjem imuniteta.

Članak 5.

Kazne

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da je postupanje iz članaka 2. i 3. te sudjelovanje i poticanje na dotično postupanje kažnjivo učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim kaznama, uključujući, barem u ozbiljnim slučajevima, kazne koje uključuju lišavanje slobode koje može dovesti do izručenja.

2. Stavak 1. ne dovodi u pitanje izvršenje disciplinskih ovlasti nadležnih tijela nad nacionalnim službenicima ili službenicima Zajednice. Kod utvrđivanja kazni koje se nameću, nacionalni kazneni sudovi, u skladu s načelima njihovog nacionalnog prava, uzimaju u obzir bilo koju disciplinsku kaznu već nametnutu istoj osobi za isto postupanje.

Članak 6.

Nadležnost

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi uspostavila svoju nadležnost nad kaznenim djelima koje je utvrdila u skladu s člancima 2., 3. i 4. u slučaju kada je:

(a) kazneno djelo počinjeno u cijelosti ili djelomice na njezinom državnom području;

(b) počinitelj kaznenog djela jedan od njezinih državljana ili jedan od njezinih službenika;

(c) kazneno djelo počinjeno protiv jedne od osoba navedenih u članku 1. ili člana jedne od institucija navedenih u članku 4. stavku 2. koji je jedan od njezinih državljana;

(d) počinitelj kaznenog djela službenik Zajednice koji radi za instituciju Europske zajednice ili tijelo osnovano u skladu s ugovorima o osnivanju Europskih zajednica koje ima svoje sjedište u dotičnoj državi članici.

2. Svaka država članica može izjaviti kada daje obavijest predviđenu u članku 9. stavku 2. da neće primjenjivati ili će primijeniti samo u posebnim slučajevima ili uvjetima jedan ili više pravila o nadležnosti utvrđenih u stavku 1. točkama (b), (c) i (d).

Članak 7.

Odnos prema Konvenciji

1. Članak 3., članak 5. stavci 1., 2. i 4. i članak 6. Konvencije primjenjuju se kao da postoji uputa na postupanje navedeno u člancima 2., 3. i 4. ovog Protokola.

2. Sljedeće odredbe Konvencije također se primjenjuju na ovaj Protokol:

— članak 7., podrazumijevajući da se, osim ako je drukčije navedeno u trenutku obavijesti predviđene u članku 9. stavku 2. ovog Protokola, svaka izjava u smislu članka 7. stavka 2. Konvencije također primjenjuje na ovaj Protokol,

— članak 9.,

— članak 10.

Članak 8.

Sud Europskih zajednica

1. Svaki spor između država članica u pogledu tumačenja ili primjene ovog Protokola Vijeće mora ispitati u početnoj fazi u skladu s postupkom određenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji s ciljem postizanja rješenja.

Ako se ne pronađe nikakvo rješenje u roku od šest mjeseci, stranka u sporu može predmet uputiti Sudu Europskih zajednica.

2. Svaki spor između jedne ili više država članica i Komisije Europskih zajednica koji se odnosi na članak 1., osim stavka 1.

točke (c), ili članke 2., 3. i 4. ili treću alineju članka 7. stavka 2. ovog Protokola koji nije bilo moguće riješiti pregovorima može biti podnesen Sudu Europskih zajednica.

Članak 9.

Stupanje na snagu

1. Ovaj Protokol podliježe usvajanju od strane država članica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

2. Države članice obavješćuju glavnog tajnika Vijeća Europske unije o završetku postupaka koji su potrebni u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnih odredbama za usvajanje ovog Protokola.

3. Ovaj Protokol stupa na snagu 90 dana nakon slanja obavijesti predviđene u stavku 2. države koja posljednja ispuni ovu formalnost, a koja je bila članica Europske unije na dan kada Vijeće usvoji Akt o sastavljanju ovog Protokola. Međutim, ako Konvencija nije stupila na snagu taj dan, ovaj Protokol stupa na snagu na dan kada Konvencija stupi na snagu.

Članak 10.

Pristupanje novih država članica

1. Ovaj je Protokol otvoren pristupanju svakoj državi koja postane članicom Europske unije.

2. Tekst ovog Protokola na jeziku države pristupnice koji sastavlja Vijeće Europske unije je vjerodostojan.

3. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.

4. Ovaj Protokol stupa na snagu u odnosu na svaku državu koja mu pristupa 90 dana nakon polaganja isprava o pristupanju ili na dan stupanja na snagu ovog Protokola ako nije već stupio na snagu u trenutku isteka navedenog razdoblja od 90 dana.

Članak 11.

Rezerve

1. Nisu dopuštene nikakve rezerve, osim onih predviđenih u članku 6. stavku 2.

2. Svaka država članica koja je podnijela rezervu može je povući u bilo kojem trenutku u cijelosti ili djelomično putem obavijesti depozitaru. Povlačenje proizvodi pravne učinke na dan kada depozitar primi obavijest.

Članak 12.

Depozitar

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije djeluje kao depozitar ovog Protokola.

2. Depozitar objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica* informacije o tijeku usvajanja i pristupanja, izjavama i rezervama i o svakoj drugoj obavijesti koja se odnosi na ovaj Protokol.

U potvrdu toga, niže potpisani opunomoćenici potpisali su ovaj Protokol.

Sastavljen u jednom izvorniku na danskom, nizozemskom, engleskom, finskom, francuskom, njemačkom, grčkom, irskom, talijanskom, portugalskom, španjolskom i švedskom jeziku, pri čemu je svaki tekst jednako vjerodostojan, i takav se original pohranjuje u arhivu Glavnog tajništva Vijeća Europske unije.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il Governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

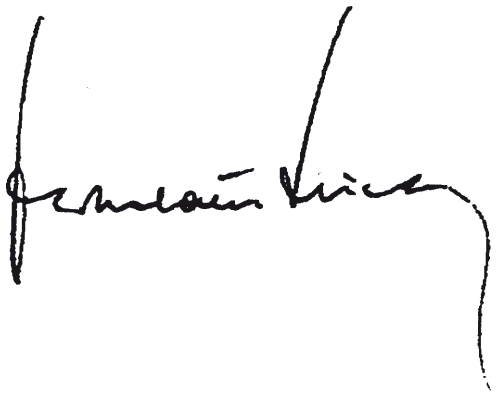

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

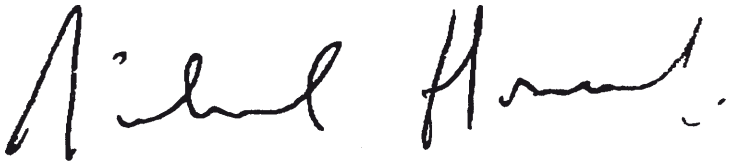

Por el Gobierno del Reino de España

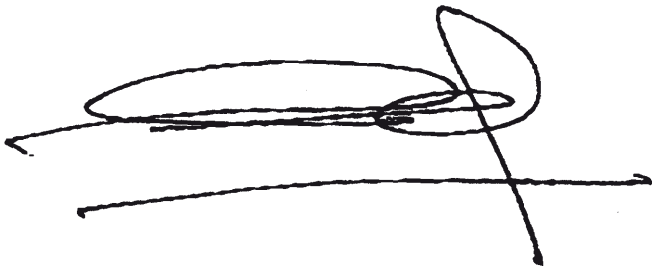

PRILOG

Izjave država članica o usvajanju Akta o sastavljanju Protokola

1. *Izjava njemačkog izaslanstva:*

„Vlada Savezne Republike Njemačke izjavljuje u svojoj namjeri u vezi Protokola uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (službenici) o postizanju, kroz pregovore, sporazuma o nadležnosti Suda Europskih zajednica u odlučivanju o prethodnim pitanjima koja je ista kao ona koja se traži za Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica i do istog datuma."

2. *Zajednička izjava belgijskog, luksemburškog i nizozemskog izaslanstva:*

„Vlade Kraljevine Belgije, Kraljevine Nizozemske i Velikog Vojvodstva Luksemburga mišljenja su da je potrebno, kako bi ovaj Protokol stupio na snagu, pronaći zadovoljavajuće rješenje pitanja nadležnosti koja se dodjeljuje Sudu Europskih zajednica za tumačenje Protokola do kraja studenoga 1996., po mogućnosti u okviru trenutačnih rasprava o dodjeli nadležnosti Sudu Europskih zajednica da odlučuje o prethodnim pitanjima o tumačenju Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica."

3. *Izjava austrijskog izaslanstva:*

„Austrija pretpostavlja da će se pitanje nadležnosti Suda Europskih zajednica da odlučuje o prethodnim pitanjima pozitivno riješiti u bliskoj budućnosti te da će nastaviti s radom u tu svrhu."

41997A0115(01)

15.1.1997. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA C 15/1

KONVENCIJA

o pristupanju Republike Austrije, Republike Finske i Kraljevine Švedske Konvenciji o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima i Protokolu o njezinu tumačenju od strane Suda, s prilagodbama koje su u njima učinjene Konvencijom o pristupanju Kraljevine Danske, Irske i Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, Konvencijom o pristupanju Helenske Republike i Konvencijom o pristupanju Kraljevine Španjolske i Portugalske Republike

(97/C 15/01)

PREAMBULA

VISOKE UGOVORNE STRANKE UGOVORA O OSNIVANJU EUROPSKE ZAJEDNICE,

UZIMAJUĆI U OBZIR da su se Republika Austrija, Republika Finska i Kraljevina Švedska, postajući članicama Europske unije, obvezale pristupiti Konvenciji o sudskoj nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima i Protokolu o njezinu tumačenju od strane Suda, s prilagodbama koje su u njima učinjene Konvencijom o pristupanju Kraljevine Danske, Irske i Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, s prilagodbama koje su u njima učinjene Konvencijom o pristupanju Helenske Republike i s prilagodbama koje su u njima učinjene Konvencijom o pristupanju Kraljevine Španjolske i Portugalske Republike, te se u tome smislu obvezale započeti pregovore s državama članicama Zajednice kako bi se poduzele potrebne prilagodbe istih,

IMAJUĆI NA UMU da su 16. rujna 1988. države članice Europske zajednice i države članice Europske udruge slobodne trgovine (EFTA) sklopile u Luganu Konvenciju o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima kojom se proširuju načela Briselske konvencije na države koje postaju stranke te Konvencije,

SPORAZUMJELE SU SE:

GLAVA I.

Opće odredbe

Članak 1.

Republika Austrija, Republika Finska i Kraljevina Švedska ovime pristupaju Konvenciji o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisanoj u Bruxellesu 27. rujna 1968. (dalje u tekstu: „Konvencija iz 1968.") i Protokolu o njezinu tumačenju od strane Suda, potpisanom u Luxembourgu 3. lipnja 1971. (dalje u tekstu: „Protokol iz 1971."), sa svim prilagodbama i izmjenama koje su u njima učinjene:

(a) Konvencijom potpisanom u Luxembourgu 9. listopada 1978. (dalje u tekstu: „Konvencija iz 1978.") o pristupanju Kraljevine Danske, Irske i Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske Konvenciji o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima i Protokolu o njezinu tumačenju od strane Suda;

(b) Konvencijom potpisanom u Luxembourgu 25. listopada 1982. (dalje u tekstu: „Konvencija iz 1982.") o pristupanju Helenske Republike Konvenciji o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima i Protokolu o njezinu tumačenju od strane Suda, s prilagodbama koje su u njima učinjene Konvencijom o pristupanju Kraljevine Danske, Irske i Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske;

(c) Konvencijom potpisanom u San Sebastianu 26. svibnja 1989. (dalje u tekstu: „Konvencija iz 1989."), o pristupanju Kraljevine Španjolske i Portugalske Republike Konvenciji o

nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima te Protokolu o njezinu tumačenju od strane Suda, s prilagodbama koje su u njima učinjene Konvencijom o pristupanju Kraljevine Danske, Irske i Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske te s prilagodbama koje su u njima učinjene Konvencijom o pristupanju Helenske Republike.

GLAVA II.

Prilagodbe Konvencije iz 1968.

Članak 2.

Sljedeće alineje umeću se u drugi stavak članka 3. Konvencije iz 1968., kako je izmijenjena člankom 4. Konvencije iz 1978., člankom 3. Konvencije iz 1982. i člankom 3. Konvencije iz 1989.:

(a) između 9. i 10. alineje:

„— u Austriji: članak 99. Zakona o sudskoj nadležnosti (*Jurisdiktionsnorm*),";

(b) između 10. i 11. alineje:

„— u Finskoj: druga, treća i četvrta rečenica prvoga stavka odjeljka 1. poglavlja 10. Zakona o sudskom postupku (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*),

— u Švedskoj: prva rečenica prvoga stavka odjeljka 3. poglavlja 10. Zakona o sudskom postupku (*rättegångsbalken*),".

Članak 3.

Sljedeće alineje umeću se u članak 32. stavak 1. Konvencije iz 1968., kako je izmijenjena člankom 16. Konvencije iz 1978., člankom 4. Konvencije iz 1982. i člankom 10. Konvencije iz 1989.:

(a) između 10. i 11. alineje:

„— u Austriji, *Bezirksgericht,*";

(b) između 11. i 12. alineje:

„— u Finskoj, *käräjäoikeus/tingsrätt,*

— u Švedskoj, *Svea hovrätt,*".

Članak 4.

1. Sljedeće alineje umeću se u članak 37. stavak 1. Konvencije iz 1968., kako je izmijenjena člankom 17. Konvencije iz 1978., člankom 5. Konvencije iz 1982. i člankom 11. Konvencije iz 1989.:

(a) između 10. i 11. alineje:

„— u Austriji, *Bezirksgericht,*";

(b) između 11. i 12. alineje:

„— u Finskoj, *hovioikeus/hovrätt,*

— u Švedskoj, *Svea hovrätt,*".

2. Sljedeće se umeće u članak 37. stavak 2. Konvencije iz 1968., kako je izmijenjena člankom 17. Konvencije iz 1978., člankom 5. Konvencije iz 1982. i člankom 11. Konvencije iz 1989.:

(a) između četvrte i pete alineje:

„— u Austriji, u slučaju žalbe, putem *Revisionsrekurs* i, u slučaju postupka prigovora, putem *Berufung* s mogućnošću revizije,";

(b) između pete i šeste alineje:

„— u Finskoj, putem žalbe na *korkein oikeus/högsta domstolen,*

— u Švedskoj, putem žalbe na *Högsta domstolen*".

Članak 5.

Sljedeće alineje umeću se u članak 40. stavak 1. Konvencije iz 1968., kako je izmijenjena člankom 19. Konvencije iz 1978., člankom 6. Konvencije iz 1982. i člankom 12. Konvencije iz 1989.:

(a) između 10. i 11. alineje:

„— u Austriji, *Bezirksgericht,*";

(b) između 11. i 12. alineje:

„— u Finskoj, *hovioikeus/hovrätten,*

— u Švedskoj, *Svea hovrätt,*".

Članak 6.

Sljedeće alineje umeću se u članak 41. Konvencije iz 1968., kako je izmijenjena člankom 20. Konvencije iz 1978., člankom 7. Konvencije iz 1982. i člankom 13. Konvencije iz 1989.:

(a) između četvrte i pete alineje:

„— u Austriji, putem *Revisionsrekurs,*";

(b) između pete i šeste alineje:

„— u Finskoj, putem žalbe na *korkein oikeus/högsta domstolen,*

— u Švedskoj, putem žalbe na *Högsta domstolen*".

Članak 7.

Sljedeće se umeće na odgovarajuća mjesta kronološkim redom na popis Konvencija naveden u članku 55. Konvencije iz 1968.,

kako je izmijenjena člankom 24. Konvencije iz 1978., člankom 8. Konvencije iz 1982. i člankom 18. Konvencije iz 1989.:

„— Konvenciju između Kraljevine Belgije i Austrije o međusobnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka i javnih isprava koje se odnose na obveze uzdržavanja, potpisanu u Beču 25. listopada 1957.,

— Konvenciju između Savezne Republike Njemačke i Austrije o međusobnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka, nagodbi i javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisanu u Beču 6. lipnja 1959.,

— Konvenciju između Kraljevine Belgije i Austrije o međusobnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka, arbitražnih odluka i javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisanu u Beču 16. lipnja 1959.,

— Konvenciju između Ujedinjene Kraljevine i Austrije o međusobnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisanu u Beču 14. lipnja 1961., s Protokolom kojim se ona izmjenjuje, potpisanim u Londonu 6. ožujka 1970.,

— Konvenciju između Kraljevine Nizozemske i Austrije o međusobnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka i javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisanu u Haagu 6. veljače 1963.,

— Konvenciju između Francuske i Austrije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka i javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisanu u Beču 15. srpnja 1966.,

— Konvenciju između Luksemburga i Austrije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka i javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisanu u Luxembourgu 29. srpnja 1971.,

— Konvenciju između Italije i Austrije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, o sudskim nagodbama i o javnim ispravama, potpisanu u Rimu 16. studenoga 1971.,

— Konvenciju između Finske, Islanda, Norveške, Švedske i Danske o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim stvarima, potpisanu u Kopenhagenu 11. listopada 1977.,

— Konvenciju između Austrije i Švedske o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim stvarima, potpisanu u Stockholmu 16. rujna 1982.,

— Konvenciju između Austrije i Španjolske o priznavanju i izvršenju sudskih odluka, nagodbi i izvršnih javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisanu u Beču 17. veljače 1984.,

— Konvenciju između Finske i Austrije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim stvarima, potpisanu u Beču 17. studenoga 1986.”

GLAVA III.

Prilagodbe Protokola koji je priložen Konvenciji iz 1968.

Članak 8.

Članak V. Protokola koji je priložen Konvenciji iz 1968. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak V.*

Nadležnost utvrđena u članku 6. stavku 2. i članku 10. u postupcima pokrenutim zbog jamstva ili garancija ili bilo kojem predmetu treće strane ne može se utvrditi u Saveznoj Republici Njemačkoj ili u Austriji. Svaku osobu s prebivalištem u drugoj državi ugovornici može se tužiti na sudovima:

— Savezne Republike Njemačke, u skladu s člancima 68., 72., 73. i 74. zakona o parničnom postupku (*Zivilprozessordnung*) koji se odnose na obavijesti treće strane,

— Austrije, sukladno članku 21. zakona o parničnom postupku (*Zivilprozessordnung*) koji se odnose na obavijesti treće strane.

Sudske odluke donesene u drugim državama ugovornicama na temelju članka 6. stavka 2. ili članka 10. priznaju se i izvršavaju u Saveznoj Republici Njemačkoj i u Austriji u skladu s glavom III. Svi pravni učinci koje sudske odluke donesene u tim državama mogu imati u odnosu na treće stranke primjenom odredaba u prethodnom stavku također se priznaju u drugim državama ugovornicama.”

Članak 9.

Članku V.a Protokola koji je priložen Konvenciji iz 1968. dodaje se sljedeće:

„U Švedskoj, u skraćenom postupku koji se odnosi na naloge za plaćanje (*betalninsföreläggande*) i pomoć (*handräckning*), izraz ‚sud’ uključuje ‚Švedsku službu zadužene za izvršavanje zakona’ (*kronofogdemyndighet*).”

Članak 10.

Sljedeći članak dodaje se Protokolu koji je priložen Konvenciji iz 1968.:

„*Članak V.e:*

Aranžmani koji se odnose na obveze uzdržavanja sklopljeni s upravnim tijelima ili koje su ta tijela ovjerila, također se smatraju javnim ispravama u smislu prvoga stavka članka 50. Konvencije."

GLAVA IV.

Prilagodbe Protokola iz 1971.

Članak 11.

Sljedeći stavak dodaje se članku 1. Protokola iz 1971., kako je izmijenjen člankom 30. Konvencije iz 1978., člankom 10. Konvencije iz 1982. te člankom 24. Konvencije iz 1989.:

„Sud Europskih zajednica također je nadležan donositi odluke o tumačenju Konvencije o pristupanju Republike Austrije, Republike Finske i Kraljevine Švedske Konvenciji od 27. rujna 1968. i ovom Protokolu, kako je izmijenjen Konvencijom iz 1978., Konvencijom iz 1982. i Konvencijom iz 1989."

Članak 12.

Sljedeće alineje umeću se u članak 2. stavak 1. Protokola iz 1971., kako je izmijenjen člankom 31. Konvencije iz 1978., člankom 11. Konvencije iz 1982. te člankom 25. Konvencije iz 1989.:

(a) između 9. i 10. alineje:

„— u Austriji, *Oberste Gerichtshof, Verwaltungsgerichtshof* i *Verfassungsgerichtshof,*";

(b) između 10. i 11. alineje:

„— u Finskoj, *korkein oikeus/högsta domstolen* i *korkein hallintooikeus/högsta förvaltningsdomstolen,*

— u Švedskoj, *Högsta domstolen, Regeringsrätten, Arbetsdomstolen* i *Marknadsdomstolen,*".

GLAVA V.

Prijelazne odredbe

Članak 13.

1. Konvencija iz 1968. i Protokol iz 1971., kako su izmijenjeni Konvencijom iz 1978., Konvencijom iz 1982. i Konvencijom iz 1989. i ovom Konvencijom, primjenjuju se samo na sudske postupke koji su pokrenuti i na javne isprave sastavljene ili ovjerene nakon stupanja na snagu ove Konvencije u državi podrijetla te, u slučaju kada se traži priznavanje ili izvršenje sudske odluke ili javne isprave, u državi kojoj su upućene.

2. Međutim, sudske odluke koje su donesene nakon dana stupanja na snagu ove Konvencije između države podrijetla i države kojoj su upućene u postupku koji je pokrenut prije tog datuma priznaju se i izvršavaju u skladu s odredbama glave III. Konvencije iz 1968., kako je izmijenjena Konvencijom iz 1978., Konvencijom iz 1982., Konvencijom iz 1989. i ovom Konvencijom, ako je nadležnost zasnovana na pravilima koja su u skladu s odredbama glave II. Konvencije iz 1968., kako je izmijenjena, ili s odredbama konvencije koja je bila na snazi između države podrijetla i države kojoj je odluka upućena kada je postupak pokrenut.

GLAVA VI.

Završne odredbe

Članak 14.

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije dostavlja ovjereni primjerak Konvencije iz 1968., Protokola iz 1971., Konvencije iz 1978., Konvencije iz 1982. i Konvencije iz 1989. na danskom, nizozemskom, engleskom, francuskom, njemačkom, grčkom, irskom, talijanskom, španjolskom i portugalskom jeziku vladama Republike Austrije, Republike Finske i Kraljevine Švedske.

2. Tekstovi Konvencije iz 1968., Protokola iz 1971., Konvencije iz 1978., Konvencije iz 1982. i Konvencije iz 1989. sastavljeni na finskom i švedskom jeziku vjerodostojni su pod istim uvjetima kao i drugi tekstovi Konvencije iz 1968., Protokola iz 1971., Konvencije iz 1978., Konvencije iz 1982. i Konvencije iz 1989.

Članak 15.

Ovu Konvenciju ratificiraju države potpisnice. Isprave o ratifikaciji polažu se kod glavnog tajnika Vijeća Europske unije.

Članak 16.

1. Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana trećeg mjeseca nakon dana na koji prve dvije države potpisnice, od kojih je jedna Republika Austrija, Republika Finska ili Kraljevina Švedska, polože svoje isprave o ratifikaciji.

2. Ova Konvencija proizvodi pravne učinke za svaku drugu državu potpisnicu prvog dana trećeg mjeseca nakon što položi svoje isprave o ratifikaciji.

Članak 17.

Glavni tajnik Vijeća Europske unije obavješćuje države potpisnice o:

(a) polaganju svake isprave o ratifikaciji;

(b) danima stupanja na snagu ove Konvencije za države ugovornice.

Članak 18.

Ova Konvencija, sastavljena u jednom izvorniku na danskom, nizozemskom, engleskom, finskom, francuskom, njemačkom, grčkom, irskom, talijanskom, španjolskom, portugalskom i švedskom jeziku, pri čemu je svih 12 tekstova jednako vjerodostojno, polaže se u arhivu Glavnog tajništva Vijeća Europske unije. Glavni tajnik dostavlja ovjereni primjerak vladi svake države potpisnice.

Hecho en Bruselas, el veintinueve de noviembre de mil novecientos noventa y seis.

Udfærdiget i Bruxelles, den niogtyvende november nitten hundrede og seksoghalvfems.

Geschehen zu Brüssel am.neunundzwanzigsten November neunzehnhundertsechsundneunzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, ατις είκοσι εννέα Νοεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα έξι.

Done at Brussels on the twenty-ninth day of November in the year one thousand nine hundred and ninety-six.

Fait à Bruxelles, le vingt-neuf novembre mil neuf cent quatre-vingt-seize.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an naoú lá is fiche de Shambain, míle naoi gcéad nócha a sé.

Fatto a Bruxelles, addì ventinove novembre millenovecentonovantasei.

Gedaan te Brussel, de negenentwintigste november negentienhonderd zesennegentig.

Feito em Bruxelas, em vinte e nove de Novembro de mil novecentos e noventa e seis.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäyhdeksäntenä päivänä marraskuuta vuonna tuhatyhdeksänsataa-yhdeksänkymmentäkuusi.

Som skedde i Bryssel den tjugonionde november nittonhundranittiosex.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

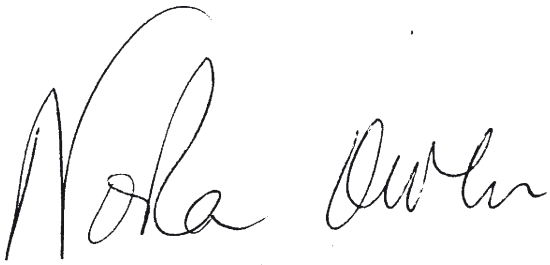

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

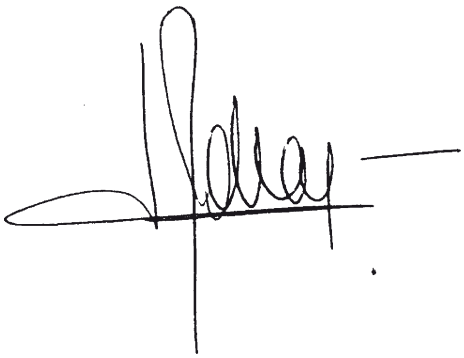

Für die Regierung der Republik Österreich

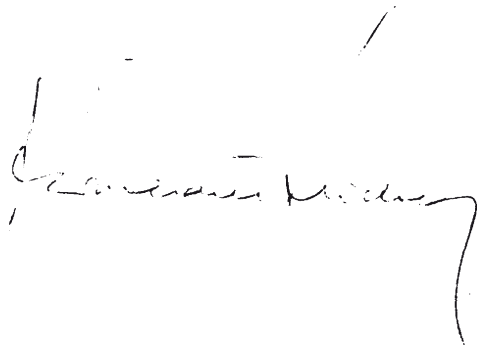

Pelo Governo da República Portuguesa

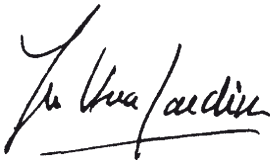

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

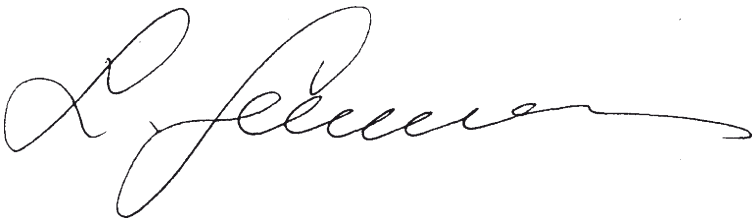

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

31997F0520(01)

20.5.1997. *SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA* C 151/1

AKT VIJEĆA

od 29. studenoga 1996.

o sastavljanju, na temelju članka K.3. Ugovora o Europskoj uniji, Protokola o tumačenju Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica po prethodnim odlukama Suda Europskih zajednica

(97/C 151/01)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak K.3. stavak 2. točku (c),

budući da se člankom K.3. stavkom 2. točkom (c) predviđa da se konvencijama sastavljenima na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji može odrediti da je Sud Europskih zajednica nadležan za tumačenje njihovih odredaba i za donošenje odluka u svim sporovima u vezi s njihovom primjenom u skladu s rješenjima koja mogu biti njima utvrđena,

ODLUČILO JE o izradi Protokola čiji je tekst priložen, a koji su danas potpisali predstavnici vlada država članica Europske unije,

PREPORUČUJE da ga države članice usvoje u skladu sa svojim odgovarajućim ustavnim zahtjevima.

Sastavljeno u Bruxellesu 29. studenoga 1996.

Za Vijeće
Predsjednik
N. OWEN

41997A0520(01)

C 151/2 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 20.5.1997.

PROTOKOL

sastavljen na temelju članka K.3. Ugovora o Europskoj uniji o tumačenju Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica po prethodnim odlukama Suda Europskih zajednica

VISOKE UGOVORNE STRANKE,

SPORAZUMJELE SU SE o sljedećim odredbama koje se prilažu Konvenciji:

Članak 1.

U skladu s uvjetima utvrđenim u ovom Protokolu, Sud Europskih zajednica je nadležan za odlučivanje o prethodnim pitanjima tumačenja Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica i Protokola uz tu Konvenciju sastavljenog 27. rujna 1996. ([1]), dalje u tekstu „prvi Protokol".

Članak 2.

1. Na temelju izjave sastavljene u vrijeme potpisivanja Protokola ili u bilo kojem trenutku nakon toga, svaka država članica ima mogućnost prihvatiti nadležnost Suda Europskih zajednica u odlučivanju o prethodnim pitanjima o tumačenju Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica i prvog Protokola uz tu Konvenciju, u skladu s uvjetima navedenim u stavku 2. točki (a) ili stavku 2. točki (b).

2. Država članica koja izradi izjavu u skladu sa stavkom 1., može posebno navesti da:

(a) svaki sud one države u čijem nacionalnom zakonodavstvu za odluke tog suda ne postoji pravni lijek može zatražiti od Suda Europskih zajednica da donese prethodnu odluku o pitanju postavljenom u slučaju koji se trenutačno rješava pred tim sudom, a koje se odnosi na tumačenje Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica i njezinog prvog Protokola, ako taj sud smatra da je odluka o tom pitanju potrebna kako bi mogao donijeti presudu; ili

(b) svaki sud te države može zatražiti od Suda Europskih zajednica da donese prethodnu odluku o pitanju postavljenom u slučaju koji se trenutačno rješava pred tim sudom, a koje se odnosi na tumačenje Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica i njezinog prvog Protokola, ako taj sud smatra da je odluka o tom pitanju potrebna kako bi mogao donijeti presudu.

Članak 3.

1. Primjenjuje se Protokol o Statutu Suda Europskih zajednica i Poslovnik Suda.

2. U skladu sa Statutom Suda Europskih zajednica, svaka država članica, bez obzira na to je li sastavila izjavu u skladu sa člankom 2., ima pravo podnijeti podneske ili pisana očitovanja Sudu Europskih zajednica u predmetima koji se javljaju u skladu s člankom 1.

Članak 4.

1. Ovaj Protokol podliježe usvajanju od strane država članica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim uvjetima.

2. Države članice obavješćuju depozitara o ispunjenju svojih odgovarajućih ustavnih uvjeta za usvajanje ovog Protokola te mu dostavljaju svaku izjavu izrađenu u skladu sa člankom 2.

3. Ovaj Protokol stupa na snagu 90 dana nakon obavješćivanja iz stavka 2. one države članice koja posljednja ispuni tu formalnost, a koja je na dan kad je Vijeće usvojilo Akt o izradi ovog Protokola bila članicom Europske unije. Međutim, on stupa na snagu najranije u isto vrijeme kad i Konvencija o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica.

Članak 5.

1. Ovaj Protokol otvoren je za pristupanje svakoj državi koja postane članicom Europske unije.

([1]) SL C 313, 23.10.1996., str. 1.

2. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.

3. Tekst ovog Protokola, koji sastavlja Vijeće Europske unije na jeziku države pristupnice, vjerodostojan je.

4. Ovaj Protokol stupa na snagu u odnosu na svaku državu koja mu pristupi u roku od 90 dana od dana polaganja isprave o pristupanju ili danom stupanja na snagu ovog Protokola, ako ovaj Protokol još nije stupio na snagu po isteku navedenog roka od 90 dana.

Članak 6.

Svaka država koja postane članicom Europske unije i pristupi Konvenciji o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica u skladu s njegovim člankom 12. prihvaća odredbe ovog Protokola.

Članak 7.

1. Svaka država članica koja je Visoka ugovorna stranka može predložiti izmjene ovog Protokola. Svaki prijedlog izmjene šalje se depozitaru koji ga prosljeđuje Vijeću.

2. Izmjene utvrđuje Vijeće, koje preporuča državama članicama da ih usvoje u skladu sa svojim odgovarajućim ustavnim uvjetima.

3. Na taj način utvrđene izmjene stupaju na snagu u skladu s odredbama članka 4.

Članak 8.

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije djeluje kao depozitar ovog Protokola.

2. Depozitar objavljuje obavijesti, isprave i priopćenja u vezi s ovim Protokolom u *Službenom listu Europskih zajednica.*

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Protocolo.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Protokoll gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από το παρόν πρωτόκολλο.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Protocol.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent protocole.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an bProtocal seo.

In fede di che i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente protocollo.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit protocol hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final do presente protocolo.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat detta fördrag.

Hecho en Bruselas, el veintinueve de noviembre de mil novecientos noventa y seis, en un único ejemplar, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico.

Udfærdiget i Bruxelles, den niogtyvende november nitten hundrede og seksoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Geschehen zu Brüssel am neunundzwanzigsten November neunzehnhundertsechsundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι εννέα Νοεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα έξι, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γερμανική, γαλλική, δανική, ελληνική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα. Όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

Done at Brussels, this twenty-ninth day of November in the year one thousand nine hundred and ninety-six, in a single original in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic.

Fait à Bruxelles, le vingt-neuf novembre mil neuf cent quatre-vingt-seize, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chaque texte faisant également foi.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an naoú lá is fiche de Shamhain, míle naoi gcéad nócha a sé, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis, agus comhúdarás ag gach ceann de na téacsanna sin.

Fatto a Bruxelles, il ventinove novembre millenovecentonovantasei, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede.

Gedaan te Brussel, de negenentwintigste november negentienhonderd zesennegentig, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Griekse, de Ierse, de italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde elk der teksten gelijkelijk authentiek.

Feito em Bruxelas, em vinte e nove de Novembro de mil novecentos e noventa e seis, exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäyhdeksäntenä päivänä marraskuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäkuusi yhtenä kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Utfärdat i Bryssel den tjugonionde november nittonhundranittiosex i ett enda original på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka texter är lika giltiga.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique

Voor de regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

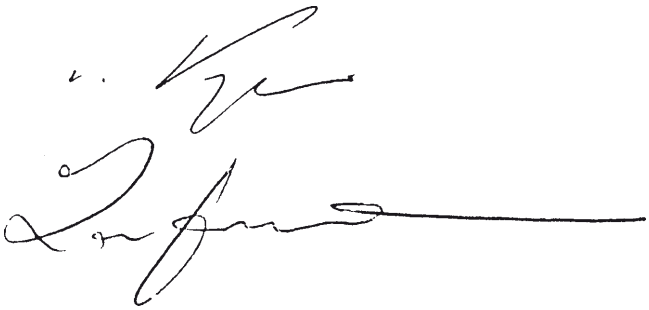

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann

For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

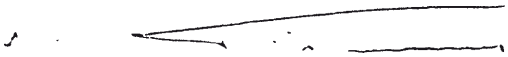

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

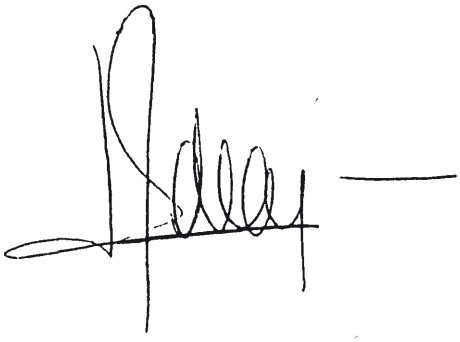

Für die Regierung der Republik Österreich

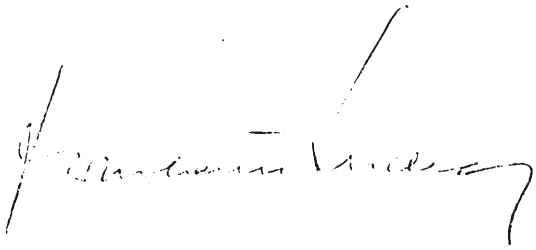

Pelo Governo da República Portuguesa

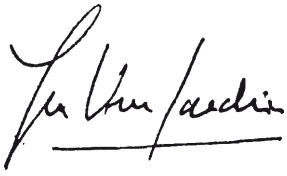

Suomen hallituksen puolesta

På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

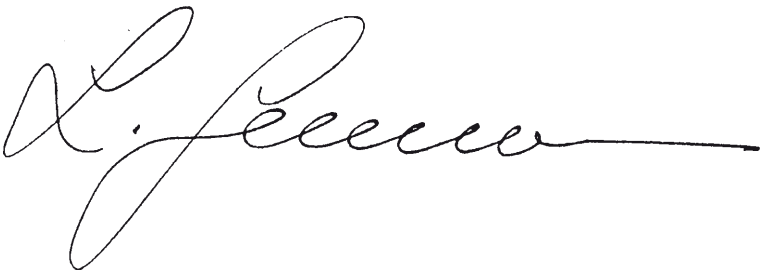

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

IZJAVA

o istodobnom usvajanju Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica i Protokola o tumačenju Konvencije po prethodnim odlukama Suda Europskih zajednica

Predstavnici Vlada država članica Europske unije koji su se sastali u okviru Vijeća,

u vrijeme potpisivanja Akta Vijeća o izradi Protokola o tumačenju Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica po prethodnim odlukama Suda Europskih zajednica,

želeći osigurati da se navedena Konvencija tumači na što učinkovitiji i ujednačeniji način od dana njezinog stupanja na snagu,

izjavljuju spremnost poduzeti odgovarajuće mjere kako bi osigurali da su nacionalni postupci za usvajanje Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica te Protokola o njezinom tumačenju istodobno prvom prilikom dovršeni.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes firman la presente declaración.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne erklæring.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter diese Erklärung gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα δήλωση.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Declaration.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente déclaration.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an Dearbhú seo.

In fede di che i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente dichiarazione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze verklaring hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as respectivas assinaturas no final da presente declaração.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän julistuksen.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna förklaring.

Hecho en Bruselas, el veintinueve de noviembre de mil novecientos noventa y seis.

Udfærdiget i Bruxelles, den niogtyvende november nitten hundrede og seksoghalvfems.

Geschehen zu Brüssel am neunundzwanzigsten November neunzehnhundertsechsundneunzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι εννέα Νοεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα έξι.

Done at Brussels on the twenty-ninth day of November in the year one thousand nine hundred and ninety-six.

Fait à Bruxelles, le vingt-neuf novembre mil neuf cent quatre-vingt-seize.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an naoú lá is fiche de Shamhain, míle naoi gcéad nócha a sé.

Fatto a Bruxelles, addí ventinove novembre millenovecentonovantasei.

Gedaan te Brussel, de negenentwintigste november negentienhonderd zesennegentig.

Feito em Bruxelas, em vinte e nove de Novembro de mil novecentos e noventa e seis.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäyhdeksäntenä päivänä marraskuuta vuonna tuhatyhdeksänsataa-yhdeksänkymmentäkuusi.

Som skedde i Bryssel den tjugonionde november nittonhundranittiosex.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique

Voor de regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

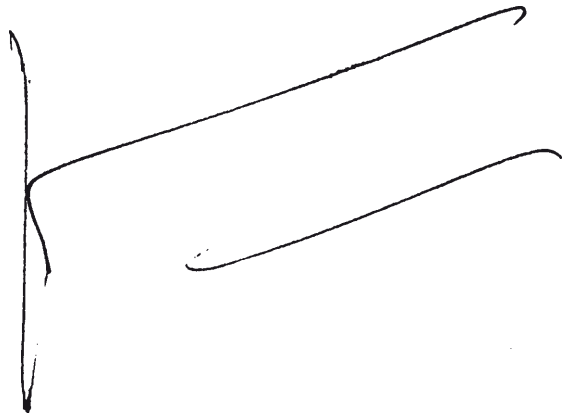

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

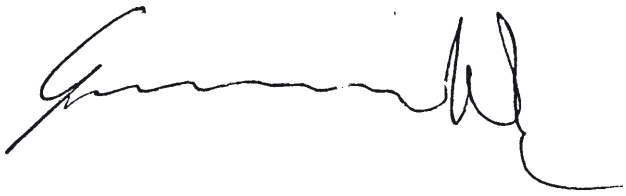

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

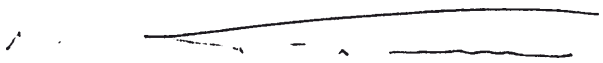

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

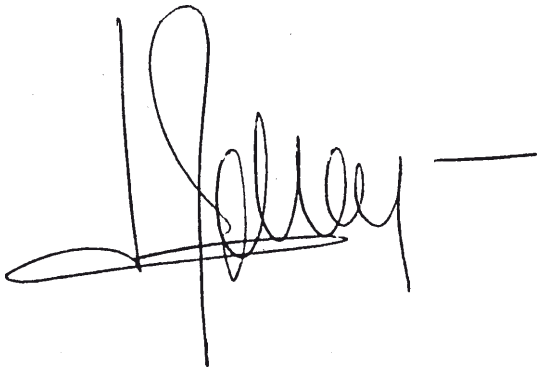

Für die Regierung der Republik Österreich

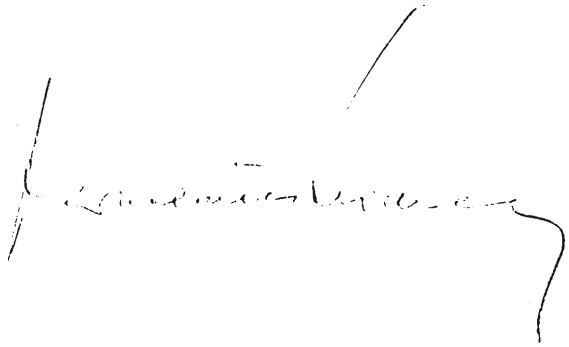

Pelo Governo da República Portuguesa

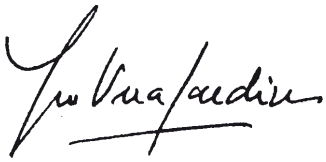

Suomen hallituksen puolesta

På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Izjava sastavljena u skladu s člankom 2.

U vrijeme potpisivanja ovog Protokola dolje navedene države izjavile su da prihvaćaju nadležnost Suda Europskih zajednica u skladu s postupcima utvrđenim u članku 2.:

Francuska Republika, Irska i Portugalska Republika u skladu s postupcima utvrđenim u članku 2. stavku 2. točki (a);

Savezna Republika Njemačka, Helenska Republika, Kraljevina Nizozemska, Republika Austrija, Republika Finska i Kraljevina Švedska, u skladu s postupcima utvrđenima u članku 2. stavku 2. točki (b);

IZJAVA

Savezna Republika Njemačka, Helenska Republika, Kraljevina Nizozemska i Republika Austrija zadržavaju pravo predvidjeti u svom nacionalnom zakonodavstvu da se u slučaju pitanja vezanih uz tumačenje Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica i njezinog prvog Protokola postavljenog u slučaju koji se trenutačno rješava pred nacionalnim sudom protiv čijih odluka ne postoji pravni lijek u skladu s njihovim nacionalnim zakonodavstvom od tog suda zahtijeva da uputi takve slučajeve Sudu Europskih zajednica.

Za Kraljevinu Dansku i Kraljevinu Španjolsku izjava ili izjave sastavljaju se u vrijeme usvajanja.

31997F0520(02)

AKT VIJEĆA

od 29. studenoga 1996.

o sastavljanju, na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji, Protokola o tumačenju Konvencije o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe u skladu s prethodnim odlukama Suda Europskih zajednica

(97/C 151/02)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak K.3 stavak 2. točku (c),

budući da je člankom K.3 stavkom 2. točkom (c) predviđeno da se konvencijama sastavljenima na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji može odrediti da je Sud Europskih zajednica nadležan za tumačenje njihovih odredaba te za donošenje odluka u sporovima u vezi s njihovom primjenom u skladu s rješenjima koja mogu biti u njima utvrđena,

ODLUČILO JE o izradi Protokola čiji je tekst priložen, a koji su danas potpisali predstavnici vlada država članica Europske unije,

PREPORUČA da ga države članice usvoje u skladu sa svojim odgovarajućim ustavnim zahtjevima.

Sastavljeno u Bruxellesu 29. studenoga 1996.

Za Vijeće
Predsjednik
N. OWEN

41997A0520(02)

C 151/16 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 20.5.1997.

PROTOKOL

sastavljen na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o tumačenju Konvencije o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe u skladu s prethodnim odlukama Suda Europskih zajednica

VISOKE UGOVORNE STRANKE,

SPORAZUMJELE SU SE o sljedećim odredbama koje se prilažu Konvenciji:

Članak 1.

U skladu s uvjetima utvrđenim u ovom Protokolu, Sud Europskih zajednica nadležan je za odlučivanje o prethodnim pitanjima o tumačenju Konvencije o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe.

Članak 2.

1. Izjavom koja je sastavljena u trenutku potpisivanja ovog Protokola ili u bilo koje vrijeme nakon toga, svaka država članica ima mogućnost prihvatiti nadležnost Suda Europskih zajednica u odlučivanju o prethodnim pitanjima o tumačenju Konvencije o korištenju informacijske tehnologije u carinske svrhe u skladu s uvjetima navedenima u stavku 2. točki (a) ili u stavku 2. točki (b).

2. Država članica koja izradi izjavu u skladu sa stavkom 1. može posebno navesti da:

(a) svaki sud one države u čijem nacionalnom zakonodavstvu za odluke tog suda ne postoji pravni lijek može zatražiti od Suda Europskih zajednica da donese prethodnu odluku o pitanju postavljenom u slučaju koji se trenutačno rješava pred tim sudom, a koje se odnosi na tumačenje Konvencije o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe, ako taj sud smatra da je za donošenje presude nužna odluka o tom pitanju; ili

(b) svaki sud te države može zatražiti od Suda Europskih zajednica da donese prethodnu odluku o pitanju postavljenom u slučaju koji se trenutačno rješava pred tim sudom, a koje se odnosi na tumačenje Konvencije o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe, ako taj sud smatra da je za donošenje presude nužna odluka o tom pitanju.

Članak 3.

1. Primjenjuju se Protokol o Statutu Suda Europskih zajednica i Poslovnik Suda Europskih zajednica.

2. U skladu sa Statutom Suda Europskih zajednica, svaka država članica, bez obzira je li izradila izjavu u skladu sa člankom 2., ima pravo Sudu Europskih zajednica podnijeti podneske ili pisana očitovanja u predmetima proizašlima u skladu sa člankom 1.

Članak 4.

1. Ovaj Protokol podliježe usvajanju od strane država članica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim uvjetima.

2. Države članice obavješćuju depozitara o ispunjenju svojih odgovarajućih ustavnih uvjeta za usvajanje ovog Protokola te mu dostavljaju svaku izjavu izrađenu u skladu s člankom 2.

3. Ovaj Protokol stupa na snagu 90 dana nakon obavijesti iz stavka 2. države članice koja posljednja ispuni tu formalnost, a koja je na dan kad je Vijeće usvojilo Akt o izradi ovog Protokola bila članicom Europske unije. Međutim, on stupa na snagu najranije istodobno kad i Konvencija o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe.

Članak 5.

1. Ovaj Protokol otvoren je za pristupanje svakoj državi koja postane članicom Europske unije.

2. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.

3. Tekst ovog Protokola, koji sastavlja Vijeće Europske unije na jeziku države pristupnice, vjerodostojan je.

4. Ovaj Protokol stupa na snagu u odnosu na svaku državu članicu koja mu pristupi 90 dana nakon datuma polaganja njezinih isprava o pristupanju ili na dan stupanja na snagu ovog Protokola, ako on još nije stupio na snagu po isteku navedenog razdoblja od 90 dana.

Članak 6.

Svaka država koja postane članicom Europske unije i pristupi Konvenciji o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe u skladu s njezinim člankom 25. prihvaća odredbe ovog Protokola.

Članak 7.

1. Svaka država članica koja je visoka ugovorna stranka može predložiti izmjene ovog Protokola. Svaki prijedlog izmjene šalje se depozitaru koji ga prosljeđuje Vijeću.

2. Izmjene utvrđuje Vijeće koje preporuča državama članicama da ih usvoje u skladu sa svojim odgovarajućim ustavnim uvjetima.

3. Na taj način utvrđene izmjene stupaju na snagu u skladu s odredbama članka 4.

Članak 8.

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije djeluje kao depozitar ovog Protokola.

2. Depozitar objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica* obavijesti, isprave ili priopćenja u vezi s ovim Protokolom.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Protocolo.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Protokoll gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από το παρόν πρωτόκολλο.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Protocol.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent protocole.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an bProtocal seo.

In fede di che i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente protocollo.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit protocol hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final do presente protocolo.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat detta fördrag.

Hecho en Bruselas, el veintinueve de noviembre de mil novecientos noventa y seis, en un único ejemplar, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico.

Udfærdiget i Bruxelles, den niogtyvende november nitten hundrede og seksoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Geschehen zu Brüssel am neunundzwanzigsten November neunzehnhundertsechsundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι εννέα Νοεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα έξι, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γερμανική, γαλλική, δανική, ελληνική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα. Όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

Done at Brussels, this twenty-ninth day of November in the year one thousand nine hundred and ninety-six, in a single original in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic.

Fait à Bruxelles, le vingt-neuf novembre mil neuf cent quatre-vingt-seize, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chaque texte faisant également foi.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an naoú lá is fiche de Shamhain, míle naoi gcéad nócha a sé, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis, agus comhúdarás ag gach ceann de na téacsanna sin.

Fatto a Bruxelles, il ventinove novembre millenovecentonovantasei, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede.

Gedaan te Brussel, de negenentwintigste november negentienhonderd zesennegentig, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Griekse, de Ierse, de italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde elk der teksten gelijkelijk authentiek.

Feito em Bruxelas, em vinte e nove de Novembro de mil novecentos e noventa e seis, exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäyhdeksäntenä päivänä marraskuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäkuusi yhtenä kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Utfärdat i Bryssel den tjugonionde november nittonhundranittiosex i ett enda original på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka texter är lika giltiga.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique

Voor de regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

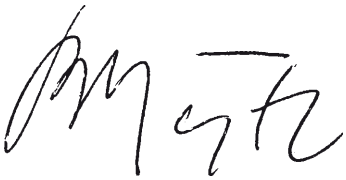

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

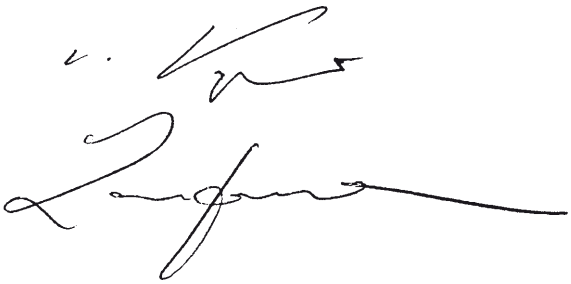

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann

For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

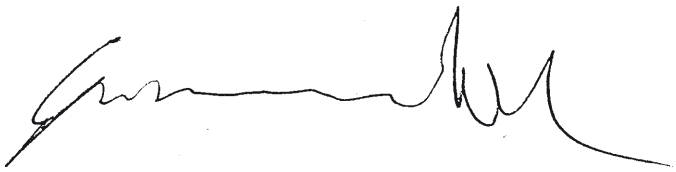

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

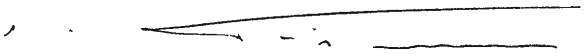

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

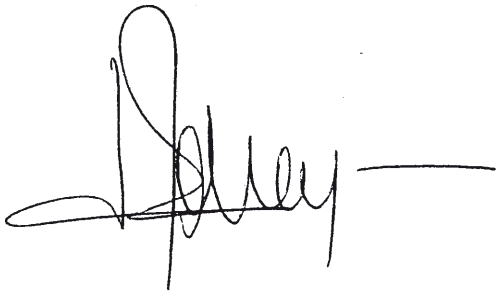

Für die Regierung der Republik Österreich

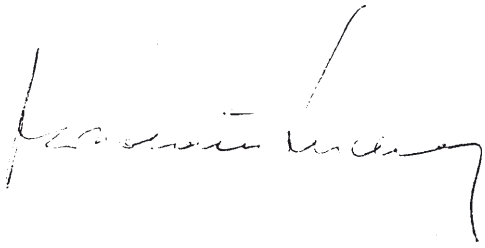

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta

På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

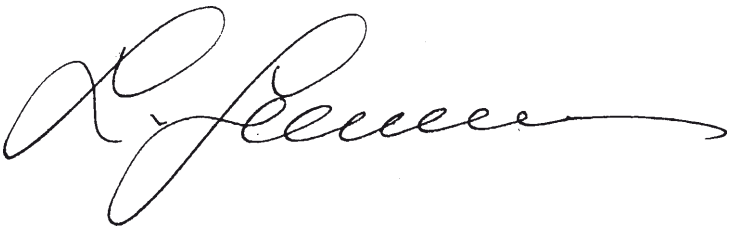

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

IZJAVA

o istovremenom usvajanju Konvencije o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe i Protokola o tumačenju te Konvencije u skladu s prethodnim odlukama Suda Europskih zajednica

Predstavnici Vlada država članica Europske unije koji su se sastali unutar Vijeća,

u trenutku potpisivanja Akta Vijeća o izradi Protokol o tumačenju Konvencije o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe u skladu s prethodnim odlukama Suda Europskih zajednica,

želeći osigurati što učinkovitije i ujednačenije tumačenje navedene Konvencije od njezinog stupanja na snagu,

sami izjavljuju spremnost poduzeti odgovarajuće korake kako bi osigurali da su nacionalni postupci za donošenje Konvencije o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe i Protokola o njezinom tumačenju istodobno prvom prilikom dovršeni.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes firman la presente declaración.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne erklæring.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter diese Erklärung gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα δήλωση.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Declaration.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente déclaration.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an Dearbhú seo.

In fede di che i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente dichiarazione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze verklaring hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as respectivas assinaturas no final da presente declaração.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän julistuksen.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna förklaring.

Hecho en Bruselas, el veintinueve de noviembre de mil novecientos noventa y seis.

Udfærdiget i Bruxelles, den niogtyvende november nitten hundrede og seksoghalvfems.

Geschehen zu Brüssel am neunundzwanzigsten November neunzehnhundertsechsundneunzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι εννέα Νοεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα έξι.

Done at Brussels on the twenty-ninth day of November in the year one thousand nine hundred and ninety-six.

Fait à Bruxelles, le vingt-neuf novembre mil neuf cent quatre-vingt-seize.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an naoú lá is fiche de Shamhain, míle naoi gcéad nócha a sé.

Fatto a Bruxelles, addí ventinove novembre millenovecentonovantasei.

Gedaan te Brussel, de negenentwintigste november negentienhonderd zesennegentig.

Feito em Bruxelas, em vinte e nove de Novembro de mil novecentos e noventa e seis.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäyhdeksäntenä päivänä marraskuuta vuonna tuhatyhdeksänsataa-yhdeksänkymmentäkuusi.

Som skedde i Bryssel den tjugonionde november nittonhundranittiosex.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

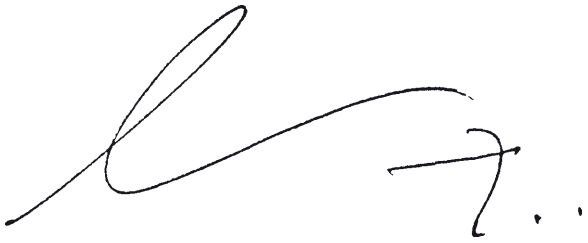

For regeringen for Kongeriget Danmark

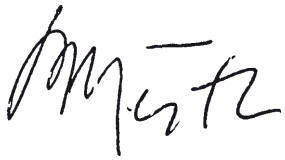

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

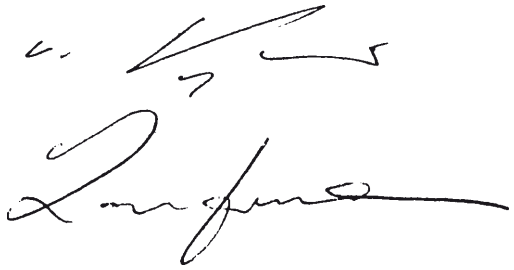

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

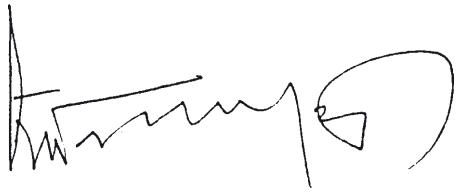

Por el Gobierno del Reino de España

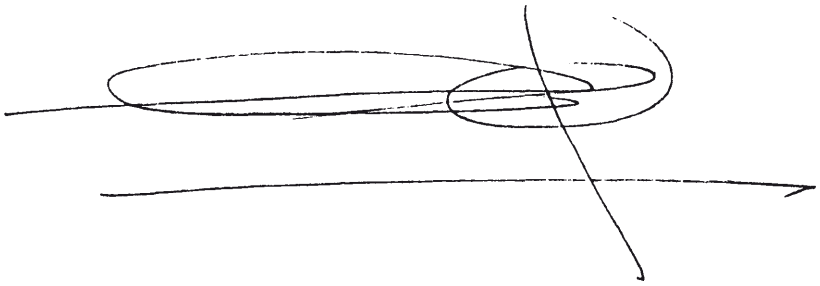

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

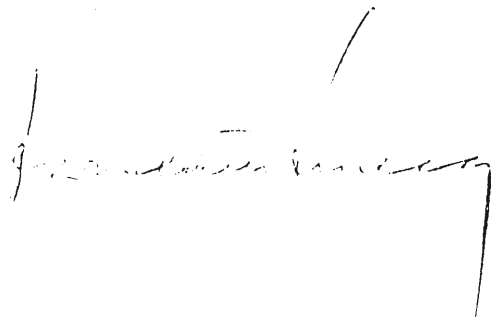

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

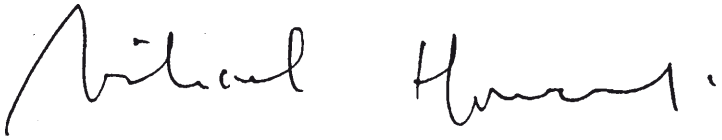

Izjava sastavljena u skladu s člankom 2.

U trenutku potpisivanja ovog Protokola, dolje navedene države izjavljuju da prihvaćaju nadležnost Suda Europskih zajednica u skladu s postupcima utvrđenima u članku 2.:

Irska i Portugalska Republika u skladu s postupcima utvrđenima u članku 2. stavku 2. točki (a);

Savezna Republika Njemačka, Helenska Republika, Francuska Republika, Kraljevina Nizozemska, Republika Austrija, Republika Finska i Kraljevina Švedska u skladu s postupcima utvrđenima u članku 2. stavku 2. točki (b).

IZJAVA

Savezna Republika Njemačka, Helenska Republika, Kraljevina Nizozemska i Republika Austrija zadržavaju pravo predvidjeti u svom nacionalnom pravu da se u slučaju pitanja koje se odnosi na tumačenje Konvencije o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe postavljenog u postupku koji je u tijeku pred nacionalnim sudom protiv čijih odluka ne postoji pravni lijek u skladu s nacionalnim zakonodavstvom od tog suda zahtijeva da predmet proslijedi Sudu Europskih zajednica.

Za Kraljevinu Dansku i Kraljevinu Španjolsku izjava ili izjave se sastavljaju u trenutku donošenja.

31997F0625(01)

AKT VIJEĆA

od 26. svibnja 1997.

o sastavljanju na temelju članka K.3 stavka 2. točke (c) Ugovora o Europskoj uniji Konvencije o borbi protiv korupcije u kojoj sudjeluju službenici Europskih zajednica ili službenici država članica Europske unije

(97/C 195/01)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak K.3 stavak 2. točku (c),

budući da države članice smatraju poboljšanje pravosudne suradnje pitanjem od zajedničkog interesa u okviru suradnje predviđene u glavi VI. Ugovora;

budući da je u tu svrhu potrebno sastaviti Konvenciju o borbi protiv korupcije u kojoj sudjeluju službenici Europskih zajednica ili službenici država članica Europske unije u svjetlu odredaba Protokola uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica ([1]),

ODLUČIVŠI da je Konvencija, čiji je tekst priložen i koju su danas potpisali predstavnici vlada država članica Europske unije, ovime sastavljena;

PREPORUČA da je države članice usvoje u skladu sa svojim odgovarajućim ustavnim odredbama.

Sastavljeno u Bruxellesu 26. svibnja 1997.

Za Vijeće
Predsjednik
W. SORGDRAGER

([1]) SL C 313, 23.10.1996., str. 2.

41997A0625(01)

C 195/2 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 25.6.1997.

KONVENCIJA

sastavljena na temelju članka K.3 stavka 2. točke (c) Ugovora o Europskoj uniji o borbi protiv korupcije u kojoj sudjeluju službenici Europskih zajednica ili službenici država članica Europske unije

VISOKE UGOVORNE STRANKE ove Konvencije, države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI SE na Akt Vijeća Europske unije od 26. svibnja 1997.,

BUDUĆI DA države članice smatraju poboljšanje pravosudne suradnje u borbi protiv korupcije pitanjem od zajedničkog interesa u okviru suradnje predviđene u glavi VI. Ugovora;

BUDUĆI DA je Aktom od 27. rujna 1996. Vijeće sastavilo Protokol posebno usmjeren na djela korupcije u kojima sudjeluju nacionalni službenici ili službenici Zajednice i koja nanose štetu ili bi mogla naštetiti financijskim interesima Europskih zajednica;

BUDUĆI DA je s ciljem poboljšanja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima između država članica nužno ići dalje od navedenog Protokola i sastaviti Konvenciju usmjerenu na djela korupcije koja uključuju službenike Europskih zajednica ili službenike država članica općenito;

ŽELEĆI osigurati dosljednu i učinkovitu primjenu ove Konvencije u cijeloj Europskoj uniji,

SPORAZUMJELE SU SE O SLJEDEĆIM ODREDBAMA:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Konvencije:

(a) „službenik" znači svaki službenik Zajednice ili nacionalni službenik, uključujući svakog nacionalnog službenika druge države članice;

(b) „službenik Zajednice" znači:

— svaka osoba koja je službenik ili drugi ugovorni zaposlenik u smislu Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europskih zajednica ili Uvjetima zapošljavanja drugih službenika Europskih zajednica,

— svaka osoba koja je upućena u Europske zajednice od strane države članice ili bilo kojeg javnog ili privatnog tijela koja obnaša funkcije jednake onima koje provode službenici Europske zajednice ili ostali službenici.

Članovi tijela koja su osnovana u skladu s ugovorima o osnivanju Europskih zajednica i osoblje takvih tijela smatraju se službenicima Zajednice, u mjeri u kojoj se Pravilnik o osoblju Europskih zajednica ili Uvjeti zapošljavanja drugih službenika Europskih zajednica na njih ne primjenjuju;

(c) „nacionalni službenik" tumači se s obzirom na definiciju „službenika" ili „javnog službenika" u nacionalnom pravu države članice u kojoj dotična osoba obnaša tu funkciju za potrebe primjene kaznenog prava te države članice.

Unatoč tome, u slučaju postupaka koji uključuju službenika države članice koje je pokrenula druga država članica, potonja nije obvezna primijeniti definiciju „nacionalnog službenika" osim u onoj mjeri u kojoj je ta definicija u skladu s nacionalnim pravom.

Članak 2.

Primanje mita

1. Za potrebe ove Konvencije, namjerno djelovanje službenika, koji izravno ili putem posrednika zatraži ili dobije povlastice bilo koje vrste za sebe ili za treću stranu ili prihvati obećanje takve povlastice kako bi djelovao ili se suzdržao od djelovanja sukladno svojim obvezama ili izvršavao svoje funkcije na način koji predstavlja povredu njegovih službenih dužnosti na način koji šteti ili bi mogao naštetiti financijskim interesima Europskih zajednica predstavlja primanje mita.

2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se postupanje iz stavka 1. proglasi kaznenim djelom.

Članak 3.

Davanje mita

1. Za potrebe ove Konvencije, namjerno djelovanje bilo koje osobe koja obeća ili daje, izravno ili putem posrednika, povlastice bilo koje vrste službeniku za njega ili za treću stranu kako bi djelovao ili se suzdržao od djelovanja sukladno svojim obvezama ili izvršavao svoje funkcije na način koji predstavlja povredu njegovih službenih dužnosti na način koji šteti ili bi mogao naštetiti financijskim interesima Europskih zajednica predstavlja davanje mita.

2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se postupanje iz stavka 1. proglasi kaznenim djelom.

Članak 4.

Preuzimanja

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se u njezinom kaznenom pravu opisi kaznenih djela iz članaka 2. i 3. koja su počinjena od strane ili protiv ministara vlade, izabranih članova njezinih parlamentarnih domova, članova njezinih najviših sudova ili članova njezinog revizorskog suda u obnašanju njihovih funkcija primjenjuju slično kao u slučajevima u kojima su takva kaznena djela počinjena od strane ili protiv članova Komisije Europskih zajednica, Europskog Parlamenta, Suda Europskih zajednica odnosno Revizorskog suda Europskih zajednica tijekom obnašanja njihovih dužnosti.

2. U slučaju kada je država članica donijela poseban zakon koji se odnosi na radnje ili propuste za koje su odgovorni ministri vlade zbog njihovog posebnog političkog položaja u toj državi članici, stavak 1. se ne može primijeniti na takav zakon, uz uvjet da ta država članica osigura da su članovi Komisije Europskih zajednica također obuhvaćeni kaznenim pravom kojim se provode članci 2. i 3.

3. Stavci 1. i 2. ne dovode u pitanje odredbe koje se primjenjuju u svakoj državi članici u odnosu na kazneni postupak i određivanje nadležnog suda.

4. Ova se Konvencija primjenjuje u cijelosti u skladu s relevantnim odredbama ugovorâ o osnivanju Europske Zajednice, Protokola o povlasticama i imunitetima Europskih zajednica, Statuta Suda Europskih zajednica i tekstovima usvojenim s ciljem njihove primjene, a u vezi s ukidanjem imuniteta.

Članak 5.

Kazne

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da je postupanje iz članka 2. i 3. te sudjelovanje u i poticanje na dotično postupanje kažnjivo učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim kaznama, uključujući, barem u ozbiljnim slučajevima, kazne koje uključuju lišavanje slobode koje može dovesti do izručenja.

2. Stavak 1. ne dovodi u pitanje izvršavanje disciplinskih ovlasti nadležnih tijela u odnosu na nacionalne službenike ili službenike Zajednice. U određivanju kazne koja se nameće nacionalni kazneni sudovi mogu, u skladu s načelima svog nacionalnog prava, uzeti u obzir svaku disciplinsku kaznu koja je već izrečena istoj osobi za istu radnju.

Članak 6.

Kaznena odgovornost voditelja poslovnih subjekata

Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi omogućila da voditelji poslovnih subjekata, osobe s ovlastima za donošenje odluka ili izvršavanje kontrole u poslovnom subjektu kazneno odgovaraju u skladu s načelima određenima nacionalnim pravom u slučaju korupcije, kako je navedeno članku 3., koju su počinile njima podređene osobe djelujući u ime poslovnog subjekta.

Članak 7.

Nadležnost

1. Svaka država članica poduzima mjere potrebne kako bi uspostavila svoje nadležnosti u pogledu kaznenih djela utvrđenih u skladu s obvezama koje proizlaze članaka 2., 3. i 4., u slučaju kada je:

(a) kazneno djelo počinjeno u cijelosti ili djelomično na njenom državnom području;

(b) počinitelj kaznenog djela njezin državljanin ili službenik;

(c) kazneno djelo počinjeno protiv jedne od osoba iz članka 1. ili člana jedne od institucija Europske zajednice navedenih u članku 4. stavku 1. koji je istodobno njezin državljanin;

(d) počinitelj kaznenog djela službenik Zajednice koji radi za instituciju ili tijelo Europske zajednice koje je osnovano u skladu s ugovorima o Europskim zajednicama i koje ima svoje sjedište u dotičnoj državi članici.

2. Prilikom obavješćivanja iz članka 13. stavka 2. svaka država članica može izjaviti da neće primijeniti ili da će primijeniti samo u posebnim slučajevima ili uvjetima jedno ili više pravila o nadležnosti utvrđenih u stavku 1. točkama (b), (c) i (d).

Članak 8.

Izručenje i kazneni progon

1. Država članica koja, u skladu sa svojim pravom, ne izručuje svoje državljane poduzima potrebne mjere kako bi uspostavila svoju nadležnost u kaznenim djelima koja je utvrdila u skladu s obvezama koje proizlaze iz članaka 2., 3. i 4., kada ih su počinili njezini državljani izvan njezinog državnog područja.

2. Svaka je država članica, u slučaju kada je njezin državljanin u drugoj državi članici navodno počinio kazneno djelo koje je utvrđeno u skladu s obvezama koje proizlaze iz članaka 2., 3. i 4., a ona ne izručuje tu osobu toj drugoj državi članici samo na temelju njegove nacionalnosti, podnosi predmet nadležnim tijelima s ciljem kaznenog progona, ako je to potrebno. Kako bi se omogućilo provođenje kaznenog progona, dokumentacija, podaci i dokazi vezani uz kazneno djelo dostavljaju se u skladu s postupcima utvrđenim u članku 6. Europske konvencije o izručenju od 13. prosinca 1957. Državu članicu koja traži izručenje obavješćuje se o započetom kaznenom progonu i njegovom ishodu.

3. Za potrebe ovog članka izraz „državljanin" neke države članice tumači se u skladu s izjavom koju je dala ta država u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (b) Europske konvencije o izručenju te sa stavkom 1. točkom (c) istog članka.

Članak 9.

Suradnja

1. Ako se bilo koji postupak vezan uz kazneno djelo utvrđeno u skladu s obvezama koje proizlaze iz članaka 2., 3. i 4. odnosi na barem dvije države članice, te države učinkovito surađuju u istrazi, kaznenom progonu i provođenja kazne određene, primjerice, putem uzajamne pravne pomoći, izručenja, prijenosa postupka ili izvršenja izrečene kazne u drugoj državi članici.

2. U slučaju kada više država članica ima nadležnost i mogućnost uspješnog kaznenog progona za kazneno djelo na temelju istih činjenica, dotične države članice surađuju u donošenju odluke o tome koja od njih pokreće postupak protiv jednog ili više počinitelja kaznenog djela s ciljem centraliziranja kaznenog progona u jednoj državi članici, kad god je to moguće.

Članak 10.

Ne bis in idem

1. Države članice primjenjuju u svom nacionalnom kaznenom pravu načelo *ne bis in idem*, u skladu s kojim se osoba koja je pravomoćno osuđena u državi članici ne može kazneno goniti u drugoj državi članici u odnosu na isto djelo, pod uvjetom da, ako je kazna izrečena, ona i izvršena, da je u postupku izvršenja ili da više ne može biti izvršena u skladu s propisima države koja ju je izrekla.

2. Država članica može, prilikom obavješćivanja iz članka 13. stavka 2., izjaviti da je ne obvezuje stavak 1. ovog članka u jednom ili više sljedećih slučajeva:

(a) ako su djela koja su predmet presude donesene u inozemstvu počinjena na njezinom državnom području ili u cijelosti ili djelomično; u potonjem slučaju ova se iznimka ne primjenjuje ako su ta djela djelomično počinjeno na državnom području države članice u kojoj je donesena presuda;

(b) ako djela koja su predmet presude donesene u inozemstvu predstavljaju kazneno djelo protiv sigurnosti ili drugih jednako važnih interesa te države članice;

(c) ako je djela koja su predmet presude donesene u inozemstvu počinio službenik te države članice u suprotnosti s njegovim dužnostima.

3. Ako se u državi članici ponovno pokrene kazneni progon protiv osobe koja je već pravomoćno osuđena u pogledu istog djela u drugoj državi članici, određena kazna umanjuje se za svako razdoblje lišavanja slobode odsluženo u potonjoj državi

članici zbog istog djela. U mjeri u kojoj je to dopušteno nacionalnim pravom, kazne koje ne uključuju lišavanje slobode također se uzimaju u obzir u onoj mjeri u kojoj su izvršene.

4. Iznimke koje mogu biti predmet izjave u skladu sa stavkom 2. ne primjenjuju se ako je u odnosu na isto djelo dotična država članica zatražila od druge države članice da pokrene kazneni progon ili je odobrila izručenje dotične osobe.

5. Ovaj članak ne utječe na relevantne bilateralne ili multilateralne sporazume sklopljene između država članica i na relevantne izjave.

Članak 11.

Unutarnje odredbe

Ni jedna odredba ove Konvencije ne sprečava državu članicu da usvoji unutarnje odredbe sa strožim obvezama od onih koje proizlaze iz ove Konvencije.

Članak 12.

Sud Europskih zajednica

1. Svaki spor između država članica o tumačenju ili primjeni ove Konvencije koji nije moguće riješiti bilateralno mora u početnoj fazi razmotriti Vijeće u skladu s postupkom određenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji s ciljem postizanja rješenja. Ako se rješenje ne pronađe u roku od šest mjeseci, jedna od stranaka u sporu može uputiti predmet Sudu Europskih zajednica.

2. Svaki spor između jedne ili više država članica i Komisije Europskih zajednica u vezi članka 1., osim točke (c), ili u vezi članaka 2., 3., i 4. u mjeri u kojoj se odnosi na pitanje prava Zajednice ili financijske interese Zajednice ili uključuje članove ili službenike institucija ili tijela Zajednice osnovanih u skladu s ugovorima o osnivanju Europskih zajednica, a koji nije moguće riješiti pregovorima, jedna od stranaka u sporu može podnijeti Sudu Europskih zajednica.

3. Svaki sud u državi članici može zatražiti od Suda Europskih zajednica da donese prethodnu odluku u vezi s pitanjem o tumačenju članaka 1. do 4. te 12. do 16. postavljenim u predmetu pred tim sudom koji uključuje članove ili službenike institucija ili tijela Zajednice osnovanih u skladu s ugovorima o osnivanju Europskih zajednica, koji obnašaju svoje dužnosti, ako taj sud smatra da je odluka o tom pitanju nužna za donošenje presude.

4. Nadležnost Suda Europskih zajednica iz stavka 3. podliježe prihvaćanju od strane dotične država članica izjavom u tom smislu prilikom obavješćivanja iz članka 13. stavka 2. ili naknadno.

5. Država članica koja daje izjavu u skladu sa stavkom 4. može ograničiti mogućnost podnošenja zahtjeva Sudu Europskih zajednica kojim se traži donošenje prethodne odluke za one svoje sudove protiv čijih odluka nema pravnog lijeka prema nacionalnom pravu.

6. Primjenjuju se Statut i Poslovnik Suda Europskih zajednica. U skladu s tim statutima svaka država članica ili Komisija ima pravo, bez obzira je li dala izjavu u skladu sa stavkom 4., dostaviti pisane podneske ili pisana očitovanja Sudu Europskih zajednica u slučajevima koji proizlaze u skladu sa stavkom 3.

Članak 13.

Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija podliježe usvajanju od strane država članica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

2. Države članice obavješćuju Glavnog tajnika Vijeća Europske unije o završetku postupaka utvrđenih njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama u pogledu usvajanja ove Konvencije.

3. Ova Konvencija stupa na snagu devedeset dana od obavješćivanja iz stavka 2. od strane države članice koja posljednja ispuni tu formalnost.

4. Do stupanja na snagu ove Konvencije, svaka država članica može izjaviti, prilikom obavješćivanja iz stavka 2. ili u bilo kojem trenutku nakon toga, da se ova Konvencija, osim njezinog članka 12., primjenjuje na nju u odnosima s onim državama članicama koje su dale istu izjavu. Ova Konvencija počinje se primjenjivati za državu članicu koja da takvu izjavu prvog dana onog mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od devedeset dana od dana polaganja izjave.

5. Država članica koja nije dala izjavu iz stavka 4. može primjenjivati ovu Konvenciju vezano uz druge države članice ugovornice na temelju bilateralnih sporazuma.

Članak 14.

Pristupanje novih država članica

1. Ova je Konvencija otvorena za pristupanje svakoj državi koja postane članicom Europske unije.

2. Tekst ove Konvencije na jeziku države pristupnice koji je sastavilo Vijeće Europske unije je vjerodostojan.

3. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.

4. Ova Konvencija stupa na snagu za svaku državu pristupnicu devedeset dana od dana polaganja isprave o pristupanju ili na dan stupanja na snagu Konvencije, ako još nije stupila na snagu u trenutku isteka navedenog razdoblja od devedeset dana.

5. Ako ova Konvencija još nije stupila na snagu u trenutku polaganja isprava o pristupanju, na države pristupnice primjenjuje se članak 13. stavak 4.

Članak 15.

Rezerve

1. Rezerve nisu dozvoljene, osim onih predviđenih u članku 7. stavku 2. i članku 10. stavku 2.

2. Svaka država članica koja je podnijela rezervu može ju povući u bilo kom trenutku u cijelosti ili djelomično obavješćujući depozitara. Povlačenje stupa na snagu na dan primitka obavijesti od strane depozitara.

Članak 16.

Depozitar

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije depozitar je ove Konvencije.

2. Depozitar objavljuje u Službenom listu Europskih zajednica podatke o tijeku usvajanja i pristupanja, o izjavama i rezervama i o svim drugim obavijestima u vezi ove Konvencije.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Hecho en Bruselas, el veintiséis de mayo de mil novecientos noventa y siete, en un ejemplar único en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico, que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Udfærdiget i Bruxelles, den seksogtyvende maj nitten hundrede og syvoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, og deponeret i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Geschehen zu Brüssel am sechsundzwanzigsten Mai neunzehnhundertsiebenundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έξι Μαΐου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά• κατατίθεται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hand.

Done at Brussels, on the twenty-sixth day of May in the year one thousand nine hundred and ninety-seven in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Fait à Bruxelles, le vingt-six mai mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, tous ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoibhinsiún seo.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, ar an séú lá is fiche de Bhealtaine sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht i scríbhinn bhunaidh amháin, sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle on Aontais Eorpaigh.

In fede di che, i plenipotenziari hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Fatto a Bruxelles, addì ventisei maggio millenovecentonovantasette, in un esemplare unico nelle lingue danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascuna di esse facente ugualmente fede, che è depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben gesteld.

Gedaan te Brussel, de zesentwintigste mei negentienhonderd zevenennegentig, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente convenção.

Feito em Bruxelas, em vinte e seis de Maio de mil novecentos e noventa e sete, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do secretariado-geral do Conselho da União Europeia.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäkuudentena päivänä toukokuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, ja jokainen näistä teksteistä on yhtä todistusvoimainen; tämä kappale talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade undertecknat denna konvention.

Utfärdad i Bryssel den tjugosjätte maj nittonhundranittiosju i ett enda original på danska, engelska, finländska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, vilka samtliga texter är lika giltiga. Originalen skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

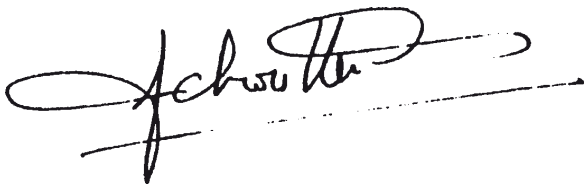

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

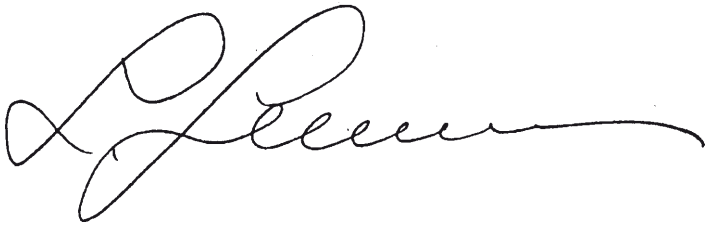

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

31997F0719(01)

19.7.1997. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA C 221/1

AKT VIJEĆA

od 19. lipnja 1997.

o sastavljanju, na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji i članka 41. stavka 3. Konvencije o Europolu, Protokola o povlasticama i imunitetima Europola, članova njegovih organa, zamjenika direktora i zaposlenika Europola

(97/C 221/01)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno članak K.3,

uzimajući u obzir Konvenciju o osnivanju Europskog policijskog ureda na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji (Konvencija o Europolu) ([1]), a posebno njezin članak 41. stavak 3.,

smatrajući da Europol, članovi njegovih organa, zamjenici direktora i zaposlenici Europola uživaju povlastice i imunitet koji su potrebni za izvršenje njihovih zadataka u skladu s Protokolom kojim se određuju pravila koja se primjenjuju u svim državama članicama,

ODLUČILO je o sastavljanju ovog Protokola čiji se tekst nalazi u prilogu i koji su danas potpisali predstavnici vlada država članica Europske unije,

PREPORUČUJE da ga države članice usvoje u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

Sastavljeno u Luxembourgu 19. lipnja 1997.

Za Vijeće

Predsjednik

M. DE BOER

([1]) SL C 316, 27.11.1995., str. 1.

41997A0719(01)

C 221/2 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 19.7.1997.

PROTOKOL

sastavljen na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji i članka 41. stavka 3. Konvencije o Europolu o povlasticama i imunitetima Europola, članova njegovih organa, zamjenika ravnatelja i zaposlenika Europola

VISOKE UGOVORNE STRANKE ovog Protokola, države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI SE NA Akt Vijeća od 19. lipnja 1997.,

SMATRAJUĆI DA u skladu s člankom 41. stavkom 1. Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda na temelju članku K.3 Ugovora o Europskoj uniji (Konvencija o Europolu), Europol, članovi njegovih organa, zamjenici ravnatelja i zaposlenici Europola uživaju povlastice i imunitete nužne za obavljanje njihovih zadaća u skladu s Protokolom kojim se određuju pravila koja se primjenjuju u državama članicama,

SPORAZUMJELE SU SE:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ovog Protokola:

(a) „Konvencija" znači Konvencija o osnivanju Europskog policijskog ureda na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji (Konvencija o Europolu);

(b) „Europol" znači Europski policijski ured;

(c) „organi Europola" znači upravni odbor iz članka 28. Konvencije, financijski kontrolor iz članka 35. stavka 7. Konvencije i financijski odbor iz članka 35. stavka 8. Konvencije;

(d) „odbor" znači upravljački odbor iz članka 28. Konvencije;

(e) „ravnatelj" znači ravnatelj Europola iz članka 29. Konvencije;

(f) „osoblje" znači ravnatelj, zamjenici ravnatelja i zaposlenici Europola iz članka 30. Konvencije, s izuzetkom lokalnog osoblja iz članka 3. Pravilnika o osoblju;

(g) „arhiva Europola" znači sva evidencija, prepiska, dokumenti, rukopisi, računalni i medijski podaci, fotografije, filmovi, video i zvukovni zapisi koji pripadaju ili koje posjeduje Europol ili bilo koji član njegovog osoblja te bilo koji drugi sličan materijal koji po jednoglasnom mišljenju odbora i ravnatelja čini dio arhiva Europola.

Članak 2.

Imunitet od pravnog postupka i imunitet od pretrage, privremenog oduzimanja, oduzimanja, pljenidbe i bilo kojeg drugog oblika uplitanja

1. Europol ima imunitet od pravnog postupka za odgovornost iz članka 38. stavka 1. Konvencije vezanog uz neovlaštenu ili netočnu obradu podataka.

2. Imovina, novčana i druga sredstva Europola, neovisno o tome gdje se nalaze na državnim područjima država članica i neovisno o tome tko ih posjeduje, imaju imunitet od pretrage, privremenog oduzimanja, oduzimanja, pljenidbe i bilo kojeg drugog oblika uplitanja.

Članak 3.

Nepovredivost arhiva

Arhiv Europola, neovisno o tome gdje se nalazi na državnim područjima država članica i neovisno o tome tko ga posjeduje, nepovrediv je.

Članak 4.

Oslobođenje od poreza i carina

1. U okviru svojih službenih aktivnosti, Europol, njegova sredstva, prihod i druga imovina oslobođeni su od neposrednih poreza.

2. Europol je oslobođen od neposrednih poreza i carina uključenih u cijenu pokretnina i nekretnina i usluga, stečenih za službenu uporabu i koji uključuju znatne troškove. Oslobođenje se može odobriti putem povrata.

3. Roba kupljena u skladu s ovim člankom oslobođena od poreza na dodanu vrijednost ili trošarina ne prodaje se ili na drugi način ustupa osim u skladu s uvjetima dogovorenim s državom članicom koja je oslobođenje odobrila.

4. Ne odobrava se oslobođenje od poreza i carina koji predstavljaju naknade za posebne pružene usluge.

Članak 5.

Oslobođenje financijske imovine od ograničenja

Ne podliježući nikakvim financijskim kontrolama, propisima, zahtjevima o obavješćivanju vezanim uz financijske transakcije ili bilo kakvim moratorijima, Europol može slobodno:

(a) kupiti bilo koje valute kroz ovlaštene kanale te ih držati ili ih ustupiti;

(b) imati račune u bilo kojoj valuti.

Članak 6.

Olakšice i imuniteti vezani uz komunikaciju

1. Države članice dopuštaju Europolu da u sve službene svrhe komunicira slobodno i bez potrebe za posebnom dozvolom i štite pravo Europola da to čini. Europol ima pravo koristiti šifre i slati i primati službenu korespondenciju i bilo koju drugu službenu komunikaciju pomoću kurira ili u zapečaćenim valizama koje podliježu istim povlasticama i imunitetima kao i diplomatski kuriri i torbe.

2. U mjeri u kojoj je to uskladivo s Međunarodnom konvencijom o telekomunikacijama od 6. studenoga 1982., Europol za potrebe svoje službene komunikacije uživa tretman ne manje povoljan od onog kojeg države članice dodjeljuju bilo kojoj međunarodnoj organizaciji ili vladi, uključujući diplomatske misije tih vlada, u prioritetnim stvarima za telekomunikaciju putem pošte, brzojava, telegrafa, teleksa, radija, televizije, telefona, faksa, satelita ili drugih sredstava.

Članak 7.

Ulazak, boravak i odlazak

Države članice prema potrebi olakšavaju ulazak, boravak i odlazak osoba navedenih u članku 8. za potrebe službenih poslova. To ne sprečava zahtjev za prihvatljivim dokazom kako bi se utvrdilo da osobe koje traže tretman predviđen u skladu s ovim člankom spadaju u skupine opisane u članku 8.

Članak 8.

Povlastice i imuniteti članova organa Europola i članova osoblja Europola

1. Članovi organa Europola i članovi osoblja Europola uživaju sljedeće povlastice:

(a) Ne dovodeći u pitanje članak 32. i u mjeri u kojoj je primjenjiv članak 40. stavak 3. Konvencije, imunitet od pravnog postupka bilo koje vrste vezanog uz izgovorene ili napisane riječi i uz radnje koja poduzmu obnašajući svoje službene funkcije, a takav se imunitet nastavlja neovisno o tome da su dotične osobe možda prestale biti članovi organa Europola ili članovi osoblja Europola;

(b) nepovredivost svih njihovih službenih isprava i dokumenata i drugih službenih materijala.

2. Članovi osoblja Europola čije plaće i materijalne naknade podliježu porezu u korist Europola kako je navedeno u članku 10., uživaju izuzeće od poreza na dohodak vezano uz plaće i materijalne naknade koje plaća Europol. Međutim, takve plaće i materijalne naknade mogu se uzeti u obzir prilikom procjene iznosa poreza plativog na dohodak iz drugih izvora. Ovaj se stavak ne primjenjuje na mirovine i rente plaćene bivšim zaposlenicima Europola i njihovim uzdržavanicima.

3. Odredbe članka 14. Protokola o povlasticama i imunitetima Europskih zajednica primjenjuju se na zaposlenike Europola.

Članak 9.

Izuzeća od imuniteta

Imunitet odobren osobama navedenima u članku 8. ne uključuje tužbu u građanskom postupku koju pokreće treća strana za naknadu štete, uključujući osobnu ozljedu ili smrt kao rezultat prometne nesreće koju je ta osoba uzrokovala.

Članak 10.

Porezi

1. Podložno uvjetima i slijedeći postupke koje je utvrdio Europol i oko kojih se složio Odbor, zaposlenici Europola zaposleni na razdoblje od najmanje godinu dana podliježu u korist

Europola porezu na plaće i materijalne naknade koje plaća Europol.

2. Svake godine države članice se obavješćuju o imenima i adresama zaposlenika Europola navedenih u ovom članku kao i o bilo kojem drugom osoblju koje radi u Europolu. Europol svakoj od njih dostavlja godišnju potvrdu s ukupnim bruto i neto iznosom naknade svake vrste koju je Europol platio za dotičnu godinu, uključujući detalje i prirodu isplata te iznose odbitaka na izvoru.

3. Ovaj se članak ne primjenjuje na mirovine i rente plaćene bivšim zaposlenicima Europola i njihovim uzdržavanicima.

Članak 11.

Zaštita osoblja

Države članice, ako tako zatraži ravnatelj, poduzimaju sve razumne mjere u skladu s njihovim nacionalnim zakonima kako bi osigurale potrebnu sigurnost i zaštitu osoba navedenih u ovom Protokolu čija je sigurnost ugrožena zbog njihove službe u Europolu.

Članak 12.

Odricanje imuniteta

1. Povlastice i imuniteti u skladu s odredbama ovog Protokola dodijeljeni su u interesu Europola, a ne za osobnu korist samih pojedinaca. Dužnost je Europola i svih osoba koje uživaju takve povlastice i imunitete da u svim drugim pogledima poštuju zakone i propise država članica.

2. Ravnatelj i svaki zaposlenik Europola odriču se imuniteta Europola u slučajevima kada bi imunitet ometao tijek pravde a odricanje ne dovodi u pitanje interese Europola. Odbor ima sličnu obvezu vezano uz ravnatelja, financijskog kontrolora i članove financijskog odbora. Vezano uz članove odbora, odricanje imuniteta u nadležnosti je dotične države članice.

3. U slučaju kada je odstupljeno od imuniteta Europola navedenog u članku 2. stavku 2., pretrage i privremena oduzimanja koja narede pravosudna tijela država članica izvršavaju se u prisutnosti ravnatelja ili osobe koju on delegira, u skladu s pravilima povjerljivosti utvrđenima u Konvenciji ili na temelju Konvencije.

4. Europol u svakom trenutku surađuje s odgovarajućim tijelima država članica kako bi se olakšalo primjereno izvršavanje pravde i sprečava svaku zlouporabu povlastica i imuniteta dodijeljenih u skladu s odredbama ovog Protokola.

5. Ako nadležno tijelo ili pravosudno tijelo države članice smatra da je došlo do zlouporabe povlastica ili imuniteta dodijeljenih ovim Protokolom, tijelo odgovorno za odricanje od imuniteta u skladu sa stavkom 2. na zahtjev se savjetuje s odgovarajućim tijelima kako bi se utvrdilo je li došlo do takve zlouporabe. Ako se takvim savjetovanjima ne postigne rezultat zadovoljavajući za obje strane, pitanje se rješava u skladu s postupkom utvrđenim u članku 13.

Članak 13.

Rješavanje sporova

1. Vijeće raspravlja o sporovima o odbijanju odricanja od imuniteta Europola ili osobe koja zbog svog službenog položaja uživa imunitet kako je navedeno u članku 8. stavku 1., u skladu s postupkom određenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji s ciljem pronalaženja rješenja.

2. U slučaju kada se takvi sporovi ne riješe, Vijeće jednoglasno odlučuje o načinima u skladu s kojima sporove treba riješiti.

Članak 14.

Rezerve

Rezerve nisu dopuštene s obzirom na ovaj Protokol.

Članak 15.

Stupanje na snagu

1. Ovaj Protokol podliježe usvajanju od strane država članica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

2. Države članice obavješćuju depozitara o ispunjenju njihovih odgovarajućih ustavnih odredaba za usvajanje ovog Protokola.

3. Ovaj Protokol stupa na snagu prvog dana drugog mjeseca nakon obavješćivanja iz stavka 2. od strane države članice koja je bila članica Europske unije na dan kada Vijeće usvoji akt o sastavljanju ovog Protokola, a koja posljednja ispuni tu formalnost.

Članak 16.

Pristupanje

1. Ovaj je Protokol otvoren za pristupanje svakoj državi koja postane članicom Europske unije.

2. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.

3. Tekst ovog Protokola na jeziku države pristupnice koji je sastavilo Vijeće Europske unije je vjerodostojan.

4. Ovaj Protokol stupa na snagu za svaku državu koja mu pristupi devedeset dana nakon dana polaganja njezine isprave o pristupanju ili na dan stupanja na snagu ovog Protokola, ako potonji još nije stupio na snagu u vrijeme isteka navedenog razdoblja od devedeset dana.

Članak 17.

Procjena

1. Ovaj se Protokol procjenjuje pod nadzorom Upravljačkog odbora u roku od dvije godine nakon stupanja ovog Protokola na snagu.

2. Imuniteti u skladu s člankom 8. stavkom 1. točkom (a) dodjeljuju se samo vezano uz službene postupke koje je potrebno poduzeti s ciljem ispunjavanja zadataka određenih u članku 3. Konvencije u verziji potpisanoj 26. srpnja 1995. Prije svake izmjene ili proširenja zadataka iz članka 3. Konvencije, potrebna je revizija u skladu s prvim stavkom, a posebno vezano uz članak 8. stavak 1. točku (a) i članak 13.

Članak 18.

Izmjene

1. Svaka država članica koja je visoka ugovorna stranka može predložiti izmjene ovog Protokola. Svaki prijedlog izmjene šalje se depozitaru koji ga prosljeđuje Vijeću.

2. Izmjene Vijeće utvrđuje jednoglasno i preporuča državama članicama njihovo usvajanje u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

3. Na taj način utvrđene izmjene stupaju na snagu u skladu s odredbama iz članka 15.

4. Glavni tajnik Vijeća Europske unije obavješćuje sve države članice o danu stupanja na snagu izmjena.

Članak 19.

Depozitar

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije depozitar je ovog Protokola.

2. Depozitar u *Službenom listu Europskih zajednica* objavljuje obavijesti, isprave ili priopćenja koji se odnose na ovaj Protokol.

EN FE DE LO CUAL los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Protocolo.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Protokoll gesetzt.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από το παρόν πρωτόκολλο.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Protocol.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent protocole.

DÁ FHIANÚ SIN, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an bProtocal seo.

IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente protocollo.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit protocol hebben gesteld.

EM FÉ DO QUE, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no presente Protocolo.

TÄMÄN VAKUUDEKSI alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta protokoll.

Hecho en Bruselas, el diecinueve de junio de mil novecientos noventa y siete, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico, que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den nittende juni nitten hundrede og syvoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am neunzehnten Juni neunzehnhundertsiebenundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκαεννέα Ιουνίου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και κατατίθενται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels, this nineteenth day of June in the year one thousand nine hundred and ninety-seven, in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le dix-neuf juin mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chacun de ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an naoú lá déag de Mheitheamh sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, il diciannove giugno millenovecentonovantasette, in un unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, tutti i testi facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de negentiende juni negentienhonderd zevenennegentig, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em dezanove de Junho de mil novecentos e noventa e sete, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä yhdeksäntenätoista päivänä kesäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Utfärdat i Bryssel den nittonde juni nittonhundranittiosju i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, och detta original skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique

Voor de regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann

For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta

På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

31997F0719(02)

19.7.1997. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA C 221/11

AKT VIJEĆA

od 19. lipnja 1997.

o sastavljanju Drugog protokola uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica

(97/C 221/02)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak K.3 stavak 2. točku (c),

budući da za potrebe ostvarivanja ciljeva Unije države članice smatraju da je suzbijanje kriminala koji nanosi štetu financijskim interesima Europskih zajednica pitanje od zajedničkog interesa u sklopu suradnje predviđene u glavi VI. Ugovora;

budući da je Vijeće svojim Aktom od 26. srpnja 1995. ([1]) sastavilo, kao prvi sporazum, Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Zajednice čiji je cilj konkretno suzbijanje prevara koje nanose štetu tim interesima;

budući da je Vijeće svojim Aktom od 27. rujna 1996. ([2]), kao drugu fazu, sastavilo Protokol uz Konvenciju koji je usmjeren posebno na djela korupcije koja uključuju nacionalne službenike i službenike Zajednice i koja nanose štetu ili bi mogla nanijeti štetu financijskim interesima Europskih zajednica;

budući da je potrebno dalje dopuniti Konvenciju drugim protokolom koji je usmjeren posebno na odgovornost pravnih osoba, konfiskaciju, pranje novca i suradnju između država članica i Komisije s ciljem zaštite financijskih interesa Zajednice i zaštite povezanih osobnih podataka;

ODLUČILO je da se ovime sastavlja Drugi protokol, čiji se tekst nalazi u Prilogu i koji su danas potpisali predstavnici vlada država članica Unije;

PREPORUČUJE da ga države članice usvoje u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

Sastavljeno u Luxembourgu 19. lipnja 1997.

Za Vijeće
Predsjednik
M. DE BOER

([1]) SL C 316, 27.11.1995., str. 48.
([2]) SL C 313, 23.10.1996., str. 1.

41997A0719(02)

C 221/12 *SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA* 19.7.1997.

DRUGI PROTOKOL

sastavljen na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica

VISOKE UGOVORNE STRANKE ovog Protokola, države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI se na Akt Vijeća Europske unije od 19. lipnja 1997.,

ŽELEĆI osigurati da njihovo kazneno zakonodavstvo učinkovito pridonosi zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica,

PREPOZNAJUĆI važnost Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica od 26. srpnja 1995., u borbi protiv prijevara koje utječu na prihode i rashode Zajednice,

PREPOZNAJUĆI važnost Protokola od 27. rujna 1996. uz navedenu Konvenciju u borbi protiv korupcije koja nanosi štetu ili bi mogla nanijeti štetu financijskim interesima Europskih zajednica,

SVJESNE da financijskim interesima Europskih zajednica mogu nanijeti štetu ili prijetiti djela počinjena u ime pravnih osoba i djela koja uključuju pranje novca,

UVJERENE u potrebu za prilagodbom nacionalnog prava, gdje je potrebno, kako bi osigurale da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima u slučajevima prijevara ili davanja mita i pranja novca koje je počinjeno u njihovu korist, a koje nanosi štetu ili može nanijeti štetu financijskim interesima Europskih zajednica,

UVJERENE u potrebu za prilagodbom nacionalnog prava, gdje je potrebno, kako bi se kaznila djela pranja prihoda od prijevara ili korupcije koja nanose štetu ili mogu nanijeti štetu financijskim interesima Europskih zajednica te da se omogući oduzimanje prihoda od takvih prijevara i korupcija,

UVJERENE u potrebu za prilagodbom nacionalnog prava, gdje je potrebno, kako bi se spriječilo odbijanje uzajamne pomoći samo zbog toga što se kaznena obuhvaćena ovim Protokolom odnose ili se smatraju poreznim ili carinskim kaznenim djelima,

UTVRĐUJUĆI da je suradnja između država članica već pokrivena Konvencijom o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica od 26. srpnja 1995., ali da postoji potreba, ne dovodeći u pitanje obveze prema pravu Zajednice, za odgovarajućim odredbama za suradnju između država članica i Komisije kako bi se osiguralo učinkovito djelovanje protiv prijevara, davanja i primanja mita i povezanog pranja novca koje nanosi štetu ili bi moglo nanijeti štetu financijskim interesima Europskih zajednica, uključuju razmjenu informacija između država članica i Komisije,

SMATRAJUĆI da je za poticanje i olakšavanje razmjene informacija potrebno osigurati odgovarajuću zaštitu osobnih podataka,

SMATRAJUĆI da razmjena informacija ne bi trebala ometati istrage koje su u tijeku te da je stoga potrebno osigurati zaštitu tajnosti istraga,

SMATRAJUĆI da odgovarajuće odredbe trebaju biti sastavljene o nadležnosti Suda Europskih zajednica,

SMATRAJUĆI na kraju da bi se relevantne odredbe Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica od 26. srpnja 1995. trebale primijeniti na određena djela obuhvaćena ovim Protokolom,

SPORAZUMJELE SU SE O SLJEDEĆIM ODREDBAMA:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ovog Protokola:

(a) „Konvencija" znači Konvencija sastavljena na temelju Članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica od 26. srpnja 1995. ([1]),

(b) „prijevara" znači postupanje navedeno u članku 1. Konvencije;

(c) — „primanje mita" znači postupanje navedeno u članku 2. Protokola sastavljenog na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica od 27. rujna 1996. ([2]),

— „davanje mita" znači postupanje navedeno u članku 3. istog Protokola;

(d) „pravna osoba" znači bilo koji subjekt koji ima takav status na temelju primjenjivog nacionalnog prava, osim za države ili druga javna tijela koja provode državnu vlast i za javne međunarodne organizacije;

(e) „pranje novca" znači postupanje definirano u trećoj alineji članka 1. Direktive Vijeća 91/308/EEZ od 10. lipnja 1991. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ([3]), koje je povezano s prihodima od prijevare, barem u ozbiljnim slučajevima, i davanjem i primanjem mita.

Članak 2.

Pranje novca

Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila pranje novca kao kazneno djelo.

Članak 3.

Odgovornost pravne osobe

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima za prijevaru, davanje mita i pranje novca počinjene u njihovu korist od strane bilo koje osobe koja je djelovala pojedinačno ili kao dio tijela pravne osobe, a koja ima rukovodeći položaj u toj pravnoj osobi, a temelji se na:

— ovlaštenju za zastupanje pravne osobe, ili

— ovlasti za donošenje odluka u ime pravne osobe, ili

— ovlasti za provođenje nadzora unutar pravne osobe,

kao i za sudjelovanje u ulozi pomagača ili poticatelja na takvu prijevaru, davanjem mita ili pranje novca, ili za pokušaj počinjenja takve prijevare.

2. Osim slučajeva već predviđenih u stavku 1., svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima za slučajeve kada je nedostatak nadzora ili kontrole osobe navedene u stavku 1. omogućio počinjenje prijevare ili djelo davanja mita ili pranja novca u korist te pravne osobe od strane osobe kojoj je nadređena.

3. Odgovornost pravnih osoba u skladu s odredbama stavaka 1. i 2. ne isključuje kazneni postupak protiv fizičkih osoba koje su počinitelji, poticatelji ili pomagači u prijevari, davanju mita ili pranju novca.

Članak 4.

Sankcije za pravne osobe

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da je pravnu osobu koju se smatra odgovornom sukladno članku 3. stavku 1. moguće kazniti učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim sankcijama, koje uključuju kaznenopravne i nekaznenopravne novčane kazne i mogu uključivati ostale sankcije kao što su:

(a) izuzeće prava na državne naknade ili pomoć;

(b) privremenu ili trajnu zabranu provođenja gospodarskih djelatnosti;

(c) uspostava sudskog nadzora;

(d) sudski nalog za likvidaciju.

2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da je pravna osoba koja se smatra odgovornom sukladno članku 3. stavku 2. moguće kazniti učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim sankcijama ili mjerama.

Članak 5.

Konfiskacija

Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala privremeno oduzimanje i, ne dovodeći u pitanje prava *bona fide* trećih strana, oduzimanje ili uklanjanje instrumenata i prihoda od prijevare, davanja i primanja mita i pranja novca,

([1]) SL C 316, 27.11.1995., str. 49.
([2]) SL C 313, 23.10.1996., str. 2.
([3]) SL L 166, 28.6.1991., str. 77.

ili imovine čija vrijednost odgovara takvim prihodima. Bilo koje instrumente, prihode ili drugu imovinu zaplijenjenu ili konfisciranu države članice rješavaju sukladno svojem nacionalnom pravu.

Članak 6.

Suradnja s Komisijom Europskih zajednica

Država članica ne može odbiti pružiti uzajamnu pomoć u odnosu na prijevaru, davanje i primanje mita i pranje novca samo zbog toga što se to odnosi na ili se smatra poreznim ili carinskim kaznenim djelom.

Članak 7.

Suradnja s Komisijom Europskih zajednica

1. Države članice i Komisija međusobno surađuju u suzbijanju prijevara, davanja i primanja mita i pranja novca.

U tom smislu, Komisija posuđuje tehničku i operativnu pomoć kakva može biti potrebna nadležnim nacionalnim tijelima kako bi omogućila koordinaciju njihovih istraga.

2. Nadležna tijela u državama članicama mogu razmijeniti informacije s Komisijom kako bi lakše utvrdile činjenice i osigurale učinkovito djelovanje protiv prijevara, davanja i primanja mita i pranja novca. Komisija i nadležna nacionalna tijela u svakom pojedinom slučaju uzimaju u obzir zahtjeve tajnosti istrage i zaštite podataka. U tom smislu, država članica, kada dostavlja podatke Komisiji, može postaviti posebne uvjete koji obuhvaćaju uporabu informacija od strane Komisije ili druge države članice kojoj se te informacije mogu proslijediti.

Članak 8.

Odgovornost Komisije u vezi sa zaštitom podataka

Komisija osigurava da, u kontekstu razmjene informacija prema članku 7. stavku 2., poštuje u pogledu obrade osobnih podataka razinu zaštite koja je jednaka razini zaštite određenoj u Direktivi 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom prijenosu takvih podataka ([1]).

([1]) SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

Članak 9.

Objava pravila za zaštitu podataka

Usvojena pravila koja se odnose na obveze iz članka 8. objavljuju se u *Službenom listu Europskih zajednica.*

Članak 10.

Prijenos podataka drugim državama članicama i trećim zemljama

1. Podložno bilo kojim uvjetima iz članka 7. stavka 2., Komisija može prenijeti osobne podatke dobivene od države članice tijekom obavljanja svojih funkcija na temelju članka 7. bilo kojoj državi članici. Komisija obavješćuje državu članicu koja je dostavila informacije o svojoj namjeri da provede takav prijenos.

2. Komisija može pod istim uvjetima prebaciti osobne podatke dobivene od države članice tijekom obavljanja svojih funkcija na temelju članka 7. bilo kojoj trećoj zemlji uz uvjet da je država članica koja je dostavila informacije pristala na takav prijenos.

Članak 11.

Nadzorno tijelo

Bilo koje tijelo određeno ili uspostavljeno s ciljem provođenja funkcije neovisnog nadzora zaštite podataka nad osobnim podacima koje posjeduje Komisija, sukladno svojim funkcijama na temelju Ugovora o osnivanju Europske zajednice, je nadležno za provođenje iste funkcije u odnosu na osobne podatke koje posjeduje Komisija na temelju ovog Protokola.

Članak 12.

Odnos prema Konvenciji

1. Odredbe članaka 3., 5. i 6. Konvencije također se primjenjuju na postupanje navedeno u članku 2. ovog Protokola.

2. Sljedeće odredbe Konvencije također se primjenjuju na ovaj Protokol:

— članak 4. podrazumijevajući pritom, osim ako je drukčije navedeno u trenutku obavijesti predviđene u članku 16. stavku 2. ovog Protokola, da se bilo koja izjava u smislu članka 4. stavka 2. Konvencije također primjenjuje na ovaj Protokol,

— članak 7. podrazumijevajući pritom da se *ne bis in idem* načelo također primjenjuje na pravne osobe i da se, osim ako je drukčije navedeno u trenutku obavijesti predviđene u članku 16. stavku 2. ovog Protokola, bilo koja izjava u smislu članka 7. stavka 2. Konvencije također primjenjuje na ovaj Protokol,

— članak 9.,

— članak 10.

Članak 13.

Sud Europskih zajednica

1. Svaki spor između država članica u vezi s tumačenjem ili primjenom ovog Protokola mora u početnoj fazi ispitati Vijeće u skladu s postupkom određenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji s ciljem postizanja rješenja.

Ako se ne pronađe nikakvo rješenje u roku od šest mjeseci, stranka u sporu može predmet uputiti Sudu Europskih zajednica.

2. Svaki spor između jedne ili više država članica i Komisije koji se odnosi na primjenu članka 2. u odnosu na članak 1. točku (e) i članke 7., 8., 10. i četvrtu alineju članka 12. stavka 2. ovog Protokola, a koji nije bilo moguće riješiti pregovorima, može biti upućen Sudu EZ-a nakon isteka šestomjesečnog razdoblja od datuma na koji je jedna od stranka obavijestila drugu o postojanju spora.

3. Protokol sastavljen na temelju članka K.3. Ugovora o Europskoj uniji o tumačenju Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica po prethodnim odlukama Suda Europskih zajednica od 29. studenoga 1996. ([1]), primjenjuje se na ovaj Protokol podrazumijevajući pritom da je izjava koju država članica donese sukladno članku 2. tog Protokola također valjana u pogledu ovog Protokola, osim ako dotična država članica sastavi izjavu koja je u suprotnosti kada daje obavijest predviđenu u članku 16. stavku 2. ovog Protokola.

([1]) SL C 151, 20.5.1997., str. 1.

Članak 14.

Izvanugovorna odgovornost

Za potrebe ovog Protokola, izvanugovorna odgovornost Zajednice uređena je drugim stavkom članka 215. Ugovora o osnivanju Europske zajednice. Primjenjuje se članak 178. istog Ugovora.

Članak 15.

Sudska kontrola

1. Sud EZ-a nadležan je za odlučivanje u postupcima koje je pokrenula bilo koja fizička ili pravna osoba protiv odluke Komisije upućene toj osobi ili koja se izravno ili osobno odnosi na tu osobu, na temelju povrede članka 8. ili bilo kojeg pravila usvojenog u skladu s njime ili zlouporabe ovlasti.

2. Stavci 1. i 2. članka 168a., peti stavak članka 173., prvi stavak članka 174., prvi i drugi stavak članka 176., članci 185. i 186. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, kao i Statut Suda Europske zajednice primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Članak 16.

Stupanje na snagu

1. Ovaj Protokol podliježe usvajanju od strane država članica sukladno njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

2. Države članice obavješćuju glavnog tajnika Vijeća Europske unije o završetku postupaka koji su potrebni sukladno njihovim odgovarajućim ustavnih odredbama za usvajanje ovog Protokola.

3. Ovaj Protokol stupa na snagu 90 dana nakon obavijesti predviđene u stavku 2. od strane države koja je bila članica Europske unije na dan usvajanja od strane Vijeća akta o sastavljanju ovog Protokola, a koja je posljednja ispunila tu formalnost. Ako, međutim, Konvencija nije stupila na snagu taj dan, ovaj Protokol stupa na snagu na dan kada Konvencija stupa na snagu.

4. Međutim, primjena članka 7. stavka 2. suspendira se ako i dokle god nadležna institucija Europskih zajednica nije zadovoljila svoju obvezu objavljivanja pravila za zaštitu podataka

sukladno članku 9. ili uvjetima iz članka 11. koji se odnose na nadzorno tijelo.

Članak 17.

Pristupanje novih država članica

1. Ovaj Protokol je otvoren za pristupanje svakoj državi koja postane članicom Europske unije.

2. Tekst ovog Protokola na jeziku države pristupnice koji je sastavilo Vijeće Europske unije je vjerodostojan.

3. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.

4. Ovaj Protokol stupa na snagu u odnosu na bilo koju državu koja mu pristupa devedeset dana nakon polaganja njezine isprave o pristupanju ili na dan stupanja na snagu ovog Protokola ako nije već stupio na snagu u trenutku isteka navedenog razdoblja od devedeset dana.

Članak 18.

Rezerve

1. Svaka država članica može zadržati pravo da utvrdi da je pranje novca vezano uz prihode od davanja i primanja mita kazneno djelo samo u ozbiljnim slučajevima davanja i primanja mita. Svaka država članica koja donosi takvu rezervu obavješćuje o tome depozitara, navodeći podatke o opsegu rezerve, prilikom obavješćivanja iz članka 16. stavka 2. Takva rezerva vrijedi u razdoblju od pet godina nakon navedene obavijesti. Može se jednom obnoviti za naredno razdoblje od pet godina.

2. Republika Austrija može, prilikom obavješćivanja iz članka 16. stavka 2., izjaviti da je ne obvezuju članci 3. i 4. Takva izjava prestaje proizvoditi pravne učinke pet godina nakon dana usvajanja akta o sastavljanju ovog Protokola.

3. Nikakva druga rezerva nije dopuštena, osim onih predviđenih u prvoj i drugoj alineji članka 12. stavka 2.

Članak 19.

Depozitar

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije djeluje kao depozitar ovog Protokola.

2. Depozitar objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica* informacije o tijeku usvajanja i pristupanja, o izjavama i rezervama te o svakoj drugoj obavijesti koja se odnosi na ovaj Protokol.

EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Protocolo.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

ZU URKUND DESSEN haben die Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Protokoll gesetzt.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από το παρόν πρωτόκολλο.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have hereto set their hands.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent protocole.

DÁ FHIANÚ SIN, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an bProtocal seo.

IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente protocollo.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit protocol hebben gesteld.

EM FÉ DO QUE, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no presente protocolo.

TÄMÄN VAKUUDEKSI täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

TILL BEVIS HÄRPÅ har de befullmäktigade undertecknat detta protokoll.

Hecho en Bruselas, el diecinueve de junio de mil novecientos noventa y siete, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico, que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den nittende juni nitten hundrede og syvoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am neunzehnten Juni neunzehnhundertsiebenundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκαεννέα Ιουνίου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και κατατίθενται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels, this nineteenth day of June in the year one thousand nine hundred and ninety-seven, in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le dix-neuf juin mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chacun de ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an naoú lá déag de Mheitheamh sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, il diciannove giugno millenovecentonovantasette, in un unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, tutti i testi facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de negentiende juni negentienhonderd zevenennegentig, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em dezanove de Junho de mil novecentos e noventa e sete, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä yhdeksäntenätoista päivänä kesäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Utfärdat i Bryssel den nittonde juni nittonhundranittiosju i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, och detta original skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique

Voor de regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann

For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta

På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Zajednička izjava o članku 13. stavku 2.

Države članice izjavljuju da se upućivanje u članku 13. stavku 2. na članak 7. Protokola primjenjuje samo na suradnju između Komisije, s jedne strane, i država članica, s druge, i ne dovodi u pitanje slobodu djelovanja država članica u prikupljanju informacija u tijeku kaznenih istraga.

Izjava Komisije o članku 7.

Komisija prihvaća zadaće koje su joj povjerene u skladu s člankom 7. Drugog dodatnog protokola uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica.

31997F0827(01)

27.8.1997. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA C 261/1

AKT VIJEĆA

od 26. svibnja 1997.

o sastavljanju Konvencije o dostavi sudskih i izvansudskih pismena u državama članicama Europske unije u građanskim i trgovačkim stvarima

(97/C 261/01)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak K.3 stavak 2. točku (c),

razmotrivši stajališta Europskog parlamenta ([1]) nakon savjetovanja koje je provelo Predsjedništvo u skladu s člankom K.6 Ugovora,

smatrajući da, za potrebe ostvarenja ciljeva Europske unije, države članice smatraju pravila o suradnji u dostavi sudskih i izvansudskih pismena u građanskim i trgovačkim stvarima pitanjem od zajedničkog interesa u okviru pravosudne suradnje u građanskim stvarima kako je utvrđeno u glavi VI. Ugovora,

ODLUČIVŠI da se ovim sastavlja Konvencija čiji se tekst nalazi u prilogu i koju su danas potpisali predstavnici vlada država članica;

PREPORUČUJE da ju države članice usvoje u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

Sastavljeno u Bruxellesu 26. svibnja 1997.

Za Vijeće
Predsjednik
W. SORGDRAGER

([1]) Mišljenje doneseno 11. travnja 1997. (još nije objavljeno u Službenom listu).

31997F0827(02)

AKT VIJEĆA

od 26. svibnja 1997.

o sastavljanju Protokola o tumačenju od strane Suda Europskih zajednica Konvencije o dostavi sudskih i izvansudskih pismena u državama članicama Europske unije u građanskim i trgovačkim stvarima

(97/C 261/02)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

Uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak K.3 stavak 2. točku (c),

Uzimajući u obzir članak 17. Konvencije o dostavi sudskih i izvansudskih pismena u državama članicama Europske unije u građanskim i trgovačkim stvarima,

Budući da se člankom K.3 stavkom 2. točkom (c) Ugovora predviđa da se konvencijama sastavljenim na temelju njegovog članka K.3 može odrediti da je Sud Europskih zajednica nadležan za tumačenje njihovih odredaba u skladu s dogovorima kakvi njima mogu biti utvrđeni,

Razmotrivši stajalište Europskog parlamenta ([1]), nakon savjetovanja koje je provelo Predsjedništvo u skladu sa člankom K.6 Ugovora,

ODLUČIVŠI da je ovim sastavljen Protokol, čiji se tekst nalazi u Prilogu, koji su danas potpisali predstavnici vlada država članica;

PREPORUČUJE da ga države članice usvoje u skladu sa svojim odgovarajućim ustavnim odredbama.

Sastavljeno u Bruxellesu 26. svibnja 1997.

Za Vijeće
Predsjednik
W. SORGDRAGER

([1]) Mišljenje doneseno 11. travnja 1997. (još nije objavljeno u Službenom listu).

31998F0123(01)

AKT VIJEĆA

od 18. prosinca 1997.

o sastavljanju na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji Konvencije o uzajamnoj pomoći i suradnji među carinskim upravama

(98/C 24/01)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak K.3 stavak 2. točku (c),

budući da za potrebe ostvarivanja ciljeva Unije države članice smatraju carinsku suradnju pitanjem od zajedničkog interesa u okviru suradnje predviđene u glavi VI. Ugovora;

ODLUČIVŠI da se ovim sastavlja Konvencija čiji se tekst nalazi u Prilogu i koju su danas potpisali predstavnici vlada država članica;

PREPORUČUJE da je države članice usvoje u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. prosinca 1997.

Za Vijeće
Predsjednik
F. BODEN

41998A0123(01)

C 24/2 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 23.1.1998.

KONVENCIJA

sastavljena na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o uzajamnoj pomoći i suradnji među carinskim upravama

VISOKE UGOVORNE STRANKE ove Konvencije, države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI SE na Akt Vijeća Europske unije od 18. prosinca 1997.,

PODSJEĆAJUĆI na potrebu jačanja obveza koje su sadržane u Konvenciji o uzajamnoj pomoći među carinskim upravama, potpisanoj u Rimu 7. rujna 1967.,

SMATRAJUĆI da su carinske uprave odgovorne na carinskom području Zajednice, a posebno na njezinim mjestima ulaska i izlaska, za sprečavanje, istraživanje i suzbijanje kaznenih djela koja su ne samo protiv pravila Zajednice, nego i protiv nacionalnih propisa, a posebno u slučajevima koji su obuhvaćeni člancima 36. i 223. Ugovora o osnivanju Europske zajednice,

SMATRAJUĆI da trend u razvoju u pogledu nedozvoljenog prometa svih vrsta predstavlja ozbiljnu prijetnju javnom zdravlju, moralu i sigurnosti,

SMATRAJUĆI da je potrebno pravno urediti posebne oblike suradnje koji uključuju prekogranično djelovanje za sprečavanje, istraživanje i progon određenih povreda nacionalnog zakonodavstva država članica i carinskih propisa Zajednice te da se takvo prekogranično djelovanje mora uvijek provoditi u skladu s načelima zakonitosti (u skladu s odgovarajućim pravom koji se primjenjuje u državi članici kojoj je zahtjev upućen i s direktivama nadležnih tijela te države članice), supsidijarnosti (takvo se djelovanje može pokrenuti samo ako je jasno da druge, manje značajne aktivnosti nisu primjerene) i proporcionalnosti (razmjer i trajanje djelovanja trebaju se odrediti s obzirom na ozbiljnost moguće povrede),

UVJERENE da je potrebno učvrstiti suradnju među carinskim upravama utvrđivanjem postupaka prema kojima carinske uprave mogu zajednički djelovati i razmjenjivati podatke o aktivnostima nedozvoljenog prometa,

IMAJUĆI NA UMU da carinske uprave u svojem svakodnevnom radu moraju provoditi odredbe Zajednice i nacionalne odredbe te da je stoga očito potrebno osigurati da se odredbe o uzajamnoj pomoći i suradnji u oba sektora razvijaju što je više moguće usporedno,

SPORAZUMJELE SU SE O SLJEDEĆIM ODREDBAMA:

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Područje primjene

1. Ne dovodeći u pitanje nadležnosti Zajednice, države članice Europske unije jedna drugoj pružaju uzajamnu pomoć i surađuju preko svojih carinskih uprava radi:

— sprečavanja i otkrivanja povreda nacionalnih carinskih odredaba,

i

— progona i kažnjavanja povreda carinskih odredaba Zajednice i nacionalnih carinskih odredaba.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 3., ova Konvencija ne utječe na odredbe koje se primjenjuju u vezi s uzajamnom pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među pravosudnim tijelima, povoljnije odredbe u dvostranim ili višestranim sporazumima među državama članicama kojima se uređuje suradnja, kako je predviđeno u stavku 1., među carinskim tijelima ili drugim nadležnim tijelima država članica, ili na dogovore u istom području koji su usuglašeni na temelju jedinstvenog zakonodavstva ili posebnog sustava kojim se predviđa uzajamna primjena mjera uzajamne pomoći.

Članak 2.

Ovlasti

Carinske uprave primjenjuju ovu Konvenciju u granicama ovlasti koje su im dodijeljene u skladu s nacionalnim odredbama. Ni jedna odredba ove Konvencije ne može se tumačiti tako da utječe na ovlasti koje su dodijeljene carinskim upravama u skladu s nacionalnim odredbama u smislu ove Konvencije.

Članak 3.

Odnos s uzajamnom pomoći koju pružaju pravosudna tijela

1. Ova Konvencija obuhvaća uzajamnu pomoć i suradnju u okviru kaznenih istraga koje se odnose na povrede nacionalnih carinskih odredaba i carinskih odredaba Zajednice, u vezi s kojima podnositelj zahtjeva ima nadležnost na temelju nacionalnih odredaba odgovarajuće države članice.

2. U slučaju kad kaznenu istragu provodi pravosudno tijelo ili kad se kaznena istraga obavlja pod vodstvom pravosudnog tijela, to tijelo odlučuje podnose li se zahtjevi za uzajamnu pomoć ili suradnju koji su povezani s tom istragom na temelju odredaba koje se primjenjuju u vezi s uzajamnom pravnoj pomoći u kaznenim stvarima ili na temelju ove Konvencije.

Članak 4.

Definicije

Za potrebe ove Konvencije primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „nacionalne carinske odredbe": svi zakoni i drugi propisi države članice čija primjena je u potpunosti ili djelomično u nadležnosti carinske uprave države članice u vezi s:

   — prekograničnom trgovinom robom koje podliježu zabranama, ograničenjima ili kontrolama, a posebno u skladu s člancima 36. i 223. Ugovora o osnivanju Europske zajednice,

   — neusklađenim trošarinama;

2. „carinske odredbe Zajednice":

   — skup odredaba Zajednice i povezanih provedbenih odredaba kojima se uređuju uvoz, izvoz, provoz i prisutnost robe kojima se trguje među državama članicama i trećim zemljama, te među državama članicama u slučaju robe koja nema status robe Zajednice u smislu članka 9. stavka 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice ili robe koja podliježe dodatnim kontrolama ili istragama za potrebe utvrđivanja njihovog statusa robe Zajednice,

   — skup odredaba koje su usvojene na razini Zajednice u skladu sa zajedničkom poljoprivrednom politikom i posebnim odredbama koje su usvojene u vezi s robom dobivenom preradom poljoprivrednih proizvoda,

   — skup odredaba koje su usvojene na razini Zajednice za usklađene trošarine i porez na dodanu vrijednost na uvoz, zajedno s nacionalnim odredbama kojima se one provode;

3. „povreda": djela koja su u suprotnosti s nacionalnim carinskim odredbama ili carinskim odredbama Zajednice, uključujući, *inter alia*:

   — sudjelovanje u takvim povredama ili u pokušaji takvih povreda,

   — sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji koja je počinila takve povrede,

   — pranje novca koje proizlazi iz povreda navedenih u ovom stavku;

4. „uzajamna pomoć": pružanje pomoći među carinskim upravama kako je predviđeno u ovoj Konvenciji;

5. „podnositelj zahtjeva": nadležno tijelo države članice koje podnosi zahtjev za pomoć;

6. „primatelj zahtjeva": nadležno tijelo države članice kojem je podnesen zahtjev za pomoć;

7. „carinske uprave": carinska tijela država članica kao i druga tijela nadležna za provedbu odredaba ove Konvencije;

8. „osobni podaci": sve informacije koje se odnose na fizičku osobu čiji je identitet utvrđen ili ga je moguće utvrditi; smatra se da je identitet osobe moguće utvrditi ako je njezin identitet moguće utvrditi izravno ili neizravno, *inter alia*, pomoću identifikacijskog broja ili jednog odnosno više specifičnih elemenata koji su svojstveni njezinom fizičkom, fiziološkom, psihološkom, ekonomskom, kulturnom ili socijalnom identitetu;

9. „prekogranična suradnja": suradnja među carinskim upravama preko granica svake države članice.

Članak 5.

Središnje koordinacijske jedinice

1. Države članice određuju u svojim carinskim tijelima središnju jedinicu (koordinacijsku jedinicu). Ona je odgovorna za primanje svih zahtjeva za uzajamnu pomoć u skladu s ovom Konvencijom i za koordinaciju uzajamne pomoći, ne dovodeći u pitanje stavak 2. Jedinica je također odgovorna za suradnju s drugim tijelima uključenima u mjeru pomoći u skladu s ovom Konvencijom. Koordinacijske jedinice država članica održavaju potrebne međusobne izravne kontakte, posebno u slučajevima obuhvaćenima glavom IV.

2. Aktivnost središnjih koordinacijskih jedinica ne isključuje, posebno u slučaju hitnosti, izravnu suradnju među drugim službama carinskih tijela država članica. Radi učinkovitosti i dosljednosti, središnje koordinacijske jedinice obavješćuju se o svim djelovanjima koja uključuju takvu izravnu suradnju.

3. Ako carinsko tijelo nije, ili nije u potpunosti, nadležno za rješavanje zahtjeva, središnja koordinacijska jedinica prosljeđuje zahtjev nadležnom nacionalnom tijelu i o tome obavješćuje podnositelja zahtjeva.

4. Ako zahtjevu nije moguće udovoljiti zbog pravnih ili materijalnih razloga, koordinacijska jedinica vraća zahtjev podnositelju zahtjeva uz objašnjenje zašto se zahtjev nije mogao riješiti.

Članak 6.

Časnici za vezu

1. Države članice mogu između sebe sklopiti sporazume o razmjeni časnika za vezu na ograničeno ili neograničeno razdoblje i pod međusobno dogovorenim uvjetima.

2. Časnici za vezu nemaju ovlasti za intervenciju u zemlji domaćinu.

3. Radi promicanja suradnje među carinskim upravama država članica, časnici za vezu mogu, uz suglasnost ili na zahtjev nadležnih tijela država članica, imati sljedeće dužnosti:

(a) promicanje i ubrzavanje razmjene informacija među državama članicama;

(b) pružanje pomoći u istragama koje se odnose na njihovu vlastitu državu članicu ili na državu članicu koju zastupaju;

(c) pružanje potpore u rješavanju zahtjeva za pomoć;

(d) savjetovanje i pomaganje zemlji domaćinu u pripremi i obavljanju prekograničnih aktivnosti;

(e) sve druge dužnosti o kojima se države članice mogu međusobno dogovoriti.

4. Države članice mogu se dvostrano ili višestrano dogovoriti o nadležnostima i smještaju časnika za vezu. Časnici za vezu mogu također zastupati interese jedne ili više država članica.

Članak 7.

Obveza dokazivanja identiteta

Osim ako je drukčije određeno ovom Konvencijom, službenici podnositelja zahtjeva koji se nalaze u drugoj državi članici kako bi ostvarili prava koja su utvrđena u ovoj Konvenciji u svakom trenutku su spremni predočiti pisano ovlaštenje u kojem je naveden njihov identitet i službena funkcija.

GLAVA II.

POMOĆ NA TEMELJU ZAHTJEVA

Članak 8.

Načela

1. Radi pružanja pomoći zatražene na temelju ove glave, primatelj zahtjeva ili nadležno tijelo kojoj se primatelj zahtjeva obratio postupa kao da djeluje za vlastiti račun ili na zahtjev drugog tijela u svojoj vlastitoj državi članici. Pritom se koristi svim zakonskim ovlastima koje su mu na raspolaganju u okviru njegovog nacionalnog prava kako bi odgovorio na zahtjev.

2. Primatelj zahtjeva proširuje ovu pomoć na sve okolnosti povrede koje imaju očiti utjecaj na predmet zahtjeva za pomoć bez potrebe za dodatnim zahtjevom. U slučaju sumnje, primatelj zahtjeva prvo kontaktira podnositelja zahtjeva.

Članak 9.

Oblik i sadržaj zahtjeva za pomoć

1. Zahtjevi za pomoć uvijek se podnose u pisanom obliku. Dokumenti potrebni za rješavanje takvih zahtjeva prilažu se zahtjevu.

2. Zahtjevi na temelju stavka 1. sadrže sljedeće informacije:

(a) podnositelja zahtjeva;

(b) zatraženu mjeru;

(c) predmet i razlog zahtjeva;

(d) vezane zakone, pravila i druge pravne odredbe;

(e) što je moguće točnije i opsežnije podatke o fizičkim ili pravnim osobama koje su predmet istraga;

(f) sažetak relevantnih činjenica, osim u slučajevima predviđenim u članku 13.

3. Zahtjevi se podnose na službenom jeziku države članice primatelja zahtjeva ili na jeziku prihvatljivom tom tijelu.

4. Usmeni zahtjevi se prihvaćaju u slučaju kada je potrebno radi hitnosti situacije, ali se moraju potvrditi u pisanom obliku što je prije moguće.

5. Ako zahtjev ne zadovoljava formalne uvjete, primatelj zahtjeva može zatražiti da se zahtjev ispravi ili dopuni; u međuvremenu se može započeti s mjerama koje su potrebne za rješavanje zahtjeva.

6. Primatelj zahtjeva je suglasan primijeniti poseban postupak kao odgovor na zahtjev, pod uvjetom da taj postupak nije u suprotnosti sa pravnim i upravnim odredbama države članice koja je primila zahtjev.

Članak 10.

Zahtjevi za informacije

1. Na zahtjev podnositelja zahtjeva, primatelj zahtjeva mu dostavlja sve informacije koje mu mogu omogućiti sprečavanje, otkrivanje i progon povreda.

2. Dostavljene informacije popraćene su izvješćima i drugim dokumentima, ili njihovim ovjerenim preslikama ili izvadcima, na kojima se te informacije temelje, a koji su u posjedu primatelja zahtjeva ili su izrađeni ili pribavljeni radi rješavanja zahtjeva za informacije.

3. Prema dogovoru između podnositelja zahtjeva i primatelja zahtjeva, službenici koje je ovlastio podnositelj zahtjeva mogu, podložno iscrpnim uputama primatelja zahtjeva, dobiti informacije sukladno stavku 1. od službi države članice koja je primila zahtjev. To se primjenjuje na sve informacije dobivene iz dokumentacije kojoj osoblje tih službi ima pristup. Ti su službenici ovlašteni uzeti preslike navedene dokumentacije.

Članak 11.

Zahtjevi za nadzor

Na traženje podnositelja zahtjeva, primatelj zahtjeva što je više moguće posebno nadzire ili organizira poseban nadzor osoba u slučaju kada postoje ozbiljni razlozi za uvjerenje da su te osobe prekršile carinske odredbe Zajednice ili nacionalne carinske odredbe ili da trenutačno provode ili da su provele pripremne radnje radi izvršenja takvih povreda. Na traženje podnositelja zahtjeva, primatelj zahtjeva također nadzire mjesta, prijevozna sredstva i robu povezanu s aktivnostima koje bi mogle predstavljati povredu gore navedenih carinskih odredaba.

Članak 12.

Zahtjevi za istražne radnje

1. Na traženje podnositelja zahtjeva, primatelj zahtjeva obavlja ili organizira obavljanje odgovarajućih istražnih radnji o djelima koja predstavljaju, odnosno o djelima za koja podnositelj zahtjeva smatra da predstavljaju, povrede.

Primatelj zahtjeva dostavlja rezultate tih istražnih radnji podnositelju zahtjeva. Članak 10. stavak 2. primjenjuje se *mutatis mutandis*.

2. Prema dogovoru između podnositelja zahtjeva i primatelja zahtjeva, službenici koje je imenovao podnositelj zahtjeva mogu biti prisutni u istražnim radnjama iz stavka 1. Istražne radnje uvijek obavljaju službenici primatelja zahtjeva. Službenici podnositelja zahtjeva ne smiju, na vlastitu inicijativu, preuzeti ovlasti koje su dodijeljene službenicima primatelja zahtjeva. Međutim, oni imaju pristup istim prostorima i istim dokumentima kao službenici primatelja zahtjeva, putem svojeg posrednika i a samo za potrebe istražne radnje koja se provodi.

Članak 13.

Obavješćivanje

1. Na traženje podnositelja zahtjeva, primatelj zahtjeva, u skladu s nacionalnim propisima države članice u kojoj je utemeljen, obavješćuje adresata ili organizira obavješćivanje o svim instrumentima ili odlukama koje potječu od nadležnih tijela države članice u kojoj je podnositelj zahtjeva utemeljen, a koje se odnose na primjenu ove Konvencije.

2. Zahtjevi za obavješćivanje, u kojima se navodi predmet instrumenta ili odluke o kojoj se obavješćuje, popraćeni su prijevodom na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice u kojoj je utemeljen primatelj zahtjeva, ne

dovodeći u pitanje pravo primatelja zahtjeva da se odrekne takvog prijevoda.

Članak 14.

Korištenje u svrhu dokazivanja

Nadležna tijela države članice u kojoj je utemeljen podnositelj zahtjeva mogu u skladu s nacionalnim pravom u svrhu dokazivanja koristiti nalaze, potvrde, informacije, dokumente, ovjerene vjerne preslike i ostale isprave koje su službenici primatelja zahtjeva prikupili u skladu sa svojim nacionalnim pravom i poslali podnositelju zahtjeva u slučajevima pružanja pomoći koji su predviđeni u člancima 10. do 12.

GLAVA III.

SPONTANA POMOĆ

Članak 15.

Načelo

Nadležna tijela svake države članice, kako je utvrđeno u člancima 16. i 17., podložno svim ograničenjima uvedenima nacionalnim pravom, pružaju pomoć nadležnim tijelima drugih država članica bez prethodnog zahtjeva.

Članak 16.

Nadzor

Radi sprečavanja, otkrivanja i progona povreda u drugoj državi članici, nadležna tijela svake države članice:

(a) što je više moguće posebno nadziru ili organiziraju poseban nadzor opisan u članku 11.;

(b) nadležnim tijelima drugih zainteresiranih država članica dostavljaju sve informacije koje posjeduju, a posebno izvješća i druge dokumente, ili njihove ovjerene vjerne preslike ili izvatke, koji se odnose na aktivnosti koje su povezane s planiranjem ili počinjenjem povrede.

Članak 17.

Spontano obavješćivanje

Nadležna tijela svake države članice odmah šalju nadležnim tijelima drugih zainteresiranih država članica sve relevantne informacije o planiranim ili počinjenim povredama, a posebno informacije koje se odnose na robu uključenu u nove načine i sredstva počinjenja takvih povreda.

Članak 18.

Korištenje u svrhu dokazivanja

Nadležna tijela države članice koja prima informacije mogu u svrhu dokazivanja koristiti, u skladu s nacionalnim pravom, izvješća o nadzoru i informacije koje su službenici jedne države članice prikupili i dostavili drugoj državi članici tijekom pružanja spontane pomoći koja je predviđena u člancima 15. do 17.

GLAVA IV.

POSEBNI OBLICI SURADNJE

Članak 19.

Načela

1. Carinske uprave sudjeluju u prekograničnoj suradnji u skladu s ovom glavom. Međusobno si pružaju potrebnu pomoć u smislu osoblja i organizacijske potpore. U pravilu, zahtjevi za suradnju imaju oblik zahtjeva za pomoć u skladu s člankom 9. U posebnim slučajevima iz ove glave, službenici podnositelja zahtjeva mogu sudjelovati u aktivnostima na državnom području države članice koja je zahtjev primila uz dopuštenje primatelja zahtjeva.

Za koordiniranje i planiranje prekograničnih aktivnosti odgovorne su središnje koordinacijske jedinice u skladu s člankom 5.

2. Prekogranična suradnja u smislu stavka 1. dozvoljena je za sprečavanje, istraživanje i progon povreda u slučajevima:

(a) nedopuštene trgovine drogama i psihotropnim tvarima, oružjem, streljivom, eksplozivnim materijalnom, kulturnim dobrima, opasnim i otrovnim otpadom, nuklearnim materijalom odnosno materijalima ili opremom koja je namijenjena za proizvodnju atomskog, biološkog i/ili kemijskog oružja (zabranjenom robom);

(b) trgovine tvarima iz tablica I. i II. Konvencije Ujedinjenih naroda protiv nedopuštene trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima i tvarima koje su namijenjene za nezakonitu proizvodnju droga (prekursorima);

(c) nezakonitog prekograničnog trgovinskog poslovanja oporezivom robom radi utaje poreza ili dobivanja neovlaštenih državnih plaćanja u vezi s uvozom ili izvozom robe, u slučaju kada je omjer trgovine i povezanog rizika u

odnosu na poreze i subvencije takav da je potencijalni financijski trošak za proračun Europskih zajednica ili država članica značajan;

(d) bilo koje druge trgovine robom koja je zabranjena propisima Zajednice ili nacionalnim propisima.

3. Primatelj zahtjeva nije obvezan sudjelovati u posebnim oblicima suradnje iz ove glave ako oblik zatražene istrage nije dozvoljen ili nije predviđen nacionalnim pravom države članice koja je zahtjev primila. U tom slučaju, podnositelj zahtjeva ima pravo odbiti iz istog razloga odgovarajući oblik prekogranične suradnje u suprotnom slučaju, u slučaju kada primi zahtjev od strane tijela države članice koja je zahtjev primila.

4. Ako je potrebno na temelju nacionalnog prava država članica, tijela koja sudjeluje u planiranoj istrazi od svojih pravosudnih tijela traže dopuštenje. U slučaju kada dopuštenje nadležnih pravosudnih tijela podliježe određenim uvjetima i zahtjevima, tijela koja sudjeluju u istrazi osiguravaju da se ti uvjeti i zahtjevi poštuju tijekom istrage.

5. U slučaju kada službenici države članice sudjeluju u aktivnostima na državnom području druge države članice na temelju ove glave i kad svojim aktivnostima uzrokuju štetu, država članica na čijem je državnom području šteta prouzročena nadoknađuje štetu, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, na isti način kako bi to učinila da su štetu prouzročili njezini vlastiti službenici. Toj državi članici punu nadoknadu plaća država članica čiji su službenici prouzročili štetu u iznosima koje je ta država platila žrtvama ili drugim osobama ili institucijama koje na to imaju pravo.

6. Ne dovodeći u pitanje ostvarivanje svojih prava prema trećim strankama i neovisno o obvezi nadoknade štete sukladno drugoj rečenici stavka 5., svaka država članica suzdržava se u slučaju predviđenom u prvoj rečenici stavka 5. od zahtjeva za nadoknadu iznosa štete koju je pretrpjela od druge države članice.

7. Informacije koje službenici dobiju tijekom prekogranične suradnje predviđene u člancima 20. do 24. nadležna tijela države članice koja prima informaciju mogu koristiti u svrhu dokazivanja, u skladu s nacionalnim pravom i podložno posebnim uvjetima koje su utvrdile nadležna tijela države u kojoj su informacije dobivene.

8. Tijekom aktivnosti iz članaka 20. do 24., službenici koji su na zadatku na državnom području druge države članice imaju jednak tretman kao službenici te države u pogledu povreda počinjenih protiv njih ili povreda koje oni počine.

Članak 20.

Pravo progona

1. Službenici carinske uprave jedne države članice koji u svojoj zemlji progone pojedinca koji je zatečen u trenutku izvršenja jedne od povreda iz članka 19. stavka 2., za koju je moguće izručenje, ili pojedinca koji sudjeluje u takvoj povredi, ovlašteni su nastaviti progon na državnom području druge države članice bez prethodnog odobrenja u slučaju kada, zbog posebne hitnosti situacije, nije bilo moguće obavijestiti nadležna tijela druge države članice prije ulaska na to državno područje ili kada ta tijela nisu bila u mogućnosti stići do mjesta događaja na vrijeme da poduzmu progon.

Službenici koji provode progon, najkasnije kad prijeđu granicu, kontaktiraju nadležna tijela države članice na čijem će se državnom području progon odvijati. Progon prestaje čim to zatraži država članica na čijem se državnom području odvija progon. Na zahtjev službenika koji provode progon, nadležna tijela navedene države članice zaustavljaju progonjenu osobu kako bi utvrdile njezin identitet ili je uhitile. Države članice obavješćuju depozitara o službenicima koji provode progon, a na koje se primjenjuje ova odredba; depozitar obavješćuje druge države članice.

2. Progon se provodi u skladu sa sljedećim postupcima, određenima u izjavi predviđenoj u stavku 6.:

(a) službenici koji provode progon nemaju pravo lišavanja slobode;

(b) međutim, ako nije dan zahtjev za prestanak progona i ako nadležna tijela države članice na čijem se državnom području odvija progon nisu u mogućnosti dovoljno brzo intervenirati, službenici koji provode progon smiju progonjenu osobu lišiti slobode dok službenici navedene države članice, koji moraju biti obaviješteni bez odlaganja, nisu u mogućnosti utvrditi njezin identitet ili je uhititi.

3. Progon se provodi u skladu sa stavcima 1. i 2. na jedan od sljedećih načina, kako je određeno u izjavi koja je predviđena u stavku 6.:

(a) na području ili tijekom razdoblja, od prelaska granice, koje je potrebno utvrditi u izjavi;

(b) bez vremenskog ili prostornog ograničenja.

4. Progon podliježe sljedećim općim uvjetima:

(a) službenici koji provode progon poštuju odredbe ovog članka i pravo države članice na čijem državnom području djeluju; pridržavaju se uputa nadležnih tijela navedene države članice;

(b) u slučaju kada se progon odvija na moru, ako se proteže na otvoreno more ili na isključivi gospodarski pojas, provodi se u skladu s međunarodnim pravom mora sukladno Konvenciji Ujedinjenih naroda o pravu mora, a u slučaju kada se odvija na državnom području druge države članice, progon se provodi u skladu s odredbama ovog članka;

(c) zabranjen je ulazak u privatne kuće i na mjesta koja nisu javna;

(d) službenici koji provode progon lako se identificiraju, bilo pomoću njihove uniforme ili trake na rukavu ili pomoću dodataka koji su ugrađeni na njihovo prijevozno sredstvo; zabranjena je uporaba civilne odjeće zajedno s uporabom neoznačenog prijevoznog sredstva bez prethodno navedene identifikacije; službenici koji provode progon u svakom trenutku moraju moći dokazati da djeluju u službenom svojstvu;

(e) službenici koji provode progon mogu nositi svoje službeno oružje, osim i. ako država članica koja je zahtjev primila nije dala opću izjavu da se oružje nikad ne smije unositi na njezino državno područje ili ii. ako je država članica koja je zahtjev primila izričito odlučila drukčije. U slučaju kada je službenicima druge države članice dozvoljeno nošenje njihovog službenog oružja, njegova je uporaba zabranjena osim u slučajevima nužne samoobrane;

(f) kad je progonjena osoba lišena slobode kako je predviđeno u stavku 2. točki (b), kako bi je se dovelo do nadležnih tijela države članice na čijem se državnom području progon odvijao, ta se osoba može podvrgnuti samo sigurnosnom pregledu; lisice se mogu rabiti prilikom njezinog premještaja; predmeti koje nosi progonjena osoba smiju se oduzeti;

(g) nakon svake aktivnosti navedene u stavcima 1., 2. i 3. službenici koji provode progon se pojavljuju pred nadležnim tijelima države članice na čijem su državnom području djelovali i izvješćuju o svojem zadatku; na zahtjev tih tijela, službenici koji provode progon moraju ostati dostupni tim tijelima dok se okolnosti njihovog djelovanja ne razjasne na odgovarajući način; ovaj se uvjet primjenjuje čak i kad progon nije doveo do uhićenja progonjene osobe;

(h) tijela države članice iz koje dolaze službenici koji provode progon, na molbu tijela države članice na čijem se državnom području odvijao progon, pomažu u istražnim radnjama koje slijede postupak u kojem su sudjelovali, uključujući pravne postupke.

5. Osoba koju su, nakon aktivnosti predviđene u stavku 2., uhitila nadležna tijela države članice na čijem se državnom području odvijao progon, može, bez obzira na svoje državljanstvo, biti zadržana radi ispitivanja. Odgovarajuća pravila nacionalnog prava primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Ako osoba nije državljanin države članice na čijem je državnom području uhićena, mora biti puštena najkasnije šest sati nakon svojeg uhićenja, isključujući sate između ponoći i 9 ujutro, osim ako nadležna tijela navedene države članice nisu prethodno primila zahtjev za njezino privremeno uhićenje za potrebe bilo kojeg oblika izručenja.

6. Nakon potpisivanja ove Konvencije svaka država članica daje izjavu u kojoj utvrđuje, na temelju stavaka 2., 3. i 4., postupke za provedbu progona na svojem državnom području.

Država članica može u svakom trenutku zamijeniti svoju izjavu drugom izjavom, pod uvjetom da ta druga izjava ne ograničava opseg prve izjave.

Svaka izjava daje se nakon savjetovanja sa svakom od zainteresiranih država članica i radi dobivanja istovjetnih rješenja u tim državama.

7. Države članice mogu, na dvostranoj osnovi, proširiti opseg stavka 1. i usvojiti dodatne odredbe u provedbi ovog članka.

8. Prilikom polaganja svojih isprava o prihvaćanju ove Konvencije, država članica može dati izjavu da nije obvezana ovim člankom ili jednim njegovim dijelom. Takva se izjava može u svakom trenutku povući.

Članak 21.

Prekogranični nadzor

1. Službenici carinskih uprava jedne države članice koji u svojoj zemlji promatraju osobe za koje postoje ozbiljni razlozi za sumnju da sudjeluju u jednoj od povreda iz članka 19. stavka 2. ovlašteni su nastaviti svoje promatranje na državnom

području druge države članice u slučaju kada je potonja odobrila prekogranično promatranje kao odgovor na ranije podneseni zahtjev za pomoć. Uz odobrenje se mogu priložiti uvjeti.

Države članice obavješćuju depozitara o službenicima na koje se primjenjuje ova odredba; depozitar obavješćuje druge države članice.

Na zahtjev, promatranje se povjerava službenicima države članice na čijem se državnom području promatranje obavlja.

Zahtjev iz prvog podstavka dostavlja se tijelu koje je odredila svaka država članica, i koje je ovlašteno dati zatraženo odobrenje ili proslijediti zahtjev.

Države članice obavješćuju depozitara o tijelu koje je određeno u tu svrhu; depozitar obavješćuje druge države članice.

2. U slučaju kada, zbog posebno hitnih razloga, nije moguće zatražiti prethodno odobrenje druge države članice, službenici koji obavljaju promatranje ovlašteni su nastaviti promatranje i preko granice osoba za koje postoje ozbiljni razlozi za sumnju da sudjeluju u jednoj od povreda iz članka 19. stavka 2., pod uvjetom da su zadovoljeni sljedeći uvjeti:

(a) nadležna tijela države članice na čijem se državnom području promatranje treba nastaviti odmah se obavješćuju o prelasku granice, tijekom promatranja;

(b) zahtjev podnesen u skladu sa stavkom 1. u kojem su sažeto prikazani razlozi za prelazak granice bez prethodnog odobrenja podnosi se bez odlaganja.

Promatranje prestaje čim to zatraži država članica na čijem se državnom području ono odvija, a nakon obavijesti iz točke (a) ili zahtjeva iz točke (b), ili u slučaju kada odobrenje nije dobiveno pet sati nakon prelaska granice.

3. Promatranje iz stavaka 1. i 2. obavlja se samo pod sljedećim općim uvjetima:

(a) službenici koji obavljaju promatranje poštuju odredbe ovog članka i pravo države članice na čijem državnom području djeluju; moraju se pridržavati uputa nadležnih tijela navedene države članice;

(b) osim u situacijama koje su predviđene u stavku 2., službenici tijekom promatranja posjeduju dokument koji potvrđuje da je dano odobrenje;

(c) službenici koji obavljaju promatranje u svakom trenutku moraju dokazati da djeluju u službenom svojstvu;

(d) službenici koji obavljaju promatranje mogu nositi svoje službeno oružje tijekom promatranja, osim i. u slučaju kada država članica koja je zahtjev primila nije dala opću izjavu da se oružje nikad ne smije unositi na njezino državno područje ili ii. u slučaju kada je država članica koja je molbu primila izričito odlučila drukčije. U slučaju kada je službenicima druge države članice dozvoljeno nošenje njihovog službenog oružja, njegova je uporaba zabranjena osim u slučajevima nužne samoobrane;

(e) zabranjen je ulazak u privatne kuće i na mjesta koja nisu javna;

(f) službenici koji provode promatranje ne smiju zaustaviti niti uhititi promatranu osobu;

(g) sve aktivnosti podliježu izvještavanju tijelu države članice na čijem su se državnom području te aktivnosti odvijale; od službenika koji su obavljali promatranje može se zahtijevati osobni dolazak;

(h) tijela države članice iz koje dolaze službenici koji su obavljali promatranje, na zahtjev tijela države članice na čijem se državnom području odvijalo promatranje, pomažu u istražnim radnjama koje slijede postupak u kojem su sudjelovali, uključujući pravne postupke.

4. Države članice mogu, na dvostranoj razini, proširiti opseg ovog članka i usvojiti dodatne mjere u njegovoj provedbi.

5. Prilikom polaganja svojih isprava o prihvaćanju ove Konvencije, država članica može dati izjavu da nije obvezana ovim člankom ili jednim njegovim dijelom. Ova se izjava može u svakom trenutku povući.

Članak 22.

Kontrolirana isporuka

1. Svaka država članica obvezuje se osigurati da su, na zahtjev druge države članice, na njezinom državnom području dozvoljene kontrolirane isporuke u okviru kaznenih istraga koje se odnose na kaznena djela za koja je moguće izručenje.

2. Odluku o obavljanju kontroliranih isporuka u svakom pojedinačnom slučaju donose nadležna tijela države članice koja je zahtjev primila, vodeći računa o nacionalnom pravu te države.

3. Kontrolirane isporuke obavljaju se u skladu s postupcima države članice koja je zahtjev primila. Nadležnost za djelovanje i upravljanje aktivnostima imaju nadležna tijela te države članice.

Primatelj zahtjeva preuzima kontrolu nad isporukom kad roba prijeđe granicu ili na dogovorenom mjestu preuzimanja kako bi se izbjegao bilo kakav prekid nadzora. Tijekom ostatka putovanja primatelj zahtjeva osigurava da je roba pod stalnim nadzorom tako da u svakom trenutku ima mogućnost uhititi počinitelje i oduzeti robu.

4. Uz odobrenje dotičnih država članica, pošiljke o čijoj je kontroliranoj isporuci postignut dogovor mogu se zaustaviti i može im se dozvoliti nastavak puta uz neizmijenjen početni sadržaj ili se njihov sadržaj može ukloniti ili zamijeniti u potpunosti ili djelomično.

Članak 23.

Tajne istrage

1. Na molbu podnositelja zahtjeva, primatelj zahtjeva može ovlastiti službenike carinskih uprava države članice koja je podnijela zahtjev za pomoć ili službenike koji djeluju u ime tih uprava, a koji djeluju u tajnosti pod lažnim identitetom (tajni istražitelji) da djeluju na državnom području države članice koja je zahtjev primila. Podnositelj zahtjeva podnosi zahtjev samo u slučaju kada bi bilo iznimno teško razjasniti činjenice bez upotrebe predloženih istražnih mjera. Dotični službenici ovlašteni su tijekom svojih aktivnosti prikupljati informacije i kontaktirati subjekte ili ostale s njima povezane osobe.

2. Trajanje tajnih istraga u državi članici koja je primila zahtjev je ograničeno. Priprema i nadzor istraga odvijaju se u bliskoj suradnji između odgovarajućih tijela države članice koja je primila zahtjev i države članice koja je zahtjev podnijela.

3. Uvjete pod kojima je dopuštena tajna istraga, kao i uvjete pod kojima se ona obavlja, određuje primatelj zahtjeva u skladu sa svojim nacionalnim pravom. Ako se tijekom tajne istrage dođe do informacija u vezi s povredom koja nije povreda koja je obuhvaćena izvornom istragom, tada uvjete koji se odnose na uporabu tih informacija također određuje primatelj zahtjeva u skladu sa svojim nacionalnim pravom.

4. Primatelj zahtjeva osigurava potrebno osoblje i tehničku potporu. On poduzima mjere za zaštitu službenika iz stavka 1. dok su aktivni u državi članici koja je primila zahtjev.

5. Prilikom polaganja svojih isprava o prihvaćanju ove Konvencije, država članica može dati izjavu da nije obvezana ovim člankom ili jednim njegovim dijelom. Ova se izjava može u svakom trenutku povući.

Članak 24.

Zajednički posebni istražni timovi

1. Međusobnim dogovorom, tijela nekoliko država članica mogu osnovati zajednički posebni istražni tim koji je osnovan u državi članici i sastoji se od službenika s odgovarajućim specijalizacijama.

Zajednički posebni istražni tim ima sljedeće zadaće:

— provedba teških i zahtjevnih istraga specifičnih povreda koje zahtijevaju istodobno koordinirano djelovanje u dotičnim državama članicama,

— koordiniranje zajedničkih aktivnosti radi sprečavanja i otkrivanja posebnih vrsta povreda i prikupljanje informacija o uključenim osobama, njihovim suradnicima i korištenim metodama.

2. Zajednički posebni istražni timovi djeluju pod sljedećim općim uvjetima:

(a) osnivaju se samo za određenu svrhu i ograničeno razdoblje;

(b) na čelu tima je službenik države članice u kojoj se odvijaju aktivnosti tima;

(c) službenici koji sudjeluju obvezani su pravom države članice na čijem se državnom području odvijaju aktivnosti tima;

(d) država članica u kojoj se odvijaju aktivnosti tima provodi organizacijske aranžmane koji su potrebni za djelovanje tima.

3. Članstvo u timu ne daje službenicima nikakve ovlasti intervencije na državnom području druge države članice.

GLAVA V.

ZAŠTITA PODATAKA

Članak 25.

Zaštita podataka pri razmjeni podataka

1. prilikom razmjene informacija, carinske uprave država članica u svakom pojedinom slučaju uzimaju u obzir zahtjeve za zaštitu osobnih podataka. One poštuju odgovarajuće odredbe Konvencije Vijeća Europe od 28. siječnja 1981. za zaštitu osoba s obzirom na automatiziranu obradu osobnih podataka. U interesu zaštite podataka, država članica može, u skladu sa stavkom 2., nametnuti uvjete u vezi s obradom osobnih podataka od strane druge države članice kojoj se osobni podaci mogu proslijediti.

2. Ne dovodeći u pitanje odredbe Konvencije o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe, na osobne podatke koji se dostavljaju na temelju primjene ove Konvencije primjenjuju se sljedeće odredbe:

(a) obrada osobnih podataka od strane tijela koje ih prima dopuštena je samo za potrebe iz članka 1. stavka 1. To ih tijelo može proslijediti, bez prethodnog odobrenja države članice koja podatke dostavlja, svojim carinskim upravama, svojim istražnim tijelima i svojim pravosudnim tijelima kako bi im omogućilo progon i kažnjavanje povreda u smislu članka 4. stavka 3. U svim ostalim slučajevima prijenosa podataka, potrebno je odobrenje države članice koja je dostavila informacije;

(b) tijelo države članice koje dostavlja podatke osigurava da su podaci točni i ažurni. Ako se uvidi da su dostavljani netočni podaci ili da su dostavljeni podaci koji nisu trebali biti dostavljeni ili da je zakonito dostavljene podatke potrebno u kasnijoj fazi izbrisati u skladu s pravom države članice koja ih je poslala, o tome se odmah obavješćuje tijelo koje prima podatke. To je tijelo obvezno ispraviti takve podatke ili ih dati izbrisati. Ako tijelo koje prima podatke ima razloga vjerovati da su dostavljeni podaci netočni ili ih treba izbrisati, o tome obavješćuje državu članicu koja je podatke dostavila;

(c) u slučajevima kada bi dostavljeni podaci trebali, prema pravu države članice koja ih je dostavila, biti izbrisani ili izmijenjeni, osobama na koje se oni odnose mora se omogućiti pravo da te podatke isprave;

(d) prosljeđivanje i primitak razmijenjenih podataka evidentiraju nadležna tijela;

(e) ako to bude zatraženo, tijela koja dostavljaju podatke i tijela koja podatke primaju obavješćuju predmetnu osobu, na zahtjev te osobe, o osobnim podacima koji su dostavljeni i o svrsi za koju će se oni koristiti. Nije obvezno pružiti te informacije ako se ustanovi, nakon razmatranja tog pitanja, da važnost koju za javnost imaju zadržane informacije premašuje važnost za predmetnu osobu da primi te informacije. Štoviše, pravo dotične osobe da primi informacije o dostavljenim osobnim podacima određuje se u skladu s nacionalnim zakonima, propisima i postupcima države članice na čijem su državnom području zatražene informacije. Prije donošenja bilo kakve odluke o pružanju informacija, tijelu koje dostavlja informacije daje se mogućnost davanja vlastitog stajališta;

(f) države članice odgovorne su, u skladu sa svojim vlastitim zakonima, propisima i postupcima, za štetu koju osoba pretrpi obradom dostavljenih podataka u predmetnoj državi članici. To se odnosi i na slučaj kad je šteta prouzročena dostavom netočnih podataka ili činjenicom da je tijelo koje je dostavilo informacije dostavom podataka prekršilo Konvenciju;

(g) dostavljeni podaci čuvaju se u razdoblju ne dužem nego je potrebno za potrebe zbog kojih su dostavljeni. U odgovarajućem trenutku predmetna država članica razmatra potrebu čuvanja podataka;

(h) u svakom slučaju, podaci uživaju zaštitu koja je barem jednaka onoj koja se daje sličnim podacima u državi članici koja ih je primila;

i. svaka država članica poduzima odgovarajuće mjere kako bi primjenom učinkovitih kontrola osigurala poštovanje ovog članka. Svaka država članica može dodijeliti zadaću kontrole nacionalnom nadzornom tijelu navedenom u članku 17. Konvencije o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe.

3. Za potrebe ovog članka, „obrada osobnih podataka" tumači se u skladu s definicijom iz članka 2. točke (b) Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom prijenosu takvih podataka. [1]

[1] SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

GLAVA VI.

TUMAČENJE KONVENCIJE

Članak 26.

Sud

1. Sud Europskih zajednica nadležan je za odlučivanje o svim sporovima među državama članicama u vezi s tumačenjem ili primjenom ove Konvencije kad god se pokaže nemogućim da spor riješi Vijeće u roku šest mjeseci nakon što ga je Vijeću uputio jedan od članova Vijeća.

2. Sud Europskih zajednica nadležan je za odlučivanje o svim sporovima između država članica i Komisije u vezi s tumačenjem ili primjenom ove Konvencije kod kojih se pokazalo nemogućim da se riješe pregovorima. Spor se može uputiti Sudu EZ-a nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od dana na koji je jedna od stranaka obavijestila drugu o postojanju spora.

3. Sud je nadležan, podložno uvjetima utvrđenima u stavcima 4. do 7., odlučivati o prethodnim pitanjima o tumačenju ove Konvencije.

4. Izjavom koja je dana u trenutku potpisivanja ove Konvencije ili u bilo kojem trenutku nakon toga, svaka država članica može prihvatiti nadležnost Suda Europskih zajednica da odlučuje o prethodnim pitanjima o tumačenju ove Konvencije kako je navedeno u stavku 5. točkama (a) ili (b).

5. Država članica koja je dala izjavu na temelju stavka 4. određuje da:

(a) svaki sud te države protiv čijih odluka ne postoji pravni lijek prema nacionalnom pravu, može od Suda Europskih zajednica zatražiti da donese prethodnu odluku o pitanju koje je postavljeno u slučaju u tijeku pred tim sudom, a koje se odnosi na tumačenje ove Konvencije, ako taj sud smatra da mu je odluka o tom pitanju potrebna kako bi mu omogućila donijeti presudu; ili

(b) svaki sud te države može od Suda Europskih zajednica zatražiti da donese prethodnu odluku o pitanju koje je postavljeno u slučaju u tijeku pred tim sudom, a koje se odnosi na tumačenje ove Konvencije, ako taj sud smatra da mu je odluka o tom pitanju potrebna kako bi mu omogućila donijeti presudu.

6. Primjenjuju se Protokol o Statutu Suda Europskih zajednica i Poslovnik tog Suda.

7. Svaka država članica, bez obzira na to je li dala izjavu na temelju stavka 4. ili nije, ima pravo dostavljati podneske ili pisana očitovanja Sudu u slučajevima koji nastanu na temelju stavka 5.

8. Sud nije nadležan za provjeru valjanost ili proporcionalnost aktivnosti koje obavljaju nadležna tijela kaznenog progona u skladu s ovom Konvencijom niti odlučivati o izvršavanju odgovornosti koje su povjerene državama članicama, a koje se odnose na očuvanje javnog poretka i na zaštitu unutarnje sigurnosti.

GLAVA VII.

PROVEDBENE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 27.

Povjerljivost

Carinske uprave uzimaju u obzir, u svakom pojedinom slučaju razmjene informacija, zahtjeve vezane uz tajnost istrage. U tu svrhu država članica može nametnuti uvjete koji obuhvaćaju uporabu informacija od strane druge države članice kojoj se te informacije mogu proslijediti.

Članak 28.

Izuzeća od obveze pružanja pomoći

1. Ova Konvencija ne obvezuje tijela država članica da pružaju uzajamnu pomoć u slučaju kada bi takva pomoć mogla ugroziti javni poredak ili druge osnovne interese predmetne države, posebno u području zaštite podataka, ili u slučaju kada je opseg zatražene mjere, posebno u kontekstu posebnih oblika suradnje koji su predviđeni u glavi IV., očito nerazmjeran ozbiljnosti pretpostavljene povrede. U takvim se slučajevima pružanje pomoći može odbiti u cijelosti ili djelomično ili ono može biti uvjetovano poštovanjem određenih uvjeta.

2. Za svako odbijanje pružanja pomoći moraju se navesti razlozi.

Članak 29.

Troškovi

1. Države članice obično se odriču svih potraživanja za nadoknadu troškova koji su nastali u provedbi ove Konvencije, izuzev troškova za naknade isplaćene stručnjacima.

2. Ako su za rješavanje zahtjeva potrebni značajni i izvanredni troškovi, ili ako će takvi troškovi biti potrebni, uključene carinske uprave se savjetuju kako bi odredile uvjete pod kojima se zahtjev rješava kao i način na koji se snose troškovi.

Članak 30.

Rezerve

1. Osim kako je predviđeno u članku 20. stavku 8., članku 21. stavku 5. i članku 23. stavku 5., ova Konvencija ne podliježe nikakvim rezervama.

2. Države članice koje su već uspostavile međusobne sporazume koji obuhvaćaju pitanja uređena u glavi IV. ove Konvencije mogu izraziti rezerve na temelju stavka 1. samo u mjeri u kojoj te rezerve ne utječu na njihove obveze u skladu s tim sporazumima.

3. Prema tomu, ova Konvencija ne utječe na obveze koje proizlaze iz odredaba Konvencije od 19. lipnja 1990. o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, a kojima se predviđa pojačana suradnja, u kontekstu odnosa među državama članicama koje su obvezane tim odredbama.

Članak 31.

Teritorijalna primjena

1. Ova Konvencija primjenjuje se na državna područja država članica kako je navedeno u članku 3. stavku 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice [1], revidirane Aktom o uvjetima pristupanja Republike Austrije, Republike Finske i Kraljevine Švedske i prilagodbama ugovorâ na kojima se temelji Europska unija [2] i u Uredbi (EZ) br. 82/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. prosinca 1996., [3] uključujući, za Saveznu Republiku Njemačku, otok Helgoland i područje Büsingen (u okviru i na temelju Ugovora od 23. studenoga 1964. između Savezne Republike Njemačke i Švicarske Konfederacije o uključivanju općine Büsingen am Hochrhein u carinsko područje Švicarske Konfederacije, ili njegova sadašnja inačica) i, za Talijansku Republiku, općine Livigno i Campione d'Italia te na teritorijalne vode, unutarnje morske vode i zračni prostor državnih područja država članica.

2. Vijeće, odlučujući jednoglasno u skladu s postupkom koji je predviđen u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji, može prilagoditi stavak 1. svim izmjenama odredaba prava Zajednice na koje se u njemu upućuje.

Članak 32.

Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija podliježe usvajanju od strane država članica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

2. Države članice obavješćuju depozitara o dovršetku ustavnih postupaka za usvajanje ove Konvencije.

3. Ova Konvencija stupa na snagu 90 dana od obavijesti iz stavka 2. od strane države koja posljednja dovrši tu formalnost, a koja je bila članica Europske unije u trenutku kad je Vijeće donijelo Akt o sastavljanju ove Konvencije.

4. Dok ova Konvencija ne stupi na snagu, svaka država članica može prilikom davanja obavijesti iz stavka 2. ili u bilo kojem trenutku nakon toga dati izjavu da se ova Konvencija, u mjeri u kojoj se na nju odnosi, izuzev njezinog članka 23., primjenjuje na njezine odnose s državama članicama koje su dale istu izjavu. Ove izjave proizvode pravne učinke 90 dana od dana njihovog polaganja.

5. Ova Konvencija primjenjuje se samo na zahtjeve koji su podneseni nakon dana na koji ova Konvencija stupi na snagu ili nakon dana od kojeg se primjenjuje između države članice koja je zahtjev primila i države članice koja je zahtjev podnijela.

6. Na dan stupanja na snagu ove Konvencije, Konvencija o uzajamnoj pomoći među carinskim upravama od 7. rujna 1967. stavlja se izvan snage.

[1] SL L 302, 19.10.1992., str. 2.
[2] SL L 1, 1.1.1995., str. 181.
[3] SL L 17, 21.1.1997., str. 2.

Članak 33.

Pristupanje

1. Ova Konvencija otvorena je za pristupanje svakoj državi koja postane država članica Europske unije.

2. Tekst Konvencije na jeziku države članice koja joj pristupa, kako ju je sastavilo Vijeće Europske unije, je vjerodostojan.

3. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.

4. Ova Konvencija stupa na snagu s obzirom na svaku državu koja joj pristupi 90 dana od polaganja njezine isprave o pristupanju ili na dan stupanja na snagu Konvencije, ako ona nije već stupila na snagu po isteku navedenog razdoblja od 90 dana.

5. U slučaju da ova Konvencija još nije stupila na snagu u trenutku polaganja njihovih isprava o pristupanju, na države članice koje joj pristupaju primjenjuje se članak 32. stavak 4.

Članak 34.

Izmjene

1. Izmjene ove Konvencije može predložiti svaka država članica koja je visoka ugovorna stranka. Svaka predložena izmjena šalje se depozitaru, koji je dostavlja Vijeću i Komisiji.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 31. stavak 2., izmjene Konvencije usvaja Vijeće, koje ih predlaže državama članicama za usvajanje u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

3. Izmjene usvojene u skladu sa stavkom 2. stupaju na snagu u skladu s člankom 32. stavkom 3.

Članak 35.

Depozitar

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije je depozitar ove Konvencije.

2. Depozitar objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica* informacije o tijeku usvajanja i pristupanja, provedbi, izjavama i rezervama, kao i sve ostale obavijesti u vezi s ovom Konvencijom.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση τον ανωτερω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá Fhianú sin, chuir la Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze Overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo-assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente Convenção.

Tämän vakuudeksi alia mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hechö en Bruselas, el dieciocho de diciembre de mil novecientos noventa y siete, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, espanola, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den attende december nitten hundrede og syvoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am achtzehnten Dezember neunzehnhundertsiebenundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε οτις Βρυξέλλες, στις δέκαοκτώ Δεκεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά, σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα·κάθε κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό και κατατίθεται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels on the eighteenth day of December in the year one thousand nine hundred and ninety-seven in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le dix-huit décembre mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chaque texte faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil ar an ochtú là déag de Nollaig sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì diciotto dicembre millenovecentonovantasette, in un unico esemplare, in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede, e depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

Gedaan te Brüssel, de achttiende december negentienhonderd zevenennegentig, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em dezoito de Dezembro de mil novecentos e noventa e sete em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos archives do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä kahdeksantenatoista päivänä joulukuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä yhtenä alkuperäiskappaleena, joka talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon ja jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Som skedde i Bryssel den artonde december nittonhundranittiosju i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, vilket skall deponeras i arkivet vid generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På Konungariket Sveriges vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

PRILOG

IZJAVE KOJE SE PRILAŽU KONVENCIJI I OBJAVLJUJU U SLUŽBENOM LISTU

1. *U pogledu članka 1. stavka 1. i članka 28.*

U pogledu izuzeća od obveze pružanja pomoći prema članku 28. Konvencije, Italija izjavljuje da rješavanje zahtjeva za uzajamnu pomoć, na temelju Konvencije, koji se odnose na povrede koje u skladu s talijanskim pravom nisu povrede nacionalnih carinskih odredaba ili carinskih odredaba Zajednice, može – zbog razloga koji se odnose na podjelu nadležnosti između domaćih tijela u sprečavanju i kaznenom progonu kaznenih djela – ugroziti javni poredak ili druge osnovne nacionalne interese.

2. *U pogledu članka 1. stavka 2. i članka 3. stavka 2.*

Danska i Finska izjavljuju da izraz „pravosudna tijela" ili „pravosudno tijelo" iz članka 1. stavka 2. i članka 3. stavka 2. Konvencije tumače u smislu svojih izjava koje su dane na temelju članka 24. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima, potpisanoj u Strasbourgu 20. travnja 1959.

3. *U pogledu druge alineje članka 4. stavka 3.*

Danska izjavljuje da, u mjeri u kojoj se to na nju odnosi, druga alineja članka 4. stavka 3. obuhvaća samo aktivnosti kojima osoba sudjeluje u počinjenju od strane skupine ljudi, koja djeluje sa zajedničkim ciljem, jednog ili više predmetnih povreda, uključujući situacije u kojima predmetna osoba ne sudjeluje u stvarnom počinjenju dotičnog kaznenog djela ili više takvih djela; takvo sudjelovanje mora se temeljiti na spoznaji o svrsi i općim kriminalnim aktivnostima te skupine ili na spoznaji o namjeri skupine da počini dotično kazneno djelo (dotična kaznena djela).

4. *U pogledu treće alineje članka 4. stavka 3.*

Danska izjavljuje da se, u mjeri u kojoj se to na nju odnosi, treća alineja članka 4. stavka 3. primjenjuje samo na predmetna kaznena djela u vezi kojih je primitak ukradene robe u svakom trenutku kažnjiv u skladu s danskim pravom, uključujući odjeljak 191.a danskog Kaznenog zakona o primitku ukradenih droga i odjeljak 284. Kaznenog zakona o primitku robe koja je povezana s krijumčarenjem s posebno otežavajućim okolnostima.

5. *U pogledu članka 6. stavka 4.*

Danska, Finska i Švedska izjavljuju da časnici za vezu iz članka 6. stavka 4. mogu također zastupati interese Norveške i Islanda ili *vice versa*. Ovih pet nordijskih zemalja od 1982. ima aranžman prema kojem raspoređeni časnici za vezu iz jedne od uključenih zemalja također zastupaju ostale nordijske zemlje. Ovaj aranžman je dogovoren kako bi se ojačala borba protiv trgovine drogom i ograničio ekonomski teret koji je pojedinim zemljama nametnut zbog rasporeda časnika za vezu. Danska, Finska i Švedska pridaju veliku važnost nastavku ovog aranžmana koji dobro funkcionira.

6. *U pogledu članka 20. stavka 8.*

Danska izjavljuje da prihvaća odredbe članka 20., podložno sljedećim uvjetima:

U slučaju prava progona koje koriste carinska tijela druge države članice na moru ili u zraku, takav se progon može proširiti na dansko državno područje, uključujući danske teritorijalne vode i zračni prostor iznad danskog državnog područja i teritorijalnih voda, samo ako su nadležna danska tijela o tome primila prethodnu obavijest.

7. *U pogledu članka 21. stavka 5.*

Danska izjavljuje da prihvaća odredbe članka 21., podložno sljedećim uvjetima:

Prekogranični nadzor bez prethodnog odobrenja može se obavljati samo u skladu s člankom 21. stavcima 2. i 3. ako postoje ozbiljni razlozi za sumnju da su osobe koje se promatraju uključene u jednu od povreda iz članka 19. stavka 2. za koju je moguće izručenje.

8. *U pogledu članka 25. stavka 2. točke i.*

Države članice obvezuju se obavješćivati jedna drugu u Vijeću o mjerama koje su poduzele kako bi osigurale da se poštuju obveze iz točke i.

9. *Izjava dana na temelju članka 26. stavka 4.*

U trenutku potpisivanja ove Konvencije, sljedeće države su izjavile da prihvaćaju nadležnost Suda u skladu s postupcima koji su utvrđeni u članku 26. stavku 5.:

— Irska u skladu s postupcima koji su utvrđeni u članku 26. stavku 5. točki (a),

— Savezna Republika Njemačka, Helenska Republika, Talijanska Republika i Republika Austrija u skladu s postupcima koji su utvrđeni u članku 26. stavku 5. točki (b).

IZJAVA

Savezna Republika Njemačka, Talijanska Republika i Republika Austrija zadržavaju pravo da u svoje nacionalno pravo unesu odredbu prema kojoj, u slučaju kada se pitanje koje se odnosi na tumačenje Konvencije o uzajamnoj pomoći i suradnji među carinskim upravama postavi u slučaju u tijeku pred nacionalnim sudom protiv čije odluke ne postoji pravni lijek prema nacionalnom pravu, taj sud mora uputiti predmet Sudu Europskih zajednica.

31998F0710(01)

10.7.1998. *SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA* C 216/1

AKT VIJEĆA

od 17. lipnja 1998.

o sastavljanju Konvencije o diskvalifikacijama u vožnji

(98/C 216/01)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak K.3 stavak 2. točku (c),

budući da za potrebe realizacije ciljeva Unije države članice smatraju davanje učinka diskvalifikacijama u vožnji pitanjem zajedničkog interesa na temelju suradnje predviđene glavom VI. Ugovora,

ODLUČILO JE da se ovime sastavlja Konvencija, čiji se tekst nalazi u Prilogu i koju danas potpisuju predstavnici vlada država članica Unije;

PREPORUČA da je donesu države članice u skladu s njihovim ustavnim pravilima.

Sastavljeno u Luksemburgu 17. lipnja 1998.

Za Vijeće
Predsjednik
M. MEACHER

41998A0710(01)

C 216/2 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 10.7.1998.

KONVENCIJA

sastavljena na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o zabrani vožnje

VISOKE UGOVORNE STRANKE ove Konvencije, države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI SE na Akt Vijeća od 17. lipnja 1998.,

BUDUĆI DA je od najveće važnosti za cestovnu sigurnost u Europskoj uniji da se zabrana vožnje putem odgovarajućih sredstava primjenjuje na razini Unije;

BUDUĆI DA kao rezultat slobode kretanja osoba i povećanog međunarodnog cestovnog prometa, država članica različita od one u kojoj vozač ima prebivalište često određuje zabrane vožnje;

BUDUĆI DA bi, uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 91/439/EEZ od 29. srpnja 1991. o vozačkim dozvolama [1], država članica na čijem državnom području nositelj vozačke dozvole ima uobičajeno boravište trebala primjenjivati nacionalne odredbe o oduzimanju, privremenom oduzimanju i poništenju vozačke dozvole;

BUDUĆI DA vozači kojima je izrečena zabrana vožnje u državi članici različitoj od one u kojoj imaju uobičajeno boravište ne bi smjeli izbjeći učincima takve mjere u slučaju kada su prisutni u državi članici različitoj od države članice prekršaja;

BUDUĆI DA bi država članica prebivališta nositelja dozvole stoga trebala, u pogledu kaznenih djela koja se smatraju posebno ozbiljnima te pod određenim uvjetima, primjenjivati zabranu vožnje koju je odredila druga država članica poduzimanjem mjera koje podrazumijevaju oduzimanje, privremeno oduzimanje i poništenje vozačke dozvole;

BUDUĆI DA bi činjenica da država članica prebivališta primjenjuje takvu zabranu vožnje koju je odredila druga država članica trebala imati za posljedicu da se poduzmu potrebne mjere kako bi se kaznio čin vožnje motornog vozila za vrijeme razdoblja zabrane vožnje, u skladu s pravom bilo koje države članice Europske unije na čijem se državnom području to dogodilo,

SPORAZUMJELE SU SE:

Članak 1.

Za potrebe ove Konvencije:

(a) „zabrana vožnje” znači svaka mjera u vezi s počinjenjem prometnog prekršaja koja ima za posljedicu oduzimanje ili privremeno oduzimanje vozaču motornog vozila prava upravljanja vozilom i koja više ne podliježe pravu na žalbu. Mjeru može činiti glavna, sporedna ili dopunska kazna ili sigurnosna mjera, a može je odrediti pravosudno tijelo ili upravno tijelo;

(b) „država prekršaja” znači država članica na čijem je državnom području počinjen prometni prekršaj koji je doveo do zabrane voženje;

(c) „država prebivališta” znači država članica na čijem državnom području osoba kojoj je izrečena zabrana vožnje uobičajeno prebiva u smislu članka 9. Direktive 91/439/EEZ;

(d) „motorno vozilo” znači svako vozilo obuhvaćeno definicijom u članku 3. stavku 3. Direktive 91/439/EEZ.

Članak 2.

Države članice ovim se obvezuju surađivati u skladu s odredbama ove Konvencije s ciljem da vozači kojima je izrečena zabrana vožnje u državi članici različitoj od države u kojoj

[1] SL L 237, 24.8.1991., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 97/26/EZ (SL L 150, 7.6.1991., str. 41.).

imaju uobičajeno prebivalište ne izbjegnu učincima njihove zabrane kada napuste državu prekršaja.

Članak 3.

1. Država prekršaja bez odgađanja obavješćuje državu prebivališta o svim zabranama vožnje izrečenima za prekršaj koji je proizašao iz postupanja opisanog u Prilogu.

2. Svaka država članica može se složiti s drugom državom članicom da obavijest koju joj šalje u skladu sa stavkom 1. nije potrebna u određenim slučajevima u kojima se primjenjuje članak 6. stavak 2. točka (a).

Članak 4.

1. Podložno članku 6., država prebivališta koja je obaviještena u skladu s člankom 3. bez odgađanja primjenjuje odluku koja određuje zabranu vožnje donesenu u državi prekršaja, na jedan od sljedećih načina:

(a) izravno izvršavajući odluku kojom se određuje zabrana vožnje uzimajući u obzir svaki dio razdoblja trajanja zabrane koje je odredila država prekršaja koji je u potonjoj već protekao; ili

(b) izvršavanjem odluke kojom se određuje zabrana vožnje putem sudske ili upravne odluke u skladu s uvjetima utvrđenima u stavku 2.; ili

(c) pretvaranjem odluke kojom se određuje zabrana vožnje u vlastitu sudsku ili administrativnu odluku, čime, ne dovodeći u pitanje članak 11., zamjenjuje odluku države prekršaja novom odlukom u skladu s uvjetima utvrđenima u stavku 3.

2. Ako primjenjuje postupak utvrđen u stavku 1. točki (b), država prebivališta:

(a) uzima u obzir svaki dio razdoblja trajanja zabrane koje je odredila država prekršaja koji je u potonjoj već protekao;

(b) može smanjiti trajanje zabrane vožnje, no jedino na najdulji rok predviđen aktima iste vrste u skladu s njezinim nacionalnim pravom;

(c) ne produljuje trajanje zabrane vožnje koju je odredila država prekršaja.

3. Ako primjenjuje postupak utvrđen u stavku 1. točki (c), država prebivališta:

(a) vezana je činjenicama kako su utvrđene u mjeri u kojoj su izričito navedene ili proizlaze iz odluke kojom se određuje zabrana vožnje u državi prekršaja;

(b) uzima u obzir svaki dio razdoblja trajanja zabrane koje je odredila država prekršaja koji je u istoj već protekao;

(c) može smanjiti trajanje zabrane vožnje kako bi je uskladila s trajanjem koje bi se u skladu s njezinim nacionalnim pravom primjenjivalo na dotični predmet;

(d) ne produljuje trajanje zabrane vožnje koju je odredila država prekršaja;

(e) ne smije zamijeniti zabranu vožnje novčanom kaznom ili kakvom drugom mjerom.

4. U slučaju kada primjenjuje zabrane vožnje u skladu s ovim člankom, država prebivališta određuje, prema potrebi, datum od kojeg provodi zabranu vožnje.

5. Prilikom davanja obavijesti iz članka 15. stavka 2., svaka država članica navodi u izjavi koje od postupaka opisanih u stavku 1. namjerava primjenjivati u svojstvu države prebivališta. Dana izjava može se zamijeniti novom izjavom u svako doba.

Članak 5.

Primjena zabrane vožnje u skladu s člankom 4. ne dovodi u pitanje bilo koje dodatne mjere sigurnosti prometa na cestama koje država prebivališta može poduzimati u skladu s vlastitim propisima.

Članak 6.

1. Država prebivališta odbija primijeniti zabranu vožnje u slučaju kada:

(a) zabrana vožnje u cijelosti je izvršena u državi prekršaja;

(b) prekršitelju je već ranije država prebivališta odredila zabranu vožnje za isto djelo, a ta zabrana je izvršena ili se izvršava;

(c) na prekršitelja bi se primijenio opći oprost ili amnestija u državi prebivališta da je ta djela počinio na državnom području te države;

(d) sukladno njezinom zakonodavstvu, rok zastare za tu mjeru bi istekao;

(e) u okolnostima određenog predmeta, nakon primitka podataka koji su joj dostavljeni u skladu s člankom 8., smatra da predmetna osoba nije imala odgovarajuću priliku za obranu.

2. Država prebivališta može odbiti primijeniti zabrane vožnje ako:

(a) postupanje za koje je država prekršaja izrekla zabranu vožnje ne predstavlja prekršaj u skladu s pravom države prebivališta;

(b) preostalo razdoblje zabrane koje bi država prebivališta mogla provoditi manje je od mjesec dana;

(c) zabrana vožnje nije mjera koja se može izreći u skladu sa zakonodavstvom države prebivališta za postupke zbog kojih je država prekršaja odredila zabranu.

3. Prilikom davanja obavijesti iz članka 15. stavka 2. ili u svakom drugom trenutku, svaka država članica može izjaviti da će uvijek djelomično ili u cijelosti primjenjivati stavak 2. ovog članka. Kada je dala takvu izjavu, druge države članice nisu obvezne priopćivati zabrane vožnje kako je navedeno u toj izjavi u skladu s člankom 3. državi članici koja je dala takvu izjavu. Svaka država članica može u svako doba povući svoju izjavu.

Članak 7.

1. Nadležno tijelo države prekršaja prosljeđuje obavijest iz članka 3. središnjem tijelu države prebivališta.

2. Za potrebe stavka 1., prilikom davanja obavijesti iz članka 15. stavka 2., svaka država članica navodi:

(a) središnje tijelo ili središnja tijela koja imenuje;

(b) nadležna tijela odgovorna za dostavljanje obavijesti iz članka 3.

Članak 8.

1. Obavijesti iz članka 3. prilažu se:

— podaci koji služe lociranju osobe kojoj je izrečena zabrana vožnje,

— original ili ovjerena preslika odluke kojom se određuje zabrana vožnje,

— kratak opis okolnosti i upućivanje na pravne odredbe države prekršaja o temelju na kojem je izrečena zabrana vožnje, ako isti nisu navedeni u odluci,

— potvrda da je ista konačna,

— podaci o provođenju zabrane vožnje u državi prekršaja, uključujući trajanje zabrane te, tamo gdje je to poznato, datume kada zabrana počinje i ističe,

— vozačka dozvola, ako je oduzeta.

2. U slučaju kada se osoba kojoj je izrečena zabrana vožnje nije osobno niti putem punomoćnika pojavila u postupku, obavijesti sukladno članku 3. moraju biti popraćene dokazom da je osoba propisno obaviještena o postupku u skladu s pravom države prekršaja.

3. Ako je za podatke dostavljene u skladu sa stavcima 1. i 2. pokaže da nisu dostatni da omoguće donošenje odluke u skladu s ovom Konvencijom, a posebno u slučaju kada, u okolnostima određenog predmeta, postoji sumnja da predmetna osoba nije imala odgovarajuću priliku za obranu, nadležna tijela države prebivališta traže od nadležnih tijela države prekršaja da dostavi potrebne dodatne podatke bez odgađanja.

Članak 9.

1. Podložno stavcima 2. i 3., nije potreban prijevod obavijesti iz članka 3. ili popratnih materijala iz članka 8. ili bilo kojih drugih dokumenata koji su povezani s primjenom ove Konvencije.

2. Svaka država članica može, prilikom davanja obavijesti iz članka 15. stavka 2., izjaviti da dokumenti iz stavka 1. koje joj

je proslijedila država prekršaja moraju biti popraćeni prijevodom na jedan od službenih jezika institucije Europskih zajednica koji je naznačila u svojoj izjavi.

3. Osim dokumenta iz druge alineje članka 8. stavka 1., dokumente iz stavka 1. ovog članka nije potrebno ovjeriti.

Članak 10.

Država prebivališta obavješćuje državu prekršaja o svim odlukama koje je poduzela u pogledu obavijesti koju je dala u skladu s člankom 3. i u pogledu provođenja te, u slučaju kada odbije primjenu zabrane vožnje u skladu s člankom 6., svoje razloge za odbijanje.

Članak 11.

1. Na pravo države prekršaja da na svom državnom području izvrši cijelo razdoblje trajanja zabrane vožnje koju je odredila država prekršaja ne utječe odluka države prebivališta.

2. Prilikom davanja obavijesti iz članka 15. stavka 2., svaka država članica može navesti da neće primjenjivati stavak 1. ovog članka u svojstvu države prekršaja.

3. Država prekršaja i država prebivališta izvršavaju svoje obveze iz ove Konvencije na takav način kako bi osigurale da ukupno trajanje zabrane, uzimajući u obzir svako razdoblje zabrane koje je proteklo za predmetni prekršaj u državi prebivališta, ne premašuje trajanje zabrane koje je izvorno utvrdila država prekršaja.

4. Prilikom obavješćivanja predmetne osobe o odluci da joj se izrekne zabrana, država prekršaja koja predlaže primjenu stavka 1., istodobno obavješćuje osobu o toj činjenici te potvrđuje u obavijesti koju daje u skladu s člankom 3. državi prebivališta da je tako postupila.

Članak 12.

Svaka država članica usvaja mjere potrebne kako bi joj omogućе kažnjavanje vožnje motornog vozila na svom državnom području u slučaju kada je vozaču država prebivališta u provođenju ove Konvencije odredila zabranu vožnje.

Članak 13.

Troškove nastale u provođenju ove Konvencije snosi država članica u kojoj su isti nastali.

Članak 14.

1. Sud Europskih zajednica nadležan je za donošenje odluka u svakom sporu između država članica u pogledu tumačenja ili primjene ove Konvencije kada Vijeće ne može riješiti takav spor u roku od šest mjeseci od kada ga je jedna od članica uputila Vijeću. Sud je također nadležan za donošenje odluka u svim sporovima između država članica i Komisije u vezi s tumačenjem ili primjenom ove Konvencije.

2. Svaka država članica može prihvatiti, putem izjave koju daje prilikom davanja obavijesti iz članka 15. stavak 2. ili kasnije, nadležnost Suda EZ-a da odlučuje o prethodnim pitanjima o tumačenju ove Konvencije.

3. Država članica koja daje izjavu u skladu sa stavkom 2., određuje da:

(a) svaki sud one države protiv čijih odluka nema sudskog pravnog lijeka u skladu s nacionalnim pravom može tražiti od Suda EZ-a da donese prethodnu odluku o pitanju koje se pojavilo u predmetu u tijeku pred tim sudom, a koje se odnosi na tumačenje ove Konvencije, ako taj sud smatra da je odluka o pitanju potrebna da mu omogući donošenje odluke, ili

(b) svaki sud te države može zatražiti od Suda EZ-a da donese prethodnu odluku o pitanju koje se pojavilo u predmetu u tijeku pred tim sudom, a koje se odnosi na tumačenje ove Konvencije, ako taj sud smatra da je odluka o pitanju potrebna da mu omogući donošenje odluke.

4. Primjenjuje se Statut Suda Europske zajednice i njegov Poslovnik. Svaka država članica, neovisno o tome je li dala izjavu u skladu sa stavkom 2., ovlaštena je podnositi Sudu podneske ili pisana očitovanja u predmetima koja su postavljena u skladu sa stavkom 3.

Članak 15.

1. Ova Konvencija podliježe usvajanju od strane država članica sukladno njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

2. Države članice obavješćuju Glavnog tajnika Vijeća Europske unije o dovršetku svojih ustavnih zahtjeva za usvajanje ove Konvencije.

3. Ova Konvencija stupa na snagu 90 dana nakon obavijesti države članice iz stavka 2. koja je članica Europske unije u vrijeme kada Vijeće usvoji akt o sastavljanju ove Konvencije, a koja je posljednja dovršila ovu formalnost.

4. Dok ova Konvencija ne stupi na snagu, svaka država članica može, prilikom davanja obavijesti iz stavka 2. ili bilo kada kasnije, izjaviti da Konvenciju, u odnosu na nju samu, osim članka 14., primjenjuje na svoje odnose s državama članicama koje su dale iste izjave. Takve izjave primjenjuju se 90 dana nakon njihovog polaganja.

5. Ova Konvencija i izjave koje su dane u vezi s istom primjenjuju se samo na prekršaje koji su počinjeni nakon stupanja na snagu ove Konvencije ili od dana od kada se Konvencija primjenjuje između predmetnih država članica.

Članak 16.

1. Ova Konvencija otvorena je za pristupanje svakoj državi koja postane članica Europske unije.

2. Tekst ove Konvencije na jeziku države članice koja joj pristupa, a koji je sastavilo Vijeće Europske unije, vjerodostojan je.

3. Isprave o pristupanju polažu se kod Glavnog tajnika Vijeća Europske unije.

4. Ova Konvencija stupa na snagu u pogledu bilo koje države koja joj pristupi 90 dana nakon polaganja isprave o pristupanju ili na dan stupanja na snagu ove Konvencije ako ista već nije stupila na snagu u vrijeme isteka predmetnog roka od 90 dana.

5. Članak 15. stavak 4. primjenjuje se na države članice koje pristupaju Konvenciji.

Članak 17.

U pogledu ove Konvencije nisu dopuštene nikakve rezerve.

Članak 18.

U pogledu Ujedinjene Kraljevine, odredbe ove Konvencije primjenjuju se samo na Ujedinjenu Kraljevinu Velike Britanije i Sjeverne Irske.

Članak 19.

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije djeluje kao depozitar ove Konvencije.

2. Depozitar objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica* podatke o tijeku usvajanja, pristupanja i izjava, kao i ostale obavijesti koje se odnose na ovu Konvenciju.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade undertecknat denna konvention.

Hecho en Luxemburgo, el diecisiete de junio de mil novecientos noventa y ocho, en un ejemplar único, en lenguas alemana, inglesa, danesa, española, finesa, francesa, griega, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Luxembourg, den syttende juni nitten hundrede og otteoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Luxemburg am siebzehnten Juni neunzehnhundertachtundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις δεκαεπτά Ιουνίου χίλια εννιακόσια ενενήντα οκτώ, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα• κάθε κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό και κατατίθεται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Luxembourg on the seventeenth day of June in the year one thousand nine hundred and ninety-eight, in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Luxembourg, le dix-sept juin mil neuf cent quatre-vingt-dix-huit, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chaque texte faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh i Lucsamburg ar an seachtú lá déag de Mheitheamh sa bhliain míle naoi gcéad nócha a hocht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Lussemburgo, addì diciassette giugno millenovecentonovantotto, in un unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede, e depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

Gedaan te Luxemburg, de zeventiende juni negentienhonderd achtennegentig, in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito no Luxemburgo, em dezassete de Junho de mil novecentos e noventa e oito, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Luxemburgissa seitsemäntenätoista päivänä kesäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäkahdeksan englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä yhtenä alkuperäiskappaleena, joka talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon ja jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Som skedde i Luxemburg den sjuttonde juni nittonhundranittioåtta i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, vilket skall deponeras i arkivet vid generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

PRILOG

POSTUPANJE OBUHVAĆENO ČLANKOM 3. KONVENCIJE

1. Bezobzirna ili opasna vožnja (neovisno o tome uzrokuje li smrt, ozljedu ili ozbiljan rizik).
2. Namjerni propust da se ispune obveze koje vozači imaju nakon sudjelovanja u nesrećama na cesti (bježanje s mjesta nezgode).
3. Vožnja vozila pod utjecajem alkohola ili drugih opojnih sredstava koja utječu ili smanjuju mentalne i fizičke sposobnosti vozača.

   Odbijanje podvrgavanja alkotestu i testu na droge.
4. Vožnja iznad dozvoljene brzine.
5. Vožnja za vrijeme trajanja zabrane vožnje.
6. Ostalo postupanje koje predstavlja prekršaj za koji je država prekršaja odredila zabranu vožnje:

   — u trajanju od šest mjeseci ili više,

   — u trajanju kraćem od šest mjeseci, u slučaju kada je tako dvostrano dogovoreno između predmetnih država članica.

31998F0716(01)

16.7.1998. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA C 221/1

AKT VIJEĆA

od 28. svibnja 1998.

o sastavljanju na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji Konvencije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima

(98/C 221/01)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj Uniji, a posebno njegov članak K.3 stavak 2. točku (c),

budući da, radi ostvarivanja ciljeva Unije, države članice smatraju utvrđivanje pravila o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u postupcima u vezi s rastavom braka, sudskim razvodom ili poništenjem braka te u postupcima koji se odnose na roditeljsku odgovornost nad djecom oba bračna druga tijekom bračnih sporova pitanjem od zajedničkog interesa obuhvaćenog pravosudnom suradnjom u građanskim stvarima predviđenima u glavi VI. Ugovora;

razmotrivši stajališta Europskog parlamenta [1] nakon savjetovanja koje je provelo Predsjedništvo u skladu s Člankom K.6 Ugovora,

ODLUČILO JE da se ovim sastavlja Konvencija čiji se tekst nalazi u Prilogu i koju su danas potpisali predstavnici vlada država članica,

PREPORUČA da je države članice usvoje u skladu sa svojim odgovarajućim ustavnim pravilima.

Sastavljeno u Bruxellesu 28. svibnja 1998.

Za Vijeće
Predsjednik
J. STRAW

[1] Mišljenje doneseno 30. travnja 1998. (SL C 152, 18.5.1998.).

41998A0716(01)

C 221/2 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 16.7.1998.

KONVENCIJA

sastavljena na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima

VISOKE UGOVORNE STRANKE ove Konvencije, države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI SE na Akt Vijeća od 28. svibnja 1998. o sastavljanju na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji Konvencije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima,

ŽELEĆI utvrditi pravila kojima se utvrđuje nadležnost sudova država članica u pogledu postupaka koji se odnose na rastavu braka, sudski razvod i poništenje braka,

SVJESNE važnosti utvrđivanja pravila o nadležnosti u pogledu roditeljske odgovornosti za djecu oba bračna druga tijekom postupaka kojima se rastavlja ili oslabljuje bračna veza,

ŽELEĆI osigurati pojednostavnjenje formalnosti kojima se uređuje priznavanje i izvršenje takvih sudskih odluka na europskom području,

IMAJUĆI U VIDU načela na kojima se temelji Konvencija o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Bruxellesu 27. rujna 1968.,

BUDUĆI da se člankom K.3 stavkom 2. točkom (c) Ugovora o Europskoj uniji predviđa da konvencije sastavljene na temelju članka K.3 tog Ugovora mogu odrediti da je Sud Europskih zajednica nadležan za tumačenje njihovih odredaba, sukladno dogovorima koje one mogu utvrditi,

SPORAZUMJELE SU SE O SLJEDEĆIM ODREDBAMA:

GLAVA I.

PODRUČJE PRIMJENE

Članak 1.

1. Ova se Konvencija primjenjuje na:

(a) građanske postupke s obzirom na rastavu braka, sudski razvod ili poništenja braka,;

(b) građanske postupke s obzirom na roditeljsku odgovornost za djecu oba bračna druga tijekom bračnih postupaka navedenih u točki (a).

2. Ostali postupci koji su službeno priznati u državama članicama smatraju se jednakima sudskim postupcima. Pojam „sud" obuhvaća sva tijela koja su nadležna u ovim predmetima u državama članicama.

GLAVA II.

NADLEŽNOST

ODJELJAK 1.

OPĆE ODREDBE

Članak 2.

Rastava braka, sudski razvod i poništenje braka

1. U predmetima koji se odnose na rastavu braka, sudski razvod ili poništenja braka, nadležnost imaju sudovi države članice:

(a) na čijem državnom području:

— bračni drugovi imaju uobičajeno boravište, ili

— bračni drugovi imali su posljednje uobičajeno boravište, ako jedan od njih još uvijek boravi na tom području, ili

— tuženik ima uobičajeno boravište,

— u slučaju zajedničkog zahtjeva, bilo koji od bračnih drugova ima uobičajeno boravište, ili

— podnositelj zahtjeva ima uobičajeno boravište ako on ili ona tamo boravi godinu dana neposredno prije podnošenja prijave, ili

— podnositelj zahtjeva ima uobičajeno boravište ako on ili ona tamo boravi najmanje šest mjeseci neposredno prije podnošenja prijave te je državljanin predmetne države članice ili tamo ima prebivalište;

(b) čiji su državljani oba bračna druga ili je „mjesto prebivališta oba bračna druga" s namjerom dugotrajnog življenja.

2. Svaka država članica određuje u izjavi koju daje prilikom obavijesti iz članka 47. stavka 2. hoće li primjenjivati kriterij državljanstva ili prebivališta iz stavka 1.

3. U smislu ove Konvencije, „prebivalište" ima isto značenje koje ima u pravnim sustavima Ujedinjene Kraljevine i Irske.

Članak 3.

Roditeljska odgovornost

1. Sudovi države članice koji provode svoju nadležnost na temelju članka 2. u pogledu zahtjeva za rastavu braka, sudski razvod ili poništenje braka nadležni su za odlučivanje u predmetu koji se odnosi na roditeljsku odgovornost za dijete oba bračna druga, u slučaju kada dijete ima uobičajeno boravište u toj državi članici.

2. U slučaju kada dijete nema uobičajeno boravište u državi članici iz stavka 1., sudovi te države nadležni su za odlučivanje u takvom predmetu ako dijete ima uobičajeno boravište u jednoj od država članica te

(a) barem jedan od bračnih drugova ima roditeljsku odgovornost u odnosu na dijete; i

(b) bračni drugovi su prihvatili nadležnost sudova, a ista je i u najboljem interesu za dijete.

3. Nadležnost dodijeljena u stavcima 1. i 2. prestaje čim:

(a) sudska odluka kojom se dozvoljava ili odbija zahtjev za rastavu braka, sudski razvod ili poništenje braka postane pravomoćna; ili

(b) u onim slučajevima kada su na dan iz točke (a) postupci koji se odnose na roditeljsku odgovornost još uvijek u tijeku, sudska odluka u tim predmetima postane pravomoćna; ili

(c) postupci navedeni u točkama (a) i (b) završe iz drugog razloga.

Članak 4.

Otmica djece

Sudovi koju su nadležni u smislu članka 3. provode svoju nadležnost sukladno Haškoj konvenciji od 25. listopada 1980. o građanskim aspektima međunarodne otmice djece, a posebno njezinim člancima 3. i 16.

Članak 5.

Protutužba

Sud pred kojim je postupak u tijeku na temelju članaka 2. i 4. također je nadležan za razmatranje protutužbe, u mjeri u kojoj ista spada u područje primjene ove Konvencije.

Članak 6.

Pretvaranje sudskog razvoda u rastavu braka

Ne dovodeći u pitanje članak 2., sud države članice koji je donio odluku o sudskom razvodu također je nadležan za pretvaranje te odluke u rastavu braka, ako pravo te države članice to omogućuje.

Članak 7.

Isključiva priroda nadležnosti u skladu s člancima od 2. do 6.

Bračni drug koji:

(a) ima uobičajeno boravište na državnom području države članice; ili

(b) je državljanin države članice ili koji ima svoje prebivalište na državnom području države članice u smislu članka 2. stavka 2.,

može biti tužen u drugoj državi članici isključivo u skladu s člancima od 2. do 6.

Članak 8.

Ostala nadležnost

1. U slučaju kada niti jedan sud države članice nije nadležan u skladu s člancima od 2. do 6., nadležnost se utvrđuje u svakoj državi članici pravom te države.

2. Protiv tuženika koji nema uobičajeno boravište i nije državljanin niti ima svoje prebivalište na državnom području države članice u smislu članka 2. stavka 2. svaki državljanin države članice koji ima uobičajeno boravište na državnom području druge države članice može, kao državljani te države, iskoristiti pravila nadležnosti koja se primjenjuju u toj državi.

ODJELJAK 2.

ISPITIVANJE U POGLEDU NADLEŽNOSTI I DOPUŠTENOSTI

Članak 9.

Ispitivanje u pogledu nadležnosti

U slučaju kada se na sudu države članice pokrene predmet za koji sud nije nadležan sukladno ovoj Konvenciji i za koji je sud druge države članice nadležan na temelju ove Konvencije, sud se sam po službenoj dužnosti oglašava nenadležnim.

Članak 10.

Ispitivanje u pogledu dopuštenosti

1. U slučaju kada se tuženik ne pojavi pred sudom, nadležni sud obustavlja postupak dok se ne utvrdi da je tuženik mogao primiti pismeno kojim se pokreće postupak ili pismeno iste vrste pravodobno da može organizirati svoju obranu ili da su se u tu svrhu poduzeli svi potrebni koraci.

2. Odredba članka 19. Konvencije od 26. svibnja 1997. dostavi sudskih i izvansudskih pismena u državama članicama Europske unije u građanskim i trgovačkim stvarima primjenjuje se umjesto odredaba stavka 1., ako se pismeno kojim se pokreće postupak mora dostaviti u inozemstvo u skladu s tom Konvencijom.

ODJELJAK 3.

LITISPENDENCIJA I POVEZANI POSTUPCI

Članak 11.

1. U slučaju kada se pokrenu postupci koji uključuju isti povod za tužbu između istih stranaka pred sudovima različitih država članica, sud na kojem je drugom pokrenut postupak po službenoj dužnosti obustavlja postupak dok se ne utvrdi nadležnost suda na kojem je prvom pokrenut postupak.

2. U slučaju kada se pokrenu sudski postupci za rastavu braka, sudski razvod ili poništenje braka koji ne uključuju isti povod za tužbu između istih stranaka pred sudovima različitih država članica, sud na kojem je drugom pokrenut postupak po službenoj dužnosti obustavlja postupak dok se ne utvrdi nadležnost suda na kojem je prvom pokrenut postupak.

3. U slučaju kada se utvrdi nadležnost suda na kojem je prvom pokrenut postupak, sud na kojem je drugom pokrenut postupak oglašava se nenadležnim u korist tog suda.

U tome slučaju, stranka koja je podnijela predmetnu tužbu sudu na kojem je drugom pokrenut postupak, može tu tužbu podnijeti sudu na kojem je prvom pokrenut postupak.

ODJELJAK 4.

PRIVREMENE I ZAŠTITNE MJERE

Članak 12.

U žurnim slučajevima, odredbe ove Konvencije ne sprečavaju sudove države članice da donesu privremene, uključujući i zaštitne, mjere u pogledu osoba ili imovine u toj državi koje su raspoložive u skladu s pravom te države članice, čak i ako je, sukladno ovoj Konvenciji, sud druge države članice nadležan u pogledu suštine pitanja.

GLAVA III.

PRIZNAVANJE I IZVRŠENJE

Članak 13.

Značenje sudske odluke

1. Za potrebe ove Konvencije, „sudska odluka” znači rastava braka, sudski razvod ili poništenje braka koje je izrekao sud

države članice, kao i sudsku odluku s obzirom na roditeljsku odgovornost bračnih drugova donesenu tijekom takvih bračnih sporova, neovisno o nazivu odluke, uključujući odluku, nalog ili rješenje.

2. Odredbe ove glave također se primjenjuju na utvrđivanje iznosa troškova i izdataka postupka na temelju ove Konvencije i na izvršenje bilo kojeg naloga koji se odnosi na takve troškove i izdatke.

3. Za potrebe provedbe ove Konvencije, isprave koje su formalno sastavljene ili registrirane kao javne isprave i koje su izvršne u jednoj državi članici, kao i također nagodbe koje je odobrio sud tijekom postupka i koje su izvršne u državi članici u kojoj su sklopljene priznaju se i proglašavaju izvršnima pod istim uvjetima kao i sudske odluke iz stavka 1.

ODJELJAK 1.

PRIZNAVANJE

Članak 14.

Priznavanje sudske odluke

1. Sudska odluka koja je donesena u jednoj državi članici priznaje se u drugoj državi članici bez potrebe provođenja ikakvog posebnog postupka.

2. Posebno, i ne dovodeći u pitanje stavak 3., nikakav poseban postupak nije potreban za ažuriranje evidencija o građanskom statusu države članice na temelju sudske odluke koja se odnosi na rastavu braka, sudski razvod ili poništenje braka donesene u drugoj državi članici, te protiv koje, u skladu s pravom te države članice, nije moguće ulagati daljnje žalbe.

3. Svaka zainteresirana strana može, u skladu s postupcima predviđenim u odjeljcima 2. i 3. ove glave, podnijeti zahtjev za donošenje odluke da se sudska odluka prizna ili ne.

4. U slučaju kada se priznavanje sudske odluke javlja kao prethodno pitanje pred sudom države članice, taj sud može odlučiti o tom pitanju.

Članak 15.

Razlozi za nepriznavanje

1. Sudska odluka koja se odnosi na rastavu braka, sudski razvod ili poništenje braka ne priznaje se:

(a) ako je takvo priznavanje očito protivno javnom poretku države članice u kojoj se traži priznavanje;

(b) u slučaju kada je odluka donesena zbog nedolaska na sud, ako tuženiku nije propisno dostavljeno pismeno kojim se pokreće postupak ili pismeno iste vrste, odnosno dostava nije pravodobno izvršena da tuženik može organizirati svoju obranu, osim ako se ne utvrdi da je tuženik nedvosmisleno prihvatio sudsku odluku;

(c) ako je nespojiva sa sudskom odlukom donesenom u sudskome postupku između istih stranaka u državi članici u kojoj se traži priznavanje;

(d) ako je nespojiva sa sudskom odlukom donesenom u drugoj državi članici ili u državi nečlanici između istih stranaka, pod uvjetom da ranija sudska odluka udovoljava uvjetima potrebnim za priznavanje u državi članici u kojoj se traži priznavanje.

2. Sudska presuda s obzirom na roditeljsku odgovornost bračnih drugova donesena tijekom bračnih sporova kako je navedeno u članku 13. ne priznaje se:

(a) ako je takvo priznavanje očito protivno javnom poretku države članice u kojoj se traži priznavanje, uzimajući u obzir što je u najboljem interesu za dijete;

(b) ako je odluka donesena, osim u hitnom slučaju, bez da je dijete imalo priliku dati svoj iskaz, kršenjem temeljnih načela postupka države članice u kojoj se traži priznavanje;

(c) u slučaju kada je odluka donesena zbog nedolaska na sud, ako osobi koja se nije pojavila pred sudom nije propisno dostavljeno pismeno kojim se pokreće postupak ili pismeno iste vrste na vrijeme da omogući toj osobi da organizira svoju obranu, osim ako se ne utvrdi da je takva osoba nedvosmisleno prihvatila sudsku odluku;

(d) na zahtjev svake osobe koja tvrdi da sudska odluka krši njezine roditeljske odgovornosti, ako je donesena bez da je takvoj osobi omogućeno da da svoj iskaz;

(e) ako je nespojiva s kasnijom sudskom odlukom koja se odnosi na roditeljsku odgovornost koju je donijela država članica u kojoj se traži priznavanje; ili

(f) ako je nespojiva s kasnijom sudskom odlukom koja se odnosi na roditeljsku odgovornost koju je donijela druga država članica ili država nečlanica u kojoj dijete ima

uobičajeno boravište, pod uvjetom da kasnija sudska odluka udovoljava uvjetima za priznavanje u državi članici u kojoj se traži priznavanje.

Članak 16.

Nepriznavanje i činjenično stanje

1. Nadalje, sudska odluka ne priznaje se u slučaju predviđenom u članku 43.

2. Prilikom ispitivanja razloga sudske odluke u predmetu iz stavka 1., sud kojem je podnesen zahtjev vezan je činjeničnim stanjem na kojem sud države članice temelji svoju odluku.

3. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., nadležnost suda države članice podrijetla ne može se preispitivati. Ispitivanje javnog poretka iz članka 15. stavka 1. točke (a) i stavka 2. točke (a) ne smije se primjenjivati na pravila u vezi s nadležnošću određenom u člancima od 2. do 8.

Članak 17.

Razlike u primjenljivom pravu

Priznavanje sudske odluke koja se odnosi na rastavu braka, sudski razvod ili poništenje braka ne može se odbiti zbog toga što pravo države članice u kojoj se takvo priznavanje traži ne dozvoljava rastavu braka, sudski razvod ili poništenje braka na temelju istih činjenica.

Članak 18.

Zabrana preispitivanja u pogledu sadržaja

Ni u kojem slučaju sudska odluka ne smije se preispitivati u pogledu sadržaja.

Članak 19.

Obustava postupka

1. Sud države članice u kojoj se traži priznavanje sudske odluke koja je donesena u drugoj državi članici može obustaviti postupak ako je redovni pravni lijek podnesen protiv te sudske odluke.

2. Sud države članice u kojoj se traži priznavanje sudske odluke donesene u Irskoj ili Ujedinjenoj Kraljevini može obustaviti postupak ako je izvršenje obustavljeno u državi članici podrijetla zbog žalbe.

ODJELJAK 2.

IZVRŠENJE

Članak 20.

Izvršne sudske odluke

1. Sudska odluka koja se odnosi na izvršavanje roditeljske odgovornosti u pogledu djeteta obje stranke, a koja je donesena u državi članici i koja je izvršna u toj državi članici, izvršava se u drugoj državi članici u slučaju kada se, na zahtjev svake zainteresirane strane, proglasi izvršnom u toj državi članici.

2. Međutim, u Ujedinjenoj Kraljevini, takva se odluka izvršava u Engleskoj i Walesu, u Škotskoj ili u Sjevernoj Irskoj u slučaju kada je, na zahtjev svake zainteresirane strane, evidentirana za izvršenje u tom dijelu Ujedinjene Kraljevine.

Članak 21.

Nadležnost lokalnih sudova

1. Zahtjev se podnosi:

— u Belgiji, na „Tribunal de première instance" ili „Rechtbank van eerste aanleng" ili „erstinstanzliche Gericht",

— u Danskoj, na „byret (fogedret)",

— u Saveznoj Republici Njemačkoj, na „Familiengericht",

— u Grčkoj, na „Μονομελές Πρωτοδικείο",

— u Španjolskoj, na „Juzgado de Primera Instancia",

— u Francuskoj, predsjedavajućem sucu „Tribunal de grande instance",

— u Irskoj, na „High court",

— u Italiji, na „Corte d'apello"

— u Luksemburgu, predsjedavajućem sucu „Tribunal d'arrondissement",

— u Nizozemskoj, predsjedavajućem sucu „arrondissementsrecthtbank",

— u Austriji, na „Bezirksgericht",

— u Portugalu, na „Tribunal de Comarca" ili „Tribunal de Familia",

— u Finskoj, na „käräjäoikeus/tingsrätt",

— u Švedskoj, na „Svea hovrätt",

— u Ujedinjenoj Kraljevini,

(a) u Engleskoj i Walesu, na „High Court of Justice";

(b) u Škotskoj, na „Court of Session";

(c) u Sjevernoj Irskoj, na „High Court of Justice".

2. (a) Nadležnost lokalnih sudova u odnosu na zahtjev za izvršenje određuje se s obzirom na mjesto uobičajenog boravišta osobe protiv koje se traži izvršenje ili s obzirom na mjesto uobičajenog boravišta bilo kojeg djeteta na koje se odnosi zahtjev.

(b) U slučaju kada se niti jedno od mjesta navedenih u točki (a) ne nalazi u državi članici u kojoj se traži izvršenje, nadležnost lokalnih sudova određuje se s obzirom na mjesto izvršenja.

3. U odnosu na postupke iz članka 14. stavka 3., nadležnost lokalnih sudova utvrđuje se unutarnjim pravom države članice u kojoj se vode postupci za priznavanje, odnosno nepriznavanje.

Članak 22.

Postupak za izvršenje

1. Postupak za izradu zahtjeva uređen je pravom države članice u kojoj se traži izvršenje.

2. Podnositelj zahtjeva mora dati adresu za dostavu na području nadležnosti suda kojem se zahtjev podnosi. Međutim, ako pravo države članice u kojoj se traži izvršenje ne predviđa navođenje takve adrese, podnositelj zahtjeva imenuje zastupnika *ad litem*.

3. Zahtjevu se prilažu dokumenti iz članaka 33. i 34.

Članak 23.

Odluka suda

1. Sud kojem je podnesen zahtjev donosi odluku bez odgađanja. Osoba protiv koje se traži izvršenje u ovoj fazi postupka nema pravo podnošenja bilo kakvih podnesaka na zahtjev.

2. Zahtjev se može odbiti samo na temelju razloga navedenih u člancima 15. i 16.

3. Ni u kojem slučaju sudska odluka ne smije se preispitivati u pogledu sadržaja.

Članak 24.

Obavijest o odluci

Odgovarajući sudski službenik bez odgađanja obavješćuje podnositelja zahtjeva o odluci donesenoj u vezi sa zahtjevom, u skladu s postupkom utvrđenim pravom države članice u kojoj se traži izvršenje.

Članak 25.

Žalba protiv odluke o izvršenju

1. Ako se odobri izvršenje, osoba protiv koje se traži izvršenje može se žaliti protiv odluke u roku od mjesec dana od dostave iste.

2. Ako navedena osoba ima uobičajeno boravište u državi članici različitoj od one u kojoj je donesena odluka kojom se odobrava izvršenje, rok za žalbu je dva mjeseca, a počinje teći danom dostave, bilo osobi protiv koje se traži izvršenje ili u mjestu njezinog boravišta. Nije dozvoljeno produljenje roka zbog udaljenosti.

Članak 26.

Drugostupanjski sudovi i načini pobijanja

1. Žalba protiv sudske odluke kojom se dozvoljava izvršenje ulaže se, u skladu s pravilima kojima se uređuje postupak u proturječnim predmetima:

— u Belgiji, na „Tribunal de première instance” ili „Rechtbank van eerste aanleng” ili „erstinstanzliche Gericht”,

— u Danskoj, na „landsret”,

— u Saveznoj Republici Njemačkoj, na „Oberlandesgericht”,

— u Grčkoj, na „Εφετείο”,

— u Španjolskoj, na „Audiencia Provincial”,

— u Francuskoj, na „Cour d’appel”,

— u Irskoj, na „High court”,

— u Italiji, na „Corte d’apello”

— u Luksemburgu, na „Cour d’appel”,

— u Nizozemskoj, na „arrondissementsrecthtbank”,

— u Austriji, na „Bezirksgericht”,

— u Portugalu, na „Tribunal da Relação”,

— u Finskoj, na „Hovioikeus/Hovrätt”,

— u Švedskoj, na „Svea hovrätt”,

— u Ujedinjenoj Kraljevini,

(a) u Engleskoj i Walesu, na „High Court of Justice”;

(b) u Škotskoj, na „Court of Session”;

(c) u Sjevernoj Irskoj, na „High Court of Justice”.

2. Sudska odluka donesena o žalbi može biti pobijena samo:

— u Belgiji, Grčkoj, Španjolskoj, Francuskoj, Italiji, Luksemburgu i Nizozemskoj, žalbom u kasacijskom postupku,

— u Danskoj, na temelju žalbe podnesene na „Højesteret" uz dopuštenje „Procesbevillingsnævnet",

— u Saveznoj Republici Njemačkoj, „Rechtsbechwerde",

— u Irskoj, na temelju žalbe u vezi s pravnim pitanjem podnesene „Supreme Court",

— u Austriji, na „Revisionsrekurs",

— u Portugalu, na „recurso restrito à matéria de direito",

— u Finskoj, na temelju žalbe podnesene na „Korkein oikeus/högsta domstolen",

— u Švedskoj, na temelju žalbe podnesene na „Högsta domstolen",

— u Ujedinjenoj Kraljevini, na temelju jedine daljnje žalbe u vezi s pravnim pitanjem.

Članak 27.

Obustava postupka

1. Sud kojem je podnesena žalba može, na zahtjev podnositelja žalbe, obustaviti postupak ako je protiv sudske odluke podnesen redovni pravni lijek u državi članici podrijetla ili ako rok za podnošenje takvog pravnog lijeka još nije istekao. U potonjem slučaju, sud može pobliže odrediti rok u kojem je pravni lijek potrebno podnijeti.

2. U slučaju kada je sudska odluka donesena u Irskoj ili Ujedinjenoj Kraljevini, bilo koji oblik pravnog lijeka dostupan u državi članici podrijetla smatra se redovnim pravnim lijekom u smislu stavka 1.

Članak 28.

Drugostupanjski sud po žalbi protiv sudske odluke kojom se odbija izvršenje

1. Ako se odbije zahtjev za izvršenje, podnositelj zahtjeva može se žaliti:

— u Belgiji, na „Cour d'appel" ili „hof van beroep",

— u Danskoj, na „Landsret",

— u Saveznoj Republici Njemačkoj, na „Oberlandesgericht",

— u Grčkoj, na „Εφετείο",

— u Španjolskoj, na „Audiencia Provincial",

— u Francuskoj, na „Cour d'appel",

— u Irskoj, na „High court",

— u Italiji, na „Corte d'apello",

— u Luksemburgu, na „Cour d'appel",

— u Nizozemskoj, na „gerechtshof",

— u Austriji, na „Bezirksgericht",

— u Portugalu, na „Tribunal da Relação",

— u Finskoj, na „Hovioikeus/Hovrätt",

— u Švedskoj, na „Svea hovrätt",

— u Ujedinjenoj Kraljevini,

(a) u Engleskoj i Walesu, na „High Court of Justice";

(b) u Škotskoj, na „Court of Session";

(c) u Sjevernoj Irskoj, na „High Court of Justice".

2. Osoba protiv koje se traži izvršenje poziva se da se pojavi pred žalbenim sudom. Ako se navedena osoba ne pojavi, primjenjuju se odredbe članka 10.

Članak 29.

Pobijanje odluke o žalbi

Sudska odluka donesena o žalbi predviđena u članku 28. može biti pobijena samo:

— u Belgiji, Grčkoj, Španjolskoj, Francuskoj, Italiji, Luksemburgu i Nizozemskoj, žalbom u kasacijskom postupku,

— u Danskoj, na temelju žalbe podnesene „Højesteret" uz dopuštenje „Procesbevillingsnævnet",

— u Saveznoj Republici Njemačkoj, „Rechtsbechwerde",

— u Irskoj, na temelju žalbe u vezi s pravnim pitanjem podnesene „Supreme Court",

— u Austriji, „Revisionsrekurs",

— u Portugalu, „recurso restrito à matéria de direito",

— u Finskoj, na temelju žalbe podnesene „Korkein oikeus/högsta domstolen",

— u Švedskoj, na temelju žalbe podnesene „Högsta domstolen",

— u Ujedinjenoj Kraljevini, na temelju jedine daljnje žalbe u vezi s pravnim pitanjem.

Članak 30.

Djelomično izvršenje

1. U slučaju kada je odluka donesena u pogledu nekoliko

predmeta, a izvršenje se ne može odobriti za njih sve, sud odobrava izvršenje jednog ili više predmeta.

2. Podnositelj zahtjeva može zatražiti djelomično izvršenje sudske odluke.

Članak 31.

Pravna pomoć

1. Podnositelj zahtjeva koji je u državi članici podrijetla koristio potpunu ili djelomičnu pravnu pomoć ili izuzeće od troškova ili izdataka ima pravo, u postupcima predviđenima u člancima od 21. do 24., koristiti najpovoljniju pravnu pomoć ili najveće moguće izuzeće od troškova i izdataka predviđeno pravom države članice kojoj je zahtjev upućen.

2. Podnositelj zahtjeva koji traži izvršenje odluke koju je donijelo upravno tijelo u Danskoj može u državi članici kojoj je upućen zahtjev ispunjavati uvjete za primjenu odredaba stavka 1. ako dostavi izjavu danskog Ministarstva pravosuđa kojom se potvrđuje da udovoljava ekonomskim zahtjevima za davanje potpune ili djelomične pravne pomoći ili izuzeća od troškova i izdataka.

Članak 32.

Osiguranje, jamstvo ili polog

Od stranke koja u jednoj državi članici podnosi zahtjev za izvršenje sudske odluke donesene u drugoj državi članici ne zahtjeva se nikakvo osiguranje, jamstvo ili polog, kako god opisano, na temelju toga što je stranka strani državljanin ili što nema prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici u kojoj se traži izvršenje.

ODJELJAK 3.

ZAJEDNIČKE ODREDBE

Članak 33.

Isprave

1. Stranka koja traži ili osporava priznavanje ili podnosi zahtjev za izvršenje sudske odluke dostavlja:

(a) presliku sudske odluke koja udovoljava uvjetima potrebnim za utvrđivanje njezine vjerodostojnosti;

(b) prema potrebi, ispravu kojom se dokazuje da podnositelj zahtjeva prima pravnu pomoć u državi članici podrijetla.

2. Povrh toga, u slučaju presude donesene zbog nedolaska na sud, stranka koja traži priznavanje ili podnosi zahtjev za izvršenje, dostavlja:

(a) izvorni ili ovjereni prijepis isprave kojom se utvrđuje da je odsutnoj stranci uručeno pismeno kojim se pokreće postupak ili pismeno jednake vrste; ili

(b) bilo koju ispravu kojom se dokazuje da je tuženik nedvosmisleno primio sudsku odluku.

3. Osoba koja traži ažuriranje evidencije građanskog statusa države članice, kako je navedeno u članku 14. stavku 2., također dostavlja ispravu kojom se dokazuje da sudska odluka više ne podliježe daljnjim pravnim lijekovima sukladno pravu države članice u kojoj je sudska odluka donesena.

Članak 34.

Ostale isprave

Stranka koja podnosi zahtjev za izvršenje također dostavlja isprave bilo koje prirode kojima se utvrđuje da je, sukladno pravu države članice podrijetla, sudska odluka izvršna i da je dostavljena.

Članak 35.

Nedostatak isprava

1. Ako isprave navedene u članku 33. stavku 1. točki (b) ili stavku 2. nisu dostavljene, sud može odrediti rok za njihovu dostavu, prihvatiti jednakovrijedne isprave ili, ako smatra da raspolaže dostatnim podacima, odrediti da njihova dostava nije potrebna.

2. Ako sud to zahtijeva, dostavlja se prijevod navedenih isprava. Prijevod ovjerava osoba koja je za to kvalificirana u jednoj od država članica.

Članak 36.

Legalizacija ili druge slične formalnosti

Legalizacija ni druge slične formalnosti ne zahtijevaju se u pogledu isprava iz članaka 33., 34. i 35. stavka 2. ili u pogledu isprava kojim se imenuje zastupnik *ad litem*.

GLAVA IV

PRIJELAZNE ODREDBE

Članak 37.

1. Odredbe ove Konvencije primjenjuju se samo na pravne postupke pokrenute, na isprave koje su službeno sastavljene ili evidentirane kao javne isprave te na nagodbe koje je odobrio sud tijekom postupka nakon stupanja iste na snagu u državi članici podrijetla te, kada se traži priznavanje ili izvršenje sudske odluke ili javnih isprava, u državi članici kojoj je zahtjev upućen.

2. Međutim, sudske odluke donesene nakon dana stupanja na snagu ove Konvencije između države članice podrijetla i države članice kojoj je upućen zahtjev u postupku pokrenutom prije tog datuma priznaju se i izvršavaju u skladu s odredbama glave III. ako se nadležnost temelji na pravilima koja su u skladu s onima predviđenima u glavi II. ove Konvencije ili u konvenciji sklopljenoj između države članice podrijetla i države članice kojoj je upućen zahtjev koja je bila na snazi prije nego što su pokrenuti sudski postupci.

GLAVA V.

OPĆE ODREDBE

Članak 38.

Odnos s drugim konvencijama

1. Podložno odredbama članaka 37., 40. i stavka 2. ovog članka, ova Konvencija zamjenjuje u odnosu na države članice koje su njezine stranke konvencije koje postoje u vrijeme kada ova Konvencija stupa na snagu, a koje su sklopljene između dvije ili više država članica i odnose se na pitanja uređena ovom Konvencijom.

2. (a) U vrijeme obavijesti iz članka 47., Danska, Finska i Švedska imaju mogućnost izjaviti da se Konvencija od 6. veljače 1931. između Danske, Finske, Islanda, Norveške i Švedske koja sadrži odredbe međunarodnog privatnog prava o braku, posvajanju i skrbništvu, zajedno s njezinim Završnim protokolom, primjenjuje u cijelosti ili djelomično na njihove međusobne odnose umjesto pravila ove Konvencije. Ova izjava može se u svakom trenutku povući, u cijelosti ili djelomično;

(b) načelo zabrane diskriminacije na temelju državljanstva između građana Unije poštuje i prati Sud, sukladno postupcima utvrđenima u Protokolu o tumačenju ove Konvencije od strane Suda EZ-a;

(c) pravila o nadležnosti u bilo kojim budućim sporazumima koji se sklapaju između država članica iz točke (a) i koji se odnose na pitanja obuhvaćena ovom Konvencijom u skladu su s pravilima utvrđenima u ovoj Konvenciji;

(d) sudske odluke donesene u bilo kojoj nordijskoj državi koja je sastavila izjavu predviđenu u točki (a) na sudu s nadležnošću koja odgovara nadležnosti utvrđenoj u glavi II. ove Konvencije priznaje se i izvršava u drugim državama članicama u skladu s pravilima utvrđenima u glavi III. ove Konvencije.

3. Nakon stupanja na snagu ove Konvencije, države članice ne smiju između sebe sklapati ili primijeniti sporazume osim s ciljem dopune odredaba ove Konvencije ili olakšavanja primjene načela sadržanih u istoj.

4. Države članice dostavljaju depozitaru ove Konvencije:

(a) presliku sporazuma i jedinstvenog prava kojima se provode sporazumi iz stavka 2. točaka (a) i (c) i stavka 3.;

(b) bilo kakve otkaze ili izmjene navedenih sporazuma ili jedinstvenog prava.

Članak 39.

Odnosi s određenim multilateralnim konvencijama

U odnosima između država članica koje su njezine stranke, ova Konvencija ima prednost u odnosu na sljedeće Konvencije u mjeri u kojoj se odnose na pitanja uređena ovom Konvencijom:

— Haška konvencija od 5. listopada 1961. o ovlastima tijela i primjenljivom pravu s obzirom na zaštitu maloljetnika,

— Luksemburška konvencija od 8. rujna 1967. o priznavanju odluka koje se odnose na valjanost brakova,

— Haška konvencija od 1. lipnja 1960. o priznavanju rastave braka i sudskog razvoda,

— Europska konvencija od 20. svibnja 1980. o priznavanju i izvršenju odluka koje se odnose na skrb nad djecom i ponovnoj uspostavi skrbništva nad djecom,

— Haška konvencija od 19. listopada 1996. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznanju, ovrsi i suradnji u odnosu na roditeljsku odgovornost i o mjerama za zaštitu djece, pod uvjetom da dotično dijete ima uobičajeno boravište u državi članici.

Članak 40.

Opseg učinaka

1. Sporazumi i konvencije iz članka 38. i 39. i dalje proizvode pravne učinke u odnosu na pitanja na koje se ova Konvencija ne odnosi.

2. Oni dalje proizvode pravne učinke u pogledu sudskih odluka koje su donesene i isprava koje su službeno sastavljene ili evidentirane kao javne isprave prije stupanja na snagu ove Konvencije.

Članak 41.

Sporazumi između država članica

Ne dovodeći u pitanje razloge za nepriznavanje predviđene u glavi III., sudske odluke koje su donesene u skladu sa sporazumima iz članka 38. stavka 3. priznaju se i izvršavaju u državama članicama koje nisu stranke tih sporazuma pod uvjetom da je te odluke donio sud s nadležnošću koja je sukladna nadležnosti predviđenoj u glavi II.

Članak 42.

Ugovori sa Svetom Stolicom

1. Ova Konvencija primjenjuje se ne dovodeći u pitanje Međunarodni ugovor (Konkordat) između Svete Stolice i Portugalske Republike, potpisan u Vatikanskom Gradu 7. svibnja 1940.

2. Sve odluke koje se odnose na ništavnost braka koji je sklopljen sukladno Ugovoru iz stavka 1. priznaju se u državama članicama pod uvjetima utvrđenima u glavi III ove Konvencije.

3. Odredbe utvrđene u stavcima 1. i 2. također se primjenjuju na sljedeće međunarodne ugovore (Konkordate) sa Svetom Stolicom:

— *Concordato lateranese* od 11. veljače 1929. između Talijanske Republike i Svete Stolice, izmijenjen sporazumom, s Dodatnim protokolom potpisanim u Rimu 18. veljače 1984.,

— Sporazum između Svete Stolice i španjolske države o pravnim poslovima od 3. siječnja 1979.

4. Države članice šalju depozitaru ove Konvencije:

(a) presliku ugovora iz stavaka 1. i 3.;

(b) sve otkaze ili izmjene navedenih ugovora.

Članak 43.

Nepriznavanje i neizvršavanje sudskih odluka na temelju članka 8.

Ova Konvencija ne sprečava niti jednu državu članicu da preuzme, u konvenciji o priznavanju i izvršenju sudskih odluka, obvezu prema državi nečlanica da ne priznaje sudsku odluku donesenu u drugoj državi članici kada se, u slučajevima predviđenim u članku 8., sudska odluka smije temeljiti samo na razlozima koji se odnose na nadležnost, osim onih navedenih u člancima od 2. do 7.

Članak 44.

Države članice s dva ili više pravnih sustava

S obzirom na državu članicu u kojoj se na različitim područnim jedinicama primjenjuju dva ili više pravnih sustava prava ili niz pravila kojima se uređuju pitanja obuhvaćena ovom Konvencijom:

(a) bilo koje upućivanje na uobičajeno boravište u toj državi članici odnosi se na uobičajeno boravište u područnoj jedinici;

(b) bilo koje upućivanje na državljanstvo znači upućivanje na područnu jedinicu određenu pravom te države;

(c) bilo koje upućivanje na tijelo države članice koje je zaprimilo zahtjev za rastavu braka ili sudski razvod ili poništenje braka odnosi se na tijelo područne jedinice koje je zaprimilo takav zahtjev;

(d) bilo koje upućivanje na pravila predmetne države članice odnosi se na pravila područne jedinice na čiju se nadležnost, priznavanje ili izvršenje poziva.

GLAVA VI.

SUD

Članak 45.

Sud Europskih zajednica nadležan je za donošenje odluka o tumačenju ove Konvencije, sukladno odredbama Protokola sastavljenog Aktom Vijeća od 28. svibnja 1998.

GLAVA VII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 46.

Izjave i rezerve

1. Ne dovodeći u pitanje članak 38. stavak 2. i članak 42., ova Konvencija ne podliježe nikakvim rezervama.

2. Neovisno o stavku 1., ova Konvencija djeluje podložno izjavama Irske i Italije, koje su priložene ovoj Konvenciji.

3. Predmetna država članica u svakom trenutku može povući svoju izjavu u cijelosti ili djelomično. Svaka takva izjava prestaje proizvoditi pravne učinke 90 dana nakon obavijesti depozitaru o povlačenju.

Članak 47.

Usvajanje i stupanje na snagu

1. Ova Konvencija podliježe usvajanju od strane država članica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

2. Države članice obavješćuju depozitara o dovršetku ustavnih pravila za usvajanje ove Konvencije.

3. Ova Konvencija i sve izmjene iz članka 49. stavka 2. stupaju na snagu 90 dana nakon obavijesti iz stavka 2. države koja je članica Europske unije u vrijeme kada Vijeće usvoji Akt o sastavljanju ove Konvencije, a koja posljednja dovrši ovu formalnost.

4. Dok ova Konvencija ne stupi na snagu, svaka država članica smije, prilikom davanja obavijesti iz stavka 2. ili bilo kada kasnije, izjaviti da, u mjeri u kojoj se Konvencija na nju odnosi, s iznimkom članka 45., Konvencija se primjenjuje na njezine odnose s državama članicama koje su dale iste izjave. Takve izjave primjenjuju se 90 dana nakon polaganja.

Članak 48.

Pristupanje

1. Ova Konvencija otvorena je za pristupanje svakoj državi koja postane članica Europske unije.

2. Tekst ove Konvencije na jeziku ili jezicima države članice koja pristupa Konvenciji, kako ga sastavi Vijeće, vjerodostojan je.

3. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.

4. Ova Konvencija stupa na snagu u pogledu svake države članice koja joj pristupi 90 dana nakon polaganja njezine isprave o pristupanju ili na dan stupanja na snagu ove Konvencije, ako već nije stupila na snagu u vrijeme isteka navedenog roka od 90 dana.

5. U slučaju kada ova Konvencija nije na snazi u vrijeme polaganja isprava o pristupanju, na države članice koje joj pristupaju primjenjuje se članak 47. stavak 4.

Članak 49.

Izmjene

1. Izmjene ove Konvencije može predložiti svaka država članica ili Komisija. Svaki prijedlog izmjene prosljeđuje se depozitaru koji ga dostavlja Vijeću.

2. Izmjene sastavlja Vijeće, koje predlaže njihovo usvajanje od strane država članica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim pravilima. Na taj način usvojene izmjene stupaju na snagu u skladu s člankom 47. stavkom 3.

3. Međutim, na zahtjev dotične države članice, imenovanje sudova ili oblika pravnih lijekova iz članka 21. stavka 1., članka 26. stavka 1., članka 28. stavka 1. i članka 29. može biti izmijenjeno odlukom Vijeća.

Članak 50.

Depozitar i objava

1. Glavni tajnik Vijeća djeluje kao depozitar ove Konvencije.

2. Depozitar objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica*:

(a) usvajanje i pristupanja;

(b) dan stupanja na snagu ove Konvencije;

(c) izjave iz članka 2. stavka 2., članka 38. stavka 2., članka 46., članka 47. stavka 4. i članka 48. stavka 5., kao i promjene ili povlačenja takvih izjava;

(d) izmjene ove Konvencije iz članaka 49. stavaka 2. i 3.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Convention.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit verdrag hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo-assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el veintiocho de mayo de mil novecientos noventa y ocho, en un ejemplar único en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico, que se depositará en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den otteogtyvende maj nitten hundrede og otteoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am achtundzwanzigsten Mai neunzehnhundertachtundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι οκτώ Μαΐου χίλια εννιακόσια ενενήντα οκτώ, σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα. Έκαστο κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό, το δε πρωτότυπο αυτό κατατίθεται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels on the twenty-eighth day of May in the year one thousand nine hundred and ninety-eight, in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original being deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le vingt-huit mai mil neuf cent quatre-vingt-dix-huit, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, les textes établis dans chacune de ces langues faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, ar an ochtú lá is fiche de Bhealtaine sa bhliain míle naoi gcéad nócha a hocht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis, agus comhúdarás ag gach ceann de na téacsanna sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì ventotto maggio millenovecentonovantotto, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede; l'esemplare è depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de achtentwintigste mei negentienhonderd achtennegentig, in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em vinte e oito de Maio de mil novecentos e noventa e oito, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé cada um dos textos, ficando esse exemplar depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäkahdeksantena päivänä toukokuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäkahdeksan englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä yhtenä kappaleena, jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen ja joka talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Som skedde i Bryssel den tjugoåttonde maj nittonhundranittioåtta i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, varvid varje text äger samma giltighet, och detta exemplar skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique

Voor de regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

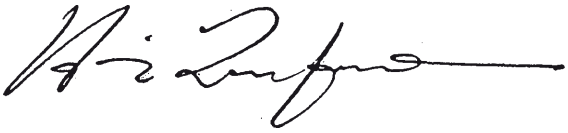

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

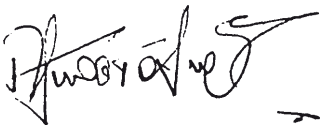

Por el Gobierno del Reino de España

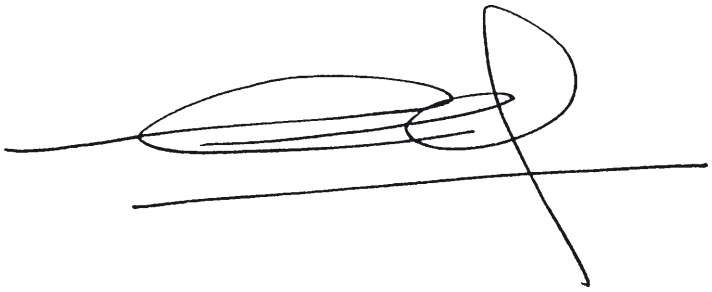

Pour le gouvernement de la République française

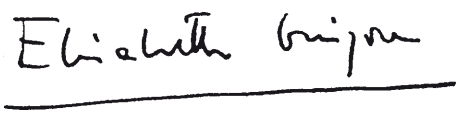

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

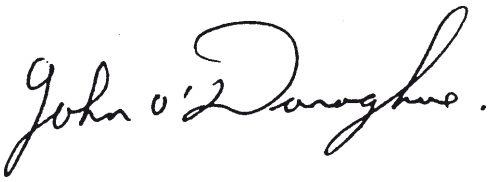

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

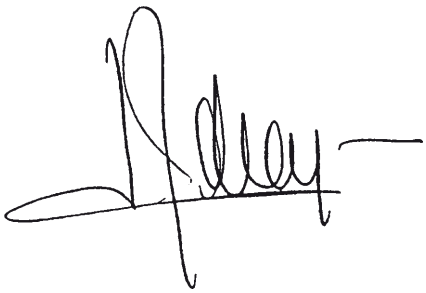

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

IZJAVA IRSKE KOJA SE PRILAŽE KONVENCIJI

Neovisno o odredbama ove Konvencije, Irska može zadržati nadležnost koju ima da odbije priznavanje rastave braka koji je dobiven u drugoj državi članici u slučaju da je ta rastava braka ostvarena kao posljedica toga da su stranka ili stranke namjerno doveli u zabludu sud predmetne države u odnosu na njezine zahtjeve u pogledu nadležnosti tako da priznavanje rastave braka ne bi bilo u skladu s Ustavom Irske.

Ova izjava primjenjuje se u razdoblju od pet godina. Obnavlja se svakih pet godina.

IZJAVA KOJA SE PRILAŽE KONVENCIJI BILO KOJE NORDIJSKE DRŽAVE ČLANICE KOJA JE OVLAŠTENA DATI IZJAVU U SMISLU ČLANKA 38. STAVKA 2.

Primjena Konvencije od 6. veljače 1931. između Danske, Finske, Islanda, Norveške i Švedske koja sadrži odredbe međunarodnog privatnog prava o braku, usvajanju i skrbništvu, zajedno sa Završnim protokolom iste, u skladu je s člankom K.7 Ugovora u smislu da Konvencija ne sprečava uspostavljanje pojačane suradnje između dvije ili više države članice u mjeri u kojoj se takva suradnja nije protivna ili ometa onu predviđenu u ovoj Konvenciji.

Obvezuju se više ne primjenjivati članak 7. stavak 2. Nordijskog sporazuma iz 1931. u njihovim međusobnim odnosima i prvom prilikom preispitati pravila o nadležnosti koja se primjenjuju u okviru tog Sporazuma u svjetlu načela određenih u članku 38. stavku 2. točki (b) Konvencije.

Razlozi za odbijanje koji se koriste u kontekstu jedinstvenog prava u praksi se primjenjuju na način koji je u skladu s onim utvrđenim u glavi III ove Konvencije.

IZJAVA TALIJANSKOG IZASLANSTVA KOJA SE PRILAŽE KONVENCIJI

S obzirom na članak 42. Konvencije, Italija zadržava pravo u pogledu odluka portugalskih crkvenih sudova da usvoji postupke i provede provjere predviđene u vlastitom pravnom sustavu u pogledu sličnih odluka crkvenih sudova, na temelju sporazuma koje je sklopila sa Svetom Stolicom.

Izjava priložena zapisniku Vijeća usvojena tijekom Vijeća za pravosuđe i unutarnje poslove od 28. i 29. svibnja 1998. prilikom sastavljanja Konvencije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima

(98/C 221/02)

Vijeće, svjesno štetnog učinka koji duljina postupaka na zahtjev ispred Suda Europskih zajednica može imati u području obiteljskog prava, naglašava potrebu za ispitivanjem u što kraćem roku mogućih načina smanjenja duljine takvih postupaka; Vijeće predlaže da to ispitivanje provede nadležno tijelo unutar Vijeća, zajedno sa Sudom.

31998F0716(02)

AKT VIJEĆA

od 28. svibnja 1998.

o sastavljanju na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji Protokola o tumačenju od strane Suda Europskih zajednica Konvencije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima

(98/C 221/03)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj Uniji, a posebno njegov članak K.3 stavak 2. točku (c),

uzimajući u obzir članak 45. Konvencije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima,

budući da se člankom K.3 stavkom 2. točkom (c) Ugovora predviđa da konvencije sastavljene na temelju njegovog članka K.3 mogu odrediti da je Sud Europskih zajednica nadležan za tumačenje njihovih odredaba u skladu s mogućim utvrđenim dogovorima;

razmotrivši stajališta Europskog parlamenta ([1]), nakon savjetovanja koje je provelo Predsjedništvo u skladu s člankom K.6 Ugovora,

ODLUČILO JE da se ovim sastavlja Protokol čiji se tekst nalazi u Prilogu i koji su danas potpisali predstavnici vlada država članica,

PREPORUČUJE da ga države članice usvoje u skladu sa svojim odgovarajućim ustavnim pravilima.

Sastavljeno u Bruxellesu 28. svibnja 1998.

Za Vijeće
Predsjednik
J. STRAW

([1]) Mišljenje doneseno 30. travnja 1998. (SL C 152, 18.5.1998.).

41998A0716(02)

C 221/20 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 16.7.1998.

PROTOKOL

sastavljen na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o tumačenju od strane Suda Europskih zajednica Konvencije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima

VISOKE UGOVORNE STRANKE ovog Protokola, države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI SE na Akt Vijeća od 28. svibnja 1998. o sastavljanju na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji Protokola o tumačenju od strane Suda Europskih zajednica Konvencije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima,

POZIVAJUĆI SE na članak 45. Konvencije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima kojim se predviđa da je Sud Europskih zajednica nadležan donositi odluke o tumačenju navedene Konvencije i ovog Protokola,

ŽELEĆI urediti uvjete pod kojima je Sud Europskih zajednica nadležan za donošenje odluka o pitanjima tumačenja navedene Konvencije i ovog Protokola,

SPORAZUMJELE SU SE O SLJEDEĆIM ODREDBAMA:

Članak 1.

U skladu s člankom 45. Konvencije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima, dalje u tekstu: „Konvencija", Sud Europskih zajednica nadležan je, pod uvjetima utvrđenim u ovom Protokolu, donositi odluke o tumačenju Konvencije i ovog Protokola.

Članak 2.

1. U vrijeme davanja obavijesti iz članka 9. stavka 2., svaka država članica navodi koji sudovi mogu zatražiti od Suda Europskih zajednica da odlučuje o prethodnim pitanjima u vezi pitanja koja se odnose na tumačenje.

2. Sudovi kojima se može dodijeliti to pravo mogu biti:

(a) najviši sudovi država članica navedeni u članku 3.; ili

(b) najviši sudovi navedeni u članku 3 i drugi sudovi države članice kada zasjedaju kao žalbeni sudovi.

Članak 3.

1. Za potrebe primjene ovog Protokola, najviši sudovi država članica jesu oni navedeni niže:

— u Belgiji: „la Cour de Cassation" ili „Hof van Cassatie" i „le Conseil d'Etat" ili „Raad van State",

— u Danskoj: „Højesteret",

— u Njemačkoj: „Obersten Gerichthöfe des Bundes",

— u Grčkoj: „Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο", „Αρειος Πάγος", „Συμβούλιο Επικρατείας", „Ελεγκτικό Συνέδριο",

— u Španjolskoj: „Tribunal Supremo",

— u Francuskoj: „Cour de Cassation" i „Conseil d'État",

— u Irskoj: „the Supreme Court",

— u Italiji: „Corte suprema di cassazione",

— u Luksemburgu: „Cour supérieure de justice" kada zasjeda kao kasacijski sud,

— u Nizozemskoj: „Hoge Raad",

— u Austriji: „Oberste Gerichtshof", „Verwaltungsgerichtshof" i „Verfassungsgerichtshof",

— u Portugalu: „Supremo Tribunal de Justiça",

— u Finskoj: „korkein oikeus/högsta domstolen", „korkein hallinto-oikeus/högsta förvaltningsdomstolen",

— u Švedskoj: „Högsta domstolen" i „Regeringsrätten",

— u Ujedinjenoj Kraljevini: „Judicial Committee of the House of Lords".

2. Na zahtjev dotične države članice, popis najviših sudova država članica iz stavka 1. može se izmijeniti odlukom Vijeća.

Članak 4.

1. Kada je pitanje tumačenja postavljeno u predmetu koji je u tijeku pred jednim od najviših sudova navedenih u članku 3. stavku 1., taj sud, ako smatra da je odluka o pitanju neophodna da mu omogući donošenje odluke, traži od Suda da o istom donese odluku.

2. Kada je takvo pitanje postavljeno pred bilo kojim sudom koji zasjeda kao žalbeni sud, taj sud može, pod uvjetima utvrđenima u stavku 1, zatražiti od Suda da o istom donese odluku.

Članak 5.

Vijeće, Komisija i države članice imaju pravo podnositi Sudu podneske ili pisana očitovanja u predmetima koji su upućeni tom sudu u skladu s člankom 1.

Članak 6.

1. Nadležno tijelo države članice može zatražiti od Suda da donese odluku o pitanju tumačenja ako su sudske odluke koje sudovi te države donose u suprotnosti s tumačenjem koje je dao Sud ili se nalazi u odluci jednog od sudova druge države članice iz članka 2., ako je ta država članica stranka ovog Protokola. Odredbe ovog stavka primjenjuju se samo na sudske odluke koje su postale *res iudicata*.

2. Tumačenje koje daje Sud kao odgovor na takve zahtjeve ne utječe na sudske odluke koje su dovele do zahtjeva za tumačenje.

3. Glavni tužitelji kasacijskih sudova država članica ili svako drugo tijelo koje je odredila država članica imaju pravo zatražiti od Suda odluku o tumačenju u skladu sa stavkom 1.

4. Tajnik Suda o zahtjevu obavješćuje države članice, Komisiju i Vijeće. Oni zatim u roku od dva mjeseca od obavješćivanja imaju pravo Sudu dostaviti podneske ili pisana očitovanja.

5. U pogledu postupaka predviđenih u ovom članku ne naplaćuju se nikakve pristojbe niti se određuju troškovi ili izdaci.

Članak 7.

Primjenjuju se Protokol o Statutu Suda Europske zajednice i Poslovnik tog Suda.

Članak 8.

Na ovaj Protokol ne mogu se primjenjivati nikakve rezerve.

Članak 9.

1. Ovaj Protokol podliježe usvajanju od strane država članica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim pravilima.

2. Države članice obavješćuju depozitara o ispunjenju ustavnih odredaba za usvajanje ovog Protokola.

3. Ovaj Protokol stupa na snagu 90 dana nakon obavijesti iz stavka 2. države koja je članica Europske unije u vrijeme kad Vijeće usvoji akt o sastavljanju ovog Protokola, a koja je treća dovršila ovu formalnost. Međutim, na snagu stupa najranije istodobno s Konvencijom.

Članak 10.

1. Ovaj Protokol otvoren je za pristupanje svakoj državi koja postane članica Europske unije.

2. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.

3. Prilikom polaganja svojih isprava o pristupanju, država pristupnica navodi u svojoj izjavi:

(a) uvjete za primjenu članka 2. koji se na nju odnose;

(b) koji od njezinih najviših sudova ima ili će imati pravo tražiti od Suda EZ-a da odlučuje o prethodnim pitanjima u vezi s pitanjima koja se odnose na tumačenje u skladu s člankom 3. stavkom 1.

4. Prije dana stupanja na snagu ovog Protokola u odnosu na državu članicu koja mu pristupa, Vijeće usvaja u skladu s člankom 3. stavkom 2. izmjene popisa najviših sudova iz članka 3. stavka 1.

5. Tekst ovog Protokola na jeziku ili jezicima države članice koja mu pristupa, kako ga sastavi Vijeće, vjerodostojan je.

6. Ovaj Protokol stupa na snagu u pogledu bilo koje države članice koja mu pristupi 90 dana nakon polaganja svoje isprave o pristupanju ili na dan stupanja na snagu ovog Protokola ako već nije stupio na snagu u vrijeme isteka navedenog roka od 90 dana.

Članak 11.

1. Ne dovodeći u pitanje članak 3. stavak 2. i članak 10. stavak 4., izmjene ovog Protokola može predložiti svaka država članica koja je stranka ovog Protokola ili Komisija. Svaki prijedlog izmjene šalje se depozitaru, koji ga prosljeđuje Vijeću.

2. Izmjene sastavlja Vijeće koje preporučuje državama članicama da ih usvoje u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim pravilima.

3. Izmjene usvojene na taj način stupaju na snagu u skladu s odredbama članka 9.

Članak 12.

1. Glavni tajnik Vijeća djeluje kao depozitar ovog Protokola.

2. Depozitar objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica* obavijesti, isprave ili priopćenja koja se odnose na ovaj Protokol.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Protocolo.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Protokoll gesetzt.

Σε πιστώση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από το παρόν πρωτόκολλο.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Protocol.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent protocole.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an bPrótacal seo.

In fede di che i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente protocollo.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit protocol hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo-assinados apuseram as suas assinaturas no presente protocolo.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Till bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll.

Hecho en Bruselas, el veintiocho de mayo de mil novecientos noventa y ocho, en un ejemplar único en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico, que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den otteogtyvende maj nitten hundrede og otteoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am achtundzwanzigsten Mai neunzehnhundertachtundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι οκτώ Μαΐου χίλια εννιακόσια ενενήντα οκτώ, σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα. Όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Το προτόκολλο θα κατατεθεί στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels on the twenty-eighth day of May in the year one thousand nine hundred and ninety-eight, in a single original in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original being deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le vingt-huit mai mil neuf cent quatre-vingt-dix-huit, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chaque texte faisant également foi, cet exemplaire étant déposé dans les archives du secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, ar an ochtú lá is fiche de Bhealtaine sa bhliain míle naoi gcéad nócha a hocht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis, agus comhúdarás ag gach ceann de na téacsanna sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì ventotto maggio millenovecentonovantotto, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede; l'esemplare è depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de achtentwintigste mei negentienhonderd achtennegentig, in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em vinte e oito de Maio de mil novecentos e noventa e oito, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé cada um dos textos, ficando esse exemplar depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tethy Brysselissä kahdentenakymmenentenäkahdeksantena päivänä toukokuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäkahdeksan englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä yhtenä kappaleena, jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen ja joka talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Som skedde i Bryssel den tjugoåttonde maj nittonhundranittioåtta i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, varvid varje text äger samma giltighet, och detta exemplar skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

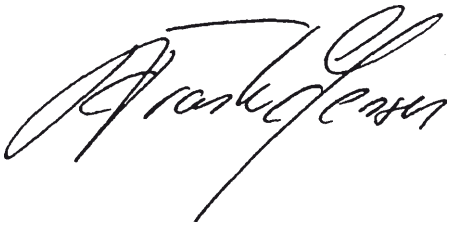

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

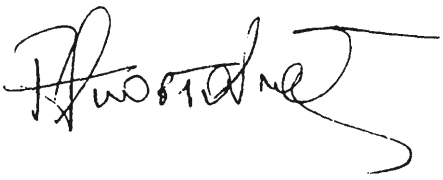

Por el Gobierno del Reino de España

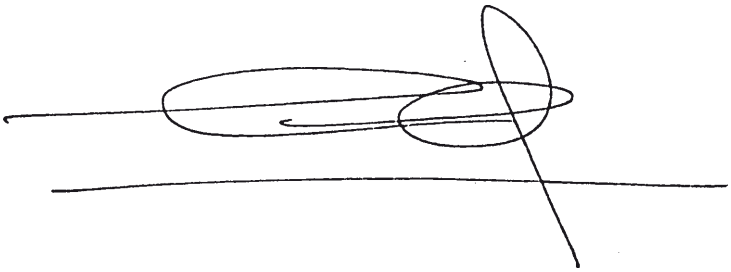

Pour le gouvernement de la République française

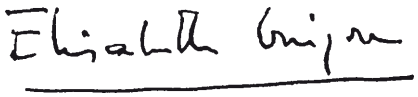

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

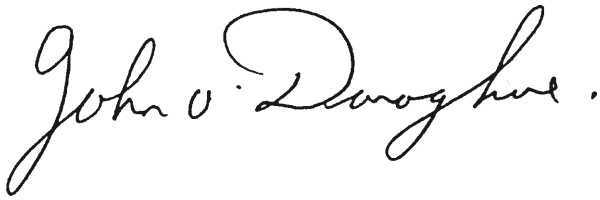

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

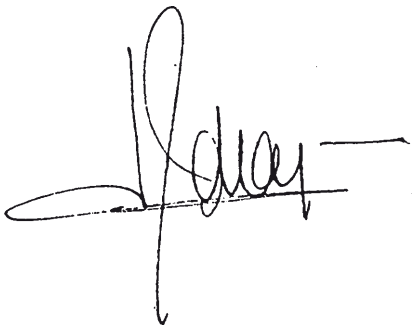

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

31999F0331(01)

AKT VIJEĆA

od 12. ožujka 1999.

o sastavljanju na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji Protokola o području primjene pranja prihoda od kaznenih djela u Konvenciji o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe i uvrštavanju registracijske oznake prijevoznog sredstva u Konvenciju

(1999/C 91/01)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak K.3 stavak 2. točku (c),

BUDUĆI da je u interesu ujednačenosti postojećih akata za potrebe carinske suradnje i jačanja borbe protiv organiziranog kriminala potrebno proširiti područje primjene pranja prihoda od kaznenih djela i uključiti kategoriju „registracijska oznaka prijevoznog sredstva" u kategorijama podataka;

ODLUČIVŠI da je ovim sastavljen Protokol čiji se tekst nalazi u Prilogu i koji su danas potpisali predstavnici vlada država članica Unije;

PREPORUČUJE državama članicama njegovo usvajanje u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

Sastavljeno u Bruxellesu 12. ožujka 1999.

Za Vijeće
Predsjednik
O. SCHILY

41999A0331(01)

C 91/2 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 31.3.1999.

PROTOKOL

sastavljen na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o području primjene pranja prihoda od kaznenih djela u Konvenciji o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe i uvrštavanju registracijske oznake prijevoznog sredstva u Konvenciju

VISOKE UGOVORNE STRANKE ovog Protokola, države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI SE na Akt Vijeća Europske unije od 12. ožujka 1999.,

UZIMAJUĆI U OBZIR Konvenciju sastavljenu na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe ([1]), dalje u tekstu: „Konvencija";

SPORAZUMJELE SU SE O SLJEDEĆIM ODREDBAMA:

Članak 1.

Druga alineja članka 1. stavka 1. Konvencije zamjenjuje se sljedećim:

„— prijenosom, pretvorbom, sakrivanjem ili prikrivanjem imovine ili prihoda koji su ostvareni ili su izravno ili neizravno stečeni putem ili se koriste u nezakonitoj međunarodnoj trgovini drogom ili bilo kojom povredom:

i. svih zakona i drugih propisa države članice čija je primjena u potpunosti ili djelomično, u nadležnosti carinske uprave dotične države članice, a koji se odnose na prekograničnu trgovinu robom koja podliježe zabranama, ograničenjima ili provjerama, a posebno u skladu s člancima 36. i 223. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, te neusklađenim trošarinama; ili

ii. skupa odredaba Zajednice i povezanih provedbenih odredaba koje se odnose na uvoz, izvoz, provoz i prisutnost robe kojom se trguje između država članica i trećih zemalja, te između država članica u slučaju robe koja nema status robe Zajednice, u smislu članka 9. stavka 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, ili robe koja podliježe dodatnim provjerama ili ispitivanjima radi utvrđivanja njezinog statusa robe Zajednici; ili

iii. skupa odredaba usvojenih na razini Zajednice u skladu sa zajedničkom poljoprivrednom politikom i posebnih odredaba usvojenih s obzirom na robu dobivenu obradom poljoprivrednih proizvoda; ili

iv. skupa odredaba usvojenih na razini Zajednice za usklađene trošarine i za porez na dodanu vrijednost na uvoz, zajedno s nacionalnim odredbama kojima se provode."

Članak 2.

Kategorije podataka navedene u članku 4. Konvencije dopunjuju se sljedećom kategorijom:

„ix. registracijska oznaka prijevoznog sredstva."

Članak 3.

1. Ovaj Protokol podliježe usvajanju od strane država članica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

2. Države članice obavješćuju depozitara o ispunjenu svojih odgovarajućih ustavnih odredaba za usvajanje ovog Protokola.

([1]) SL C 316, 27.11.1995., str. 34.

3. Ovaj Protokol stupa na snagu 90 dana od obavijesti iz stavka 2. države članice koja je na dan na koji Vijeće usvoji Akt o sastavljanju ovog Protokola bila članica Europske unije posljednja dovršila ovu formalnost, a koja je posljednja dovršila ovu formalnost. Međutim, Protokol najranije stupa na snagu istodobno kad i Konvencija.

Članak 4.

1. Ovaj je Protokol otvoren za pristupanje svakoj državi koja postane država članica Europske unije.

2. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.

3. Tekstovi ovog Protokola na jeziku države pristupnice koje je sastavilo Vijeće Europske unije su vjerodostojni.

4. Ovaj Protokol stupa na snagu u odnosu na svaku državu koja mu pristupi 90 dana nakon polaganja njezine isprave o pristupanju ili na dan stupanja na snagu ovog Protokola, ako već nije stupio na snagu nakon isteka navedenog roka od 90 dana.

Članak 5.

Svaka država koja postane država članica Europske unije i pristupi Konvenciji u skladu s njezinim člankom 25. prihvaća odredbe ovog Protokola.

Članak 6.

1. Izmjene ovog Protokola može predložiti svaka država članica koja je visoka ugovorna stranka. Svaka predložena izmjena šalje se depozitaru, koji je dostavlja Vijeću.

2. Izmjene usvaja Vijeće, koje zatim državama članicama preporučuje njihovo usvajanje u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

3. Izmjene usvojene na ovaj način stupaju na snagu u skladu s člankom 3.

Članak 7.

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije djeluje kao depozitar ovog Protokola.

2. Depozitar objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica* obavijesti, isprave ili priopćenja u vezi ovog Protokola.

Hecho en Bruselas, el doce de marzo de mil novecientos noventa y nueve.

Udfærdiget i Bruxelles, den tolvte marts nitten hundrede og nioghalvfems.

Geschehen zu Brüssel am zwölften März neunzehnhundertneunundneunzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δώδεκα Μαρτίου χίλια εννιακόσια ενενήντα εννέα.

Done at Brussels on the twelfth day of March in the year one thousand nine hundred and ninety-nine.

Fait à Bruxelles, le douze mars mil neuf cent quatre-vingt-dix-neuf.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil an dara lá déag de Mhárta, míle naoi gcéad noacha naoi.

Fatto a Bruxelles, addì dodici marzo millenovecentonovantanove.

Gedaan te Brussel, de twaalfde maart negentienhonderd negenennegentig.

Feito em Bruxelas, em doze de Março de mil novecentos e noventa e nove.

Tehty Brysselissä kahdentenatoista päivänä maaliskuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäyhdeksän.

Som skedde i Bryssel den tolfte mars nittonhundranittionio.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

IZJAVE

1. Kraljevina Španjolska objavljuje namjeru da uvrsti podatke u Carinski informacijski sustav, nakon uzimanja u obzir, u svakom pojedinom slučaju, načela pravne sigurnosti i pretpostavku nedužnosti, a posebno u slučaju kada se podaci koje je potrebno uvrstiti odnose na fiskalna pitanja.

2. Danska izjavljuje da će se, u mjeri u kojoj se odnosi na nju, članak 1. primjenjivati samo na glavna kaznena djela u odnosu na koja je primanje ukradene robe u svako doba kažnjivo u skladu s danskim pravom, uključujući odjeljak 191a danskog Kaznenog zakona o primanju ukradenih droga u vezi s posebno teškim krijumčarenjem.

32000Y0608(02)

8.6.2000. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA C 160/1

Komunikacija Portugalske Republike u skladu s člankom VI. Protokola od 27. rujna 1968. koji je priložen uz Konvenciju iz Bruxellesa

(2000/C 160/01)

S obzirom na izmjene pravnog poretka Portugalske Republike na temelju:

— članaka 65. i 65.A Zakonika o građanskom postupku (Código de Processo Civil) u odnosu na međunarodnu nadležnost sudova,

— Zakona br. 3/99 od 13. siječnja 1999. godine o ustroju, radu i nadležnosti sudova, a posebno u odnosu na ukidanje „Tribunais Judiciais de Circulo",

U SKLADU s člankom VI. Protokola od 27. rujna 1968. koji je priložen uz Konvenciju iz Bruxellesa s istim datumom i za potrebe članka 64.(e) Konvencije,

POTREBNO JE DONIJETI SLJEDEĆE IZMJENE KONVENCIJE:

(a) jedanaesta alineja članka 3. glasi:

„u Portugalu: članci 65. i 65.A Zakona o građanskom postupku (Código de Processo Civil) i članak 11. Zakona o postupku u sporovima iz radnih odnosa (Código de Processo de Trabalho),";

(b) dvanaesta alineja članka 32. glasi:

„u Portugalu, ‚Tribunal de Comarca'.'

32000F0712(02)

12.7.2000. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA C 197/1

AKT VIJEĆA

od 29. svibnja 2000.

kojim se u skladu s člankom 34. Ugovora o Europskoj uniji donosi Konvencija o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije

(2000/C 197/01)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegove članke 31. točku (a) i članak 34. stavak 2. točku (d),

uzimajući u obzir inicijativu država članica,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [1],

budući da:

(1) Za potrebe realizacije ciljeva Unije pravila o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije moraju biti unaprijeđena te je s tom svrhom potrebno donijeti Konvenciju na način kako je predviđeno u Prilogu ovom aktu.

(2) Neke odredbe Konvencije pripadaju području primjene članka 1. Odluke Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim aranžmanima za primjenu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine [2].

(3) To je slučaj s člancima 3., 5., 6., 7., 12. i 23. te u mjeri koja je relevantna za članak 12. s člancima 15. i 16. i u mjeri koja je relevantna za spomenute članke s člankom 1.

(4) U odnosu na navedene odredbe postupano je u skladu s postupcima predviđenim Sporazumom između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine [3].

(5) Kada priopćenje o donošenju ovog Akta bude prosljeđeno Republici Islandu i Kraljevini Norveškoj u skladu s člankom 8. stavkom 2. točkom (a) navedenog Sporazuma, ove dvije države bit će obaviještene posebno o sadržaju članka 29. o stupanju na snagu za Island i Norvešku i bit će pozvane podnijeti, u trenutku kada obavješćuju Vijeće i Komisiju o ispunjenju svojih ustavnih zahtjeva, odgovarajuće izjave iz članka 24. Konvencije,

ODLUČILO JE da se ovime donosi Konvencija, čiji se tekst nalazi u Prilogu i koju su danas potpisali predstavnici vlada država članica Unije,

[1] Mišljenje doneseno 17. veljače 2000. (još nije objavljeno u Službenom listu).

[2] SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

[3] SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

PREPORUČA da je donesu države članice u skladu s njihovim ustavnim zahtjevima,

POZIVA države članice da pokrenu postupke primjenjive u tu svrhu prije 1. siječnja 2001..

Sastavljeno u Bruxellesu 29. svibnja 2000. godine.

Za Vijeće
Predsjednik
A. COSTA

42000A0712(01)

12.7.2000. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA C 197/3

KONVENCIJA

utvrđena od strane Vijeća u skladu s člankom 34. Ugovora o Europskoj uniji o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije

VISOKE UGOVORNE STRANKE ove Konvencije, države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI SE NA Akt vijeća o utvrđivanju Konvencije o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije,

ŽELEĆI poboljšati pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima među državama članicama Unije ne dovodeći u pitanje pravila o zaštiti osobnih sloboda,

ISTIČUĆI zajednički interes država članica da osiguraju pružanje uzajamne pravne pomoći među državama članicama na brz i učinkovit način u skladu s temeljnim načelima njihovog nacionalnog prava te u skladu s pojedinačnim pravima i načelima Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisane u Rimu 4. studenoga 1950.,

IZRAŽAVAJUĆI svoje povjerenje u ustrojstvo i djelovanje njihovih pravnih sustava i u mogućnost svih država članica da zajamče pošteno suđenje,

ODLUČNE da konvencijom Europske unije dopune Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. i druge konvencije na snazi u tom području,

PRIZNAJUĆI da se odredbe tih konvencija i dalje primjenjuju za sva pitanja koja nisu obuhvaćena ovom Konvencijom,

UZIMAJUĆI U OBZIR da države članice pridaju važnost jačanju pravosudne suradnje, dok i dalje primjenjuju načelo proporcionalnosti,

PODSJEĆAJUĆI da se ovom Konvencijom uređuje uzajamna pravna pomoć u kaznenim stvarima, na temelju načela Konvencije od 20. travnja 1959.,

BUDUĆI DA su, međutim, člankom 20. ove Konvencije obuhvaćene određene specifične situacije u pogledu presretanja telekomunikacija, bez ikakvih učinaka na druge takve situacije izvan područja primjene Konvencije,

BUDUĆI DA se opća načela međunarodnog prava primjenjuju u situacijama koje nisu obuhvaćene ovom Konvencijom,

PRIZNAJUĆI da ova Konvencija ne utječe na izvršavanje obveza država članica u pogledu očuvanja javnog poretka i zaštite unutarnje sigurnosti te da svaka država članica treba odrediti, u skladu s člankom 33. Ugovora o Europskoj uniji, uvjete pod kojima će očuvati javni poredak i štititi unutarnju sigurnost,

SPORAZUMJELE SU SE O SLJEDEĆIM ODREDBAMA:

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Odnos prema ostalim konvencijama o uzajamnoj pravnoj pomoći

1. Svrha ove Konvencije je dopuniti odredbe i olakšati primjenu među državama članicama Europske unije:

(a) Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959., dalje u tekstu: „Europska konvencija o uzajamnoj sudskoj pomoći";

(b) Dodatnog protokola od 17. ožujka 1978. uz Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći;

(c) odredaba o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima Konvencije od 19. lipnja 1990. o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama (dalje u tekstu: „Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma") koje nisu stavljene izvan snage u skladu s člankom 2. stavkom 2.;

(d) poglavlja 2. Ugovora o izručenju i uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima između Kraljevine Belgije, Velikog Vojvodstva Luksemburga i Kraljevine Nizozemske od 27. lipnja 1962., kako je izmijenjen Protokolom od 11. svibnja 1974. (dalje u tekstu: „Beneluški ugovor"), u kontekstu odnosa između država članica i Ekonomske unije Beneluksa.

2. Ova Konvencija ne utječe na primjenu povoljnijih odredaba bilateralnih ili multilateralnih sporazuma između država članica ili, kako je predviđeno u članku 26. stavku 4. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći, aranžmane u području uzajamne pravne pomoći u kaznenim stvarima dogovorene na temelju jedinstvenog zakonodavstva ili posebnog sustava za osiguranje uzajamne primjene mjera uzajamne pravne pomoći na njihovim državnim područjima.

Članak 2.

Odredbe koje se odnose na schengensku pravnu stečevinu

1. Odredbe članaka 3., 5., 6., 7., 12. i 23. i, u mjeri u kojoj se to odnosi na članak 12., članaka 15. i 16., u mjeri u kojoj se odnosi na navedene članke, članka 1. predstavljaju mjere kojima se mijenjaju ili dalje razvijaju odredbe iz Priloga A Sporazumu sklopljenim između Vijeće Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ([1]).

2. Odredbe članka 49. točke (a) te članaka 52., 53. i 73. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma stavljaju se izvan snage.

Članak 3.

Postupci u vezi s kojima se također pruža uzajamna pravna pomoć

1. Uzajamna pravna pomoć također se pruža u postupcima koje pokreću upravna tijela u pogledu djela koja su kažnjiva kao kršenja pravnih propisa na temelju nacionalnog prava države članice koja je uputila zahtjev ili koja prima zahtjev, ili obiju, ili u slučaju kada odluka može dovesti do postupaka pred sudom koji je nadležan posebno u području kaznenih djela.

2. Uzajamna pravna pomoć također se pruža u vezi s kaznenim postupcima ili postupcima iz stavka 1. koji se odnose na kaznena djela ili kršenja za koje bi pravna osoba mogla biti odgovorna u državi članici koja je uputila zahtjev.

([1]) SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

Članak 4.

Formalnosti i postupci za izvršavanje zahtjeva za uzajamnu pravnu pomoć

1. Prilikom pružanja uzajamne pravne pomoći, država članica koja prima zahtjev udovoljava formalnostima i postupcima koje je država članica koja je uputila zahtjev izričito navela, osim ako je drukčije predviđeno u ovoj Konvenciji te pod uvjetom da takve formalnosti i postupci nisu u suprotnosti s temeljnim pravnim načelima države članice koja prima zahtjev.

2. Država članica koja prima zahtjev izvršava zahtjev za pravnu pomoć što je moguće prije, uzimajući u obzir, u najvećoj mogućoj mjeri, rokove postupka i druge rokove koje je navela država članica koja je uputila zahtjev. Država članica koja je uputila zahtjev obrazlaže rokove.

3. Ako se zahtjev ne može ili ne može u potpunosti izvršiti u skladu sa zahtjevima koje je odredila država članica koja je uputila zahtjev, tijela države članice koja prima zahtjev bez odgode obavješćuju tijela države članice koja je uputila zahtjev te navode uvjete pod kojima bi se zahtjev moglo izvršiti. Tijela države članice koja je uputila zahtjev i države članice koja prima zahtjev mogu se dogovoriti o daljnjem djelovanju koje se poduzima u vezi sa zahtjevom, prema potrebi uvjetujući takvo djelovanje ispunjenjem tih uvjeta.

4. Ako se može predvidjeti da se roku za izvršenje zahtjeva koji je odredila država članica koja je uputila zahtjev ne može udovoljiti te ako se u obrazloženjima iz stavka 2. druge rečenice izričito navodi da će svaka odgoda dovesti do znatnog otežavanja postupka koji je u tijeku u državi članici koja je uputila zahtjev, tijela države članice koja prima zahtjev bez odgode navode procijenjeno vrijeme potrebno za izvršenje zahtjeva. Tijela države članice koja je uputila zahtjev bez odgode naznačuju treba li se zahtjev unatoč tome izvršiti. Tijela država članica koja je uputila zahtjev i države članice koja prima zahtjev mogu naknadno dogovoriti daljnje radnje koje treba poduzeti u vezi sa zahtjevom.

Članak 5.

Slanje i dostava podnesaka

1. Svaka država članica šalje podneske namijenjene osobama na državnom području druge države članice izravno poštom.

2. Podnesci se mogu slati putem nadležnih tijela države članice koja prima zahtjev samo ako:

(a) je adresa osobe kojoj je dokument namijenjen nepoznata ili nije pouzdana; ili

(b) odgovarajuće postupovno pravo države članice koja je uputila zahtjev zahtijeva dokaz o dostavi dokumenta primatelju, koji nije dokaz koji može pružiti pošta; ili

(c) nije bilo moguće dostaviti dokument poštom; ili

(d) je država članica koja je uputila zahtjev obrazložila razloge zbog kojih smatra da bi slanje poštom bilo neučinkovito ili neprimjereno.

3. U slučaju kada se s razlogom vjeruje da primatelj ne razumije jezik na kojem je dokument sastavljen, dokument ili barem njegovi važni dijelovi moraju se prevesti na jezik ili jedan od jezika države članice na čijem državnom području boravi primatelj. Ako tijelo koje je izdalo podnesak zna da primatelj razumije samo neki drugi jezik, dokument ili barem njegovi važni dijelovi moraju se prevesti na taj drugi jezik.

4. Svim podnescima prilaže se izvješće u kojem se navodi da primatelj može dobiti informacije od tijela koje je izdalo dokument ili od drugih tijela u toj državi članici o svojim pravima i obvezama u vezi s dokumentom. Stavak 3. također se primjenjuje na to izvješće.

5. Ovaj članak ne utječe na primjenu članaka 8., 9. i 12. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći i članke 32., 34. i 35. Beneluškog ugovora.

Članak 6.

Slanje zahtjeva za uzajamnu pravnu pomoć

1. Zahtjevi za uzajamnu pravnu pomoć i spontana razmjena informacija iz članka 7. obavljaju se u pisanom obliku ili bilo kojim drugim sredstvom koje ostavlja pisani trag pod uvjetima koji državi članici koja ga zaprima omogućuju da utvrdi vjerodostojnost. Takve zahtjeve međusobno izravno šalju pravosudna tijela koja imaju lokalnu nadležnost za njihovo pokretanje i izvršavanje te se vraćaju istim kanalima, osim ako je ovim člankom drukčije određeno.

Sve informacije koje je dostavila država članica u vezi s postupkom pred sudovima druge države članice u smislu članka 21. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći i članka 42. Beneluškog ugovora mogu biti predmet izravne komunikacije između nadležnih pravosudnih tijela.

2. Stavak 1. ne dovodi u pitanje mogućnost slanja ili vraćanja zahtjeva u posebnim slučajevima:

(a) između središnjeg tijela države članice i središnjeg tijela druge države članice; ili

(b) između pravosudnog tijela jedne države članice i središnjeg tijela druge države članice.

3. Neovisno o stavku 1., Ujedinjena Kraljevina i Irska mogu, prilikom obavješćivanja predviđenog u članku 27. stavku 2., izjaviti da se zahtjevi i obavijesti, kako je navedeno u izjavi, moraju slati putem njihovih središnjih tijela. Te države članice mogu u svako doba dodatnom izjavom ograničiti opseg takve izjave u svrhe postizanja boljeg učinka stavka 1. One to čine u slučaju kada odredbe o uzajamnoj pravnoj pomoći Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma za njih stupe na snagu.

Sve države članice mogu primijeniti načelo uzajamnosti u pogledu gore navedenih izjava.

4. Svaki zahtjev za uzajamnu pravnu pomoć može se, u hitnom slučaju, poslati putem Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol) ili bilo kojeg tijela nadležnog na temelju odredaba usvojenih sukladno Ugovoru o Europskoj uniji.

5. U slučaju kada je, s obzirom na zahtjeve iz članaka 12., 13. ili 14. nadležno tijelo pravosudno tijelo ili središnje tijelo u jednoj državi članici, a policijsko ili carinsko tijelo u drugoj državi članici, ta tijela mogu zahtjeve međusobno izravno slati i na njih odgovarati. Stavak 4. primjenjuje se na te kontakte.

6. U slučaju kada je, u vezi sa zahtjevima za uzajamnu pravnu pomoć s obzirom na postupke kako su predviđeni u članku 3. stavku 1., nadležno tijelo pravosudno tijelo ili središnje tijelo u jednoj državi članici i upravno tijelo u drugoj državi članici, ta tijela mogu zahtjeve međusobno izravno slati i na njih odgovarati.

7. Svaka država članica može izjaviti prilikom obavješćivanja predviđenog u članku 27. stavku 2. da nije vezana odredbama iz stavka 5. prve rečenice ili stavka 6. ovog članka, ili objema, ili da će primjenjivati te odredbe samo pod određenim uvjetima koje odredi. Takva se izjava u svakom trenutku može povući ili izmijeniti.

8. Sljedeći zahtjev ili obavijesti šalju se putem središnjih tijela država članica:

(a) zahtjevi za privremeni premještaj ili provoz zadržanih osoba kako je navedeno u članku 9. ove Konvencije, u članku 11. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći i u članku 33. Beneluškog ugovora;

(b) obavijesti s podacima iz sudskih spisa, kako je navedeno u članku 22. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći i članku 43. Beneluškog ugovora. Međutim, zahtjevi za preslike presuda i mjera kako je navedeno u članku 4. Dodatnog protokola uz Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći mogu se slati izravno nadležnim tijelima.

Članak 7.

Spontana razmjena informacija

1. U granicama svojeg nacionalnog prava, nadležna tijela država članica mogu razmjenjivati informacije, bez zahtjeva u tu svrhu, u vezi s kaznenim djelima i kršenjima pravnih propisa iz članka 3. stavka 1., čije je kažnjavanje ili rješavanje u nadležnosti tijela koje prima informacije u trenutku pružanja podatka.

2. Tijelo koje pruža informacije može, sukladno svojem nacionalnom pravu, odrediti uvjete pod kojima tijelo koje prima informacije može takve informacije koristiti.

3. Ti su uvjeti obvezujući za tijelo koje prima informacije.

GLAVA II.

ZAHTJEV ZA ODREĐENE POSEBNE OBLIKE UZAJAMNE PRAVNE POMOĆI

Članak 8.

Povrat imovine

1. Na zahtjev države članice koja je uputila zahtjev i ne dovodeći u pitanje prava *bona fide* trećih strana, država članica koja prima zahtjev može predmete stečene kaznenim djelima staviti na raspolaganje državi koja je uputila zahtjev s ciljem njihovog povrata zakonitim vlasnicima.

2. Prilikom primjene članaka 3. i 6. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći te članaka 24. stavka 2. i članka 29. Beneluškog ugovora, država članica koja prima zahtjev može se odreći povrata predmeta ili prije ili nakon što ih preda državi članici koja je uputila zahtjev ako se time može olakšati povrat takvih predmeta zakonitom vlasniku. To ne utječe na prava *bona fide* trećih strana.

3. U slučaju odricanja od povrata prije predaje predmeta državi članici koja je uputila zahtjev, država članica koja prima zahtjev ne koristi pravo na osiguranje ili druga regresna prava na temelju poreznog ili carinskog zakonodavstva u pogledu tih predmeta.

Odricanje od povrata iz stavka 2. ne dovodi u pitanje pravo države članice koja prima zahtjev na naplatu poreza ili carine od zakonitog vlasnika.

Članak 9.

Privremeni premještaj zadržanih osoba radi provođenja istrage

1. U slučaju kada postoji sporazum između nadležnih tijela dotičnih država članica, država članica koja je zatražila istragu za koju se zahtijeva prisutnost zadržane osobe na njezinom državnom području može privremeno premjestiti tu osobu na državno područje države članice u kojoj se provodi istraga.

2. Sporazum obuhvaća aranžmane za privremeni premještaj osobe i datum do kojeg ta osoba mora biti vraćena na državno područje države članice koja prima zahtjev.

3. U slučaju kada se zahtijeva pristanak za premještaj od dotične osobe, izjava o pristanku ili njena preslika bez odgode se dostavlja državi članici koja prima zahtjev.

4. Razdoblje zadržavanja na državnom području države članice koja prima zahtjev oduzima se od razdoblja oduzimanja slobode koje dotična osoba mora ili će morati izdržati na državnom području države članice koja je uputila zahtjev.

5. Odredbe članka 11. stavaka 2. i 3. te članaka 12. i 20. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći primjenjuju se *mutatis mutandis* na ovaj članak.

6. Prilikom obavješćivanja iz članka 27. stavka 2., svaka država članica može izjaviti da će se, prije postizanja sporazuma iz stavka 1. ovog članka, zahtijevati pristanak iz stavka 3. ovog članka ili da će se on zahtijevati pod određenim uvjetima navedenima u izjavi.

Članak 10.

Saslušanje videokonferencijskom vezom

1. Ako se osoba nalazi na državnom području jedne države članice, a pravosudna tijela druge države članice moraju je saslušati kao svjedoka ili vještaka, ona mogu, u slučaju kada nije poželjno ili moguće da se osoba sasluša osobno na njezinom državnom području, zatražiti saslušanje videokonferencijskom vezom, kako je predviđeno u stavcima od 2. do 8.

2. Država članica koja prima zahtjev pristaje na saslušanje videokonferencijskom vezom pod uvjetom da uporaba videokonferencijske veze nije u suprotnosti s temeljnim načelima njezinog prava i pod uvjetom da ima tehnička sredstva za provođenje saslušanja. Ako država članica koja prima zahtjev nema pristup tehničkim sredstvima videokonferencijske veze, država članica koja je uputila zahtjev može joj, uzajamnim sporazumom, osigurati takva sredstva.

3. Zahtjevi za saslušanje videokonferencijskom vezom sadrže, uz podatke iz članka 14. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći i članka 37. Beneluškog ugovora, razlog zbog kojeg nije poželjno ili moguće osobno prisustvovanje svjedoka ili vještaka, naziv pravosudnog tijela i imena osoba koje će provoditi saslušanje.

4. Pravosudno tijelo države članice koja prima zahtjev poziva dotičnu osobu da se pojavi u skladu s obrascima utvrđenima njezinim pravom.

5. U pogledu saslušanja videokonferencijskom vezom primjenjuju se sljedeća pravila:

(a) pravosudno tijelo države članice koja prima zahtjev prisustvuje saslušanju, ako je potrebno pomaže mu tumač, a također je odgovorno za utvrđivanje identiteta osobe koja se saslušava i poštovanje temeljnih pravnih načela države članice koja prima zahtjev. Ako pravosudno tijelo države članice koja prima zahtjev smatra da se tijekom saslušanja krše temeljna pravna načela države članice koja prima zahtjev, ono odmah poduzima potrebne mjere kako bi osiguralo nastavak saslušanja u skladu s navedenim načelima;

(b) mjere za zaštitu osobe koja se treba saslušati dogovaraju, prema potrebi, nadležna tijela države članice koja je uputila zahtjev i države članice koja prima zahtjev;

(c) saslušanje izravno provodi, ili se ono provodi pod njegovim vodstvom, pravosudno tijelo države članice koja je uputila zahtjev u skladu s njenim zakonima;

(d) na traženje države članice koja je uputila zahtjev ili osobe koja se treba saslušati, država članica koja prima zahtjev osigurava da osobi koja se treba saslušati pomaže tumač, ako je potrebno;

(e) osoba koja se treba saslušati može se pozvati na pravo da ne svjedoči, koje bi joj pravo bilo priznato u skladu s pravom ili države članice koja prima zahtjev ili one koja je uputila zahtjev.

6. Ne dovodeći u pitanje nijednu mjeru dogovorenu za zaštitu osoba, pravosudno tijelo države članice koja prima zahtjev nakon dovršetka saslušanja sastavlja zapisnik u kojem navodi datum i mjesto saslušanja, identitet saslušane osobe, identitete i dužnosti svih ostalih osoba države članice koja prima zahtjev koje su sudjelovale u saslušanju, sve položene prisege i tehničke uvjete u kojima je saslušanje održano. Nadležno tijelo države članice koja prima zahtjev prosljeđuje taj dokument nadležnom tijelu države članice koja je uputila zahtjev.

7. Trošak uspostave video-veze, troškove u vezi s održavanjem video-veze u državi članici koja prima zahtjev, naknadu tumačima koje je ona osigurala i naknade svjedocima i vještacima te njihove putne troškove u državi članici koja prima zahtjev nadoknađuje država članica koja je uputila zahtjev državi članici koja prima zahtjev, osim ako se potonja odrekne naknade svih ili nekih od tih troškova.

8. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se, u slučaju kada se svjedoci ili vještaci saslušavaju unutar njenog državnog područja u skladu s ovim člankom i odbiju svjedočiti kada imaju obvezu svjedočiti ili daju lažni iskaz, njezino nacionalno pravo primjenjuje kao da se saslušanje odvija u nacionalnom postupku.

9. Države članice mogu, po vlastitom nahođenju, također primjenjivati odredbe ovog članka, prema potrebi i uz suglasnost svojih nadležnih pravosudnih tijela, na saslušanja videokonferencijskom vezom koja uključuju optuženu osobu. U tom slučaju, odluka o održavanju videokonferencijske veze i načinu na koji se videokonferencijske veza održava podliježu dogovoru između dotičnih država članica, u skladu s njihovim nacionalnim pravom i odgovarajućim međunarodnim instrumentima, uključujući Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda iz 1950. godine.

Svaka država članica može, kada daje obavijest sukladno članku 27. stavku 2., izjaviti da neće primjenjivati prvi podstavak. Takva se izjava može u svako doba povući.

Saslušanja se provode samo uz pristanak optužene osobe. Pravila koja bi mogla biti potrebna, s ciljem zaštite prava optužene osobe, usvaja Vijeće pravno obvezujućim instrumentom.

Članak 11.

Saslušanje svjedoka i vještaka telefonskom konferencijskom vezom

1. Ako se osoba nalazi na državnom području jedne države članice i moraju je kao svjedoka ili vještaka saslušati pravosudna tijela druge države članice, potonja može, u slučaju kada to predviđa njezino nacionalno pravo, zatražiti pomoć prve države članice kako bi omogućila saslušanje telefonskom konferencijskom vezom, kako je predviđeno u stavcima od 2. do 5.

2. Saslušanje se može provesti telefonskom konferencijskom vezom samo ako svjedok ili vještak pristanu na održavanje saslušanja tom metodom.

3. Država članica koja prima zahtjev suglasna je sa saslušanjem telefonskom konferencijskom vezom ako to nije u suprotnosti s temeljnim načelima njezinog prava.

4. Zahtjev za saslušanje telefonskom konferencijskom vezom sadrži, uz podatke iz članka 14. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći i članka 37. Beneluškog ugovora, naziv pravosudnog tijela i imena osoba koje će provoditi saslušanje te navod da svjedok ili vještak pristaju sudjelovati u saslušanju telefonskom konferencijskom vezom.

5. Praktična rješenja u vezi sa saslušanjem dogovaraju dotične države članice. Kada dogovaraju takva rješenja, država članica koja prima zahtjev obvezuje se:

(a) obavijestiti dotičnog svjedoka ili vještaka o vremenu i mjestu saslušanja;

(b) osigurati identifikaciju svjedoka ili vještaka;

(c) provjeriti pristaju li svjedok ili vještak na saslušanje telefonskom konferencijskom vezom.

Država članica koja prima zahtjev može svoj pristanak, u potpunosti ili djelomično, uvjetovati odgovarajućim odredbama članka 10. stavaka 5. i 8. Osim ako je drukčije određeno, odredbe članka 10. stavka 7. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Članak 12.

Kontrolirana izručenja

1. Svaka država članica obvezuje se osigurati, na zahtjev druge države članice, da su kontrolirana izručenja dozvoljena na njezinom državnom području u okviru kaznenih istraga o kaznenim djelima za koja je moguće izručenje.

2. Odluku o provođenju kontroliranih izručenja u svakom pojedinačnom slučaju donose nadležna tijela države članice koja prima zahtjev, uz dužno poštovanje nacionalnog prava te države članice.

3. Kontrolirana izručenja provode se u skladu s postupcima države članice koja prima zahtjev. Pravo na djelovanje te na vođenje i kontrolu aktivnosti imaju nadležna tijela te države članice.

Članak 13.

Zajednički istražni timovi

1. Nadležna tijela dviju ili više država članica mogu uzajamnim sporazumom osnovati zajednički istražni tim za posebnu svrhu i na ograničeno vrijeme, koje se može produljiti uzajamnim pristankom, radi provođenja kaznenih istraga u jednoj ili više država članica koje su osnovale tim. Sastav tima određuje se sporazumom.

Zajednički istražni tim može se posebno osnivati u slučaju kada:

(a) istrage kaznenih djela države članice zahtijevaju teške i zahtjevne istrage povezane s drugim državama članicama;

(b) nekoliko država članica provodi istrage kaznenih djela kod kojih okolnosti slučaja zahtijevaju koordinirano, usklađeno djelovanje u dotičnim državama članicama.

Zahtjev za osnivanje zajedničkog istražnog tima može podnijeti bilo koja dotična država članica. Tim se osniva u jednoj od država članica u kojoj se predviđa provođenje istraga.

2. Uz podatke navedene u relevantnim odredbama članka 14. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći i članka 37. Beneluškog ugovora, zahtjevi za osnivanje zajedničkog istražnog tima sadrže prijedloge sastava tima.

3. Zajednički istražni timovi djeluju na državnom području država članica koje su ga osnovale pod sljedećim općim uvjetima:

(a) voditelj tima je predstavnik nadležnog tijela koje sudjeluje u kaznenim istragama iz države članice u kojoj tim djeluje. Voditelj tima djeluje u granicama svoje nadležnosti na temelju nacionalnog prava;

(b) tim provodi svoje aktivnosti u skladu s pravom države članice u kojoj djeluje. Članovi tima provode svoje zadaće pod vodstvom osobe iz točke (a), uzimajući u obzir uvjete koje određuju njihova vlastita tijela u sporazumu o osnivanju tima;

(c) država članica u kojoj tim djeluje osigurava potrebne organizacijske aranžmane.

4. U ovom članku, članovi zajedničkog istražnog tima iz država članica koje nisu država članica u kojoj tim djeluje nazivaju se članovima „dodijeljenima" timu.

5. Dodijeljeni članovi zajedničkog istražnog tima imaju pravo biti prisutni kada se poduzimaju istražne mjere u državi članici djelovanja. Međutim, voditelj tima može, zbog posebnih razloga, u skladu s pravom države članice u kojoj tim djeluje, odlučiti drukčije.

6. Voditelj tima može dodijeljenim članovima zajedničkog istražnog tima, u skladu s pravom države članice u kojoj tim djeluje, povjeriti zadaću poduzimanja određenih istražnih mjera u slučaju kada su to odobrila nadležna tijela države članice u kojoj tim djeluje te država članica koja dodjeljuje članove.

7. U slučaju kada zajednički istražni tim treba poduzeti istražne mjere u jednoj od država članica koje su osnovale tim, članovi koje je dodijelila ta država članica mogu zatražiti od svojih nadležnih tijela poduzimanje tih mjera. U toj državi članici te se mjere razmatraju sukladno uvjetima koji bi se primjenjivali da su zatražene u nacionalnoj istrazi.

8. U slučaju kada zajednički istražni tim treba pomoć države članice koja nije jedna od država koje su osnovale tim ili treće države, nadležna tijela države u kojoj tim djeluje mogu poslati zahtjev za pravnu pomoć nadležnim tijelima druge dotične države sukladno odgovarajućim instrumentima ili dogovorima.

9. Član zajedničkog istražnog tima može, sukladno vlastitom nacionalnom pravu i u granicama svoje nadležnosti, timu pružiti podatke dostupne u državi članici koja ga je dodijelila radi kaznenih istraga koje provodi tim.

10. Podaci koji inače nisu dostupni nadležnim tijelima država članica, a koje je član ili dodijeljeni član zakonito pribavio dok je bio dio zajedničkog istražnog tima, mogu se koristiti za sljedeće svrhe:

(a) u svrhe za koje je tim osnovan;

(b) za otkrivanje, istraživanje i kazneni progon drugih kaznenih djela podložno prethodnom odobrenju države članice u kojoj je podatak postao dostupan. Takvo se odobrenje može uskratiti samo u slučajevima u kojima bi takva uporaba dovela u opasnost kaznene istrage u dotičnoj državi članici ili u onima u kojima bi ta država članica mogla odbiti uzajamnu pravnu pomoć;

(c) sprečavanja neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti te ne dovodeći u pitanje točku (b) ako je naknadno pokrenuta kaznena istraga;

(d) u druge svrhe u mjeri u kojoj je to dogovoreno između država članica koje su osnovale tim.

11. Odredbe ovog članka ne dovode u pitanje bilo koje druge postojeće odredbe ili dogovore o osnivanju ili djelovanju zajedničkih istražnih timova.

12. U mjeri u kojoj pravo dotičnih država članica ili odredbe bilo kojeg pravnog instrumenta koji se među njima primjenjuje dozvoljavaju, mogu se postići dogovori o sudjelovanju u djelatnostima tima osoba koje nisu predstavnici nadležnih tijela država članica koje osnivaju zajednički istražni tim. Takve osobe mogu biti, na primjer, službenici tijela osnovanih sukladno Ugovoru o Europskoj uniji. Prava dana članovima ili dodijeljenim članovima tima na temelju ovog članka ne primjenjuju se na te osobe, osim ako je sporazumom izričito određeno drukčije.

Članak 14.

Tajne istrage

1. Država članica koja je uputila zahtjev i država članica koja prima zahtjev mogu se dogovoriti o međusobnoj pomoći u vođenju istraga kaznenih djela koje provode službenici koji djeluju pod tajnim ili lažnim identitetom (tajne istrage).

2. Nadležna tijela države članice koja prima zahtjev odlučuju o zahtjevu u svakom pojedinačnom slučaju uz dužno poštovanje njezinog nacionalnog prava i postupaka. Trajanje tajne istrage, detaljni uvjeti i pravni status dotičnih službenika tijekom tajnih istraga dogovaraju države članice uz dužno poštovanje njihovog nacionalnog prava i postupaka.

3. Tajne istrage se odvijaju u skladu s nacionalnim pravom i postupcima država članica na čijem se državnom području tajna istraga odvija. Uključene države članice surađuju kako bi osigurale pripremu i nadzor tajnih operacija te dogovorile aranžmane za sigurnost službenika koji djeluju pod tajnim ili lažnim identitetom.

4. Prilikom davanja obavijesti iz članka 27. stavka 2., svaka država članica može izjaviti da nije vezana ovim člankom. Takva se izjava može u svako doba povući.

Članak 15.

Kaznena odgovornost službenika

Tijekom djelovanja iz članaka 12., 13. i 14., službenici države članice koja nije država članica u kojoj djeluju smatraju se službenicima države članice u kojoj djeluju s obzirom na kaznena djela počinjena protiv njih ili kaznenih djela koja su oni počinili.

Članak 16.

Građanska odgovornost službenika

1. U slučaju kada, u skladu s člancima 12., 13. i 14., službenici države članice djeluju u drugoj državi članici, prva država članica odgovara za svu štetu koju oni počine tijekom svog djelovanja, u skladu s pravom države članice na čijem državnom području djeluju.

2. Država članica na čijem je državnom području počinjena šteta iz stavka 1. naknađuje takvu štetu pod uvjetima koji se primjenjuju na štetu koju su počinili njezini vlastiti službenici.

3. Država članica čiji su službenici počinili štetu bilo kojoj osobi na državnom području druge države članice potonjoj naknađuje u cijelosti iznose koje je ona isplatila žrtvama ili osobama koje su one u tu svrhu ovlastile.

4. Ne dovodeći u pitanje izvršavanje prava prema trećim stranama i, uz izuzetak stavka 3., svaka država članica suzdržava se, u slučaju predviđenom u stavku 1., od zahtjeva za naknadu štete koju je pretrpjela od druge države članice.

GLAVA III.

PRESRETANJE TELEKOMUNIKACIJA

Članak 17.

Tijela nadležna za naredbe presretanja telekomunikacija

Za potrebe primjene odredaba članaka 18., 19. i 20., „nadležno tijelo" znači pravosudno tijelo ili, u slučaju kada pravosudna tijela nemaju nadležnost u području obuhvaćenom tim odredbama, ekvivalentno nadležno tijelo određeno sukladno članku 24. stavku 1. točki (e) koje djeluje s ciljem kaznene istrage.

Članak 18.

Zahtjevi za presretanje telekomunikacija

1. Za potrebe kaznene istrage, nadležno tijelo u državi članici koja je uputila zahtjev može, u skladu sa zahtjevima nacionalnog prava, podnijeti zahtjev nadležnom tijelu u državi članici koja prima zahtjev za:

(a) presretanje i neposredan prijenos telekomunikacija državi članici koja je uputila zahtjev; ili

(b) presretanje, snimanje i naknadan prijenos snimke telekomunikacija državi članici koja je uputila zahtjev.

2. Zahtjevi na temelju stavka 1. mogu se podnijeti u odnosu na uporabu telekomunikacijskih sredstava od strane subjekta presretanja ako je taj subjekt prisutan u:

(a) državi članici koja je uputila zahtjev, a država članica koja je uputila zahtjev treba tehničku pomoć države članice koja prima zahtjev za presretanje njegovih komunikacija;

(b) državi članici koja je uputila zahtjev kada se njegove komunikacije mogu presresti u toj državi članici;

(c) trećoj državi članici koja je obaviještena u skladu s člankom 20. stavkom 2. točkom (a), a država članica koja je uputila zahtjev treba tehničku pomoć države članice koja prima zahtjev za presretanje njegovih komunikacija.

3. Odstupajući od članka 14. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći i članka 37. Beneluškog ugovora, zahtjevi na temelju ovog članka sadrže sljedeće:

(a) navođenje tijela koje podnosi zahtjev;

(b) potvrdu da je izdana zakonita naredba ili nalog za presretanje u vezi s kaznenom istragom;

(c) informacije radi identifikacije subjekta tog presretanja;

(d) navođenje kažnjive radnje pod istragom;

(e) željeno trajanje presretanja; i

(f) ako je moguće, pružanje dostatnih tehničkih podataka, posebno odgovarajući broj mrežnog priključka, kako bi se osiguralo izvršenje tog zahtjeva.

4. U slučaju zahtjeva u skladu sa stavkom 2. točkom (b), zahtjev također sadrži sažetak činjenica. Država članica koja prima zahtjev može tražiti sve dodatne podatke koji bi joj omogućili donošenje odluke o tome bi li traženu mjeru poduzela u sličnom nacionalnom slučaju.

5. Država članica koja prima zahtjev obvezuje se postupiti u skladu sa zahtjevima iz stavka 1. točke (a):

(a) u slučaju zahtjeva na temelju stavka 2. točke (a) i stavka 2. točke (c) nakon što dobije podatke iz stavka 3. Država članica koja prima zahtjev također može dozvoliti nastavak presretanja bez daljnjih formalnosti;

(b) u slučaju zahtjeva na temelju stavka 2. točke (b), nakon što dobije podatke iz stavaka 3. i 4. i u slučaju kada bi zatraženu mjeru sama poduzela u sličnom nacionalnom slučaju. Država članica koja prima zahtjev može svoj pristanak uvjetovati poštovanjem uvjeta koji bi se poštovali u sličnom nacionalnom slučaju.

6. U slučaju kada neposredan prijenos nije moguć, država članica koja prima zahtjev obvezuje se postupiti u skladu sa zahtjevima na temelju stavka 1. točke (b) nakon što dobije podatke iz stavaka 3. i 4. i u slučaju kada bi zatraženu mjeru sama poduzela u sličnom nacionalnom slučaju. Država članica koja prima zahtjev može svoj pristanak uvjetovati poštovanjem uvjeta koji bi se poštovali u sličnom nacionalnom slučaju.

7. Prilikom davanja obavijesti iz članka 27. stavka 2., svaka država članica može izjaviti da je stavak 6. obvezuje samo u slučaju kada ne može pružiti neposredan prijenos. U tom slučaju druga država članica može primijeniti načelo uzajamnosti.

8. Prilikom podnošenja zahtjeva na temelju stavka 1. točke (b), država članica koja je uputila zahtjev može, u slučaju kada ima poseban razlog za to, također zatražiti prijepis snimke. Država članica koja prima zahtjev razmatra takve zahtjeve u skladu sa svojim nacionalnom pravom i postupcima.

9. Država članica koja prima podatke pružene na temelju stavaka 3. i 4. čuva tajnost tih podataka u skladu sa svojim nacionalnim pravom.

Članak 19.

Presretanje telekomunikacija na vlastitom državnom području pomoću pružatelja usluga

1. Države članice osiguravaju da sustavi telekomunikacijskih usluga kojima se upravlja preko zemaljske stanice na njihovom državnom području, za koje zakonito presretanje komunikacije subjekta presretanja prisutnog u drugoj državi članici nije izravno dostupno na državnom području potonje države članice, mogu toj drugoj državi članici biti izravno dostupni za zakonito presretanje posredstvom imenovanog pružatelja usluga prisutnog na njezinom državnom području.

2. U slučaju iz stavka 1., nadležna tijela države članice imaju pravo, za potrebe kaznene istrage i u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom te pod uvjetom da je subjekt presretanja prisutan u toj državi članici, provesti presretanje posredstvom imenovanog pružatelja usluga prisutnog na njezinom državnom području bez uključivanja države članice na čijem je državnom području smještena zemaljska stanica.

3. Stavak 2. također se primjenjuje u slučaju kada se presretanje provodi na zahtjev upućen sukladno članku 18. stavku 2. točki (b).

4. Ni jedna odredba ovog članka ne sprječava državu članicu da pošalje zahtjev državi članici na čijem je državnom području smještena zemaljska stanica za zakonito presretanje telekomunikacija sukladno članku 18., a posebno u slučaju kada nema posrednika u državi članici koja je uputila zahtjev.

Članak 20.

Presretanje telekomunikacija bez tehničke pomoći druge države članice

1. Ne dovodeći u pitanje opća načela međunarodnog prava kao i odredbe članka 18. stavka 2. točke (c), obveze iz ovog članka primjenjuju se na naloge za presretanje koje izdaje ili odobrava nadležno tijelo jedne države članice tijekom kaznenih istraga koje imaju obilježja istraga koje slijede nakon što je počinjeno određeno kazneno djelo, uključujući i pokušaje u mjeri u kojoj su kažnjivi na temelju nacionalnog prava, s ciljem utvrđivanja identiteta i uhićenja, podizanja optužnice, kaznenog progona i izricanja presude onima koji su odgovorni.

2. U slučaju kada radi kaznene istrage presretanje telekomunikacija odobrava nadležno tijelo jedne države članice („država članica koja provodi presretanje"), a telekomunikacijska adresa subjekta navedenog u nalogu za presretanje se koristi na državnom području druge države članice („obaviještena država članica") od koje nije potrebna tehnička pomoć za provođenje presretanja, država članica koja provodi presretanje obavješćuje obaviještenu državu članicu o presretanju:

(a) prije presretanja u slučajevima kada je u trenutku izdavanja naloga za presretanje poznato da se subjekt presretanja nalazi na državnom području obaviještene države članice;

(b) u ostalim slučajevima, neposredno nakon što se ustanovi da se subjekt presretanja nalazi na državnom području obaviještene države članice.

3. Podaci koje dostavlja država članica koja provodi presretanje sadrže:

(a) navođenje tijela koje je naredilo presretanje;

(b) potvrdu da je izdan zakonit nalog za presretanje u vezi s kaznenom istragom;

(c) podatke radi identifikacije subjekta presretanja;

(d) navođenje kažnjive radnje pod istragom; i

(e) očekivano trajanje presretanja.

4. U slučaju kada se država članica obavješćuje sukladno stavcima 2. i 3. primjenjuje se sljedeće:

(a) po primitku podataka pruženih na temelju stavka 3., nadležno tijelo obaviještene države članice bez odgode, a najkasnije u roku od 96 sati, odgovara državi članici koja provodi presretanje kako bi:

i. dozvolila provođenje ili nastavak presretanja. Obaviještena država članica može dati svoj pristanak podložno uvjetima koji bi se poštovali u sličnom nacionalnom slučaju;

ii. zatražila da se presretanje ne provede ili da se okonča u slučaju kada presretanje ne bi bilo dozvoljeno na temelju nacionalnog prava obaviještene države članice, ili zbog razloga navedenih u članku 2. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći. U slučaju kada obaviještena država članica uvede takav zahtjev, ona u pisanom obliku obrazlaže svoju odluku;

iii. u slučajevima iz podtočke ii., zatražila da se svi materijali već dobiveni presretanjem dok je subjekt bio na njezinom državnom području ne rabe, ili se mogu rabiti samo pod uvjetima koje ona određuje. Obaviještena država članica obavješćuje državu članicu koja provodi presretanje o razlozima koji opravdavaju navedene uvjete;

iv. zatražila kratko produljenje, u razdoblju od najviše osam dana, prvotnog roka od 96 sati, koje se dogovora s državom članicom koja provodi presretanje, s ciljem provođenja unutarnjih postupaka na temelju njezinog nacionalnog prava. Obaviještena država članica obavješćuje u pisanom obliku državu članicu koja provodi presretanje o uvjetima koji, sukladno njenom nacionalnom pravu, opravdavaju traženo produljenje roka.

(b) Sve do donošenja odluke obaviještene države članice sukladno točki (a) podtočki i. ili ii., država članica koja provodi presretanje:

i. može nastaviti presretanje; i

ii. ne smije koristiti materijal već dobiven presretanjem, osim:

— ako je drukčije dogovoreno između država članica na koje se to odnosi, ili

— za donošenje žurnih mjera za sprječavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti. Obaviještena država članica obavješćuje se o svim takvim uporabama i razlozima koji ih opravdavaju.

(c) Obaviještena država članica može tražiti sažetak činjeničnog stanja i sve dodatne podatke koji su joj potrebni za donošenje odluke o tome bi li se presretanje odobrilo u sličnom nacionalnom slučaju. Takav zahtjev ne utječe na primjenu točke (b), osim ako se obaviještena država članica i država članica koja provodi presretanje dogovore drukčije.

(d) Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale davanje odgovora u roku od 96 sati. S tim ciljem one određuju kontaktne točke koje rade 24 sata dnevno te ih uključuju u svoje izjave na temelju članka 24. stavka 1. točke (e).

5. Obaviještena država članica čuva podatke pružene na temelju stavka 3. tajnima u skladu s vlastitim nacionalnim pravom.

6. U slučaju kada država članica koja provodi presretanje smatra da su podaci koji se pružaju na temelju stavka 3. posebno osjetljive prirode, oni se mogu nadležnom tijelu poslati preko posebnog tijela ako je to dogovoreno na bilateralnoj osnovi između tih država članica.

7. Prilikom davanja obavijesti na temelju članka 27. stavka 2., ili u bilo kojem trenutku nakon toga, svaka država članica može izjaviti da joj neće biti potrebno pružiti podatke o presretanjima kako je predviđeno u ovom članku.

Članak 21.

Odgovornost za troškove telekomunikacijskih operatera

Troškove koje su pretrpjeli telekomunikacijski operateri ili pružatelji usluga u izvršavanju zahtjeva sukladno članku 18. snosi država članica koja je uputila zahtjev.

Članak 22.

Bilateralni dogovori

Ni jedna odredba ove glave ne sprječava sklapanje bilateralnih ili multilateralnih dogovora među državama članicama s ciljem lakšeg iskorištavanja sadašnjih i budućih tehničkih mogućnosti u pogledu zakonitog presretanja telekomunikacija.

GLAVA IV.

Članak 23.

Zaštita osobnih podataka

1. Država članica koja je primila osobne podatke dostavljene na temelju ove Konvencije može ih koristiti:

(a) za potrebe postupaka na koje se primjenjuje ova Konvencija;

(b) za ostale sudske i upravne postupke koji su u izravnoj svezi sa postupcima iz točke (a);

(c) za sprječavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti;

(d) u sve ostale svrhe, samo uz prethodnu suglasnost države članice koja dostavlja podatke, osim ako je dotična država članica dobila suglasnost ispitanika.

2. Ovaj se članak također primjenjuje na osobne podatke koji nisu dostavljeni, nego su na drugi način dobiveni na temelju ove Konvencije.

3. U okolnostima pojedinačnog slučaja, država članica koja dostavlja podatke može zahtijevati od države članice kojoj su poslani osobni podaci da dostavi informacije o korištenju tih podataka.

4. U slučaju kada su uvjeti o korištenju osobnih podataka uvedeni na temelju članka 7. stavka 2., članka 18. stavka 5 točke (b), članka 18. stavka 6. ili članka 20. stavka 4., ti uvjeti imaju prednost. U slučaju kada takvih uvjeta nema, primjenjuje se ovaj članak.

5. Odredbe članka 13. stavka 10. imaju prednost pred ovim člankom u pogledu podataka dobivenih na temelju članka 13.

6. Ovaj se članak ne primjenjuje na osobne podatke koje je država članica dobila na temelju ove Konvencija, a koji potječu iz te države članice.

7. Luksemburg može, prilikom potpisivanja Konvencije, izjaviti da se, u slučaju kada Luksemburg dostavlja osobne podatke na temelju ove Konvencije drugoj državi članici, primjenjuje sljedeće:

Luksemburg može, podložno stavku 1. točki (c), u okolnostima pojedinačnog slučaja zahtijevati da se, osim ako je dotična država članica dobila suglasnost ispitanika, osobni podaci mogu rabiti samo u svrhe navedene u stavku 1. točkama (a) i (b) uz prethodnu suglasnost Luksemburga u pogledu postupaka za koje bi Luksemburg mogao odbiti ili ograničiti slanje ili uporabu osobnih podataka u skladu s odredbama ove Konvencije ili instrumentima iz članka 1.

Ako u određenom slučaju Luksemburg odbije dati pristanak na zahtjev države članice sukladno odredbama stavka 1., mora obrazložiti svoju odluku u pisanom obliku.

GLAVA V.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 24.

Izjave

1. Prilikom obavješćivanja iz članka 27. stavka 2., svaka država članica daje izjavu imenujući tijela koja su, uz ona već naznačena u Europskoj konvenciji o uzajamnoj pomoći i Beneluškom ugovoru, nadležna za primjenu ove Konvencije i primjenu među državama članicama odredaba o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima instrumenata iz članka 1. stavka 1., uključujući posebno:

(a) nadležna upravna tijela u smislu članka 3. stavka 1., ako postoje;

(b) jedno ili više središnjih tijela nadležnih za potrebe primjene članka 6., kao i tijela nadležna za rješavanje zahtjeva iz članka 6. stavka 8.;

(c) policijska ili carinska tijela nadležna za potrebe članka 6. stavka 5, ako postoje;

(d) upravna tijela nadležna za potrebe članka 6. stavka 6., ako postoje; i

(e) tijelo ili tijela nadležna za potrebe primjene članaka 18. i 19. te članka 20. stavaka od 1. do 5.

2. Izjave dane u skladu sa stavkom 1. mogu se u cijelosti ili djelomično izmijeniti u svako doba istim postupkom.

Članak 25.

Rezerve

U odnosu na ovu Konvenciju ne mogu se staviti nikakve rezerve, osim onih koje su u njoj izričito predviđene.

Članak 26.

Teritorijalna primjena

Primjena ove Konvencije na Gibraltar stupa na snagu proširenjem Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći na Gibraltar.

Ujedinjena Kraljevina pisanim putem obavješćuje predsjednika Vijeća kada želi primijeniti Konvenciju na Kanalske otoke i Otok Man nakon proširenja Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći na ta područja. Vijeće donosi odluku o tom zahtjevu jednoglasnom odlukom članova.

Članak 27.

Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija podliježe usvajanju od strane država članica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

2. Države članice obavješćuju glavnog tajnika Vijeća Europske unije o dovršetku ustavnih postupaka potrebnih za usvajanje ove Konvencije.

3. Ova Konvencija, stupa na snagu za dotičnih osam država članica 90 dana od obavijesti iz stavka 2. od strane države koja je članica Europske unije u trenutku kada Vijeće donese Akt o utvrđivanju ove Konvencije i koja osma dovrši tu formalnost.

4. Svaka obavijest od strane države članice nakon primitka osme obavijesti iz stavka 2. ima takav učinak da, 90 dana od naknadne obavijesti, ova Konvencija stupa na snagu između te države članice i onih država članica za koje je Konvencija već stupila na snagu.

5. Prije nego što Konvencija stupi na snagu sukladno stavku 3., bilo koja država članica može, prilikom slanja obavijesti iz stavka 2. ili u bilo kojem trenutku nakon toga, izjaviti da će primjenjivati ovu Konvenciju u odnosu na države članice koje su dale istu izjavu. Takve izjave stupaju na snagu 90 dana od dana njihova polaganja.

6. Ova se Konvencija primjenjuje na uzajamnu pravnu pomoć započetu nakon dana njezina stupanja na snagu, ili početka njezine primjene sukladno stavku 5., između dotičnih država članica.

Članak 28.

Pristupanje novih država članica

1. Ova je Konvencija otvorena za pristupanje svakoj državi koja postane članicom Europske unije.

2. Tekst ove Konvencije na jeziku države pristupnice koji sastavlja Vijeće Europske unije je vjerodostojan.

3. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.

4. Ova Konvencija stupa na snagu u odnosu na svaku državu koja joj pristupi 90 dana od polaganja njezine isprave o pristupanju ili na dan stupanja na snagu ove Konvencije ako već nije stupila na snagu u vrijeme isteka navedenog razdoblja od 90 dana.

5. U slučaju da ova Konvencija još nije na snazi u vrijeme polaganja njihove isprave o pristupanju, članak 27. stavak 5. primjenjuje se na države članice pristupnice.

Članak 29.

Stupanje na snagu za Island i Norvešku

1. Ne dovodeći u pitanje članak 8. Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine („Sporazum o pridruživanju"), odredbe iz članka 2. stavka 1. stupaju na snagu za Island i Norvešku 90 dana nakon što Vijeće i Komisija prime obavijest sukladno članku 8. stavku 2. Sporazuma o pridruživanju o ispunjenju njihovih ustavnih odredaba, u njihovim uzajamnim odnosima sa svim državama članicama za koje je ova Konvencija već stupila na snagu sukladno članku 27. stavku 3. ili 4.

2. Svako stupanje na snagu ove Konvencije za državu članicu nakon dana stupanja na snagu odredaba iz članka 2. stavka 1. za Island i Norvešku čini te odredbe također primjenjivima u uzajamnim odnosima između te države članice i Islanda i Norveške.

3. Odredbe iz članka 2. stavka 1. ni u kojem slučaju ne postaju obvezujuće za Island i Norvešku prije datuma koji se treba odrediti sukladno članku 15. stavku 4. Sporazuma o pridruživanju.

4. Ne dovodeći u pitanje gore navedene stavke 1., 2. i 3., odredbe iz članka 2. stavka 1. stupaju na snagu za Island i Norvešku najkasnije na dan stupanja na snagu ove Konvencije za petnaestu državu koja je članica Europske unije u trenutku kada Vijeće donese Akt o utvrđivanju ove Konvencije.

Članak 30.

Depozitar

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije je depozitar ove Konvencije.

2. Depozitar objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica* informacije o tijeku usvajanja i pristupanja, izjave i rezerve kao i sve ostale obavijesti u vezi s ovom Konvencijom.

Hecho en Bruselas, el veintinueve de mayo de dos mil, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea. El Secretario General remitirá una copia certificado del mismo a cada Estado miembro.

Udfærdiget i Bruxelles den niogtyvende maj to tusind i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Den Europæiske Union. Generalsekretæren fremsender en bekræftet kopi heraf til hver medlemsstat.

Geschehen zu Brüssel am neunundzwanzigsten Mai zweitausend in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt. Der Generalsekretär übermittelt jedem Mitgliedstaat eine beglaubigte Abschrift dieser Urschrift.

Έγινε στις Βρυξέλλες στις είκοσι εννέα Μαΐου δύο χιλιάδες σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθενικά. Η σύμβαση κατατίθεται στο αρχείο της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Γενικός Γραμματέας διαβιβάζει ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο σε κάθε κράτος μέλος.

Done at Brussels on the twenty-ninth day of May in the year two thousand in a single original in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, all texts being equally authentic, such original being deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union. The Secretary-General shall forward a certified copy thereof to each Member State.

Fait à Bruxelles, le vingt-neuf mai deux mille, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, les textes établis dans chacune de ces langues faisant également foi, lequel est déposé dans les archives du secrétariat général du Conseil de l'Union européenne. Le secrétaire général en fait parvenir une copie certifiée à chaque État membre.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an naoú lá is fiche de Bhealtaine sa bhliain dhá mhíle i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis, agus comhúdarás ag gach ceann de na téacsanna sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh. Díreoidh an tArdrúnaí cóip fhíordheimhnithe de chuig gach Ballstát.

Fatto a Bruxelles, addì ventinove maggio duemila, in un esemplare unico nelle lingue danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascuna di esse facente ugualmente fede, depositato negli archivi del segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea. Il segretario generale ne trasmette una copia certificata conforme a ogni Stato membro.

Gedaan te Brussel, de negenentwintigste mei tweeduizend, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie. De secretaris-generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan elke lidstaat.

Feito em Bruxelas, aos vinte e nove de Maio de dois mil num único exemplar, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, todos os textos fazendo igualmente fé, o qual será depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia. O secretário-geral remeterá dele uma cópia autenticada a cada Estado-Membro.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäyhdeksäntenä päivänä toukokuuta vuonna kaksituhatta yhtenä ainoana alkuperäiskappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, jonka kullakin kielellä laadittu teksti on yhtä todistusvoimainen, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon. Pääsihteeri toimittaa oikeaksi todistetun jäljennöksen yleissopimuksesta jokaiselle jäsenvaltiolle.

Som skedde i Bryssel den tjugonionde maj tjugohundra i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, varvid varje text äger samma giltighet, och detta exemplar skall deponeras i arkivet hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia därav till varje medlemsstat.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

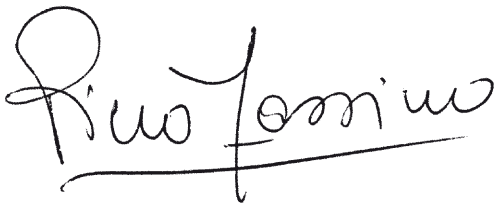

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

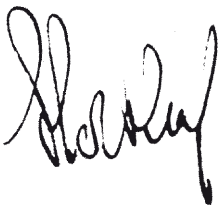

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Izjava Vijeća o članku 10. stavku 9.

Prilikom razmatranja usvajanja instrumenta kako je navedeno u članku 10. stavku 9., Vijeće poštuje obveze država članica na temelju Europske konvencije o ljudskim pravima.

Izjava Ujedinjene Kraljevine o članku 20.

Ova Izjava predstavlja usuglašeni, sastavni dio Konvencije.

U Ujedinjenoj Kraljevini će se članak 20. primjenjivati u pogledu naloga za presretanje koje izdaje državni tajnik za policijsku službu ili carinsku i poreznu službu u slučaju kada je, u skladu s nacionalnim pravom o presretanju komunikacija, navedena svrha naloga otkrivanje teških kaznenih djela. Također će se primjenjivati na takve naloge izdane službi sigurnosti u slučaju kada, u skladu s nacionalnim pravom, ona djeluje kao podrška istrazi koja ima obilježja opisana u članku 20. stavku 1.

32000F1213(01)

13.12.2000. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA C 358/1

AKT VIJEĆA

od 30. studenoga 2000.

o sastavljanju na temelju članka 43. stavka 1. Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencija o Europolu) Protokola o izmjeni članka 2. i Priloga toj Konvenciji

(2000/C 358/01)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Konvenciju o osnivanju Europskog policijskog ureda [1], a posebno njegov članak 43. stavak 1.,

uzimajući u obzir inicijativu Portugala [2],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta,

uzimajući u obzir mišljenje Upravljačkog odbora,

budući da:

Europsko Vijeće je na svom zasjedanju u Tampereu pozvalo Vijeće da proširi nadležnost Europola na pranje novca općenito, bez obzira na vrstu kaznenog djela iz kojeg proizlaze oprani prihodi,

ODLUČILO JE o sastavljanju Protokola o izmjeni Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda, čiji je tekst priložen i koji su danas potpisali predstavnici vlada država članica Europske unije;

PREPORUČUJE da ga države članice usvoje u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. studenoga 2000.

Za Vijeće
Predsjednica
M. LEBRANCHU

---

[1] SL C 316, 27.11.1995., str. 2.
[2] SL C 200, 13.7.2000., str. 1.

42000A1213(01)

C 358/2 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 13.12.2000.

PROTOKOL

sastavljen na temelju članka 43. stavka 1. Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencija o Europolu) o izmjeni članka 2. i Priloga toj Konvenciji

VISOKE UGOVORNE STRANKE ovog Protokola i ugovorne stranke Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda, države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI SE na Akt Vijeća Europske unije od 30. studenoga 2000.,

budući da

(1) Europolu je potrebno osigurati učinkovitija sredstva za borbu protiv pranja novca da bi se ojačale Europolove mogućnosti podrške državama članicama u toj borbi.

(2) Europsko vijeće pozvalo je Vijeće Europske unije da proširi nadležnost Europola na pranje novca općenito, bez obzira na vrstu kaznenog djela iz kojeg potječu oprani prihodi,

SPORAZUMJELE SU SE O SLJEDEĆIM ODREDBAMA:

Članak 1.

Konvencija o Europolu mijenja se kako slijedi.

1. Članak 2. mijenja se:

(a) u stavku 2., prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„2. Kako bi se postupno ostvario cilj naveden u stavku 1., Europol početku djeluje na prevenciji i suzbijanju nezakonite trgovine drogom, nezakonitih radnji pranja novca, trgovine nuklearnim i radioaktivnim tvarima, nezakonitog krijumčarenja imigranata, trgovine ljudima te kriminala povezanog s motornim vozilima.";

(b) u stavku 3., prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„3. Nadležnost Europola u pogledu nekog oblika kriminala ili njegove posebne manifestacije uključuje međusobno povezana kaznena djela. Nadležnost Europola, međutim, ne obuhvaća kaznena djela koja prethode nezakonitim radnjama pranja novca ako za takve oblike kaznenih djela Europol, u skladu s člankom 2., nije nadležan."

2. Prilog se izmjenjuje:

Stavak koji započinje riječima „Pored toga, u skladu s člankom 2. stavkom 2." zamjenjuje se sljedećim:

„Pored toga, u skladu s člankom 2. stavkom 2., uputa Europolu da postupa u vezi s jednim od gore navedenih oblika kriminala podrazumijeva da je Europol također nadležan za postupanje u vezi s povezanim kaznenim djelima."

Članak 2.

1. Ovaj Protokol podliježe usvajanju od strane država članica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

2. Države članice obavješćuju glavnog tajnika Vijeća Europske unije o ispunjenju njihovih odgovarajućih ustavnih odredaba za usvajanje ovog Protokola.

3. Ovaj Protokol stupa na snagu devedeset dana nakon primitka obavijesti iz stavka 2. od države članice koja je članica Europske unije u trenutku kada Vijeće usvoji Akt o donošenju ovog Protokola, a koja posljednja ispuni ovu formalnost.

Članak 3.

1. Ovaj Protokol otvoren je za pristupanje svakoj državi koja postane članica Europske unije ako ovaj Protokol još nije stupio na snagu na dan polaganja isprave o pristupanju Konvenciji o Europolu, u skladu s člankom 46. Konvencije o Europolu.

2. Isprave o pristupanju ovom Protokolu polažu se istodobno s ispravama o pristupanju Konvenciji o Europolu, u skladu s njezinim člankom 46.

3. Tekst ovog Protokola na jeziku države pristupnice koji je sastavilo Vijeće Europske unije je vjerodostojan.

4. Ako po isteku roka iz članka 46. stavka 4. Konvencije o Europolu ovaj Protokol ne stupi na snagu, za državu članicu koja mu pristupa isti stupa na snagu na dan stupanja ovog Protokola na snagu u skladu s člankom 2. stavkom 3.

5. Ako ovaj Protokol stupi na snagu u skladu s člankom 2. stavkom 3. prije isteka roka iz članka 46. stavka 4. Konvencije o Europolu, ali nakon polaganja isprave o pristupanju iz stavka 2., država članica koja pristupa Protokolu pristupa Konvenciji o Europolu, kako je izmijenjena ovim Protokolom, u skladu s člankom 46. Konvencije o Europolu.

Članak 4.

1. Depozitar ovog Protokola je glavni tajnik Vijeća Europske unije.

2. Depozitar u Službenom listu objavljuje podatke o tijeku usvajanja i pristupanja, kao i sve ostale obavijesti koje se odnose na ovaj Protokol.

Hecho en Bruselas, el treinta de noviembre del año dos mil.

Udfærdiget i Bruxelles, den tredivte november to tusind.

Geschehen zu Brüssel am dreißigsten November zweitausend.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις τριάντα Νοεμβρίου δύο χιλιάδες.

Done at Brussels on the thirtieth day of November in the year two thousand.

Fait à Bruxelles, le trente novembre deux mille.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an tríochadú lá de Shamhain sa bhliain dhá mhíle.

Fatto a Bruxelles, addì trenta novembre duemila.

Gedaan te Brussel, de dertigste november tweeduizend.

Feito em Bruxelas, em trinta de Novembro de dois mil.

Tehty Brysselissä kolmantenakymmenentenä päivänä marraskuuta vuonna kaksituhatta.

Som skedde i Bryssel den trettionde november tjugohundra.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

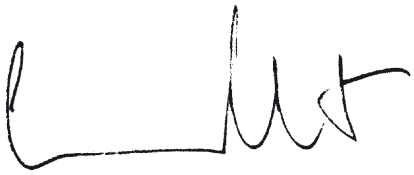

Pelo Governo da República Portuguesa

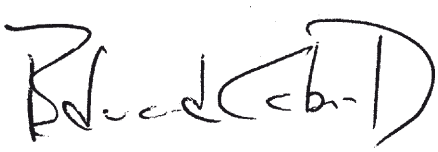

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Izjava usvojena od strane Vijeća Europske unije u trenutku usvajanja Akta Vijeća o sastavljanju na temelju članka 43. stavka 1. Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencija o Europolu) Protokola o izmjeni članka 2. i Priloga Konvenciji

Nastavno na točke 55. i 56. zaključaka sa sjednice Europskoga vijeća u Tampereu, Vijeće je suglasno preispitati definiciju pranja novca iz Priloga Konvenciji o Europolu u svjetlu implikacija proizašlih iz rasprava u tijeku u Vijeću o Direktivi o pranju novca i Okvirnoj odluci.

32001F1121(01)

21.11.2001. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA C 326/1

AKT VIJEĆA

od 16. listopada 2001.

o donošenju, u skladu s člankom 34. Ugovora o Europskoj uniji, Protokola uz Konvenciju o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama i Europske unije

(2001/C 326/01)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 31. stavak (a) i članak 34. stavak 2. točku (d),

uzimajući u obzir inicijativu Francuske Republike [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [2],

budući da:

(1) Za potrebe ostvarivanja ciljeva Unije trebalo bi poboljšati pravila o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije te bi radi toga trebalo donijeti Protokol, kako je određen u Prilogu ovom Aktu.

(2) Članak 8. Protokola je obuhvaćen člankom 1. Odluke Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim aranžmanima za primjenu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine [3].

(3) Postupci određeni u Sporazumu koji je Vijeće Europske unije sklopilo s Republikom Islandom i Kraljevinom Norveškom u vezi s njihovim pridruživanjem provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine [4] primjenjuju se u odnosu na ovu odredbu.

(4) Kada se Republika Island i Kraljevina Norveška obavijeste o usvajanju ovog Akta u skladu s člankom 8. stavkom 2. točkom (a) gore navedenog Sporazuma, ove dvije države se posebno će biti obaviještene o sadržaju članka 16. nakon njegovog stupanja na snagu za Island i Norvešku,

ODLUČILO JE da se ovime donosi Protokol čiji se tekst nalazi u Prilogu i koji su danas potpisali predstavnici vlada država članica Unije,

PREPORUČUJE državama članicama da ga usvoje u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama,

POZIVA države članice da započnu postupke koji se primjenjuju s tim ciljem prije 1. srpnja 2002.

Sastavljeno u Luxembourgu 16. listopada 2001.

Za Vijeće

Predsjednik

D. REYNDERS

---

[1] SL C 243, 24.8.2000., str. 11.

[2] Mišljenje doneseno 4. listopada 2001. (još nije objavljeno u Službenom listu).

[3] SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

[4] SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

42001A1121(01)

C 326/2 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 21.11.2001.

PROTOKOL

donesen od strane Vijeća u skladu s člankom 34. Ugovora o Europskoj uniji uz Konvenciju o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije

VISOKE UGOVORNE STRANKE ovog Protokola, države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI SE na Akt Vijeća od 16. listopada 2001. o utvrđivanju Protokola uz Konvenciju o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije,

UZIMAJUĆI U OBZIR zaključke usvojene na sastanku Europskog vijeća održanom u Tampereu 15. i 16. listopada 1999. i potrebu njihove trenutačne provedbe radi postizanja područja slobode, sigurnosti i pravde,

IMAJUĆI NA UMU preporuke stručnjaka iznesene prilikom predstavljanja izvješća o uzajamnoj procjeni na temelju Zajedničke akcije Vijeća 97/827/PUP od 5. prosinca 1997. o uspostavi mehanizma za ocjenjivanje primjene i provedbe, na nacionalnoj razini, međunarodnih obveza u borbi protiv organiziranog kriminala ([1]),

UVJERENE u potrebu za dodatnim mjerama u području uzajamne pravne pomoći u kaznenim stvarima s ciljem borbe protiv kriminala, posebno uključujući organizirani kriminal, pranje novca i financijski kriminal,

SPORAZUMJELE SU SE O SLJEDEĆIM ODREDBAMA, koje se prilažu i čine sastavni dio Konvencije o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije od 29. svibnja 2000. ([2]), dalje u tekstu „Konvencija o uzajamnoj pravnoj pomoći iz 2000."

Članak 1.

Zahtjevi za informacijama o bankovnim računima

1. Svaka država članica odgovarajući na zahtjev druge države članice poduzima potrebne mjere, pod uvjetima određenima u ovom članku, radi utvrđivanja posjeduje li ili kontrolira fizička ili pravna osoba koja je predmet kaznene istrage jedan ili više bankovnih računa bilo koje vrste u bilo kojoj banci koja se nalazi na njezinom državnom području i, ako je tako, pruža sve potrebne informacije o utvrđenim računima.

Informacije, ako se zatraže i u mjeri u kojoj je njihovo dobivanje moguće u razumnom roku, uključuju i račune za koje osoba, koja je predmet postupka, ima punomoć.

2. Obveza određena u ovom članku primjenjuje se samo u mjeri u kojoj se informacije nalaze u banci u kojoj je otvoren račun.

3. Obveza određena u ovom članku primjenjuje se samo ako se istraga odnosi na:

— kazneno djelo koje je kažnjivo kaznom oduzimanja slobode ili sigurnosnom mjerom oduzimanja slobode za maksimalno razdoblje od najmanje četiri godine u državi koja je uputila zahtjev i najmanje dvije godine u državi koja je primila zahtjev, ili

— kazneno djelo iz članka 2. Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda iz 1995. (Konvencija o Europolu) ili iz Priloga toj konvenciji, kako je izmijenjena, ili

— u mjeri u kojoj nije obuhvaćeno Konvencijom o Europolu, kazneno djelo iz Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica iz 1995., iz njezinog Protokola iz 1996., ili njezinog Drugog protokola iz 1997.

4. Tijelo koje upućuje zahtjev mora u zahtjevu:

— navesti zašto smatra da bi zatražene informacije mogle biti od iznimne važnosti za istragu kaznenog djela,

— navesti na temelju čega pretpostavlja da banke u državi članici kojoj je upućen zahtjev vode račun i, u mjeri u kojoj je to dostupno, koje banke bi mogle biti uključene,

— uvrstiti sve dostupne informacije koje mogu olakšati izvršenje zahtjeva.

5. Države članice mogu izvršiti zahtjev u skladu s ovim člankom pod istim uvjetima koji se primjenjuju u odnosu na zahtjeve za pretragu i zapljenu.

6. Vijeće na temelju članka 34. stavka 2. točke (c) Ugovora o Europskoj uniji može donijeti odluku o proširenju područje primjene stavka 3.

([1]) SL L 344, 15.12.1997., str. 7.
([2]) SL C 197, 12.7.2000., str. 3.

Članak 2.

Zahtjevi za informacijama o bankovnim poslovima

1. Na zahtjev države koja upućuje zahtjev, država koja prima zahtjev pruža podatke o određenim bankovnim računima i bankovnom poslovanju izvršenom tijekom odgovarajućeg razdoblja putem jednog ili više računa navedenih u zahtjevu, uključujući podatke o svim računima pošiljatelja ili primatelja.

2. Obveza određena u ovom članku primjenjuje se samo u mjeri u kojoj su te informacije u posjedu banke koja vodi račun.

3. Država članica koja upućuje zahtjev u svojem zahtjevu navodi razloge zbog kojih smatra da su zatražene informacije značajne za istragu kaznenog djela.

4. Države članice mogu izvršiti zahtjev u skladu s ovim člankom pod istim uvjetima koji se primjenjuju u odnosu na zahtjeve za pretragu i zapljenu.

Članak 3.

Zahtjevi za nadzor bankovnih poslova

1. Svaka država članica se obvezuje osigurati da može, na zahtjev druge države članice, tijekom predviđenog razdoblja nadzirati bankovno poslovanje izvršeno putem jednog ili više bankovnih računa navedenih u zahtjevu te dostaviti rezultate nadzora državi članici koja upućuje zahtjev.

2. Država članica koja upućuje zahtjev u svojem zahtjevu navodi razloge zbog kojih smatra da su zatražene informacije značajne za istragu kaznenog djela.

3. Nadležna tijela države članice koja prima zahtjev donose odluku o nadzoru za svaki pojedini slučaj, vodeći računa o nacionalnom pravu te države članice.

4. Nadležna tijela države članice koja upućuje zahtjev i države članice koja prima zahtjev međusobno dogovaraju praktične detalje u vezi s nadzorom.

Članak 4.

Povjerljivost

Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi se osiguralo da banka ne otkrije dotičnom korisniku ili ostalim trećim osobama da su podaci proslijeđeni državi koja je uputila zahtjev u skladu s člankom 1., 2. ili 3., ili da se provodi istraga.

Članak 5.

Obveza obavješćivanja

Ako nadležno tijelo države članice koja prima zahtjev tijekom izvršavanja zahtjeva za uzajamnu pravnu pomoć smatra da bi bilo prikladno poduzeti istragu koja početno nije predviđena ili koja se nije mogla odrediti u trenutku upućivanja zahtjeva, ono odmah obavješćuje tijelo koje je uputilo zahtjev kako bi mu omogućilo poduzeti daljnje mjere.

Članak 6.

Dodatni zahtjevi za uzajamnu pravnu pomoć

1. U slučaju kada nadležno tijelo države članice koja upućuje zahtjev uz postojeći zahtjev uputi dodatni zahtjev za uzajamnu pravnu pomoć, nije potrebno pružiti informacije koje su već pružene prvim zahtjevom. Dodatni zahtjev sadrži podatke potrebne za identifikaciju prvotnog zahtjeva.

2. U slučaju kada u skladu s važećim odredbama nadležno tijelo koje je uputilo zahtjev za uzajamnu pravnu pomoć sudjeluje u izvršavanju zahtjeva u državi članici koja je primila zahtjev, ono može, ne dovodeći u pitanje članak 6. stavak 3. Konvencije o uzajamnoj pravnoj pomoći iz 2000., uputiti dodatni zahtjev izravno nadležnom tijelu države članice koja prima zahtjev dok se nalazi u dotičnoj državi.

Članak 7.

Bankovna tajna

Država članica se ne poziva na tajnost bankovnih podataka kao razlog za odbijanje bilo kakve suradnje u vezi sa zahtjevom o uzajamnoj pravnoj pomoći koji je uputila druga država članica.

Članak 8.

Fiskalna kažnjiva djela

1. Uzajamna pravna pomoć se ne može odbiti samo na temelju toga što se zahtjev odnosi na kažnjivo djelo koje država članica koja prima zahtjev smatra fiskalnim kažnjivim djelom.

2. Ako je država članica izvršila zahtjev za pretragu i zapljenu pod uvjetom da je kažnjivo djelo za koje se upućuje zahtjev također kažnjivo na temelju njezinog prava, taj je uvjet, u odnosu na kažnjiva djela iz stavka 1., ispunjen ako kažnjivo djelo odgovara kažnjivom djelu iste vrste na temelju njezinog prava.

Zahtjev se ne može odbiti na temelju činjenice da se pravom države članice koja prima zahtjev ne nameće ista vrsta poreza ili pristojbe ili se ne predviđa ista vrsta propisa u području poreza, pristojbi, carina i devizne razmjene kao pravom države članice koja upućuje zahtjev.

3. Članak 50. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma stavlja se izvan snage.

Članak 9.

Politička kaznena djela

1. Za potrebe uzajamne pravne pomoći između država članica, država članica koja prima zahtjev ne može nijedno kažnjivo djelo smatrati političkim kaznenim djelom, kažnjivim djelom koje je povezano s političkim kaznenim djelom ili političkim motiviranim kažnjivim djelom.

2. Svaka država članica prilikom davanja obavijesti iz članka 13. stavka 2. može izjaviti da će primjenjivati stavak 1. samo u odnosu na:

(a) kaznena djela iz članka 1. i 2. Europske konvencije o suzbijanju terorizma od 27. siječnja 1977.; i

(b) kaznena djela zavjere ili udruživanja, koja odgovaraju opisu postupanja iz članka 3. stavka 4. Konvencije od 27. rujna 1996. o izručenju između država članica Europske unije, radi počinjenja jednog ili više kaznenih djela iz članka 1. i 2. Europske konvencije o suzbijanju terorizma.

3. Rezerve stavljene u skladu s člankom 13. Europske konvencije o suzbijanju terorizma ne primjenjuju se na uzajamnu pravnu pomoć između država članica.

Članak 10.

Prosljeđivanje odbijanja zahtjeva Vijeću i sudjelovanje Eurojusta

1. Ako je zahtjev odbijen na temelju:

— članka 2. točke (b) Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći ili članka 22. stavka 2. točke (b) Beneluškog ugovora, ili

— članka 51. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma ili članka 5. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći, ili

— članka 1. stavka 5. ili članka 2. stavka 4. ovog Protokola,

a država članica koja je uputila zahtjev i dalje zadržava svoj zahtjev, a da se pritom ne može naći rješenje, država članica koja prima zahtjev Vijeću na znanje upućuje obrazloženu odluku o odbijanju zahtjeva, radi moguće evaluacije djelovanja pravosudne suradnje između država članica.

2. Nadležna tijela države članice koja je uputila zahtjev mogu izvijestiti Eurojust, nakon njegovog osnivanja, o svakom problemu koji se pojavio prilikom izvršavanja zahtjeva u odnosu na odredbe iz stavka 1. radi mogućeg praktičnog rješavanja u skladu s odredbama utvrđenima u instrumentu o osnivanju Eurojusta.

Članak 11.

Rezerve

U odnosu na ovaj Protokol ne mogu se staviti nikakve rezerve, osim rezerva predviđenih u članku 9. stavku 2.

Članak 12.

Teritorijalna primjena

Primjena ovog Protokola na Gibraltar stupa na snagu nakon stupanja na snagu Konvencije o uzajamnoj pravnoj pomoći iz 2000. u Gibraltaru, u skladu s člankom 26. te konvencije.

Članak 13.

Stupanje na snagu

1. Ovaj Protokol podliježe usvajanju od strane država članica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

2. Države članice obavješćuju glavnog tajnika Vijeća Europske unije o dovršetku ustavnih postupaka potrebnih za usvajanje ovog Protokola.

3. Ovaj Protokol stupa na snagu u dotičnih osam država članica 90 dana od obavijesti iz stavka 2. od strane države koja je članica Europske unije u trenutku kada Vijeće donese Akt o utvrđivanju ovog Protokola i koja osma dovrši tu formalnost. Međutim, ako Konvencija o uzajamnoj pravnoj pomoći iz 2000. nije stupila na snagu do tog dana, ovaj Protokol stupa na snagu na dan stupanja na snagu te konvencije.

4. Svaka obavijest od strane države članice nakon stupanja na snagu ovog Protokola sukladno stavku 3. ima takav učinak da, 90 dana od takve obavijesti, ovaj Protokol stupa na snagu između te države članice i onih država članica za koje je ovaj Protokol već stupio na snagu.

5. Prije stupanja na snagu ovog Protokola sukladno stavku 3. svaka država članica može, prilikom slanja obavijesti iz stavka 2. ili u bilo kojem trenutku nakon toga, izjaviti da će primjenjivati ovaj Protokol u odnosu na druge države članice koje su dale istu izjavu. Takve izjave stupaju na snagu 90 dana od dana njihovog polaganja.

6. Neovisno o stavcima 3. i 5., ovaj Protokol ne stupa na snagu niti se primjenjuje između bilo koje dvije države članice prije stupanja na snagu ili primjene Konvencije o uzajamnoj pravnoj pomoći iz 2000. između tih država članica.

7. Ovaj se Protokol primjenjuje na uzajamnu pravnu pomoć započetu nakon dana njegova stupanja na snagu, ili početka njegove primjene sukladno stavku 5., između dotičnih država članica.

Članak 14.

Države pristupnice

1. Ovaj je Protokol otvoren za pristupanje svakoj državi koja postane članicom Europske unije i koja pristupi Konvenciji o uzajamnoj pravnoj pomoći iz 2000.

2. Tekst ovog Protokola na jeziku države pristupnice koji sastavlja Vijeće Europske unije je vjerodostojan.

3. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.

4. Ovaj Protokol stupa na snagu u odnosu na svaku državu koja mu pristupi 90 dana od polaganja njezine isprave o pristupanju ili na dan stupanja na snagu ovog Protokola ako već nije stupio na snagu u vrijeme isteka navedenog razdoblja od 90 dana.

5. U slučaju da ovaj Protokol još nije na snazi u vrijeme polaganja njihove isprave o pristupanju, članak 13. stavak 5. primjenjuje se na države članice pristupnice.

6. Neovisno o stavcima 4. i 5., ovaj Protokol ne stupa na snagu niti se primjenjuje se u odnosu na državu pristupnicu prije stupanja na snagu ili primjene Konvencija o uzajamnoj pravnoj pomoći iz 2000. u odnosu na tu državu.

Članak 15.

Stajalište Islanda i Norveške

Članak 8. predstavlja mjere kojima se mijenjaju ili koje se temelje na odredbama iz Priloga A Sporazumu sklopljenom između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine [1] (dalje u tekstu „Sporazum o pridruživanju").

Članak 16.

Stupanje na snagu za Island i Norvešku

1. Ne dovodeći u pitanje članak 8. Sporazuma o pridruživanju, odredba iz članka 15. stupa na snagu za Island i Norvešku 90 dana nakon što Vijeće i Komisija prime obavijest u skladu s člankom 8. stavkom 2. Sporazuma o pridruživanju o ispunjenju njihovih ustavnih odredaba, u njihovim uzajamnim odnosima sa svim državama članicama za koje je ovaj Protokol već stupio na snagu u skladu s člankom 13. stavkom 3. ili 4.

2. Svako stupanje na snagu ovog Protokola za državu članicu nakon dana stupanja na snagu odredbe iz članka 15. za Island i Norvešku čini te odredbe također primjenjivima u uzajamnim odnosima između te države članice i Islanda i Norveške.

3. Odredba iz članka 15. ni u kojem slučaju ne postaje obvezujuća za Island i Norvešku prije stupanja na snagu odredaba iz članka 2. stavka 1. Konvencije o uzajamnoj pravnoj pomoći iz 2000.

4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., odredba iz članka 15. stupa na snagu za Island i Norvešku najkasnije na dan stupanja na snagu ovog Protokola za petnaestu državu koja je članica Europske unije u trenutku kada Vijeće donese Akt o utvrđivanju ovog Protokola.

Članak 17.

Depozitar

Glavni tajnik Vijeća Europske unije je depozitar ovog Protokola.

Depozitar objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica* informacije o tijeku usvajanja i pristupanja, izjave i sve druge obavijesti u vezi s ovim Protokolom.

U POTVRDU TOGA dolje potpisani opunomoćenici potpisali su ovaj Protokol.

Sastavljeno u Luxembourgu 16. listopada 2001. godine u jednom izvorniku na danskom, engleskom, finskom, francuskom, grčkom, irskom, nizozemskom, njemačkom, portugalskom, španjolskom, švedskom i talijanskom jeziku, pri čemu je svaki tekst jednako vjerodostojan, a izvornik se pohranjuje u arhivi Glavnog tajništva Vijeća Europske unije. Glavni tajnik prosljeđuje njegov ovjereni primjerak svakoj državi članici.

[1] SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

32002F1216(01)

16.12.2002. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA C 312/1

AKT VIJEĆA

od 28. studenoga 2002.

o sastavljanju Protokola o izmjeni Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencije o Europolu) i Protokola o povlasticama i imunitetima Europola, članova njegovih tijela, zamjenika direktora i zaposlenika Europola

(2002/C 312/01)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Konvenciju o osnivanju Europskog policijskog ureda ([1]), a posebno njezin članak 43. stavak 1.,

uzimajući u obzir Protokol o povlasticama i imunitetima Europola, članova njegovih tijela, zamjenika direktora i zaposlenika Europola ([2]), a posebno njegov članak 18.,

uzimajući u obzir inicijative Kraljevine Belgije i Kraljevine Španjolske ([3]),

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ([4]),

uzimajući u obzir mišljenje Odbora direktora,

SMATRAJUĆI da se s člankom 30. stavkom 2. Ugovora o Europskoj uniji eksplicitno predviđa potreba za omogućavanjem sudjelovanja Europola u zajedničkim istražnim timovima i za donošenjem mjera kojima se Europolu omogućuje da od država članica zatraži pokretanje istraga u posebnim slučajevima,

SMATRAJUĆI da sudjelovanje Europola u svojstvu podrške u operativnim aktivnostima zajedničkih istražnih timova država članica zahtijeva prilagodbu Protokola o povlasticama i imunitetima Europola, članova njegovih tijela, zamjenika direktora i zaposlenika Europola,

ODLUČILO JE da se izradi Protokol, čiji je tekst priložen, o izmjeni Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencije o Europolu) i Protokola o povlasticama i imunitetima Europola, članova njegovih tijela, zamjenika direktora i zaposlenika Europola, koji su danas potpisali predstavnici vlada država članica Europske unije,

PREPORUČUJE da ju države članice donesu u skladu s uvjetima koje postavljaju njihovi ustavi.

Sastavljeno u Bruxellesu 28. studenoga 2002.

Za Vijeće

Predsjednik

B. HAARDER

([1]) SL C 316, 27.11.1995., str. 2.
([2]) SL C 221, 19.7.1997., str. 2.
([3]) SL C 42, 15.2.2002., str. 8.
([4]) Mišljenje od 30. svibnja 2002. (još nije objavljeno u Službenom listu).

42002A1216(01)

C 312/2 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 16.12.2002.

PROTOKOL

o izmjeni Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencije o Europolu) i Protokola o povlasticama i imunitetima Europola, članova njegovih tijela, zamjenika direktora i zaposlenika Europola

VISOKE UGOVORNE STRANKE ovog Protokola i Visoke ugovorne stranke Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda i Protokola o povlasticama i imunitetima Europola, članova njegovih tijela, zamjenika direktora i zaposlenika Europola, države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI SE na Akt Vijeća Europske unije od 28. studenoga 2002.,

BUDUĆI DA:

(1) Sukladno članku 30. stavku 2. točki (a) Ugovora o Europskoj uniji, Vijeće treba omogućiti Europolu da olakša i podrži pripremu te potakne koordinaciju i izvršavanje određenih istražnih radnji nadležnih tijela država članica, uključujući operativne aktivnosti zajedničkih timova u kojima predstavnici Europola sudjeluju kao podrška.

(2) Potrebno je utvrditi pravila koja uređuju sudjelovanje Europola u zajedničkim istražiteljskim timovima. Tim pravilima treba utvrditi ulogu službenika Europola u navedenim timovima, razmjenu informacija između Europola i zajedničkog istražiteljskog tima, kao i izvanugovornu odgovornost za štetu koju nanesu službenici Europola koji sudjeluju u tim timovima.

(3) Sukladno članku 30. stavku 2. točki (b) Ugovora o Europskoj uniji, potrebno je donijeti mjere koje omogućuju Europolu da od nadležnih tijela država članica zatraži provođenje i koordiniranje istraga u određenim slučajevima.

(4) Protokol o povlasticama i imunitetima Europola, članova njegovih tijela, zamjenika direktora i zaposlenika Europola treba izmijeniti tako da se imunitet djelatnika Europola u pogledu e njihovih pismenih ili usmenih izjava, i/ili djela koja su počinili u obavljanju svojih službenih dužnosti ne proširuje na njihove aktivnosti kao sudionika u zajedničkim istražiteljskim timovima,

SPORAZUMJELE SU SE O SLJEDEĆIM ODREDBAMA:

Članak 1.

Konvencija o Europolu ovime se mijenja:

1. Članku 3. stavku 1. dodaju se sljedeće točke:

„6. sudjelovati kao podrška u zajedničkim istražiteljskim timovima, sukladno članku 3.a;

7. tražiti od nadležnih tijela dotičnih država članica da provode ili koordiniraju istrage u određenim slučajevima, sukladno članku 3.b.";

2. Umeću se sljedeći članci:

(a) „*Članak 3.a*

Sudjelovanje u zajedničkim istražiteljskim timovima

1. Službenici Europola mogu sudjelovati kao podrška u zajedničkim istražiteljskim timovima, uključujući timove osnovane u skladu s člankom 1. Okvirne odluke od 13. lipnja 2002. o zajedničkim istražiteljskim timovima ([1]) ili u skladu s člankom 13. Konvencije od 29. svibnja 2000. o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima između država članica Europske unije, ako ti timovi istražuju kaznena djela za koje je Europol nadležan prema članku 2. Službenici Europola mogu, u okviru propisa države članice u kojoj zajednički istražiteljski tim djeluje i prema sporazumu iz stavka 2., pomagati u svim aktivnostima i razmjenjivati informacije sa svim članovima zajedničkog istražiteljskog tima, u skladu sa stavkom 3., ali ne sudjeluju u provođenju mjera prisile.

2. Upravna provedba sudjelovanja službenika Europola u nekom zajedničkom istražiteljskom timu utvrđuje se sporazumom Direktora Europola i nadležnih tijela država članica koje sudjeluju u zajedničkom istražiteljskom timu, pri čemu sudjeluju i nacionalne jedinice. Pravila kojima se uređuju takvi sporazumi donosi Upravni odbor Europola dvotrećinskom većinom svojih članova.

3. Službenici Europola izvršavaju svoje zadatke pod vodstvom voditelja tima, uzimajući u obzir uvjete iz sporazuma iz stavka 2.

4. U skladu sa sporazumom iz stavaka 2. i 3., službenici Europola mogu izravno stupiti u vezu s članovima zajedničkog istražiteljskog tima i mogu, u skladu s ovom Konvencijom, davati članovima i izaslanim članovima zajedničkog istražiteljskog tima informacije iz bilo kojeg dijela kompjuteriziranog sustava prikupljenih informacija iz članka 6. U slučaju izravne povezanosti, Europol o tome istodobno obavješćuje nacionalne jedinice država članica koje imaju svoje predstavnike u timu, kao i države članice koje su dale te informacije.

5. Informacije koje službenik Europola dobije prilikom sudjelovanja u zajedničkom istražiteljskom timu mogu se, uz pristanak i pod odgovornošću države članice koja je dala informacije, unijeti u bilo koji dio kompjuteriziranog sustava pod uvjetima iz ove Konvencije.

6. Za vrijeme djelovanja zajedničkog istražiteljskog tima iz ovog članka, u pogledu kaznenih djela počinjenih protiv službenika Europola ili koja oni sami počine, primjenjuju se nacionalni propisi koji se, u državi članici u kojoj se operacija izvodi, primjenjuju na osobe na sličnim dužnostima.

([1]) SL L 162, 20.6.2002., str. 1.";

(b) „*Članak 3.b*

Zahtjevi Europola za pokretanjem kaznenih istraga

1. Države članice trebaju obraditi svaki zahtjev Europola za provođenjem ili koordiniranjem istrage u određenim slučajevima i trebaju s pažnjom razmotriti takve zahtjeve. Treba obavijestiti Europol jeli zahtijevana istraga pokrenuta.

2. Ako nadležna tijela države članice odluče odbiti zahtjev Europola, moraju obavijestiti Europol o svojoj odluci i njezinim razlozima, osim ako ne mogu navesti svoje razloge jer:

i. bi to naškodilo bitnim interesima nacionalne sigurnosti; ili

ii. bi ugrozilo uspjeh istrage koja je u tijeku ili sigurnost pojedinih osoba.

3. Odgovore na zahtjeve Europola za pokretanjem, provođenjem ili koordiniranjem istraga u određenim slučajevima, kao i obavijest Europolu o rezultatima istraga, nadležna tijela država članica trebaju proslijediti u skladu s pravilima utvrđenim u Konvenciji o Europolu i odgovarajućim nacionalnim propisima.

4. Na temelju sporazuma o suradnji kojeg treba potpisati s Eurojustom, Europol dostavlja obavijest Eurojustu o postavljanju zahtjeva za pokretanjem kaznene istrage.";

(c) „*Članak 39.a*

Odgovornost za sudjelovanje Europola u zajedničkim istražiteljskim timovima

1. Država članica na čijem području službenici Europola počine štetu, djelujući u skladu s člankom 3.a u toj državi članici dok pomažu u operativnim mjerama, nadoknađuje takvu štetu pod uvjetima koji se primjenjuju za naknadu štete koju počine njezini službenici.

2. Osim ako dotična država članica ne pristane na nešto drugo, Europol potpuno nadoknađuje iznose koje je država članica na ime štete iz stavka 1. platila žrtvama ili njihovim pravnim sljednicima. Svaki spor između te države članice i Europola oko načela ili iznosa kojega treba nadoknaditi mora biti proslijeđen Upravnom odboru, koji spor rješava dvotrećinskom većinom.";

3. Sljedeće točke dodaju se u članak 28. stavak 1.:

„1.a. dvotrećinskom većinom svojih članova određuje pravila koja uređuju upravnu provedbu sudjelovanja službenika Europola u zajedničkim istražiteljskim timovima (članak 3.a, stavak 2.);";

„21.a. dvotrećinskom većinom odlučuje o sporovima između države članice i Europola u pogledu odgovornosti za sudjelovanje Europola u zajedničkim istražiteljskim timovima (članak 39.a);".

Članak 2.

Članku 8. Protokola o povlasticama i imunitetima Europola, članova njegovih tijela, zamjenika direktora i zaposlenika Europola dodaje se sljedeći stavak:

„4. U skladu s člankom 17. stavkom 2., imunitet iz stavka 1. točke (a) ne daje se za službene radnje koje treba poduzeti radi ispunjenja zadataka iz članka 3.a Konvencije u vezi sa sudjelovanjem službenika Europola u zajedničkim istražiteljskim timovima."

Članak 3.

1. Države članice usvajaju ovaj Protokol u skladu s uvjetima koje postavljaju njihovi ustavi.

2. Države članice obavješćuju glavnog tajnika Vijeća Europske unije o završetku postupaka potrebnih za usvajanje ovog Protokola u skladu s uvjetima koje postavljaju njihovi ustavi.

3. Ovaj Protokol stupa na snagu devedeset dana nakon primitka obavijesti iz stavka 2. od države koja je članica Europske unije u trenutku kada Vijeće usvoji Akt o donošenju ovog Protokola i koja posljednja ispuni ovu formalnost.

Članak 4.

1. Svaka država koja postane članicom Europske unije, može pristupiti ovom Protokolu, ako do trenutka kada ista država polaže svoje instrumente za pridruživanje Konvenciji o Europolu, u skladu s člankom 46. Konvencije o Europolu, Protokol još nije stupio na snagu.

2. Instrumenti pridruživanja ovom Protokolu polažu se istodobno s instrumentima za pridruživanje Konvenciji o Europolu, u skladu s člankom 46. ovog Protokola.

3. Tekst ovog Protokola, koji je sastavilo Vijeće Europske unije, vjerodostojan je na jeziku države pristupnice.

4. Ako po isteku roka iz članka 46. stavka 4. Konvencije o Europolu ovaj Protokol još ne bude na snazi, on za državu pristupnicu stupa na snagu na dan stupanja ovog Protokola na snagu u skladu s člankom 3. stavkom 3. ovog Protokola.

5. Ako ovaj Protokol stupi na snagu u skladu s člankom 3. stavkom 3. prije isteka roka iz članka 46. stavka 4. Konvencije o Europolu, ali nakon polaganja instrumenta o pridruživanju iz stavka 2., država pristupnica pristupa Konvenciji o Europolu izmijenjenoj ovim Protokolom, u skladu s člankom 46. Konvencije o Europolu.

Članak 5.

1. Depozitar ovog Protokola je glavni tajnik Vijeća Europske unije.

2. Depozitar u *Službenom listu Europskih zajednica* objavljuje podatke o napretku usvajanja i pristupanja, kao i sve ostale obavijesti koje se odnose na ovaj Protokol.

Hecho en Bruselas, el veintiocho de noviembre de dos mil dos.

Udfærdiget i Bruxelles den otteogtyvende november to tusind og to.

Geschehen zu Brüssel am achtundzwanzigsten November zweitausendundzwei.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι οκτώ Νοεμβρίου δύο χιλιάδες δύο.

Done at Brussels on the twenty-eighth day of November in the year two thousand and two.

Fait à Bruxelles, le vingt-huit novembre deux mille deux.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an t-ochtú lá is fiche de Shamhain sa bhliain dhá mhíle a dó.

Fatto a Bruxelles, addì ventotto novembre duemiladue.

Gedaan te Brussel, de achtentwintigste november tweeduizend en twee.

Feito em Bruxelas, em vinte e oito de Novembro de dois mil e dois.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäkahdeksantena päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattakaksi.

Som skedde i Bryssel den tjugoåttonde november tjugohundratvå.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

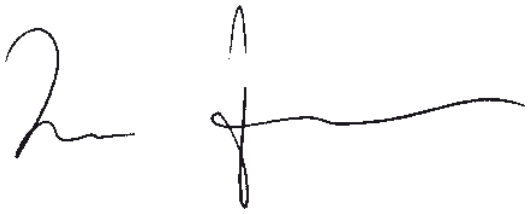

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

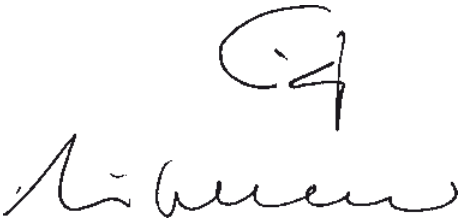

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

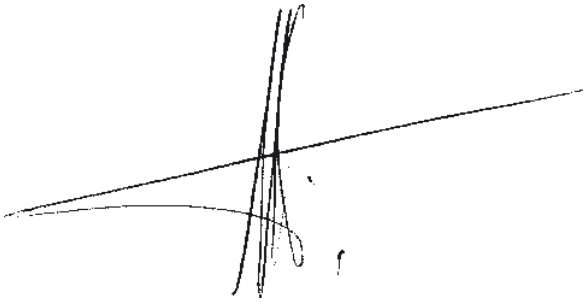

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il Governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

UNDER FÖRBEHÅLL FÖR RATIFICERING

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

32003F0613(01)

13.6.2003. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE C 139/1

AKT VIJEĆA

od 8. svibnja 2003.

o sastavljanju Protokola o izmjeni Konvencije o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe u pogledu izrade identifikacijske baze podataka carinskih dokumenata

(2003/C 139/01)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 34. stavak 2. točku (d),

uzimajući u obzir inicijativu Kraljevine Belgije, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [2],

BUDUĆI DA se carinski informacijski sustav predviđen Konvencijom o uporabi informacijske tehnologije u carinske svrhe [3] treba upotrebljavati za razmjenu informacija u pogledu postojanja dokumenata o tekućim ili dovršenim istragama i za odgovarajuću koordinaciju istraga;

ODLUČILO JE da se ovime donosi Protokol čiji se tekst nalazi u Prilogu i koji su danas potpisali predstavnici vlada država članica Europske unije;

PREPORUČUJE da ga države članice usvoje u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim uvjetima [4].

Sastavljeno u Bruxellesu 8. svibnja 2003.

Za Vijeće

Predsjednik

M. CHRISOCHOÏDIS

---

[1] SL C 328, 23.11.2001., str. 12.

[2] Mišljenje doneseno 18. prosinca 2002. (još nije objavljeno u Službenom listu).

[3] SL C 316, 27.11.1995., str. 34.

[4] Dan stupanja na snagu Protokola će objaviti Glavno tajništvo Vijeća u *Službenom listu Europske unije*.

32004F0106(01)

AKT VIJEĆA

od 27. studenoga 2003.

o sastavljanju na temelju članka 43. stavka 1. Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencija o Europolu) Protokola o izmjeni te Konvencije

(2004/C 2/01)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Konvenciju o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencija o Europolu) ([1]), a posebno njezin članak 43. stavak 1.,

uzimajući u obzir inicijativu Kraljevine Danske ([2]),

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ([3]),

uzimajući u obzir mišljenje Upravnog odbora Europola ([4]),

budući da:

(1) U skladu s člankom 30. stavkom 2. Ugovora o Europskoj uniji, u razdoblju od pet godina od stupanja na snagu Amsterdamskog ugovora 1. svibnja 1999., Vijeće promiče suradnju u različitim područjima, *inter alia*, putem Europola.

(2) Na sastanku Europskog vijeće u Tampereu u listopadu 1999. navedeno je da Europol ima ključnu ulogu u pogledu suradnje između tijela država članica u području istraga prekograničnog kriminala u podršci suzbijanja, analize i istraživanja kriminaliteta na razini Unije. Europsko vijeće pozvalo je Vijeće da pruži Europolu potrebnu potporu,

ODLUČILO JE sastaviti priloženi Protokol o izmjeni Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencija o Europolu) koji su danas potpisali predstavnici vlada država članica, i

PREPORUČUJE da države članice usvoje ovaj Protokol u skladu s vlastitim odgovarajućim ustavnim odredbama.

Sastavljeno u Bruxellesu 27. studenoga 2003.

Za Vijeće
Predsjednik
R. CASTELLI

([1]) SL C 316, 27.11.1995., str. 2.
([2]) SL C 172, 18.7.2002., str. 15.
([3]) Mišljenje doneseno 9. travnja 2003. (još nije objavljeno u Službenom listu).
([4]) Mišljenje doneseno 31. listopada 2002.; dodatno mišljenje doneseno 24. lipnja 2003.

IZJAVA VIJEĆA

Vijeće je suglasno da se uputom Europola da se s „prevarom” postupa kao s jednim od oblika kriminala iz Priloga Konvenciji o Europolu prenosi na Europol, u mjeri u kojoj se to odnosi na porezne prijevare i carinske prijevare, nadležnost samo u području poboljšanja učinkovitosti i suradnje nadležnih tijela država članica nadležnih za djelovanje sustava kaznenog progona, a ne njihovih tijela nadležnih za osiguranje naplate poreza i carina.

42004A0106(01)

PROTOKOL

sastavljen na temelju članka 43. stavka 1. Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencija o Europolu) o izmjeni te Konvencije

VISOKE UGOVORNE STRANKE ovog Protokola, ugovorne stranke Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencija o Europolu), države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI SE na Akt Vijeća Europske unije od 27. studenoga 2003.,

Smatrajući da:

(1) Konvenciju o Europolu treba izmijeniti s obzirom na rasprave održane u Vijeću.

(2) Europolu treba dati potrebnu potporu i sredstva za učinkovito djelovanje kao kontaktna točka europske policijske suradnje.

(3) Potrebno je izvršiti zatražene promjene Konvencije o Europolu kako bi se ojačala funkcija Europola kao operativne potpore u odnosu na nacionalna policijska tijela.

(4) Europsko vijeće je navelo da Europol ima ključnu ulogu u odnosu na suradnju između tijela država članica u području istrage prekograničnog kriminala podupirući suzbijanje kriminala, njegovu analizu i istragu na razini Unije. Europsko vijeće pozvalo je Vijeće da Europolu pruži potrebnu potporu,

SPORAZUMJELE SU SE O SLJEDEĆIM ODREDBAMA:

Članak 1.

Konvencija o Europolu mijenja se kako slijedi:

1. Članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 2.*

Cilj

1. Cilj Europola je, u okviru policijske suradnje između država članica na temelju Ugovora o Europskoj uniji, poboljšati, pomoću mjera iz ove Konvencije, učinkovitost i suradnju nadležnih tijela država članica u sprječavanju i suzbijanju ozbiljnog međunarodnog kriminala u slučaju kada postoje činjenični pokazatelji ili osnovana sumnja da se radi o organiziranoj kriminalnoj strukturi i da su dvije ili više država članica pogođene na takav način da se, s obzirom na opseg, značaj i posljedice dotičnih kaznenih djela, zahtjeva zajednički pristup država članica. U smislu ove Konvencije sljedeći oblici kriminala se smatraju ozbiljnim međunarodnim kriminalom: kaznena djela počinjena ili koja bi mogla biti počinjena tijekom terorističkih aktivnosti protiv života, tijela, osobne slobode ili imovine, nezakonito trgovanje drogama, nezakonite aktivnosti pranja novca, trgovanje nuklearnim i radioaktivnim tvarima, nezakonito krijumčarenje imigranata, trgovanje ljudima, kaznena djela vezana uz motorna vozila kao i oblici kriminala navedeni u Prilogu ili njihovi posebni oblici.

2. Na prijedlog Upravljačkog odbora, Vijeće jednoglasno utvrđuje prioritete Europola u odnosu na suzbijanje i sprječavanje ozbiljnog međunarodnog kriminala u okviru njegovih ovlasti.

3. Nadležnost Europola u pogledu oblika kriminala ili njegove posebne manifestacije obuhvaća povezana kaznena djela. Ona, međutim, ne obuhvaća kaznena djela iz kojih proizlaze aktivnosti nezakonitog pranja novca u odnosu na oblike kriminala za koje na temelju stavka 1. Europol nije nadležan.

Sljedeća kaznena djela se smatraju povezanim te se uzimaju u obzir u skladu s postupcima određenim u člancima 8. i 10.:

— kaznena djela počinjena radi pribavljanja sredstava za počinjenje djela u nadležnosti Europola,

— kaznena djela počinjena radi olakšavanja ili izvršenja djela u nadležnosti Europola,

— kaznena djela počinjena radi osiguranja nekažnjivosti djela u nadležnosti Europola.

4. Za potrebe ove Konvencije, ‚nadležna tijela' znači sva javna tijela koja postoje u državi članici i koja su odgovorna prema nacionalnom pravu za sprječavanje i suzbijanje kaznenih djela."

2. Članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. U kontekstu njegovog cilja na temelju članka 2. stavka 1., Europol može dodatno, u skladu s ljudskim resursima i proračunskim sredstvima koja mu stoje na raspolaganju i u granicama postavljenim od strane Upravljačkog odbora, pomagati državama članicama savjetima i istraživanjem, a posebno u sljedećim područjima:

1. osposobljavanje članova njihovih nadležnih tijela;

2. organizacija i oprema tih tijela olakšavanjem pružanja tehničke potpore između država članica;

3. metodama suzbijanja kriminaliteta;

4. tehničkim i forenzičnim policijskim metodama te istražnim postupcima.";

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„4. Ne dovodeći u pitanje Konvenciju za sprječavanje krivotvorenja novca, potpisanu u Ženevi, 20. travnja 1929. i njezin Protokol, Europol također djeluje kao kontaktna točka Europske unije u njezinim kontaktima s trećim državama i organizacijama za sprječavanje krivotvorenja eura."

3. Članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Nacionalna jedinica je jedino tijelo za vezu između Europola i nadležnih nacionalnih tijela. Međutim, države članice mogu omogućiti neposredne kontakte između imenovanih nadležnih tijela i Europola pod uvjetima koje odredi dotična država članica, uključujući prethodnu uključenost nacionalne jedinice.

Istodobno nacionalna jedinica prima od Europola sve informacije razmijenjene tijekom neposrednih kontakata između Europola i imenovanih nadležnih tijela. Odnos između nacionalne jedinice i nadležnih tijela uređen je nacionalnim pravom i, posebno, relevantnim nacionalnim ustavnim odredbama.";

(b) u stavku 5. riječi „kako je određeno u članku K.2 stavku 2. Ugovora o Europskoj uniji" zamjenjuju se riječima „u odnosu na očuvanje javnog poretka i očuvanje unutarnje sigurnosti,";

(c) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Ravnatelji nacionalnih jedinica se redovito sastaju, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev, radi pomaganja Europolu savjetovanjem."

4. Dodaje se sljedeći članak:

„Članak 6.a

Obrada podataka od strane Europola

Radi olakšavanja izvršavanja svojih zadataka, Europol može obrađivati podatke radi određivanja jesu li takvi podaci bitni za izvršavanje njegovih zadataka i mogu li se unijeti u kompjuterizirane sustave prikupljenih informacija iz članka 6. stavka 1.

Na zasjedanju ugovornih stranaka unutar Vijeća dvotrećinskom većinom se određuju uvjeti vezani uz obradu takvih podataka, a posebno u odnosu na pristup i uporabu podataka, kao i rokove za pohranu i brisanje podataka koji ne mogu biti dulji od šest mjeseci, uzimajući u obzir načela iz članka 14. Upravljački odbor priprema odluku Ugovornih stranaka i savjetuje zajedničko nadzorno tijelo iz članka 24."

5. Članak 9. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nacionalne jedinice, časnici za vezu i ravnatelj, zamjenici ravnatelja i propisno ovlašteni službenici Europola ovlašteni su neposredno unositi podatke u informatički sustav te ih iz njega preuzimati.";

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„4. Pored nacionalnih jedinica i osoba iz stavka 1., nadležna tijela koja su za to određena u tu svrhu od strane država članica također mogu pretraživati Europolov informatički sustav. Međutim, rezultat upita će samo pokazati je li zatraženi podatak dostupan u Europolovom informatičkom sustavu. Daljnje informacije se zatim mogu dobiti putem Europolove nacionalne jedinice.

Podaci o određenim nadležnim tijelima, uključujući naknadne izmjene, se dostavljaju Glavnom tajništvu Vijeća koje navedene podatke objavljuje u *Službenom listu Europske unije*."

6. Članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. uvodni se dio zamjenjuje sljedećim:

„1. U slučaju kada je to potrebno radi ostvarenja cilja iz članka 2. stavka 1., Europol može u drugim evidencijama, pored podataka koji nisu osobne prirode, pohraniti, izmijeniti i koristiti podatke o kaznenim djelima za koja je Europol nadležan, uključujući podatke o povezanim kaznenim djelima predviđenih u drugom podstavku članka 2. stavka 3. koji su namijenjeni za posebne analize i koji se odnose na:";

(b) točka 1. stavka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„1. analitičari i ostali Europolovi službenici imenovani od strane Uprave Europola;";

(c) u stavku 2. iza točke 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Samo su analitičari ovlašteni unositi podatke u predmetnu evidenciju kao i mijenjati takve podatke; svi sudionici mogu preuzimati podatke iz evidencije";

(d) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. U mjeri u kojoj je Europol ovlašten na temelju pravnih instrumenata Europske unije ili međunarodnih pravnih instrumenata na računalni pristup podacima iz drugih informacijskih sustava, Europol može na taj način preuzeti osobne podatke ako su oni potrebni za izvršavanje njegovih zadataka sukladno točki 2. članka 3. stavka 1. Primjenjive odredbe takvog pravnog instrumenta Europske unije ili međunarodnog pravnog instrumenta uređuju uporabu navedenih podataka od strane Europola.";

(e) druga rečenica stavka 8. zamjenjuje se sljedećim:

„O svakom širenju ili operativnoj uporabi dostavljenih podataka odlučuje država članica koja je navedene podatke dostavila Europolu. Ako se ne može odrediti koja je država članica dostavila podatke Europolu, odluku o širenju ili operativnoj uporabi podataka donose sudionici analize. Država članica ili stručnjak koji surađuje na analizi koja je u tijeku ne može, posebno, širiti ili uporabiti podatke bez prethodnog pristanka prvotno zainteresirane države članice.";

(f) dodaje se sljedeći stavak:

„9. Europol može pozvati stručnjake trećih država ili trećih tijela u smislu stavka 4. da se uključe u aktivnosti analitičke skupine, u slučaju kada:

1. je na snazi sporazum između Europola i treće države ili trećeg tijela koji sadrži odgovarajuće odredbe o razmjeni informacija, uključujući prijenos osobnih podataka, kao i tajnost razmijenjenih informacija;

2. je uključivanje stručnjaka treće države ili trećeg tijela u interesu država članica;

3. je treća država ili treće tijelo neposredno zainteresirano za analitički posao; i

4. svi sudionici u smislu stavka 2. pristanu na uključivanje stručnjaka treće države ili trećeg tijela u aktivnosti analitičke skupine.

Uključivanje stručnjaka treće države ili trećeg tijela u aktivnosti analitičke skupine podložno je dogovoru između Europola i treće države ili trećeg tijela. Pravila koja uređuju takve dogovore određuje Upravljački odbor odlučujući dvotrećinskom većinom svojih članova.

Podaci oko dogovora između Europola i trećih država ili trećih tijela dostavljaju se zajedničkom nadzornom tijelu iz članka 24. koje može Upravljačkom odboru uputiti primjedbe koje smatra potrebnima."

7. Članak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 12.*

Nalog za otvaranje datoteke

1. Za svaku kompjuteriziranu datoteku koja sadrži osobne podatke i koju vodi Europol radi obavljanja svojih zadataka iz članka 10. Europol u nalogu za otvaranje datoteke određuje:

1. naziv datoteke;

2. namjenu datoteke;

3. skupine osoba čiji su podaci pohranjeni;

4. prirodu podataka koji se pohranjuju i sve podatke navedene u prvoj rečenici članka 6. Konvencije Vijeća Europe od 28. siječnja 1981. koji su nužno potrebni;

5. vrstu osobnih podataka koji se koriste za otvaranje datoteke;

6. dostavljanje ili unos podataka koji se pohranjuju;

7. uvjete pod kojima se osobni podaci pohranjeni datoteci mogu slati, kojim primateljima i po kojem postupku;

8. vremenska ograničenja za ispitivanje podataka i trajanje pohrane;

9. metodu utvrđivanja nadzora pristupa datoteci (audit log).

2. Ravnatelj Europola odmah obavješćuje Upravljački odbor i zajedničko nadzorno tijelo iz članka 24. o naredbi za otvaranje datoteke te im dostavlja dokumentaciju.

Zajedničko nadzorno tijelo može uputiti Upravljačkom odboru primjedbe koje smatra potrebnima. Ravnatelj Europola može zatražiti zajedničko nadzorno tijelo da to učini u određenom roku.

3. U svako doba Upravljački odbor može dati uputu Ravnatelju Europola da izmjeni naredbu za otvaranje datoteke ili da zatvori datoteku. Upravljački odbor odlučuje od kojeg datuma takva izmjena ili zatvaranje proizvodi učinak.

4. Datoteka se ne može zadržati za razdoblje dulje od tri godine. Međutim, prije proteka razdoblja od tri godine Europol ispituje potrebu daljnjeg korištenja datoteke. U slučaju kada je to nužno potrebno u smislu datoteke, ravnatelj Europola može narediti daljnje zadržavanje datoteke za novo razdoblje od tri godine. U takvim slučajevima primjenjuje se postupak naveden u stavcima od 1. do 3."

8. Članak 16. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 16.*

Odredbe o kontroli preuzimanja podataka

Europol uspostavlja prikladne kontrolne mehanizme koji omogućuju provjeru zakonitosti preuzimanja iz računalnog sustava prikupljenih podataka iz članaka 6 i 6.a.

Na taj način prikupljeni podaci koriste se isključivo za tu svrhu od strane Europola i nadzornih tijela iz članaka 23. i 24. te se brišu nakon šest mjeseci, osim ako su podaci i dalje potrebni radi kontrole u tijeku. O pojedinostima takvih kontrolnih mehanizama odlučuje Upravljački odbor nakon savjetovanja sa zajedničkim nadzornim tijelom."

9. Članak 18. mijenja se kako slijedi:

točka 3. stavka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„3. to je dopušteno u skladu s općim uvjetima u smislu stavka 2.; takva pravila mogu predvidjeti odstupanje od točke 2. u iznimnim slučajevima kada ravnatelj Europola smatra da je dostavljanje podataka apsolutno neophodno za zaštitu osnovnih interesa dotičnih država članica u okviru ciljeva Europola ili u interesu sprječavanja prijeteće opasnosti povezane s kriminalom. Ravnatelj Europola u svim okolnostima uzima u obzir stupanj zaštite podataka u dotičnoj državi ili tijelu s ciljem usklađivanja tog stupnja zaštite podataka s gore navedenim interesima."

10. Članak 21. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Potreba za daljnjom pohranom osobnih podataka koji se odnose na pojedince iz članka 10. stavka 1. ispituje se svake godine i ispitivanje se dokumentira. Pohrana takvih podataka u datoteci iz članka 12. ne može prelaziti razdoblje postojanja datoteke."

11. U članku 22. dodaje se sljedeći stavak:

„4. Načela utvrđena u ovoj glavi o obradi podataka primjenjuju se na podatke u evidencijama u papirnatom obliku."

12. U članku 24. stavku 6. riječi „u skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji isti se prosljeđuju Vijeću;" zamjenjuju se riječima:

„Takva izvješća se prosljeđuju Europskom parlamentu i Vijeću;".

13. U članku 26. stavku 3. riječi „i glave VI. Ugovora o Europskoj uniji" brišu se.

14. Članak 28. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. sudjeluje u utvrđivanju prioriteta Europola u odnosu na suzbijanje i sprječavanje ozbiljnog međunarodnog kriminala u njegovoj nadležnosti (članak 2. stavak 2.);";

(b) umeću se sljedeće točke:

„3.a sudjeluje u određivanju uvjeta vezanih uz obradu podataka radi utvrđivanja jesu li takvi podaci bitni za izvršavanje njegovih zadataka i mogu li se oni unijeti u kompjuterizirani sustav prikupljenih podataka (članak 6.a);";

„4.a određuje dvotrećinskom većinom svojih članova pravila koja uređuju dogovore o uključivanju stručnjaka treće države ili trećeg tijela u aktivnosti analitičke skupine (članak 10. stavak 9.);";

(c) točka 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. može dati uputu ravnatelju Europola da izmjeni nalog za otvaranje datoteke ili da zatvori datoteku (članak 12. stavak 3.);";

(d) umeće se sljedeća točka:

„14.a odlučujući dvotrećinskom većinom svojih članova, donosi pravila za pristup Europolovim dokumentima (članak 32.a);";

(e) točka 22. zamjenjuje se sljedećim:

„22. sudjeluje u svakoj izmjeni ove Konvencije ili njezinih prilogâ (članak 43.);";

(f) stavak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„10. Uzimajući u obzir prioritete kako ih je utvrdilo Vijeće u skladu s člankom 2. stavkom 2. i njihovo ažuriranje od strane ravnatelja Europola iz članka 29. stavka 3. točke 6., Upravljački odbor jednoglasno svake godine usvaja:

1. opće izvješće o aktivnostima Europola tijekom prethodne godine;

2. izvješće o budućim aktivnostima Europola uzimajući u obzir operativne zahtjeve država članica te mogući utjecaj na proračun i osoblje Europola.

Takva izvješća dostavljaju se Vijeću na znanje i odobrenje. Vijeće ih također dostavlja Europskom parlamentu na znanje."

15. U članku 29. stavku 3.:

— točka 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. redovito izvješćivanje Upravljačkog odbora o provedbi prioriteta iz članka 2. stavka 2.;",

— dodaje se sljedeća točka:

„7. sve ostale zadaće koje su mu dodijeljene ovom Konvencijom ili koje mu dodijeli Upravljački odbor."

16. U članku 30. stavku 1. riječi „glava VI." brišu se.

17. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 32.a

Pravo na pristup dokumentima Europola

Na temelju prijedloga ravnatelja Europola, Upravljački odbor, odlučujući dvotrećinskom većinom svojih članova, donosi pravila za pristup dokumentima Europola od strane svakog građanina Unije i svake fizičke ili pravne osobe s prebivalištem ili sjedištem u državi članici, uzimajući u obzir načela i ograničenja navedena u Uredbi Europskog parlamenta i Vijeća o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije donesenih na temelju članka 255. Ugovora o osnivanju Europske zajednice."

18. Članak 34. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 34.

Obavješćivanje Europskog parlamenta

1. Vijeće se savjetuje s Europskim parlamentom u skladu s postupkom savjetovanja utvrđenim u Ugovoru o Europskoj uniji na svaku inicijativu države članice ili prijedlog Komisije koji se odnosi na usvajanje bilo koje mjere iz članka 10. stavka 1., članka 10. stavka 4., članka 18. stavka 2., članka 24. stavka 7., članka 26. stavka 3., članka 30. stavka 3., članka 31. stavka 1., članka 42. stavka 2., ili ako se ova Konvencija ili njezin Prilog na bilo koji način izmjenjuju.

2. Predsjedništvo Vijeća ili njegov predstavnik mogu se obratiti Europskom parlamentu radi rasprave općih pitanja povezanih s Europolom. Ravnatelj Europola može pomagati Predsjedništvu Vijeća ili njegovom predstavniku. U odnosu na Europski parlament, Predsjedništvo Vijeća ili njegov predstavnik uzimaju u obzir obvezu diskrecije i povjerljivosti.

3. Obveze utvrđene u ovom članku ne dovode u pitanje prava nacionalnih parlamenata i na opća načela primjenjiva na odnose s Europskim parlamentom sukladno Ugovoru o Europskoj uniji."

19. U članku 35. stavku 4. dodaje se sljedeće:

„Petogodišnji financijski plan se dostavlja Vijeću. Vijeće ga također dostavlja Europskom parlamentu na znanje."

20. U članku 39. stavku 4. izraz koji počinje riječima „Bruxelleske konvencije od" zamjenjuje se sljedećim:

„Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima."

21. Članku 42. dodaje se sljedeći stavak:

„3. Europol uspostavlja i održava blisku suradnju s Eurojustom u mjeri u kojoj je to potrebno za izvršavanje zadataka Europola i za ostvarenje njegovih ciljeva, uzimajući u obzir potrebu izbjegavanja udvostručavanja napora. Bitne elemente takve suradnje određuje sporazum koji se donosi u skladu s ovom Konvencijom i njezinim provedbenim mjerama.";

22. Članak 43. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. riječi „članka K.1 stavka 9." brišu se.

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Međutim, Vijeće može jednoglasno odlučiti, nakon što je Upravljački odbor raspravio pitanje, o izmjeni Priloga ovoj Konvenciji dodavanjem drugih oblika ozbiljnog međunarodnog kriminala ili mijenjajući u njemu sadržane definicije."

23. Prilog se mijenja kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„***PRILOG***

iz članka 2.

Popis ostalih oblika ozbiljnog međunarodnog kriminala u nadležnosti Europola pored onih koji su već predviđeni u članku 2. stavku 1. u skladu s Europolovim ciljem kako je određen u članku 2. stavku 1.";

(b) stavak koji počinje riječima „Pored toga, u skladu s člankom 2. stavkom 2." briše se;

(c) u stavku koji počinje riječima „S obzirom na oblike kriminala navedene u članku 2. stavku 2.", „članku 2. stavku 2." zamjenjuje se sljedećim „članku 2. stavku 1.";

(d) iza riječi „potpisana u Strasbourgu 8. studenoga 1990." dodaje se sljedeća alineja:

„— ‚nezakonita trgovima drogom' znači kaznena djela iz članka 3. stavka 1. Konvencije Ujedinjenih naroda od 20. prosinca 1988. protiv nedozvoljenog prometa drogama i psihotropskim supstancama i u odredbama kojima se izmjenjuje ili zamjenjuje ta Konvencija.'

24. U članku 10. stavku 1. i članku 10. stavku 4., članku 18. stavku 2., članku 29. stavku 1., članku 29. stavku 6., članku 30. stavku 3., članku 31. stavku 1., članku 35. stavku 5., članku 35. stavku 9., članku 36. stavku 3., članku 40. stavku 1., članku 41. stavku 3., članku 42. stavku 2. i članku 43. stavku 1., riječi „u skladu s postupkom utvrđenim u glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji" brišu se.

Članak 2.

1. Ovaj Protokol usvajaju države članice u skladu sa svojim odgovarajućim ustavnim odredbama.

2. Države članice obavješćuju glavnog tajnika Vijeća Europske unije o okončanju ustavnog postupka potrebnog za usvajanje ovog Protokola.

3. Ovaj Protokol stupa na snagu 90 dana nakon obavijesti iz stavka 2. države koja je bila članica Europske unije u trenutku kada je Vijeće donijelo Akt o donošenju ovog Protokola i koja je posljednja dovršila obavješćivanje.

Članak 3.

Ako ovaj Protokol stupi na snagu u skladu s odredbom članka 2. stavka 3. prije stupanja na snagu Protokola sastavljenog na temelju članka 43. stavka 1. Konvencije o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencija o Europolu) o izmjeni članka 2. i Priloga toj Konvenciji [1], u skladu s njezinim člankom 2. stavkom 3., smatra se da je potonji protokol stavljen izvan snage.

Članak 4.

1. Ovaj Protokol je otvoren za pristupanje svakoj državi koja postane članica Europske Unije ako već nije stupio na snagu do dana polaganja isprave o pristupanju Konvenciji o Europolu u skladu s njezinim člankom 46.

2. Isprave o pristupanju ovom Protokolu polažu se u isto vrijeme kao i isprave o pristupanju Konvenciji o Europolu na temelju njezinog članka 46.

3. Tekst ovog Protokola na jeziku države koja mu pristupa koji sastavlja Vijeće Europske unije je vjerodostojan.

[1] SL C 358, 13.12.2000., str. 2.

4. Ako ovaj Protokol nije već stupio na snagu u trenutku isteka razdoblja iz članka 46. stavka 4. Konvencije o Europolu, on stupa na snagu u odnosu na bilo koju državu pristupnicu na dan na koji Protokol stupa na snagu, u skladu s člankom 2. stavkom 3.

5. Ako ovaj Protokol stupi na snagu sukladno članku 2. stavku 3. prije isteka razdoblja iz članka 46. stavka 4. Konvencije o Europolu, ali poslije polaganja isprave o pristupanju iz stavka 2., država članica koja pristupa Protokolu pristupa Konvenciji o Europolu kako je izmijenjena ovim Protokolom, u skladu s člankom 46. Konvencije o Europolu.

Članak 5.

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije je depozitar ovog Protokola.

2. Depozitar objavljuje u *Službenom listu Europske unije* podatke o usvajanju i pristupanju te sve druge obavijesti u vezi s ovim Protokolom.

Hecho en Bruselas, el veintisiete de noviembre de dos mil tres.

Udfærdiget i Bruxelles, den syvogtyvende november to tusind og tre.

Geschehen zu Brüssel am siebenundzwanzigsten November zweitausendunddrei.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι επτά Νοεμβρίου δύο χιλιάδες τρία.

Done at Brussels on the twenty-seventh day of November in the year two thousand and three.

Fait à Bruxelles, le vingt-sept novembre deux mille trois.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an seachtú lá is fiche de Shamhain sa bhliain dhá mhile is a trí.

Fatto a Bruxelles, addì ventisette novembre duemilatre.

Gedaan te Brussel, de zevenentwintigste november tweeduizenddrie.

Feito em Bruxelas, em vinte e sete de Novembro de dois mil e três.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattakolme.

Som skedde i Bryssel den tjugosjunde november tjugohundratre.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

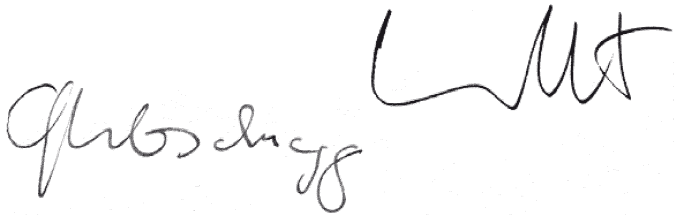

Pelo Governo da República Portuguesa

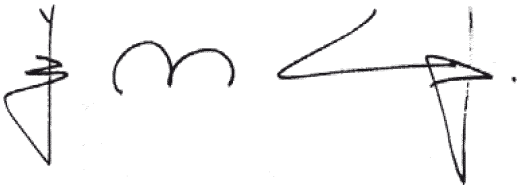

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

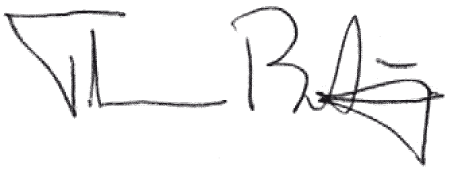

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

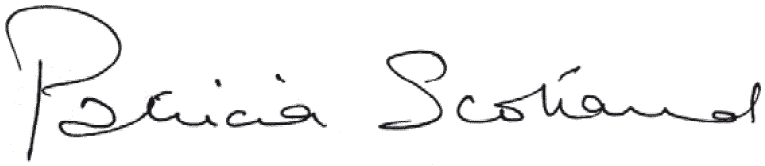

22007A1221(03)

KONVENCIJA

o nadležnosti te priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

PREAMBULA

VISOKE UGOVORNE STRANKE OVE KONVENCIJE,

ODLUČNE da na svojim područjima osnaže pravnu zaštitu ondje nastanjenih osoba,

SMATRAJUĆI da je potrebno, u tu svrhu, odrediti međunarodnu nadležnost sudova, olakšati priznavanje i uvesti brz postupak za osiguranje izvršenja sudskih odluka, javnih isprava i sudskih nagodbi,

SVJESNE veza među njima, koje su potvrđene u području gospodarstva putem sporazuma o slobodnoj trgovini sklopljenih između Europske zajednice i pojedinih država članica Europskog udruženja za slobodnu trgovinu,

UZIMAJUĆI U OBZIR:

— Bruxellesku konvenciju od 27. rujna 1968. o sudskoj nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, kako je izmijenjena konvencijama o pristupanju u skladu s uzastopnim proširenjima Europske unije,

— Konvenciju iz Lugana od 16. rujna 1988. o sudskoj nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, kojom se proširuje primjena pravila Bruxelleske konvencije iz 1968. na pojedine države članice Europskog udruženja za slobodnu trgovinu,

— Uredbu Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, koja je zamijenila gore navedenu Bruxellesku konvenciju,

— Sporazum između Europske zajednice i Kraljevine Danske o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisan u Bruxellesu 19. listopada 2005.,

UVJERENE da će proširenje načela utvrđenih u Uredbi (EZ) br. 44/2001 na ugovorne stranke ovog instrumenta ojačati pravnu i gospodarsku suradnju,

ŽELEĆI osigurati što je više moguće ujednačeno tumačenje ovog instrumenta,

ODLUČILE su s tim ciljem sklopiti ovu Konvenciju i

SPORAZUMJELE SU SE KAKO SLIJEDI:

GLAVA I.

PODRUČJE PRIMJENE

Članak 1.

1. Ova se Konvencija primjenjuje u građanskim i trgovačkim stvarima, neovisno o vrsti suda. Ona se ne proširuje na, posebno, pitanja dohotka, carine ili upravna pitanja.

2. Ova se Konvencija ne primjenjuje na:

(a) status ili pravnu sposobnost fizičkih osoba, imovinska prava proizašla iz bračnog odnosa, oporuka i nasljeđivanja;

(b) stečaj, postupke u vezi s likvidacijom nesolventnih trgovačkih društava ili drugih pravnih osoba, sudske dogovore, stečajne nagodbe i slične postupke;

(c) socijalnu sigurnost;

(d) arbitražu.

3. U ovoj Konvenciji pojam „država obvezana ovom Konvencijom" znači svaka država koja je ugovorna stranka ove Konvencije ili država članica Europske zajednice. Također može označavati Europsku zajednicu.

GLAVA II.

NADLEŽNOST

ODJELJAK 1.

Opće odredbe

Članak 2.

1. Podložno odredbama ove Konvencije, osobe s domicilom u državi obvezanoj ovom Konvencijom, bez obzira na državljanstvo, tuže se pred sudovima te države.

2. Na osobe koje nisu državljani države u kojoj imaju domicil primjenjuju se pravila o nadležnosti koja se primjenjuju na državljane te države.

Članak 3.

1. Osobe s domicilom u državi obvezanoj ovom Konvencijom moguće je tužiti pred sudovima druge države obvezane ovom Konvencijom samo na temelju pravila određenih u odjeljcima od 2. do 7. ove glave.

2. Protiv njih se posebno ne primjenjuju pravila o nacionalnoj nadležnosti određena u Prilogu I.

Članak 4.

1. Ako tuženik nema domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom, nadležnost sudova svake države obvezane ovom Konvencijom određuje se, podložno odredbama članaka 22. i 23.., pravom te države.

2. Protiv takvog tuženika svaka osoba s domicilom u nekoj od država obvezanih ovom Konvencijom može, bez obzira na njezino državljanstvo, u toj državi koristiti pravila o nadležnosti koja su na snazi u toj državi, a posebno ona navedena u Prilogu I., na isti način kao i državljani te države.

ODJELJAK 2.

Posebna nadležnost

Članak 5.

Osobu s domicilom u državi obvezanoj ovom Konvencijom moguće je tužiti u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom:

1. (a) u predmetima koji se odnose na ugovore, pred sudovima mjesta izvršenja dotične obveze;

(b) za potrebe ove odredbe i osim ako je dogovoreno drukčije, mjesto izvršenja dotične obveze je:

— u slučaju prodaje robe, mjesto u državi obvezanoj ovom Konvencijom gdje je, u skladu s ugovorom, roba dostavljena ili je trebala biti dostavljena,

— u slučaju pružanja usluga, mjesto u državi obvezanoj ovom Konvencijom gdje su, u skladu s ugovorom, usluge pružene ili su trebale biti pružene;

(c) ako se ne primjenjuje točka (b) primjenjuje se točka (a);

2. u predmetima koji se odnose na uzdržavanje:

(a) pred sudovima mjesta gdje uzdržavana osoba ima domicil ili uobičajeno boravište; ili

(b) pred sudom koji prema vlastitom pravu ima nadležnost u postupcima koji se odnose na status osobe, ako je predmet vezan uz uzdržavanje sporedni postupak u tim postupcima, osim ako se ta nadležnost isključivo temelji na državljanstvu jedne od stranaka; ili

(c) pred sudom koji prema vlastitom pravu ima nadležnost u postupcima koji se odnose na roditeljsku odgovornost, ako je predmet vezan uz uzdržavanje sporedni postupak u tim postupcima, osim ako se ta nadležnost isključivo temelji na državljanstvu jedne od stranaka;

3. u predmetima koji se odnose na nedozvoljene radnje, delikt ili kvazi-delikt, pred sudovima nadležnim mjesta gdje je štetna radnja počinjena ili je mogla biti počinjena;

4. u pogledu tužbi za naknadu štete ili povrat koja se temelji na radnji koja vodi do kaznenog postupka, pred sudom na kojem je pokrenut postupak pod uvjetom da je taj sud nadležan, prema vlastitom pravu, provoditi građanski postupak;

5. u pogledu sporova proizašlih iz poslovanja podružnice, predstavništva ili nekog drugog poslovnog nastana, pred sudovima koji imaju nadležnost u mjestu gdje se nalazi ta podružnica, predstavništvo ili drugi poslovni nastan;

6. kao osnivač, upravitelj ili korisnik trusta osnovanog na temelju statuta ili pisanog instrumenta, ili dogovorenog usmeno uz pisani dokaz, pred sudom države obvezane ovom Konvencijom u kojoj se trust nalazi;

7. u pogledu spora u vezi isplate naknade za spašavanje tereta, pred sudom pod čijom je nadležnošću bio dotičan teret:

(a) zadržan radi osiguranja plaćanja; ili

(b) mogao biti zadržan ali je dana jamčevina ili drugo jamstvo;

uz uvjet da se ova odredba primjenjuje samo ako se utvrdi da tužitelj ima pravo na teret ili je imao to pravo u trenutku spašavanja tereta.

Članak 6.

Osoba koja ima domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom također može biti tužena:

1. u slučaju kada je ta osoba jedan od tuženika, pred sudovima nadležnima za mjesto u kojem jedan od njih ima domicil, uz uvjet da su tužbe tako usko povezane da je brže provesti postupak i donijeti odluku zajednički kako bi se izbjegao rizik neopozivih presuda proizašlih iz zasebnih postupaka;

2. kao treća strana u postupku zbog jamstva ili garancije, odnosno u bilo kojem postupku protiv treće strane, pred sudom pred kojim je pokrenut prvobitni postupak, osim ako je taj postupak pokrenut isključivo s namjerom da se osoba udalji s prostora nadležnosti suda koji bi bio nadležan u njegovom slučaju;

3. kada se radi o protutužbi proizašloj iz istog ugovora odnosno iz činjenica na kojima se temelji prvobitna tužba, pred sudom na kojem je se vodi prvobitni postupak.

4. u predmetima koji se odnose na ugovor, ako se postupak može povezati s postupkom protiv istog tuženika u predmetima vezanim uz stvarno pravo na nekretninama, pred sudom države obvezane ovom Konvencijom u kojoj se nekretnina nalazi.

Članak 7.

U slučaju kada na temelju ove Konvencije sud države obvezane ovom Konvencijom ima nadležnost u postupcima vezanim uz odgovornost u korištenju ili rukovanju brodom, taj sud, ili bilo koji zamjenski sud određen unutarnjim pravom te države, također ima nadležnost u postupcima o ograničavanju te odgovornosti.

ODJELJAK 3.

Nadležnost u predmetima vezanim uz osiguranje

Članak 8.

U ovom odjeljku definira se nadležnost u predmetima vezanim uz osiguranje, ne dovodeći u pitanje članak 4. i članak 5. stavak 5.

Članak 9.

1. Osiguravatelj koji ima domicil državi obvezanoj ovom Konvencijom može biti tužen:

(a) pred sudovima države u kojoj ima domicil; ili

(b) u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom u slučaju postupaka koje je pokrenuo osiguranik, osigurana osoba ili korisnik osiguranja pred sudovima mjesta gdje tužitelj ima domicil; ili

(c) ako se radi o suugovaratelju, pred sudovima države obvezane ovom Konvencijom pred kojima je postupak pokrenut protiv glavnog osiguravatelja.

2. Ako osiguravatelj nema domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom, ali ima podružnicu, predstavništvo ili drugi poslovni nastan u jednoj od država obvezanih ovom Konvencijom, u sporovima proizašlim iz poslovanja te podružnice, predstavništva ili poslovnog nastana smatra se da ima domicil u toj državi.

Članak 10.

U pogledu osiguranja od odgovornosti ili osiguranja nekretnina, osiguravatelja se također može tužiti i pred sudovima nadležnim za mjesto gdje je štetna radnja počinjena. Ista se odredba primjenjuje i u slučaju kad su pokretna i nepokretna imovina pokrivene istom policom osiguranja, a obje su bile pogođene istim osiguranim slučajem.

Članak 11.

1. U pogledu osiguranja od odgovornosti, osiguravatelj također može biti pozvan pred sud na kojem je oštećena stranka pokrenula postupak protiv osigurane osobe, ako to dopušta pravo suda.

2. Članci 8., 9. i 10. primjenjuju se na postupke koje je oštećena stranka pokrenula neposredno protiv osiguravatelja, u slučaju da su takve izravne tužbe dopuštene.

3. Ako pravo kojim su uređene takve izravne tužbe omogućuje da osiguranik ili osigurana osoba mogu biti povezani zajedno kao stranka u postupku, za njih je nadležan isti sud.

Članak 12.

1. Ne dovodeći u pitanje članak 11. stavak 3., osiguravatelj može pokrenuti postupak samo pred sudovima države obvezane ovom Konvencijom u kojoj tuženik ima domicil, bez obzira na to je li tuženik osiguranik, osigurana osoba ili korisnik osiguranja.

2. Odredbe ovog odjeljka ne utječu na pravo podnošenja protutužbe pred sudom pred kojim se, sukladno ovom odjeljku, vodi prvobitni postupak.

Članak 13.

Odstupanje od odredaba ovog odjeljka moguće je samo na temelju sporazuma:

1. koji je sklopljen nakon što je izbio spor; ili

2. koji osiguraniku, osiguranoj osobi ili korisniku osiguranja dozvoljava pokretanje postupka pred sudovima različitim onih koji su navedeni u ovom odjeljku; ili

3. koji je sklopljen između osiguranika i osiguravatelja koji u trenutku sklapanja ugovora imaju domicil ili uobičajeno boravište u istoj državi obvezanoj ovom Konvencijom, i kojim se prenosi nadležnost na sudove te države i u onim slučajevima gdje je štetna radnja počinjena u inozemstvu, pod uvjetom da takav sporazum nije u suprotnosti s pravom te države; ili

4. koji je sklopljen s osiguranikom koji nema domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom, osim u mjeri u kojoj je osiguranje obvezno ili se odnosi na nepokretnu imovinu u državi obvezanoj ovom Konvencijom; ili

5. koji se odnosi na ugovor o osiguranju u mjeri u kojoj on pokriva jedan ili više rizika određenih u članku 14.

Članak 14.

Sljedeći su rizici navedeni u članku 13. stavku 5.:

1. gubitak ili šteta počinjena na:

   (a) pomorskim plovilima, instalacijama na moru ili na otvorenom moru ili zrakoplovima, koji proizlaze iz opasnosti vezanih uz njihovu uporabu u komercijalne svrhe;

   (b) robi u provozu, osim putničke prtljage, u slučaju kada se provoz sastoji od ili uključuje prijevoz takvim plovilima ili zrakoplovima;

2. svaka odgovornost, osim za tjelesne ozljede putnika ili gubitak njihove prtljage ili šteta nastala na njihovoj prtljazi:

   (a) koja je proizašla iz uporabe ili rada plovila, instalacija ili zrakoplova kako je navedeno u točki 1. podtočki (a) u mjeri u kojoj, s obzirom na potonje, pravo države obvezane ovom Konvencijom u kojoj je takav zrakoplov registriran ne zabranjuje sporazume o nadležnosti u pogledu osiguranja od takvih rizika;

   (b) za gubitak ili štetu koju je prouzročila roba u provozu kako je opisano u točki 1. podtočki (b);

3. svaki financijski gubitak vezan uz uporabu ili rad plovila, instalacija ili zrakoplova kako je navedeno u točki 1. podtočki (a), a posebno gubitak tereta ili čartera;

4. svaki rizik ili interes vezan uz bilo koji od rizika navedenih u točkama od 1. do 3.;

5. neovisno o točkama od 1. do 4., svi veliki rizici.

ODJELJAK 4.

Nadležnost u potrošačkim ugovorima

Članak 15.

1. U predmetima koji se odnose na ugovor koji sklopi jedna osoba, potrošač, u svrhu koja se može smatrati izvan njezine profesionalne djelatnosti, nadležnost se određuje u skladu s ovim odjeljkom ne dovodeći u pitanje čanak 4. i članak 5. stavak 5.:

(a) ako se radi o ugovoru o kupoprodaji robe s obročnom otplatom cijene; ili

(b) ako se radi o ugovoru o zajmu s obročnom otplatom ili o bilo kojem drugom obliku kredita za financiranje prodaje robe; ili

(c) u svim drugim slučajevima, ako je ugovor sklopljen s osobom koja obavlja komercijalnu ili profesionalnu djelatnost u državi obvezanoj ovom Konvencijom u kojoj potrošač ima domicil ili na bilo koji način usmjerava takve djelatnosti u tu državu ili u više takvih država uključujući i tu državu, a ugovor je u okviru tih djelatnosti.

2. U slučaju kada potrošač sklopi ugovor sa stankom koja nema domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom, ali ima podružnicu, predstavništvo ili drugi oblik poslovnog nastana u jednoj od država obvezanih ovom Konvencijom, smatra se da ta stranka u sporovima proizašlim iz djelovanja te podružnice, predstavništva ili oblika poslovnog nastana ima domicil u toj državi.

3. Ovaj se odjeljak ne primjenjuje na ugovor o prijevozu osim na ugovore u kojima je u cijenu uračunata kombinacija prijevoza i smještaja.

Članak 16.

1. Potrošač može pokrenuti postupak protiv druge ugovorne stranke pred sudovima države obvezane ovom Konvencijom u kojoj ta stranka ima domicil ili pred sudovima u mjestu gdje potrošač ima svoje domicil.

2. Druga ugovorna stranka može pokrenuti postupak protiv potrošača samo pred sudovima države obvezane ovom Konvencijom u kojoj potrošač ima domicil.

3. Ovaj članak ne utječe ne pravo pokretanja protutužbe pred sudom na kojem je, u skladu s ovim odjeljkom, u tijeku prvobitni postupak.

Članak 17.

Od odredaba ovog odjeljka moguće je odstupiti samo na temelju ugovora:

1. koji je sklopljen nakon što je došlo do spora; ili

2. koji omogućava potrošaču da pokrene postupak pred sudovima različitim od onih koji su navedeni u ovom odjeljku; ili

3. koji je potrošač sklopio s drugom ugovornom strankom, pri čemu obje strane u vrijeme sklapanja ugovora imaju domicil ili uobičajeno boravište u istoj državi obvezanoj ovom Konvencijom i kojim se dodjeljuje nadležnost sudovima te države, uz uvjet da takav sporazum nije protivan pravu te države.

ODJELJAK 5.

Nadležnost u pojedinačnim ugovorima o zapošljavanju

Članak 18.

1. U predmetima vezanim uz pojedinačne ugovore o zapošljavanju nadležnost se određuje ovim odjeljkom ne dovodeći u pitanje članak 4. i članak 5. stavak 5.

2. U slučaju kada zaposlenik sklopi pojedinačni ugovor o zapošljavanju s poslodavcem koji nema domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom, ali u jednoj od država obvezanih ovom Konvencijom ima podružnicu, predstavništvo ili drugi poslovni nastan, u sporovima koji proizlaze iz poslovanja te podružnice, zastupništva ili poslovnog smatra se da poslodavac ima domicil u toj državi.

Članak 19.

Zaposlenika koji ima domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom može se tužiti:

1. pred sudovima države u kojoj ima domicil; ili

2. u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom:

   (a) pred sudovima u mjestu gdje zaposlenik obično obavlja svoj posao ili pred sudovima u mjestu gdje je zadnje obavljao svoj posao; ili

   (b) ako zaposlenik obično ne obavlja ili nije obično obavljao svoj posao ni u jednoj od država, pred sudovima u mjestu gdje poslovni subjekt koji je zaposlilo zaposlenika ima ili je imao sjedište.

Članak 20.

1. Poslodavac može pokrenuti postupak samo pred sudovima države obvezane ovom Konvencijom u kojoj zaposlenik ima domicil.

2. Odredbe ovog odjeljka ne utječu na pravo na pokretanje protutužbe pred sudom na kojem se, u skladu s ovim odjeljkom, vodi prvobitni postupak.

Članak 21.

Od odredaba ovog odjeljka može se odstupiti samo sporazumom o nadležnosti:

1. koji je sklopljen nakon što je došlo do spora; ili

2. koji omogućava zaposleniku da pokrene postupak pred sudovima koji nisu sudovi navedeni u ovom odjeljku.

ODJELJAK 6.

Isključiva nadležnost

Članak 22.

Neovisno o domicilu, isključivu nadležnost imaju sljedeći sudovi:

1. u postupcima čiji su predmet stvarna prava na nekretninama ili najam i zakup nekretnina, sudovi države obvezane ovom Konvencijom u kojoj se nekretnina nalazi.

   Međutim, u postupcima čiji su predmet najam i zakup nekretnina sklopljeni za privremenu privatnu uporabu na razdoblje ne duže od šest uzastopnih mjeseci, nadležnost također imaju sudovi države obvezane ovom Konvencijom u kojoj tuženik ima domicil, uz uvjet da je zakupac fizička osoba te da stanodavac i zakupac imaju domicil u istoj državi obvezanoj ovom Konvencijom;

2. u postupcima čiji je predmet valjanost osnivanja, ništavost ili prestanak trgovačkih društava ili drugih pravnih osoba ili udruženja fizičkih ili pravnih osoba, odnosno odluka koje su donijela njihova tijela, sudovi države obvezane ovom Konvencijom u kojoj dotično trgovačko društvo, pravna osoba ili udruženje ima sjedište. Kako bi se odredilo sjedište, sud primjenjuje odredbe privatnog međunarodnog prava;

3. u postupcima čiji je predmet valjanost upisa u javne registre, sudovi države obvezane ovom Konvencijom u kojoj se vodi dotični registar;

4. u postupcima koji se odnose na registraciju ili valjanost patenata, žigova, dizajna ili drugih sličnih prava koja moraju biti položena ili registrirana, neovisno o tome je li postupak pokrenut tužbom ili kao obrana, sudovi države obvezane ovom Konvencijom u kojoj je podnesen zahtjev za polaganje ili registraciju, odnosno u kojoj je zahtjev za polaganje ili registraciju proveden ili se smatra provedenim na temelju odredaba instrumenta Zajednice ili međunarodne konvencije;

   Ne dovodeći u pitanje nadležnost Europskog patentnog ureda u skladu s Konvencijom o dodjeli europskih patenata, potpisanoj u Munchenu 5. listopada 1973., sudovi svake države obvezane ovom Konvencijom imaju isključivu nadležnost, neovisno o domicilu, u postupcima vezanim uz registraciju ili valjanost europskog patenta dodijeljenog toj državi, neovisno o tome je li postupak pokrenut tužbom ili kao obrana;

5. u postupcima koji se odnose na izvršenje sudskih odluka, sudovi države obvezane ovom Konvencijom u kojoj je izvršena ili se treba izvršiti dotična odluka.

ODJELJAK 7.

Prorogacija nadležnosti

Članak 23.

1. Ako su se stranke, od kojih jedna ili više njih imaju domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom, sporazumjele da sud ili sudovi države obvezane ovom Konvencijom imaju nadležnost u rješavanju svih sporova koji su proizašli ili bi mogli proizaći iz određenog pravnog odnosa, taj sud ili ti sudovi imaju isključivu nadležnost. Ta je nadležnost isključiva, osim ako se stranke dogovore drukčije. Takav sporazum o dodjeli nadležnosti mora biti:

(a) u pisanom obliku, odnosno o njemu mora postojati pisana potvrda; ili

(b) u obliku koji je u skladu s praksom koju su stranke međusobno uspostavile; ili

(c) u međunarodnoj trgovini, u obliku koji je u skladu s praksom koja je strankama poznata ili bi im morala biti poznata i koja je opće poznata u takvoj trgovini i poštuju je ugovorne stranke istog tipa uključene u dotične oblike poslovanja.

2. Svaka obavijest poslana elektroničkim putem koja pruža trajan zapis sporazuma jednakovrijedna je „pisanom obliku".

3. U slučaju kada je takav sporazum sklopljen između strana od kojih nijedna nema domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom, sudovi drugih država obvezanih ovom Konvencijom nemaju nadležnost nad njihovim sporovima, osim ako su se odabrani sud ili sudovi proglasili nenadležnima.

4. Sud ili sudovi države obvezane ovom Konvencijom kojima je dodijeljena nadležnost na temelju akta o osnivanju trusta imaju isključivu nadležnost u svim postupcima pokrenutim protiv osnivača, upravitelja ili korisnika, ako se radi o odnosu između tih osoba ili njihovim pravima i obvezama na temelju trusta.

5. Sporazumi ili odredbe iz akta o osnivanju trusta kojima se dodjeljuje sudska nadležnost nemaju pravni učinak ako su u suprotnosti s odredbama članaka 13., 17., ili 21. ili ako sudovi čija se nadležnost njima isključuje imaju isključivu nadležnost na temelju članka 22.

Članak 24.

Osim nadležnosti koja proizlazi iz drugih odredaba ove Konvencije, sud države obvezane ovom Konvencijom pred kojim tuženik sudjeluje u postupku ima nadležnost. Ovo se pravilo na primjenjuje u slučaju kada tuženik sudjeluje u sudskom postupku samo kako bi se osporila nadležnost suda ili kada neki drugi sud ima isključivu nadležnost na temelju članka 22.

ODJELJAK 8.

Provjera nadležnosti i dopustivosti

Članak 25.

U slučaju kada je na sudu države obvezane ovom Konvencijom podnesena tužba koja se ponajprije odnosi na predmet nad kojim isključivu nadležnost imaju sudovi druge države obvezane ovom Konvencijom na temelju članka 22., taj sud se po službenoj dužnosti proglašava nenadležnim.

Članak 26.

1. U slučaju kada se protiv tuženika s domicilom u jednoj državi obvezanoj ovom Konvencijom podnosi tužba na sudu druge države obvezane ovom Konvencijom, a tuženik ne sudjeluje u postupku, sud se po službenoj dužnosti proglašava nenadležnim, osim ako njegova nadležnost proizlazi iz odredaba ove Konvencije.

2. Sud zastaje s postupkom tako dugo dok se ne utvrdi da je tuženik bio u mogućnosti primiti pismeno o pokretanju postupka ili jednakovrijedni dokument dovoljno rano kako bi mu se omogućilo da organizira svoju obranu ili da su poduzeti svi potrebni koraci u tu svrhu.

3. Umjesto odredaba stavka 2., primjenjuje se članak 15. Haške konvencije od 15. studenoga 1965. o dostavi u inozemstvo sudskih i izvansudskih dokumenata u građanskim ili trgovačkim stvarima ako je pismeno o pokretanju postupka ili jednakovrijedni dokument trebalo dostaviti sukladno toj konvenciji.

4. Države članice Europske zajednice obvezane Uredbom Vijeća (EZ) br. 1348/2000 od 29. svibnja 2000. ili Sporazumom između Europske zajednice i Kraljevine Danske o dostavi sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima potpisanim u Bruxellesu 19. listopada 2005. u međusobnim odnosima primjenjuju odredbu članka 19. te uredbe ako je trebalo dostaviti pismeno o pokretanju postupka ili jednakovrijedni dokument u skladu s tom uredbom ili tim sporazumom.

ODJELJAK 9.

Litispendencija i povezani postupci

Članak 27.

1. U slučaju kada su pred sudovima različitih država obvezanih ovom Konvencijom pokrenuti postupci u vezi s istim predmetom spora i između istih stranaka, svaki sud osim suda na kojem je prvom pokrenut postupak po službenoj dužnosti zastaje s postupcima dok se ne utvrdi nadležnost suda na kojem je prvom pokrenut postupak.

2. U slučaju kada je nadležnost suda na kojem je prvom pokrenut postupak utvrđena, svaki sud osim suda na kojem je prvom pokrenut postupak po službenoj dužnosti se proglašava nenadležnim u korist tog suda.

Članak 28.

1. U slučaju kada se pred sudovima različitih država obvezanih ovom Konvencijom vode povezani postupci, svaki sud osim suda na kojem je prvom pokrenut postupak može zastati sa svojim postupkom.

2. U slučaju kada je postupak u tijeku na prvostupanjskom sudu, na zahtjev jedne od stranaka, svaki sud osim suda na kojem je prvom pokrenut postupak može se također proglasiti nenadležnim, ako je sud na kojem je prvom pokrenut postupak nadležan u dotičnom postupku i njegovo pravo dozvoljava objedinjavanje povezanih postupaka.

3. Za potrebe ovog članka, postupci se smatraju povezanima ako među njima postoji tako bliska veza da je brže provesti ih i o njima donijeti odluku zajednički kako bi se izbjegao rizik donošenja proturječnih sudskih odluka kao rezultat odvojenih postupaka.

Članak 29.

U slučaju kada predmeti spadaju u područje isključive nadležnosti nekoliko sudova, svaki sud osim suda na kojem je prvom pokrenut postupak proglašava se nenadležnim u korist tog suda.

Članak 30.

Za potrebe ovog odjeljka, smatra se da je postupak pokrenut na sudu:

1. u trenutku kada je pismeno o pokretanju postupka ili jednakovrijedni dokument podnesen sudu, pod uvjetom da tužitelj nije naknadno propustio poduzeti potrebne korake radi dostavljanja pismena tuženiku; ili

2. ako pismeno treba dostaviti prije nego što se podnese sudu, u trenutku kada ga primi nadležno tijelo odgovorno za dostavljanje pismena, pod uvjetom da tužitelj nije naknadno propustio poduzeti potrebne korake radi podnošenja dokumenta sudu.

ODJELJAK 10.

Privremene i zaštitne mjere

Članak 31.

Sudovima države obvezane ovom Konvencijom moguće je podnijeti zahtjev za takvim privremenim, uključujući zaštitnim, mjerama koje su dostupne u skladu s pravom te države čak i ako su, na temelju ove Konvencije, sudovi druge države obvezane ovom Konvencijom stvarno nadležni.

GLAVA III.

PRIZNAVANJE I IZVRŠENJE

Članak 32.

Za potrebe ove Konvencije „sudska odluka" znači svaka odluka koju donese sud države obvezane ovom Konvencijom, bez obzira na naziv sudske odluke, kao što su presuda, nalog, odluka ili nalog za izvršenje, kao i određenje troškova ili izdataka od strane službenika suda.

ODJELJAK 1.

Priznavanje

Članak 33.

1. Sudska odluka donesena u državi obvezanoj ovom Konvencijom priznaje se u drugim državama obvezanima ovom Konvencijom, za što nije potreban nikakav poseban postupak.

2. Svaka zainteresirana strana koja postavlja pitanje priznanja sudske odluke kao glavni predmet spora može, u skladu s postupcima predviđenim u odjeljcima 2. i 3. ove glave, podnijeti zahtjev za priznanje sudske odluke.

3. Ako ishod postupka pred sudom države obvezane ovom Konvencijom ovisi o odluci o priznavanju koja se donosi kao odluka o prethodnom pitanju, taj sud je nadležan za odlučivanje u tom pitanju.

Članak 34.

Sudska odluka ne priznaje se:

1. ako je takvo priznanje očito u suprotnosti s javnim poretkom u državi u kojoj se zahtijeva priznanje;

2. u slučaju kada je donesena bez sudjelovanja tuženika u postupku, ako pismeno o pokretanju postupka ili jednakovrijedni dokument nije tuženiku dostavljen dovoljno rano da mu se omogući organiziranje obrane, osim ako tuženik nije započeo postupak za pobijanje sudske odluke kad je imao tu mogućnost;

3. ako je proturječna sudskoj odluci donesenoj u sporu među istim strankama u državi u kojoj se zahtijeva priznanje;

4. ako je proturječna prethodnoj sudskoj odluci donesenoj u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom ili u trećoj državi koja je uključivala isti predmet spora između istih stranaka, uz uvjet da prethodna sudska odluka ispunjava potrebne uvjete za njezino priznanje u državi u kojoj se zahtijeva priznanje.

Članak 35.

1. Nadalje, sudska odluka se ne priznaje ako je u suprotnosti s odjeljcima 3., 4. ili 6. glave II. ili u slučaju predviđenom u članku 68. Sudsku odluku se, nadalje, može odbiti priznati u svakom slučaju predviđenom u članku 64. stavku 3. ili članku 67. stavku 4.

2. Ispitujući razloge sudske nadležnosti iz prethodnog stavka, za sud ili tijelo kojem je upućen zahtjev obvezujuće je činjenično stanje na kojem je sud države u kojoj je sudska odluka donesena temeljio svoju nadležnost.

3. Podložno odredbama stavka 1., nadležnost suda države u kojoj je sudska odluka donesena ne smije se preispitivati. Ispit usklađenosti s javnim poretkom iz članka 34. stavka 1. ne smije se primjenjivati na pravila koja se odnose na nadležnost.

Članak 36.

Strana sudska odluka ne smije se ni u kojem slučaju preispitivati s obzirom na meritum.

Članak 37.

1. Sud države obvezane ovom Konvencijom u kojoj se zahtijeva priznanje sudske odluke donesene u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom može zastati s postupkom ako je podnesen redovni pravni lijek protiv te sudske odluke.

2. Sud države obvezane ovom Konvencijom u kojoj se zahtijeva priznanje sudske odluke donesene u Irskoj ili Ujedinjenoj Kraljevini može zastati s postupkom ako je izvršenje u državi podrijetla suspendirano radi odlučivanja o pravnom lijeku.

ODJELJAK 2.

Izvršenje

Članak 38.

1. Sudska odluka koja je donesena u državi obvezanoj ovom Konvencijom i koja je postala pravomoćna u toj državi izvršava se u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom u slučaju kada je, na zahtjev bilo koje zainteresirane strane, u toj državi izdana potvrda o izvršenju.

2. Međutim, u Ujedinjenoj Kraljevini takva se odluka provodi u Engleskoj i Walesu, u Škotskoj ili u Sjevernoj Irskoj kada je na zahtjev jedne od zainteresiranih strana registrirana za izvršenje u tom dijelu Ujedinjene Kraljevine.

Članak 39.

1. Zahtjev se podnosi sudu ili nadležnom tijelu navedenom na popisu u Prilogu II.

2. Mjesna nadležnost utvrđuje se s obzirom na mjesto domicila stranke protiv koje se zahtijeva izvršenje ili s obzirom na mjesto izvršenja.

Članak 40.

1. Postupak podnošenja zahtjeva uređen je pravom države u kojoj se zahtijeva izvršenje.

2. Podnositelj zahtjeva mora navesti adresu za dostavljanje sudskih pismena u području nadležnosti suda kojem se podnosi zahtjev. Međutim, ako pravo države u kojoj se zahtijeva izvršenje ne predviđa dostavljanje takve adrese, podnositelj zahtjeva imenuje ovlaštenika za dostavljanje.

3. Zahtjevu se prilažu dokumenti navedeni u članku 53.

Članak 41.

Sudska odluka proglašava se izvršnom odmah po završetku formalnosti iz članka 53. bez revizije u skladu s člancima 34. i 35. U ovoj fazi postupka, stranka protiv koje se zahtijeva izvršenje nema pravo dostavljati nikakve podneske u vezi sa zahtjevom.

Članak 42.

1. O odluci o zahtjevu za proglašenje izvršnosti odmah se obavješćuje podnositelja zahtjeva u skladu s postupkom utvrđenim u pravu države u kojoj se zahtijeva izvršenje.

2. Proglašenje izvršnosti uručuje se strani protiv koje se traži izvršenje, zajedno sa sudskom odlukom, ako joj ona već nije uručena.

Članak 43.

1. Obje stranke mogu protiv odluke o proglašenju izvršnosti podnijeti pravni lijek.

2. Pravni lijek se podnosi sudu navedenom u popisu u Prilogu III.

3. S pravnim lijekom se postupa u skladu s odredbama u kontradiktornim postupcima.

4. Ako se stranka protiv koje se zahtijeva izvršenje ne odazove sudskom pozivu žalbenog suda u postupku vezanom uz pravni lijek koji je podnio podnositelj zahtjeva, primjenjuje se članak 26. stavci od 2. do 4. čak i u slučaju kada stranka protiv koje se zahtijeva izvršenje nema domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom.

5. Pravni lijek protiv odluke o proglašenju izvršnosti ulaže se u roku od mjesec dana od njezinog uručenja. Ako stranka protiv koje se traži izvršenje ima domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom koja nije država u kojoj je donesena odluka o proglašenju izvršnosti, rok za podnošenje pravnog lijeka je dva mjeseca, a teče od dana dostave obavijesti stranci osobno ili na adresu njezina domicila. Produljenje roka zbog udaljenosti nije dopušteno.

Članak 44.

Sudska odluka donesena u vezi s pravnim lijekom može se osporavati samo pravnim lijekom iz Priloga IV.

Članak 45.

1. Sud kojemu se podnosi pravni lijek u skladu s člankom 43. ili člankom 44. odbija ili opoziva odluku o proglašenju izvršnosti samo na temelju razloga navedenih u člancima 34. i 35. Sud svoju odluku donosi bez odgode.

2. Strana sudska odluka ne smije se ni u kojem slučaju preispitivati s obzirom na meritum.

Članak 46.

1. Sud kojem se podnosi pravni lijek u skladu s člankom 43. ili člankom 44. može, na zahtjev stranke protiv koje se traži izvršenje, zastati s postupkom ako je protiv sudske odluke podnesen redovni pravni lijek u državi koja je donijela tu odluku ili ako rok za podnošenje takvog pravnog lijeka još nije istekao; u potonjem slučaju sud može odrediti rok u kojem je moguće podnijeti takav pravni lijek.

2. U slučaju kada je sudska odluka donesena u Irskoj ili u Ujedinjenoj Kraljevini, svaki oblik pravnog lijeka dostupan u državi u kojoj je donesena sudska odluka smatra se redovnim pravnim lijekom za potrebe stavka 1.

3. Također, sud može uvjetovati izvršenje polaganjem osiguranja koje on odredi.

Članak 47.

1. U slučaju kada sudsku presudu treba priznati u skladu s ovom Konvencijom, ništa ne sprječava tužitelj da iskoristi privremene, uključujući i zaštitne, mjere u skladu s pravom države od koje je zatraženo izvršenje, a da za to nije potrebna odluka o izvršnosti u skladu s člankom 41.

2. Odluka o izvršnosti obuhvaća u sebi i ovlaštenje za poduzimanje bilo kojih zaštitnih mjera.

3. Tijekom roka navedenog za podnošenje pravnog lijeka sukladno članku 43. stavku 5. protiv odluke o izvršnosti te dok se ne donese odluka o tom pravnom lijeku, ne smiju se poduzimati nikakve mjere izvršenja osim zaštitnih mjera u odnosu na imovinu stranke protiv koje se zahtijeva izvršenje.

Članak 48.

1. U slučaju kada je strana sudska odluka donesena u vezi s nekoliko zahtjeva, a nije moguće odobriti izvršenje po svim zahtjevima, sud ili nadležno tijelo odobrava izvršenje po jednom ili nekoliko zahtjeva.

2. Podnositelj zahtjeva može zatražiti odluku o izvršivosti ograničenu na dijelove sudske odluke.

Članak 49.

Strana sudska odluka kojom se nalaže periodično isplaćivanje novčane kazne izvršiva je u državi u kojoj se zahtijeva izvršenje samo ako su konačan iznos plaćanja utvrdili sudovi države u kojoj je donesena sudska odluka.

Članak 50.

1. Podnositelj zahtjeva koji je u državi u kojoj je donesena sudska odluka koristio pravo na potpunu ili djelomičnu pravnu pomoć ili izuzeće od troškova ili izdataka, ima pravo u postupku predviđenim u ovom odjeljku na najpogodniju pravnu pomoć ili najveće izuzeće od troškova ili izdataka predviđeno pravom države kojoj je zahtjev upućen.

2. Međutim, podnositelj zahtjeva koji zahtijeva izvršenje odluke koju je donijelo upravno tijelo u Danskoj, na Islandu ili u Norveškoj u vezi s uzdržavanjem u državi kojoj je zahtjev upućen može tražiti povlasticu iz stavka 1. ako priloži izjavu danskog, islandskog ili norveškog ministarstva pravosuđa da ispunjava ekonomske zahtjeve za odobrenje potpune ili djelomične pravne pomoći ili za izuzeće od troškova ili izdataka.

Članak 51.

Od stranke koja u državi obvezanoj ovom Konvencijom podnese zahtjev izvršenje sudske odluke donesene u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom ne zahtijeva se nikakvo osiguranje, jamstvo ili polog, bez obzira na njihov opis, samo na temelju toga što je strani državljanin, odnosno nema domicil ili boravište u državi u kojoj se zahtijeva izvršenje.

Članak 52.

U državi u kojoj se zahtijeva izvršenje u postupcima za izdavanje odluke o izvršnosti ne smije se naplaćivati nikakva naknada, carina ili pristojba obračunana s obzirom na vrijednost spornog predmeta.

ODJELJAK 3.

Zajedničke odredbe

Članak 53.

1. Stranka koja zahtijeva priznanje ili podnosi zahtjev za odluku o izvršnosti dostavlja presliku sudske odluke koja ispunjava uvjete potrebne kako bi se utvrdila njezina vjerodostojnost.

2. Stranka koja podnosi zahtjev za izvršenje također dostavlja potvrdu navedenu u članku 54., ne dovodeći u pitanje članak 55.

Članak 54.

Sud ili nadležno tijelo države obvezane ovom Konvencijom u kojoj je donesena sudska odluka izdaje, na zahtjev jedne od zainteresiranih strana, potvrdu na standardnom obrascu iz Priloga V. ovoj Konvenciji.

Članak 55.

1. Ako potvrda iz članka 54. nije dostavljena, sud ili nadležno tijelo može odrediti rok za njezino dostavljanje ili prihvatiti jednakovrijedan dokument ili, ako smatra da raspolaže dostatnim informacijama, odustati od zahtjeva za njezino dostavljanje.

2. Ako sud ili nadležno tijelo tako zahtijeva, dostavlja se prijevod dokumenata. Prijevod ovjerava osoba koja je za to ovlaštena u jednoj od država obvezanih ovom Konvencijom.

Članak 56.

U pogledu dokumenata iz članka 53. ili članka 55. stavka 2. odnosno dokumenta kojim se imenuje ovlaštenik za dostavljanje nije potrebna legalizacija ili druga slična formalnost.

GLAVA IV.

JAVNE ISPRAVE I SUDSKE NAGODBE

Članak 57.

1. Dokument koji je formalno sastavljen ili upisan kao javna isprava i koji je izvršiv u jednoj od država obvezanih ovom Konvencijom smatra se izvršivim u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom na temelju zahtjeva podnesenog u skladu s postupcima predviđenim u članku 38. *et seq*. Sud kojem je podnesen pravni lijek u skladu s člankom 43. ili 44. odbija ili opoziva odluku o izvršnosti samo ako je izvršenje isprave očigledno u suprotnosti s javnim poretkom u državi u kojoj se podnosi zahtjev.

2. Dogovori vezano uz obveze uzdržavanja sklopljeni s upravnim tijelima ili koje su ona ovjerila također se smatraju javnim ispravama u smislu stavka 1.

3. Isprava koja se podnosi mora zadovoljavati uvjete potrebne kako bi se utvrdila njezina vjerodostojnost u državi u kojoj je donesena sudska odluka.

4. Odredbe odjeljka 3. glave III. primjenjuju se ovisno o slučaju. Nadležno tijelo države obvezane ovom Konvencijom u kojoj je donesena ili upisana javna isprava izdaje na zahtjev jedne od zainteresiranih strana potvrdu na standardnom obrascu iz Priloga VI. ovoj Konvenciji

Članak 58.

Nagodbu koju je odobrio sud tijekom postupka i koja je izvršiva u državi obvezanoj ovom Konvencijom u kojoj je sklopljena izvršiva u državi u kojoj je podnesen zahtjev za izvršenje pod istim uvjetima kao i javne isprave. Sud ili nadležno tijelo države obvezane ovom Konvencijom u kojoj je odobrena sudska nagodba izdaje, na zahtjev jedne od zainteresiranih strana, potvrdu na standardnom obrascu iz Priloga V. ovoj Konvenciji

GLAVA V.

OPĆE ODREDBE

Članak 59.

1. Kako bi se utvrdilo ima li stranka domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom čiji sudovi rješavaju predmet, sud primjenjuje svoje nacionalno pravo.

2. Ako stranka nema domicil u državi čiji sudovi rješavaju predmet, u tom slučaju, kako bi se utvrdilo ima li stranka domicil u drugoj državi obvezanoj ovom konvencijom, sud primjenjuje pravo te države.

Članak 60.

1. Za potrebe ove Konvencije trgovačko društvo ili druga pravna osoba ili udruženja fizičkih ili pravnih osoba ima domicil u mjestu gdje ima:

(a) zakonsko sjedište; ili

(b) središnju upravu; ili

(c) glavno mjesto poslovanja.

2. Za potrebe Ujedinjene Kraljevine i Irske „zakonsko sjedište" znači registrirano sjedište ili, u slučaju da ne postoji takvo sjedište, mjesto osnivanja ili, ako ne postoji takvo mjesto, mjesto prema čijem je pravu ostvareno osnivanje.

3. Kako bi se utvrdilo ima li trust rezidentnost u državi obvezanoj ovom Konvencijom na čijem je sudu pokrenut postupak, sud primjenjuje svoja pravila međunarodnog privatnog prava.

Članak 61.

Ne dovodeći u pitanje bilo koje povoljnije odredbe nacionalnih prava, osobe koje imaju domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom protiv kojih se vodi postupak na kaznenom sudu druge države obvezane ovom Konvencijom, a koji nisu njezini državljani, za kazneno djelo koja nije počinjena namjerno, mogu braniti osobe koje su za to kvalificirane, čak i kad se ne pojave osobno. Međutim, sud na kojem je pokrenut postupak može zahtijevati osobno pojavljivanje; u slučaju nepojavljivanja pred sudom, sudska odluka donesena u građanskom postupku bez da je dotična osoba imala mogućnost organizirati obranu ne mora se priznati niti izvršiti u drugim državama obvezanim ovom Konvencijom.

Članak 62.

Za potrebe ove Konvencije izraz „sud" uključuje sva nadležna tijela za koja država obvezana ovom Konvencijom odredi da imaju nadležnost u predmetima u okviru ove Konvencije.

GLAVA VI.

PRIJELAZNE ODREDBE

Članak 63.

1. Ova se Konvencija primjenjuje samo na pravne postupke koji su pokrenuti i na dokumente koji su formalno sastavljeni ili upisani kao javne isprave nakon svojeg stupanja na snagu u državi u kojoj je donesena sudska odluka i, u slučaju kada se zahtijeva priznanje ili izvršenje sudske odluke ili javne isprave, u državi kojoj je zahtjev upućen.

2. Međutim, ako su postupci u državi u kojoj je donesena sudska odluka pokrenuti prije stupanja na snagu ove Konvencije, sudske odluke donesene nakon tog datuma priznaju se i izvršavaju u skladu s glavom III.:

(a) ako je postupak u državi u kojoj je donesena sudska odluka pokrenut nakon stupanja na snagu Konvencije iz Lugana od 16. rujna 1988. u državi u kojoj je donesena odluka i u državi kojoj je zahtjev upućen;

(b) u svim drugom slučajevima, ako je nadležnost utvrđena na temelju pravila koja su usklađeni s pravilima predviđenim u glavi II. ili u konvenciji koja je sklopljena između države u kojoj je donesena sudska odluka i države kojoj je zahtjev upućen, a koja je na snazi u trenutku pokretanja postupka.

GLAVA VII.

ODNOS PREMA UREDBI VIJEĆA (EZ) br. 44/2001 I DRUGIM INSTRUMENTIMA

Članak 64.

1. Ovom se Konvencijom ne dovodi u pitanje primjena od strane država članica Europske zajednice Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima kao ni svih njezinih izmjena, Konvencije o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisane u Bruxellesu 27. rujna 1968., ni Protokola o tumačenju te

konvencije od strane Suda Europskih zajednica, potpisanog u Luxembourgu 3. lipnja 1971., kako je izmijenjen konvencijama o pristupanju navedenoj konvenciji i navedenom protokolu država koje pristupaju Europskim zajednicama, kao niti Sporazuma između Europske zajednice i Kraljevine Danske o nadležnosti, priznavanju i izvršenju presuda u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisanog u Bruxellesu 19. listopada 20064.

2. Međutim ova se Konvencija u svakom slučaju primjenjuje:

(a) u pitanjima nadležnosti, u slučaju kada optuženik ima domicil na državnom području države gdje se primjenjuje ova Konvencija, ali ne i jedan od instrumenata navedenih u stavku 1. ovog članka ili gdje se člancima 22. ili 23. ove Konvencije nadležnost dodjeljuje sudovima takve države;

(b) vezano za litispendenciju ili povezane postupke kako je predviđeno u člancima 27. i 28., u slučaju kada je postupak pokrenut u državi u kojoj se primjenjuje Konvencija, ali ne i jedan od instrumenata navedenih u stavku 1. ovog članka, i u državi u kojoj se primjenjuje i ova Konvencija i jedan od instrumenata navedenih u stavku 1. ovog članka;

(c) u pitanjima priznavanja i izvršenja, u slučaju kada država u kojoj je donesena sudska odluka ili država kojoj je zahtjev upućen ne primjenjuje jedan od instrumenata navedenih u članku 1.

3. Pored razloga predviđenih u glavi III., priznanje ili izvršenje se može odbiti, ako se razlog nadležnosti na kojoj se temelji sudska odluka razlikuje od onog koji proizlazi iz ove Konvencije, a priznanje ili izvršenje se traži protiv stranke koja ima domicil u državi u kojoj se primjenjuje ova Konvencija, ali ne i jedan od instrumenata navedenih u stavku 1. ovog članka, osim ako se sudska odluka može priznati ili izvršiti na drugoj pravnoj osnovi u državi kojoj je zahtjev upućen.

Članak 65.

Podložno odredbama članka 63. stavka 2. i članaka 66. i 67., ova Konvencija, među državama obvezanim ovom Konvencijom, zamjenjuje konvencije sklopljene između dvije ili više država obvezanih ovom Konvencijom, a koje obuhvaćaju ista pitanja kao što su ona na koja se primjenjuje ova Konvencija. Posebno se zamjenjuju konvencije navedene u Prilogu VII.

Članak 66.

1. Konvencije iz članka 65. nastavljaju proizvoditi pravne učinke u odnosu na one predmete na koje se ne primjenjuje ova Konvencija.

2. One nastavljaju proizvoditi pravne učinke u odnosu na sudske odluke donesene i dokumente formalno sastavljene ili upisane kao javne isprave prije stupanja na snagu ove Konvencije.

Članak 67.

1. Ova Konvencija ne utječe ni na koju konvenciju kojom su obvezane ugovorne stranke i/ili države obvezane ovom Konvencijom i u određenim predmetima uređuju pitanja nadležnosti ili priznavanja i izvršenja sudskih odluka. Ne dovodeći u pitanje obveze koje proizlaze iz drugih sporazuma između određenih ugovornih stranaka, ovom se Konvencijom ugovorne stranke ne sprečavaju u sklapanju takvih konvencija.

2. Ovom se Konvencijom ne sprečava sud države obvezane ovom Konvencijom i konvencijom o posebnom pravnom pitanju da svoju nadležnost preuzme u skladu s tom konvencijom, čak i kad optuženik ima domicil u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom koja nije stranka te konvencije. Sud pred kojim se vodi postupak u svakom slučaju primjenjuje članak 26. ove Konvencije.

3. Sudske odluke koje je u državi obvezanoj ovom Konvencijom donio sud pri provođenju nadležnosti predviđenoj u konvenciji o posebnom pravnom pitanju priznaju se i izvršavaju u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom u skladu s glavom III. ove Konvencije.

4. Pored razloga navedenih u glavi III., priznanje ili izvršenje može se odbiti ako država kojoj je zahtjev upućen nije obvezana konvencijom o posebnom pravnom pitanju i ako je osoba protiv koje se traži priznanje ili izvršenje ima domicil u toj državi ili, ako je država kojoj je upućen zahtjev država članica Europske zajednice i s obzirom na konvencije koje bi Europska zajednica trebala sklopiti, u bilo kojoj njezinoj državi članici, osim ako se sudska odluka može priznati i izvršiti u državi kojoj je upućen zahtjev na nekoj drugoj pravnoj osnovi.

5. U slučaju kada se konvencijom o posebnom pravnom pitanju čije su stranke država u kojoj je donesena sudska odluka i država kojoj je zahtjev upućen utvrđuju uvjeti za priznanje ili izvršenje sudskih odluka, primjenjuju se ti uvjeti. U svakom slučaju mogu se primijeniti odredbe ove Konvencije koje se odnose na postupke za priznanje i izvršenje sudskih odluka.

Članak 68.

1. Ova Konvencija ne utječe na sporazume na temelju kojih su države obvezane ovom Konvencijom prije stupanja na snagu ove Konvencije, obvezale ne priznavati sudske odluke donesene u drugim državama obvezanim ovom Konvencijom protiv tuženika s domicilom ili uobičajenim boravištem u trećoj državi ako se, u slučajevima koji su predviđeni u članku 4., sudska odluka mogla temeljiti samo na nadležnosti kako je navedeno u članku 3. stavku 2. Ne dovodeći u pitanje obveze koje proizlaze iz sporazuma između određenih ugovornih stranaka, ova Konvencija ne sprječava ugovorne stranke da sklapaju takve konvencije.

2. Međutim, ugovorna stranka ne smije preuzeti obvezu prema trećoj državi da ne priznaje sudsku odluku donesenu u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom, koju je donio sud koji temelji svoju nadležnost na prisutnosti imovine tuženika u toj državi ili privremenom oduzimanju imovine u toj državi od strane tužitelja:

(a) ako je tužba podnesena radi ostvarivanja ili proglašenja isključivog vlasničkog prava ili posjedovnog prava na toj imovini, radi stjecanja dozvole za raspolaganje tom imovinom ili ako tužba proizlazi iz drugog pitanja povezanog s tom imovinom;

(b) ako imovina predstavlja osiguranje za dug koji je predmet tužbe.

GLAVA VIII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 69.

1. Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje Europskoj zajednici, Danskoj i državama koje su u trenutku otvaranja za potpisivanje članice Europskog udruženja za slobodnu trgovinu.

2. Ova je Konvencija podložna ratifikaciji od strane potpisnika. Isprave o ratifikaciji polažu se kod Švicarskog federalnog vijeća, koje je depozitar ove Konvencije.

3. U trenutku ratifikacije ugovorne stranke mogu podnijeti izjave u skladu s člancima I., II. i III. Protokola 1.

4. Konvencija stupa na snagu prvog dana šestog mjeseca od dana kada su Europska zajednica i članica Europskog udruženja za slobodnu trgovinu položile svoje isprave o ratifikaciji.

5. Konvencija stupa na snagu za svaku drugu stranku prvog dana trećeg mjeseca nakon polaganja njezine isprave o ratifikaciji.

6. Ne dovodeći u pitanje članak 3. stavak 3. Protokola 2., ova Konvencija zamjenjuje Konvenciju o sudskoj nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima sastavljenu u Luganu 16. rujna 1988. od dana njezinog stupanja na snagu u skladu s prethodnim člancima 4. i 5. Svako upućivanje na Konvenciju iz Lugana iz 1988. u drugim instrumentima tumačit će se kao upućivanje na ovu Konvenciju.

7. U mjeri u kojoj se odnosi na odnose između država članica Europske zajednice i neeuropskih područja iz članka 70. stavka 1. točke (b), ova Konvencija zamjenjuje Konvenciju o sudskoj nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisanu u Bruxellesu 27. rujna 1968., i Protokol o tumačenju te konvencije od strane Suda Europskih zajednica, potpisan u Luxembourgu 3. lipnja 1971., kako su izmijenjeni konvencijama o pristupanju navedenoj konvenciji i navedenom protokolu država koje pristupaju Europskim zajednicama, od dana stupanja na snagu ove Konvencije u odnosu na ta područja u skladu s člankom 73. stavkom 2.

Članak 70.

1. Nakon stupanja na snagu ova Konvencija je otvorena za pristupanje:

(a) državama koje nakon otvaranja ove Konvencije za potpisivanje postanu članice Europskog udruženja za slobodnu trgovinu, u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 71.;

(b) državama članicama Europske zajednice koje djeluju u ime pojedinih neeuropskih područja koji su dio državnog područja te države članice ili za čije je vanjske odnose odgovorna ta država članica, u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 71.;

(c) svakoj drugoj državi, u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 72.

2. Države iz stavka 1. koje žele postati ugovorne stranke ove Konvencije upućuju svoj zahtjev depozitaru. Zahtjevu, uključujući podatke iz članaka 71. i 72., prilaže se prijevod na engleskom i francuskom jeziku.

Članak 71.

1. Svaka država iz članka 70. stavka 1. točaka (a) i (b) koja želi postati ugovorna stranka ove Konvencije:

(a) dostavlja podatke potrebne za primjenu ove Konvencije;

(b) može podnijeti izjave u skladu s člancima I. i III. Protokola 1.

2. Depozitar prosljeđuje sve podatke primljene u skladu sa stavkom 1. drugim ugovornim strankama prije polaganja isprave o pristupanju dotične države.

Članak 72.

1. Svaka država iz članka 70. stavka 1. točke (c) koja želi postati ugovorna stranka ove Konvencije:

(a) dostavlja podatke potrebne za primjenu ove Konvencije;

(b) može podnijeti izjave u skladu s člancima I. i III. Protokola 1.; i

(c) dostavlja depozitaru podatke, posebno o:

1. svojem pravosudnom sustavu, uključujući podatke o imenovanju i neovisnosti sudaca;

2. svojem nacionalnom pravu vezanom uz građanske postupke i izvršenje sudskih odluka; i

3. svojem međunarodnom privatnom pravu vezanom uz građanski postupak.

2. Depozitar prosljeđuje sve podatke primljene u skladu sa stavkom 1. drugim ugovornim strankama prije pozivanja dotične države na pristupanje u skladu sa stavkom 3. ovog članka.

3. Ne dovodeći u pitanje odredbe stavka 4., depozitar poziva dotičnu državu na pristupanje samo ako je dobio jednoglasni pristanak ugovornih stranaka. Ugovorne stranke nastoje dati svoj pristanak najkasnije u roku od godinu dana nakon poziva depozitara.

4. Konvencija stupa na snagu samo u odnosima između države pristupnice i ugovornih stranaka koje nisu podnijele prigovore na pristupanje prije prvog dana trećeg mjeseca od polaganja isprave o pristupanju.

Članak 73.

1. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.

2. U odnosu na državu pristupnicu iz članka 70., Konvencija stupa na snagu prvog dana trećeg mjeseca od polaganja njezine isprave o pristupanju. Od tog trenutka država pristupnica smatra se ugovornom strankom Konvencije.

3. Svaka ugovorna stranka može depozitaru podnijeti tekst ove Konvencije na jeziku ili jezicima dotične ugovorne stranke, koji je jednako vjerodostojan ako su ugovorne stranke tako dogovorile u skladu s člankom 4. Protokola 2.

Članak 74.

1. Ova Konvencija sklapa se na neograničeno razdoblje.

2. Svaka ugovorna stranka može, u bilo koje vrijeme, otkazati Konvenciju slanjem obavijesti depozitaru.

3. Otkazivanje stupa na snagu na kraju kalendarske godine nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od datuma kada je depozitar primio obavijest o otkazivanju.

Članak 75.

Sljedeći su dokumenti priloženi ovoj Konvenciji:

— Protokol 1., o pojedinim pitanjima nadležnosti, postupka i izvršenja,

— Protokol 2., o jedinstvenom tumačenju ove Konvencije i o Stalnom odboru,

— Protokol 3., o primjeni članka 67. ove Konvencije,

— prilozi od I. do IV. i Prilog VII., s podacima vezanim uz primjenu ove Konvencije,

— prilozi V. i VI., koji sadrže potvrde iz članaka 54., 58. i 57. ove Konvencije,

— Prilog VIII., koji sadrži vjerodostojne jezike iz članka 79. ove Konvencije, i

— Prilog IX. o primjeni članka II. Protokola 1.

Ti protokoli i prilozi čine sastavni dio ove Konvencije.

Članak 76.

Ne dovodeći u pitanje članak 77., svaka ugovorna stranka može zatražiti reviziju ove Konvencije. S tim ciljem depozitar saziva Stalni odbor kako je predviđeno u članku 4. Protokola 2.

Članak 77.

1. Ugovorne stranke dostavljaju depozitaru tekst svih odredaba zakona kojima se mijenjaju popisi određeni u prilozima od I. do IV., kao i sva brisanja ili dodatke u popisu određenom u Prilogu VII. i o danu njihovog stupanja na snagu. Takva obavijest dostavlja se u razumnom roku prije stupanja na snagu i prilaže joj se prijevod na engleskom i francuskom jeziku. Depozitar u skladu s tim prilagođava dotične priloge nakon savjetovanja sa Stalnim odborom u skladu s člankom 4. Protokola 2. U tu svrhu ugovorne stranke pružaju prijevod prilagodbi na svojim jezicima.

2. Sve izmjene priloga V. i VI. te VIII. i IX. ove Konvencije usvaja Stalni odbor u skladu s člankom 4. Protokola 2.

Članak 78.

1. Depozitar obavješćuje ugovorne stranke o:

(a) polaganju svake isprave o ratifikaciji ili pristupanju;

(b) danima stupanja na snagu ove Konvencije u odnosu na ugovorne stranke;

(c) svim izjavama primljenim u skladu s člancima od I. do IV. Protokola 1.;

(d) svim obavijestima dostavljenim u skladu s člankom 74. stavkom 2., člankom 77. stavkom 1. i stavkom 4. Protokola 3.

2. Obavijestima se prilažu prijevodi na engleski i francuski jezik.

Članak 79.

Ova Konvencija, sastavljena u jednom izvorniku na jezicima navedenima u Prilogu VIII., pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni, polaže se u Švicarskom federalnom arhivu. Švicarsko federalno vijeće dostavlja ovjerenu presliku svakoj ugovornoj stranci.

U POTVRDU TOGA, niže potpisani opunomoćenici potpisali su ovu Konvenciju.

Съставено в Лугано на тридесети октомври две хиляди и седма година.

Hecho en Lugano el treinta de octubre de dos mil siete.

V Luganu dne třicátého října dva tisíce sedm.

Udfærdiget i Lugano, den tredivte oktober to tusind og syv.

Geschehen zu Lugano am dreißigsten Oktober zweitausendsieben.

Lugano, kolmekümnes oktoober kaks tuhat seitse

Έγινε στο Λουγκάνο στις τριάντα Οκτωβρίου του έτους δύο χιλιάδες επτά.

Done at Lugano, on the thirtieth day of October in the year two thousand and seven.

Fait à Lugano, le trente octobre deux mille sept.

Arna dhéanamh in Lugano, an tríochadú lá de Dheireadh Fómhair sa bhliain dhá mhíle a seacht.

Fatto a Lugano, addì trenta ottobre duemilasette

Gerður í Lúganó þrítugasta dag október mánaðar árið tvö þúsund og sjö.

Lugâno, divi tûkstoði septîtâ gada trîsdesmitajâ oktobrî.

Priimta Lugane, du tûkstanèiai septintais metais spalio trisdeðimtà dienà.

Kelt Luganóban, a kétezer-hetedik év október havának harmincadik napján.

Magħmul f'Lugano, fit-tlettax-il jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u seba'.

Gedaan te Lugano, op dertig oktober tweeduizend zeven.

Utferdiget i Lugano den trettiende oktober totusenogsyv.

Sporządzono w Lugano dnia trzydziestego października dwa tysiące siódmego roku

Feito em Lugano, aos trinta dias de Outubro do ano de dois mil e sete

Încheiată la Lugano, la treizeci octombrie anul două mii șapte.

V Lugane tridsiateho októbra dvetisícsedem.

Sestavljeno v Luganu, tridesetega oktobra leta dva tisoč sedem.

Tehty Luganossa kolmantenakymmenentenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaseitsemän.

Utfärdad i Lugano den trettionde oktober år tjugohundrasju.

За Европейската общност
Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Thar ceann an Chomhphobail Eorpaigh
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Thar ceann an Chomhphobail Eorpaigh
Per la Comunità europea
Europos bendrijos vārdā
az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Pentru Comunitatea Europeană
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

For Kongeriget Danmark

Fyrir hönd lýðveldisins Íslands

For Kongeriket Norge

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

PROTOKOL 1.

o određenim pitanjima u pogledu sudske nadležnosti, postupka i izvršenja

VISOKE UGOVORNE STRANKE SPORAZUMJELE SU SE KAKO SLIJEDI:

Članak I.

1. Sudska i izvansudska pismena sastavljena u jednoj državi obvezanoj ovom Konvencijom koji moraju biti uručeni osobama u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom prosljeđuju se u skladu s postupcima predviđenim konvencijama i sporazumima koji se primjenjuju između tih država.

2. Osim ako ugovorna stranka na čijem se državnom području izvršava uručenje podnese prigovor putem izjave depozitaru, takva pismena također mogu poslati odgovarajući javni službenici države u kojoj je pismeno sastavljeno odgovarajućim javnim službenicima države u kojoj se nalazi primatelj. U tom slučaju država podrijetla šalje primjerak pismena službeniku države primateljice koji je nadležan za prosljeđivanje primatelju. Pismeno se prosljeđuje na način predviđen pravom države primateljice. Prosljeđivanje se dokazuje potvrdom koja se šalje izravno službeniku države podrijetla.

3. Države članice Europske zajednice obvezane Uredbom Vijeća (EZ) br. 1348/2000 od 29. svibnja 2000. ili Sporazumom između Europske zajednice i Kraljevine Danske o dostavi sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima potpisanim u Bruxellesu 19. listopada 2005., primjenjuju u svojim međusobnim odnosima navedenu uredbu i taj sporazum.

Članak II.

1. Nadležnosti iz članka 6. stavka 2. i članka 11. u postupcima vezanim za jamstvo ili garanciju ili nekom drugom postupku s trećom osobom ne može se pribjegavati u državama obvezanim ovom Konvencijom iz Priloga IX. Svaka osoba s domicilom u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom može biti tužena pred sudovima tih država na temelju pravila iz Priloga IX.

2. U trenutku potvrđivanja Europska zajednica može izjaviti da se postupku iz članka 6. stavka 2. i članka 11. ne može pribjegavati u nekoj drugoj državi članici te osigurati pravila koja će se primjenjivati.

3. Sudske odluke u drugim državama obvezanim ovom Konvencijom na temelju članka 6. stavka 2. ili članka 11. priznaju se i izvršavaju u državama spomenutim u stavcima 1. i 2. u skladu s glavom III. Svi pravni učinci koje u tim državama sudske odluke mogu imati u odnosu na treće strane, primjenom odredaba stavaka 1. i 2., priznaju se i u drugim državama obvezanim ovom Konvencijom.

Članak III.

1. Švicarska zadržava pravo izjaviti nakon potvrđivanja da neće primjenjivati sljedeći dio odredbe članka 34. točke 2.:

„osim ako tuženik nije započeo postupak za pobijanje sudske odluke kad je imao tu mogućnost".

Ako Švicarska da takvu izjavu, druge ugovorne stranke primjenjuju istu rezervu u odnosu na sudske odluke koje donose sudovi Švicarske.

2. Ugovorne stranke mogu u odnosu na sudske odluke donesene u državi pristupnici iz članka 70. stavka 1. točke (c) izjavom zadržati:

(a) pravo navedeno u stavku 1.; i

(b) pravo tijela iz članka 39., neovisno o odredbama članka 41., da pregleda prema vlastitom nahođenju postoje li osnove za odbijanje priznanja i izvršenja sudske odluke.

3. Ako ugovorna stranka iznese takvu rezervu prema državi pristupnici na način predviđen stavkom 2., odnosna država pristupnica može izjavom zadržati isto pravo u odnosu na sudske odluke donesene od strane sudova te ugovorne stranke.

4. Osim rezerve iz stavka 1., izjave vrijede kroz razdoblje od pet godina i mogu se obnavljati na kraju takvih razdoblja. Ugovorna stranka dužna je obavijestiti o obnavljanju izjave iz stavka 2. ne kasnije od šest mjeseci prije kraja takvog razdoblja. Država pristupnica može svoju izjavu iznesenu na temelju stavka 3. obnoviti tek nakon obnavljanja odgovarajuće izjave iz stavka 2.

Članak IV.

Izjave iz ovog Protokola mogu biti povučene u svakom trenutku putem obavijesti depozitaru. Obavijesti se prilaže prijevod na engleski i francuski jezik. Ugovorne stranke osiguravaju prijevode na njihove jezike. Povlačenje stupa na snagu prvog dana trećeg mjeseca od obavijesti.

PROTOKOL 2.

o ujednačenom tumačenju Konvencije i Stalnom odboru

PREAMBULA

VISOKE UGOVORNE STRANKE,

UZIMAJUĆI U OBZIR članak 75. ove Konvencije,

BUDUĆI DA postoji značajna veza između ove Konvencije, Konvencije iz Lugana iz 1988. te instrumenata iz članka 64. stavka 1. ove Konvencije;

BUDUĆI DA je Sud Europskih zajednica nadležan donositi odluke o tumačenju odredaba instrumenata iz članka 64. stavka 1. ove Konvencije;

BUDUĆI DA ova Konvencija postaje dio pravila Zajednice i da je stoga Sud Europskih zajednica nadležan donositi odluke o tumačenju odredaba ove Konvencije u odnosu na njihovu primjenu od strane sudova država članica Europske zajednice;

SVJESNE odluka Suda Europskih zajednica o tumačenju instrumenata iz članka 64. stavka 1. ove Konvencije do trenutka potpisivanja ove Konvencije te pravila donesenih od strane sudova ugovornih stranaka Konvencije iz Lugana iz 1988. godine o potonjoj konvenciji do trenutka potpisivanja ove Konvencije;

BUDUĆI DA se paralelna revizija konvencija iz Lugana iz 1988. i Bruxellesa, što je dovelo do usvajanja revidiranog teksta tih konvencija, u značajnoj mjeri zasnivala na gore navedenim odlukama o Bruxelleskoj konvenciji iz 1968. i Konvenciji iz Lugana iz 1988.;

BUDUĆI DA je revidirani tekst Bruxelleske konvencije nakon stupanja na snagu Ugovora iz Amsterdama uključen u Uredbu (EZ) br. 44/2001.;

BUDUĆI DA je taj revidirani tekst također predstavljao osnovu za tekst ove Konvencije;

U ŽELJI da se spriječe, uz dužnu pažnju prema neovisnosti sudova, raznolika tumačenja i da se postigne što je više moguće ujednačeno tumačenje odredaba ove Konvencije i odredaba Uredbe (EZ) br. 44/2001 koje se u značajnoj mjeri ponavljaju u ovoj Konvenciji i ostalih instrumenata iz članka 64. stavka 1. ove Konvencije,

SPORAZUMJELE SU SE KAKO SLIJEDI:

Članak 1.

1. Svaki sud koji primjenjuje i tumači ovu Konvenciju mora uzimati u obzir načela predviđena odgovarajućom odlukom o odredbi odnosno odredbama ili sličnoj odredbi odnosno odredbama Konvencije iz Lugana iz 1988. godine i instrumenata iz članka 64. stavka 1. Konvencije koju su donijeli sudovi država obvezanih ovom Konvencijom i Sud Europskih zajednica.

2. Za sudove država članica Europske zajednice obveza predviđena stavkom 1. primjenjuje se ne dovodeći u pitanje njihove obveze u odnosu na Sud Europskih zajednica koje proizlaze iz Ugovora o osnivanju Europske zajednice ili Sporazuma između Europske zajednice i Kraljevine Danske o nadležnosti, priznavanju i izvršenju presuda u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisanog u Bruxellesu 19. listopada 2005.

Članak 2.

Svaka država obvezana ovom Konvencijom koja nije država članica Europske zajednice ima pravo podnositi izjave ili pismene primjedbe u skladu s člankom 23. Protokola o statutu Suda Europskih zajednica kada sud države članice Europske zajednice podnese Sudu Europskih zajednica za prethodnu odluku pitanje o tumačenju ove Konvencije ili instrumenata iz članka 64. stavka 1. ove Konvencije.

Članak 3.

1. Komisija Europskih zajednica uspostavlja sustav razmjene informacija o odgovarajućim sudskim odlukama donesenim na temelju ove Konvencije, kao i relevantnim sudskim odlukama na temelju Konvencije iz Lugana iz 1988. i instrumenata iz članka 64. stavka 1. ove Konvencije. Taj sustav je dostupan javnosti i sadrži sudske odluke donesene od strane sudova najvišeg stupnja i Suda Europskih zajednica te sudske odluke od posebne važnosti koje su postale pravomoćne i koje su donesene na temelju ove Konvencije, Konvencije iz Lugana iz 1988. i instrumenata iz članka 64. stavka 1. ove Konvencije. Sudske odluke se klasificiraju i sadrže sažetak.

Sustav obuhvaća i dostavu Komisiji od strane nadležnih tijela država obvezanih ovom Konvencijom gore navedenih sudskih odluka donesenih od strane sudova tih država.

2. Odabir slučajeva od posebnog interesa za uredno funkcioniranje Konvencije provodi tajnik Suda Europskih zajednica koji predstavlja odabranu sudsku praksu na sastanku stručnjaka u skladu s člankom 5. ovog Protokola.

3. Dok Europske zajednice ne uspostave sustav na temelju stavka 1., Sud Europskih zajednica održava sustav razmjene informacija uspostavljen Protokolom 2. uz Konvenciju iz Lugana iz 1988. godine za sudske odluke donesene na temelju ove Konvencije i Konvencije iz Lugana iz 1988. godine.

Članak 4.

1. Osniva se Stalni odbor sastavljen od predstavnika ugovornih stranaka.

2. Na zahtjev ugovorne stranke, depozitar Konvencije saziva sastanke Odbora za potrebe:

— savjetovanja o odnosu između ove Konvencije i ostalih međunarodnih instrumenata,

— savjetovanja o primjeni članka 67., što uključuje namjeravano pristupanje instrumentima o posebnim stvarima u skladu s člankom 67. stavkom 1., i predloženom zakonodavstvu u skladu s Protokolom 3.,

— razmatranja pristupanja novih država. Odbor posebno može državama pristupnicama iz članka 70. stavka 1. točke (c) postaviti pitanja o njihovim sudskim sustavima i provedbi Konvencije. Odbor može također razmotriti moguća usklađivanja s Konvencijom potrebna radi njezine primjene u državama pristupnicama,

— prihvaćanja novih vjerodostojnih jezičnih verzija na temelju članka 73. stavka 3. ove Konvencije i potrebnih izmjena Priloga VIII.,

— savjetovanja o reviziji Konvencije na temelju članka 76.,

— savjetovanja o izmjeni priloga od I. do IV. i Priloga VII. na temelju članka 77. stavka 1.,

— donošenja izmjene priloga V. i VI. na temelju članka 77. stavka 2.,

— povlačenja rezervi i izjava ugovornih stranaka na temelju Protokola 1. i potrebnih izmjena Priloga IX.

3. Odbor određuje postupovna pravila kojima se uređuje njegovo funkcioniranje i donošenje odluka. Ta pravila predviđaju mogućnost savjetovanja i odlučivanja putem pismenog postupka.

Članak 5.

1. Kad god je to potrebno depozitar može sazvati sastanak stručnjaka s ciljem razmjene stajališta o funkcioniranju Konvencije, a posebno o razvoju sudske prakse i novog zakonodavstva koje može utjecati na primjenu Konvencije.

2. Sastanku prisustvuju stručnjaci ugovornih stranaka, država obvezanih ovom Konvencijom, Suda Europskih zajednica te Europskog udruženja za slobodnu trgovinu. Otvoren je i svim ostalim stručnjacima čija se prisutnost smatra prikladnom.

3. Bilo koji problemi koji proizlaze iz funkcioniranja Konvencije mogu se podnositi Stalnom odboru iz članka 4. ovog Protokola na daljnje postupanje.

PROTOKOL 3.

o primjeni članka 67. Konvencije

VISOKE UGOVORNE STRANKE SPORAZUMJELE SU SE KAKO SLIJEDI:

1. Za potrebe Konvencije, prema odredbama koje u odnosu na određena pitanja reguliraju nadležnost ili priznavanje ili izvršenje sudskih odluka i koje jesu ili će biti sadržane u aktima institucija Europskih zajednica postupa se na isti način kao i prema konvencijama iz članka 67. stavka 1.

2. Ako je jedna od ugovornih stranaka mišljenja da neka odredba sadržana u predloženom aktu institucije Europskih zajednica nije kompatibilna s Konvencijom, ugovorne stranke će odmah razmotriti izmjenu Konvencije na temelju članka 76., ne dovodeći u pitanje postupak utvrđen Protokolom 2.

3. Kada neka ugovorna stranka ili nekoliko stranaka zajedno uključe neke ili sve odredbe sadržane u aktima institucija Europske zajednice iz stavka 1. u nacionalno pravo tada će se prema tim odredbama nacionalnog prava postupati na isti način kao prema konvencijama iz članka 67. stavka 1.

4. Ugovorne stranke priopćavaju depozitaru tekst odredaba iz stavka 3. Priopćenju se prilaže prijevod na engleski i francuski jezik.

PRILOG I.

Pravila o nadležnosti iz članka 3. stavka 2. i članka 4. stavka 2. Konvencije jesu kako slijedi:

— u Belgiji: članci od 5. do 14. Zakona od 16. srpnja 2004. godine o međunarodnom privatnom pravu,

— u Bugarskoj: članak 4. stavak 1. Kodeksa međunarodnog privatnog prava,

— u Češkoj: članak 86. Akta br. 99/1963 Zbornik, Zakona o parničnom postupku (občanský soudní řád), kako je izmijenjen,

— u Danskoj: članak 246. stavci 2. i 3. Zakona o provođenju pravde (Lov om rettens pleje),

— u Njemačkoj: članak 23. Zakona o parničnom postupku (Zivilprozeßordnung),

— u Estoniji: stavak 86. Zakona o parničnom postupku (tsiviilkohtumenetluse seadustik),

— u Grčkoj: članak 40. Zakona o parničnom postupku (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας),

— u Francuskoj: članci 14. i 15. Građanskoga zakonika (Code civil),

— na Islandu: članak 32. stavak 4. Zakona o parničnom postupku (Lög um meðferð einkamála nr. 91/1991),

— u Irskoj: pravila koja omogućuju da se nadležnost temelji na pismenu kojim se pokreće postupak, a koje je uručeno tuženiku tijekom njegova privremenoga boravka u Irskoj,

— u Italiji: članci 3. i 4. Zakona 218. od 31. svibnja 1995.,

— na Cipru: članak 21. stavak 2. Zakona o sudovima pravde br. 14 iz 1960., u skladu s njegovim izmjenama,

— u Latviji: članak 27. i stavci 3., 5., 6. i 9. članka 28. Zakona o parničnom postupku (Civilprocesa likums),

— u Litvi: članak 31. Zakona o parničnom postupku (Civilinio proceso kodeksas),

— u Luksemburgu: članci 14. i 15. Građanskoga zakonika (Code civil),

— u Mađarskoj: članak 57. Zakona br. 13 iz 1979. o međunarodnom privatnom pravu (a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet),

— na Malti: članci 742., 743. i 744. Zakona o ustroju i parničnom postupku - glava 12. (Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap. 12) i članak 549. Trgovačkog zakonika - glava 13. (Kodiċi tal-kummerċ – Kap. 13),

— u Norveškoj: odjeljak 4.-3. stavak 2. druga rečenica Zakona o sporovima (tvisteloven),

— u Austriji: članak 99. Zakona o sudskoj nadležnosti (Jurisdiktionsnorm),

— u Poljskoj: članci 1103. i 1110. Zakona o parničnom postupku (Kodeks postępowania cywilnego) u mjeri u kojoj utvrđuju nadležnost na temelju boravišta tuženika u Poljskoj, tuženikovog posjeda imovine u Poljskoj ili njegovog prava na imovinu u Poljskoj, činjenice da se predmet spora nalazi u Poljskoj i činjenice da je jedna od stranaka poljski državljanin,

— u Portugalu: članci 65. i 65.A Zakona o parničnom postupku (Código de Processo Civil) i članak 11. Zakona o postupku u sporovima iz radnih odnosa (Código de Processo de Trabalho),

— u Rumunjskoj: članci od 148. do 157. Zakona br. 105/1992 o odnosima u međunarodnom privatnom pravu,

— u Sloveniji: članak 48. stavak 2. Zakona o međunarodnom privatnom pravu i postupku (Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku) u odnosu na članak 47. stavak 2. Zakona o parničnom postupku (Zakon o pravdnem postopku) i članak 58. Zakona o međunarodnom privatnom pravu i postupku (Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku) u odnosu na članak 59. Zakona o parničnom postupku (Zakon o pravdnem postopku),

— u Slovačkoj: članci od 37. do 37.e Zakona br. 97/1963 o međunarodnom privatnom pravu i pripadajući Poslovnik,

— u Švicarskoj: for du lieu du séquestre/Gerichtsstand des Arrestortes/foro del luogo del sequestro în sensul articolului 4 din Legea federală privind dreptul internațional privat/Bundesgesetz über das internationale Privatrecht/legge federale sul diritto internazionale privato,

— u Finskoj: druga, treća i četvrta rečenica prvoga stavka odjeljka 1. poglavlja 10. Zakona o sudskom postupku (oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken),

— u Švedskoj: prva rečenica prvoga stavka odjeljka 3. poglavlja 10. Zakona o sudskome postupku (rättegångsbalken),

— u Ujedinjenoj Kraljevini:
pravila koja omogućavaju da se nadležnost temelji na:

(a) pismenu kojim se pokreće sudski postupak, a koje je uručeno tuženiku tijekom njegova privremenoga boravka u Ujedinjenoj Kraljevini; ili

(b) nazočnosti, u Ujedinjenoj Kraljevini, imovine koja pripada tuženiku;

(c) oduzimanju imovine koja se nalazi u Ujedinjenoj Kraljevini od strane tužitelja.

PRILOG II.

Sudovi ili nadležna tijela kojima se može uputiti zahtjev iz članka 39. Konvencije jesu sljedeći:

— u Belgiji: „tribunal de première instance” ili „rechtbank van eerste annleg” ili „erstinstanzliches Gericht”,

— u Bugarskoj: „Софийски градски съд”,

— u Češkoj: „okresní soud” ili „soudní exekutor”,

— u Danskoj: „byret”,

— u Njemačkoj:

(a) predsjednik komore „Landgericht”;

(b) bilježnik u postupku proglašenja izvršivosti vjerodostojne isprave,

— u Estoniji: „maakohus” (županijski sud),

— u Grčkoj: „Μονομελές Πρωτοδικείο”,

— u Španjolskoj: „Juzgado de Primera Instancia”,

— u Francuskoj:

(a) „greffier en chef du tribunal de grande instance”;

(b) „président de la chambre départementale des notaires” u slučaju zahtjeva za proglašenje izvršivosti javnobilježničke vjerodostojne isprave,

— u Irskoj: „High Court”,

— u Islandu: „héraðsdómur”,

— u Italiji: „corte d’appello”,

— na Cipru: „Επαρχιακό Δικαστήριο” ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Οικογενειακό Δικαστήριο”,

— u Latviji: „rajona (pilsētas) tiesa”,

— u Litvi: „Lietuvos apeliacinis teismas”,

— u Luksemburgu: predsjedniku „tribunal d’arrondissement”,

— u Mađarskoj: „megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság” i u Budimpešti „Budai Központi Kerületi Bíróság”,

— na Malti: „Prim’ Awla tal-Qorti Ċivili” ili „Qorti tal-Maġistrati ta’ Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha”, ili, u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Reġistratur tal-Qorti” preko „Ministru responsabbli għall-Ġustizzja”,

— u Nizozemskoj: „voorzieningenrechter van de rechtbank”,

— u Norveškoj: „tingrett”,

— u Austriji: „Bezirksgericht”,

— u Poljskoj: „sąd okręgowy”,

— u Portugalu: „Tribunal de Comarca”,

— u Rumunjskoj: „Tribunal”,

— u Sloveniji: „okrožno sodišče”,

— u Slovačkoj: „okresný súd”,

— u Švicarskoj:

(a) u odnosu na sudske odluke kojima se propisuje plaćanje novčanog iznosa, „juge de la mainlevée”/„Rechtsöffnungsrichter”/„giudice competente a pronunciare sul rigetto dell’opposizione”, u okviru postupka koji je reguliran člancima 80. i 81. loi fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite/Bundesgesetz über Schuldbetreibung und Konkurs/legge federale sulla esecuzione e sul fallimento;

(b) u odnosu na sudske odluke kojima se propisuje izvršenje koje nije plaćanje novčanog iznosa, „juge cantonal d’exequatur compétent” / „zuständiger kantonaler Vollstreckungsrichter”/„giudice cantonale competente a pronunciare l’exequatu”,

— u Finskoj: „käräjäoikeus”,

— u Švedskoj: „tingsrätt”,

— u Ujedinjenoj Kraljevini:

(a) u Engleskoj i Walesu, „High Court of Justice”, ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Magistrate’s Court”, preko „Secretary of State”;

(b) u Škotskoj, „Court of Session”, ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Sheriff Court”, preko „Secretary of State”;

(c) u Sjevernoj Irskoj, „High Court of Justice”, ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Magistrate’s Court”, preko „Secretary of State”;

(d) u Gibraltaru, „Supreme Court of Gibraltar”, ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Magistrate’s Court”, preko „Attorney General” Gibraltara.

PRILOG III.

Sudovi pred kojima se mogu podnijeti pravni lijekovi iz članka 43. stavka 2. Konvencije jesu sljedeći:

— u Belgiji:

(a) kad je riječ o pravnom lijeku koji ulaže tuženik, „tribunal de première instance" ili „rechtbank rechtbank van eerste aanleg" ili „erstinstanzliche Gericht";

(b) kad je riječ o pravnom lijeku koji ulaže tužitelj, „cour d'appel" ili „hof van beroep",

— u Bugarskoj: „Апелативен съд – София",

— u Češkoj: žalbeni sud preko okružnog suda,

— u Danskoj: „landsret",

— u Saveznoj Republici Njemačkoj: „Oberlandesgericht",

— u Estoniji: „ringkonnakohus",

— u Grčkoj: „Εφετείο",

— u Španjolskoj: „Juzgado de Primera Instancia" que dictó la resolución recurrida para ser resuelto el recurso por la Audiencia Provincial,

— u Francuskoj:

(a) „cour d'appel" o odlukama kojima se dopušta zahtjev;

(b) predsjednik „tribunal de grande instance" o odlukama kojima se odbija zahtjev,

— u Irskoj: „High Court",

— u Islandu: „héraðsdómur",

— u Italiji: „corte d'appello",

— na Cipru: „Επαρχιακό Δικαστήριο" ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Οικογενειακό Δικαστήριο",

— u Latviji: „Apgabaltiesa" preko „rajona (pilsētas) tiesa",

— u Litvi: „Lietuvos apeliacinis teismas",

— u Luksemburgu: „Cour supérieure de justice", u svojstvu žalbenog suda za parnične postupke;

— u Mađarskoj: lokalni sud koji se nalazi u sjedištu županijskog suda (u Budimpešti, Središnji okružni sud u Budi); o pravnim lijekovima odluke donosi županijski sud (u Budimpešti, Sud glavnog grada),

— na Malti: „Qorti ta' l-Appell" u skladu s postupkom predviđenim za pravne lijekove u „Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili" ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju od strane „ċitazzjoni" pred „Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha",

— u Nizozemskoj: „rechtbank",

— u Norveškoj: „lagmannsrett”,

— u Austriji: „Landesgericht” preko „Bezirksgericht”,

— u Poljskoj: „sąd apelacyjny” preko „sąd okręgowy”,

— u Portugalu: „Tribunal da Relação” jest nadležni sud. Pravni lijekovi podnose se u skladu s pozitivnim nacionalnim pravom putem zahtjeva sudu koji je donio osporavanu odluku,

— u Rumunjskoj: „Curte de Apel”,

— u Sloveniji: „okrožno sodišče”,

— u Slovačkoj: žalbeni sud preko okružnog suda protiv čije se odluke podnosi pravni lijek,

— u Švicarskoj: „tribunal cantonal/Kantonsgericht/tribunale cantonale”,

— u Finskoj: „hovioikeus/hovrätt”,

— u Švedskoj: „Svea hovrätt”,

— u Ujedinjenoj Kraljevini:

(a) u Engleskoj i Walesu, „High Court of Justice”, ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Magistrate’s Court”;

(b) u Škotskoj, „Court of Session”, ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Sheriff Court”;

(c) u Sjevernoj Irskoj, „High Court of Justice”, ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Magistrate’s Court”;

(d) u Gibraltaru, „Supreme Court of Gibraltar”, ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Magistrate’s Court”.

PRILOG IV.

Pravni lijekovi koji mogu biti podneseni u skladu s člankom 44. Konvencije jesu sljedeći:

— u Belgiji: Grčka, Španjolska, Francuska, Italija, Luksemburg i Nizozemska, kasacijski pravni lijek,

— u Bugarskoj: „обжалване пред Върховния касационен съд",

— u Češkoj: „dovolání" i „žaloba pro zmatečnost",

— u Danskoj: pravni lijek kod „højesteret" uz dopuštenje „Procesbevillingsnævnet",

— u Saveznoj Republici Njemačkoj: „Rechtsbeschwerde",

— u Estoniji: „kassatsioonkaebus",

— u Irskoj: pravni lijek u vezi s pravnim pitanjem za „Supreme Court",

— u Islandu: pravni lijek kod „Hæstiréttur",

— na Cipru: pravni lijek Vrhovnom sudu,

— u Latviji: pravni lijek kod „Augstākās tiesas Senāts" preko „Apgabaltiesa",

— u Litvi: pravni lijek kod „Lietuvos Aukščiausiasis Teismas",

— u Mađarskoj: „felülvizsgálati kérelem",

— na Malti: nema daljnjih pravnih lijekova bilo kojem drugom sudu; u slučaju sudske odluke o uzdržavanju „Qorti ta' l-Appell" u skladu s postupkom predviđenim za pravne lijekove u „kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili",

— u Norveškoj: pravni lijek kod „Høyesterett",

— u Austriji: „Revisionsrekurs",

— u Poljskoj: „skarga kasacyjna",

— u Portugalu: pravni lijek u vezi s pravnim pitanjem,

— u Rumunjskoj: „Vrhovno sodišče Republike Slovenije" ili „revizuire",

— u Sloveniji: pravni lijek kod „Vrhovno sodišče Republike Slovenije",

— u Slovačkoj: „dovolanie",

— u Švicarskoj: „recours devant le Tribunal fédéral"/„Beschwerde beim Bundesgericht"/„ricorso davanti al Tribunale federale",

— u Finskoj: pravni lijek „korkein oikeus/högsta domstolen",

— u Švedskoj: pravni lijek „Högsta domstolen",

— u Ujedinjenoj Kraljevini, samo jedan pravni lijek ograničen na pravno pitanje.

PRILOG V.

Potvrda o sudskim odlukama i sudskim nagodbama iz članaka 54. i 58. Konvencije o nadležnosti i priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

1. Država podrijetla

2. Sud ili nadležno tijelo koje izdaje potvrdu

   2.1. Ime

   2.2. Adresa

   2.3. Tel./faks/e-pošta

3. Sud koji je donio sudsku odluku/potvrdio sudsku nagodbu (*)

   3.1. Vrsta suda

   3.2. Mjesto u kojemu se sud nalazi

4. Sudska odluka/sudska nagodba (*)

   4.1. Datum

   4.2. Referentni broj

   4.3. Stranke u sudskoj odluci/sudskoj nagodbi (*)

      4.3.1. Ime(na) podnositelja zahtjeva

      4.3.2. Ime(na) tuženika

      4.3.3. Ime(na) drugih stranaka, ako postoje

   4.4. Datum dostave pismena kojim je pokrenut postupak ako je sudska odluka donesena u odsustvu tuženika

   4.5. Tekst sudske odluke/sudske nagodbe (*) kao prilog uz ovu potvrdu

5. Imena stranaka kojima je osigurana pravna pomoć

Sudska odluka/sudska nagodba (*) je izvršiva u državi članici u kojoj je donesena (članci 38./58. Uredbe) protiv:

Ime:

Sastavljeno u …, dana…

Potpis i/ili žig

(*) Izbrisati nepotrebno.

PRILOG VI.

Potvrda o javnim ispravama iz članka 57. stavka 4. Konvencije o nadležnosti i priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

1. Država podrijetla

2. Sud ili nadležno tijelo koje izdaje potvrdu

   2.1. Ime

   2.2. Adresa

   2.3. Tel./faks/e-pošta

3. Tijelo koje ovjerava akt

   3.1. Tijelo uključeno u sastavljanje javne isprave (prema potrebi)

      3.1.1. Naziv i opis tijela

      3.1.2. Mjesto u kojemu se tijelo nalazi

   3.2. Tijelo koje je registriralo javnu ispravu (prema potrebi)

      3.2.1. Vrsta tijela

      3.2.2. Mjesto u kojemu se tijelo nalazi

4. Javna isprava

   4.1. Opis isprave

   4.2. Datum

      4.2.1. Sastavljanja isprave

      4.2.2. Ako je različito: registriranja isprave

   4.3. Referentni broj

   4.4. Stranke isprave

      4.4.1. Ime vjerovnika

      4.4.2. Ime dužnika

5. Tekst izvršive obveze kao prilog uz ovu potvrdu.

Javna isprava izvršiva je protiv dužnika u državi članici u kojoj je sastavljena (članak 57. stavak 1. Konvencije).

Sastavljeno u …, dana…

Potpis i/ili žig

PRILOG VII.

Konvencije zamijenjene na temelju članka 65. Konvencije jesu posebno sljedeće:

— Ugovor između Švicarske Konfederacije i Španjolske o uzajamnom izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima potpisan u Madridu 19. studenoga 1896.,

— Konvencija između Češkoslovačke Republike i Švicarske Konfederacije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka s dodatnim protokolom potpisana u Bernu 21. prosinca 1926.,

— Konvencija između Švicarske Konfederacije i Njemačkog Carstva o priznavanju i izvršenju sudskih odluka i arbitražnih odluka potpisana u Bernu 21. prosinca 1926.,

— Konvencija između Danske, Finske, Islanda, Norveške i Švedske o priznavanju i izvršenju sudskih odluka potpisana u Kopenhagenu 16. ožujka 1932.,

— Konvencija između Švicarske Konfederacije i Italije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka potpisana u Rimu 3. siječnja 1933.,

— Konvencija između Švedske i Švicarske Konfederacije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka i arbitražnih odluka potpisana u Štokholmu 15. siječnja 1936.,

— Konvencija između Švicarske Konfederacije i Belgije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka i arbitražnih odluka potpisana u Bernu 29. travnja 1959.,

— Konvencija između Austrije i Švicarske Konfederacije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka potpisana u Bernu 16. prosinca 1960.,

— Konvencija između Norveške i Ujedinjene Kraljevine kojom se predviđa uzajamno priznavanje i izvršenje sudskih odluka u građanskim stvarima potpisana u Londonu 12. lipnja 1961.,

— Konvencija između Norveške i Savezne Republike Njemačke o priznavanju i izvršenju sudskih odluka i izvršnih javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima potpisana u Oslu 17. lipnja 1977.,

— Konvencija između Danske, Finske, Islanda, Norveške i Švedske o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim stvarima potpisana u Kopenhagenu 11. listopada 1977. i

— Konvencija između Norveške i Austrije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim stvarima potpisana u Beču 21. svibnja 1984.

PRILOG VIII.

Jezici iz članka 79. Konvencije jesu bugarski, češki, danski, engleski, estonski, finski, francuski, grčki, irski, islandski, latvijski, litavski, mađarski, malteški, nizozemski, norveški, njemački, poljski, portugalski, rumunjski, slovački, slovenski, španjolski, švedski i talijanski.

PRILOG IX.

Države i pravila iz članka II. Protokola 1. jesu sljedeći:

— Njemačka: članci 68., 72., 73. i 74. Zakona o parničnom postupku (*Zivilprozeßordnung*) koji se odnose na obavješćivanje treće strane,

— Austrija: članak 21. Zakona o parničnom postupku (*Zivilprozeßordnung*),

— Mađarska: članci od 58. do 60. Zakona o parničnom postupku (*Polgári perrendtartás*) koji se odnose na obavješćivanje treće strane,

— Švicarska, u odnosu na one kantone čiji primjenjivi Zakonik o parničnom postupku ne predviđa nadležnost iz članka 6. stavka 2. i članka 11. Konvencije: odgovarajuće odredbe o obavješćivanju treće strane (*litis denuntiatio*) primjenjivog Zakona o parničnom postupku.

EUR-Lex (http://new.eur-lex.europa.eu) omogućuje izravan i besplatan pristup zakonodavstvu Europske unije. Ta stranica omogućuje pregled *Službenog lista Europske unije,* kao i Ugovora, zakonodavstva, sudske prakse i pripremnih akata.

Više obavijesti o Europskoj uniji može se pronaći na stranici: http://europa.eu

4. studenoga 2014.

FX-AZ-13-442-HR-C

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR